ANONYMVS LONDINIENSIS

DE MEDICINA

EDIDIT

DANIELA MANETTI

EDITIO ALTERA

DE GRUYTER

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

BT 2044

ISBN 978-3-11-078540-1
e-ISBN (PDF) 978-3-11-078543-2
ISSN 1864-399X

Library of Congress Control Number: 2022935100

Bibliographic information published by the Deutsche Nationalbibliothek
The Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie; detailed bibliographic data are available on the Internet at http://dnb.dnb.de.

Printing: CPI books GmbH, Leck

www.degruyter.com

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

PRAEFATIO

Papyrus Londiniensis inv. 137, quae in Bibliotheca Britannica nunc asservatur, anno 1889 in Aegypto empta est, una cum aliis quibusdam voluminibus, id est inv. 130–137[1], inter quae extant Aristotelis *Respublica Atheniensium* et Herondae *Mimiambi*. Ubi papyri illae repertae sint haud constat, sed de loco quodam in nomo Hermopolita cogitare possumus[2].

Indolem et formam papyri Fridericus G. Kenyon primum exposuit,[3] verum editionem principem protulit vir eruditissimus Hermannus Diels, Kenyon in legenda papyro adsidue adiuvante[4]: XXXIX paginae supersunt, ultima semiplena. Fragmina voluminis, forfice in partes discissa, nunc divisa in XI tabulis asservantur[5]. In charta versa pauca verba ad textum pertinentia eadem manu duobus in locis scripta sunt (frr. I–II in ed.pr., in tab. VII) et ibidem cuiusdam medicamenti compositionem altera manus adiecit (in tab. VII); tertia et recentior manus epistulam M. Antonii triumviri ad Asiae synodum (in tabula II, contrario cursu exaratam)[6] descripsit. Restant et aliquot frustula incertae sedis (fragmenta III–XII in ed. pr.), quorum duo maiora, a Diels edita, opportune coniunxit et suo loco collocavit Thost anno 1894[7]. Dein alia fragmenta dispersa anno 1901 Kenyon in lucem

1 Cf. E. G. Turner, Greek Papyri, Oxford 1968, p. 22 n. 12; Manetti 1997, pp. 141–152.

2 G. Bastianini, *Un luogo di ritrovamento fantasma*, Atti del II Convegno nazionale di Egittologia e Papirologia (Siracusa 1–3 dicembre 1995), Siracusa 1996, pp. 69–84; A. Martin, *Heures et malheurs d'un manuscrit. Deux notes à propos du papyrus d'Hérondas*, ZPE 139 (2002), pp. 22–26: 24–26.

3 F. G. Kenyon, *A Medical Papyrus in the British Museum*, CR 6 (1892), pp. 237–240.

4 in ‹Supplemento Aristotelico› III 1, Berolini 1893. Papyrum rursus edidit Ricciardetto 2014 (= 2016).

5 Tabula I continet columnas I–III, II continet coll. IV–VII, III coll. VIII–XI, IV coll. XII–XV, V coll. XVI–XVIII, VI coll. XIX–XX, VII coll. XXI–XXIV, VIII coll. XXV–XXVIII, IX coll. XXIX–XXXI, X coll. XXXII–XXXV, XI coll. XXXVI–XXXIX.

6 F. G. Kenyon, *A rescript of Marcus Antonius*, CR 7 (1893), pp. 476–478; vide nunc textum nove editum a Ricciardetto 2012 (= 2016, 66–67).

7 E. Thost, *Ad papyros titulosque graecos symbolae. I. Iatrica Menonia, in Griechische Studien Hermann Lipsius zum 60. Geburtstag dargebracht*, Leipzig 1894, pp. 161–168.

prodidit[8], quae plerumque recte a Diels columnis iam notis coniuncta sunt (frr. 1, 2, 3, 4, X, 6, 7) et nunc in tabulis suo quaeque loco servantur. Fragmenta VI et XII in ed. pr. (col. XXX 4–9 et XVII 22–23) ego opportune coniunxi[9], item tertium quoddam sine numero, a Diels omissum (**a** in hac editione, p. 95), inter col. XIV 13 et XV 13; transcripsi et fragmenta minima in tabula X, quae Diels tantum nominavit (frr. 8–12 in hac editione). Alia fragmenta (frr. 8–23 Kenyon), quae nusquam hodie reperiuntur, descripsi tantum.

Altitudo libri est fere 23,5 cent., voluminis quantum exstat longitudo 336,5 cent.; commissurae (κολλήϲειϲ) singularum plagularum inconditae sunt et plagulae longitudine (13–18 cent.) differunt, qua re chartam et volumen parvi pretii esse patet: commissurae discernuntur in col. II, IV, VI, VII, XII, XIV, XVII, XIX, XXI, XXII, XXIV, XXVI, XXVII, XXX, XXXII, XXXIV, XXXV, XXXVII, XXXIX. Cohaerent col. I–IX, X–XV, XVI–XIX et XX–XXXIX: una columna (vel duo) certe deest inter IX et X (quod e plagularum longitudine patet), at nulla videtur deesse inter columnas XV et XVI et inter columnas XIX et XX. Initium voluminis deest, unam vero columnam vel duo tantum periisse verisimile est, ut videtur; in fine librarius in media columna intermittit; in dextera parte restat spatium vacuum 3,5 fere cent. Plus quam viginti plagulas inter se iunctas esse ad volumen componendum haud dubie constat, contra illud Plinii senioris: «numquam plures scapo quam vicenae».[10]

Columnae quae supersunt integrae habent versus a 44 usque ad 59, quorum numerus sensim increbescit ad finem voluminis. Similiter crescit litterarum numerus in singulis versibus, a 25/28 in primis columnis usque ad 58/59 in columnis sequentibus. Intervalla vacua inter columnas plerumque sunt 1,5 cent., margines superiores et inferiores, ubi servantur, usque ad 2 cent.

De aetate papyri iam disputavi anno 1994[11]: papyrum saeculo primo post Christum natum scriptam esse censeo, quam licet conferas cum

8 F. G. Kenyon, *Some Additional Fragments of the London Medical Papyrus*, SPAW 1 (1901), pp. 1319–1323.

9 Fr. VI et fr. sine numero collocavi in Manetti 1997, pp. 143–152, fr. XII in Manetti 2009, pp. 39–43.

10 Plin. Nat. Hist. XIII 23 (77), cf. T. Skeat, *The length of the standard papyrus roll and the cost-advantage of the codex*, ZPE 45 (1982), pp. 169–175.

11 Manetti 1994, pp. 47–58.

P.Warr. 8 (86 p. Ch. n.), et P.Ryl. II 119 (54–67 p. Ch. n.)[12]: scriptura semicursiva periti cuiusdam manum indicat, haud dissimilem eorum qui descripserunt *Rempublicam Atheniensium* (P. Lond. inv. 131) vel eorum qui commentaria et scholia exaraverunt. Ceterum Kenyon papyrum ante 150 p. Ch. n. posuerat. Papyrus scripta est certe post aetatem qua vixit Alexander ille qui «amator veri» appellatur (I a.Ch. n. – I p. Ch. n.), cuius nomen in textu crebro legitur, sed antequam Epistula M. Antonii (I p. Ch. n.) exararetur.

Ut membra periodi distinguat vel periodo finem ponat, librarius saepe spatiis vacuis utitur, brevioribus vel amplioribus, quibus inter versum illum et sequentem respondet signorum duplex genus, vel *paragraphus* (—), hoc est linea transversa ad versus initia, vel quae dicitur *diple obelismene* (>—). In his versibus prima littera sub signo sinistrorsum saepe posita est, id est *ekthesei* versus ponuntur[13]. Coronidem cernit Ricciardetto (2016), xxxiv, in margine sinistro columnae XIV inter lineas 6 et 7. Aliis signis ad interpunctionem non utitur scriba,[14] sed crebrius spatia vacua, minora vel maiora, inter litteras relinquit, ad sententias vel *cola* dirimenda.

Iota mutum addit scriba regulariter, interdum per errorem, rarius omittit.

ν paragogicum positum est, ut solet, inconstantia quadam, et ante vocalem et crebrius ante consonantem, etsi finis membrorum periodi vel periodi non sequatur: interdum ante consonantem sed etiam ante vocalem omissum est (I 9–10; XV 25–26; XXI 25; XXVIII 16; XXX 46; XXXIV 29; XXXVII 31; XXXVIII 17, 47).

Errores ortographicos tum correxit ipse scriba, tum autem neglexit complures, frequenter itacismos:

12 Cf. etiam ex. gr. P.Warr. pl. II; P.Ryl. II, pl. 7 (et Seider I 25).

13 Legem non sequuntur II 7, 31, III 13, 21 , 37, V 15, 22, 29, VI 5, VII 22, 33, XII 25, 27, XIII 10, XIV 21, XV 34, XVI 5, 10, XVII 26, 41, 45, XVIII 30, 33, 36, 49, XIX 9, 33, XX 2, 8, 18, 43, XXII 53, 54, XXIV 13, XXV 28, 32, 36, XXXII 42, XXXIII 6, 38, XXXIV 7, XXXV 8, 21, 31, 48, XXXVI 44, XXXVII 8, XXXVIII 36. Sed inconstantia quadam aliquando versus *ekthesei* ponuntur nulla paragrapho antecedente, ex. gr. XXIII 26, 37, XXVII 7, 11, 19, 37, 47, XXIX 19 etc.

14 Diels adnotat, p. XIII: «primum crasso puncto finis imponitur periodo XXXI 25, quod est singulare». At non punctum est sed potius parva atramenti macula fortuito lapsa.

ε pro η – XIV 39 τετυχεκ.ν

ει pro ι – κειν- I 10; 11; 12; 30; 32; 37; II 5; (15); 17; III 9; V 6; VI 14; XXI 11; 28; 33; 34; XXIX 7; 8; 9; II 34 αλο[γ]ẹιαν; IV 14 φρενειτις; XV 19 κοιλειων; XV 36 δρειμειαν; XVII 30 εινων; XVII 37 πειμελης; XVIII 22 επειcπαται; XXII 39 εγεινετο?; XXVI 48 mg. παρεμπειπτειν; 49 λειαν; XXIV 29 ημειν; XXVII 33 πειπτειν, cf. 34; XXIX 22 εκθλειψουcι; XXXIII 26 -πειπτοντα; XXXIV 44 -πειπτειν; 50; XXXVII 19 cκ[αμ]ωνεια

ει pro ε – IV 11 πυρωδειc; V 23 εινεκα

ει pro η – III 30 παρειρηcθαι, XXXIII 3 αφειρημενων, cf. Jannaris 36–39, Gignac I 239

η pro ει – XVII 6 εγμαγηο[; XXXIII 39 πληονα

ι pro ει – II 19 ημιc (XXIV 36; XXV 26, 29); II 20 et 21 μετριοπαθιαc; II 29 απιθεc; V 21 κραcιc, cf. VII 5; VI 16 επιδη; XVIII 26 επιcακτωι; XXVI 48c (mg.) απολιπεcθαι; XXVII 40 απολιφθηναι; XXX 35 αχριον; XXXI 20 αλιπται; XXXI 43 mg. μιζ(ων); XXXIII 47 επιτα; XXXVI 35 ẹπ̣ι̣; XXXVI 40–41 χιμω|ν̣[α

ο pro ω – XIX 31 δοθιοναc, XXXI 18 πολυτροφοτεροι

οι pro ει – XIV 41 χοιων

ω pro ο – XI 23 κρωτωνιατηc cf. XVIII 9; XVI 40 πωρρω, cf. XXI 24 et XXX 44; XXIV 31 οινοδωτηc?

α pro αυ – *krasis* τἀτό pro ταὐτό etc. V 25; VII 34; XVIII 15; XXXI 6; 17; XXXII 36; XXXVI 35; XXXVII 23–24, contra ταυτα XXXI 20; το αυτο XXXVII 9–10; XXXVIII 17. Cf. etiam XVIII 38 ατοc ab ipso librario α\ύ/τόc corr. et XXXVI 29–30 αταιc αρτηριαιc, lege αὐταῖς[15].

De litteris aspiratis vide: XIII 25 πλητοc pro πλῆθοc; VIII 44 καθαρρουc pro κατάρρουc; XII 2 καταψυχεωc pro καταψύξεωc, cf. XVIII 49, ubi correxit ξ ex χ; XIV 33–34 τε|τ̣ευκεν[αι pro τετευχεναι (Diels τε|θευκεν[αι); XVI 24 καθ᾽ευθυωρίαν; XXV 28 καθ᾽οcον, ubi correxit θ ex τ; XXVII 53 πρωθη, ubi prius scripsit θη, deinde τη s. l. addidit.

15 Cf. Mayser-Schmoll I.1 92–93; Gignac I 188; 227; Jannaris parr. 542–43; Schwyzer I 199 (et 91 n. 1); S.-T. Teodorsson, *The Phonology of Attic in the Hellenistic Period*, Göteborg 1978, pp. 40–41.

De assimulatione vide V 10 εγ μεντοι; VI 11 εγ δε των; XVII 6 εγμαγηο[; XVII 19 εγβαντ[; XX 7 εγ μ(εν) δη; XXI 27 εγ λογωι; Gignac I 173–74

De ζ προ c vide : XXIII 40 καταζβεννυcθαι, cf. Gignac I 121 αμφιζβητηcεωc; 123 (2.a), 124.

Compendiis autem librarius utitur multis, quae inveniuntur etiam apud papyrum illam Aristotelis *Reipublicae Atheniensium*, quacum papyrus inv. 137 ad Museum Britannicum pervenit, vel apud P. Berol. 9780 *recto* (Didymi *in Demosthenem commenta*) et *verso* (Hieroclis *Elementa ethica*)[16] et in multis aliis.

/ = ἐcτίν
\\ = εἰcίν
\ = εἶναι
γ́ = γάρ
κ̂ = κατά
μ́ = μέν, -μεν
ν́ = νων, -νων
ο̅ = οὕτωc
π́ = πρόc
τ́ = τῶν, -των

Compendia interdum etiam in medio verbo aut in verbis compositis adhibet librarius, ex. gr. κ(ατα)λείπω, κ(ατ)εργαcία, λέγομ(εν), ὑπεμνήcαμ(εν), μ(έν)τοι, π(ροc)χρώμεθ(α), π(ροc)θεcιc.

Abbreviationum duo genera ponuntur, saepius in fine versus:

a) verba una littera suprascripta vel suspensa plerumque terminantur, ubi omnes litterae posteriores subaudiendae sunt[17], ex. gr. III 23 νοcηματ^{ο} = νοcήματο(c) vel XXV 25 ανα^{δ} = ἀναδ(οcιν) etc.

Eiusdem generis sunt exempla notabiliora quae sequuntur, ubi interdum duo litterae intersecantur:

= voces αἰ(τία) -αc, αἴ(τιον), -ου etc.

16 Cf. G. Bastianini, *CPF* I.1** (1992), pp. 276–281.
17 ν̂ = νεωτέροιc II 30 falso legit D.: μ′ clare legi potest.

α̂ = ἀλ(λά)
Γ̄ = γί(νεται), γί(νονται), γι(νόμενος -η)
Γ̄θ = γί(νεϲ)θ(αι)
δυ = vox δύ(ναμιϲ) -εωϲ etc.
ε͡μ = ἐμπ(ειρικοί), XXXI 26
ηρ = Ἡρ(όφιλοϲ), XXXVI 47 HP
ʌ = vox λό(γοϲ) -ου etc.
υ̂ = vox ὑπ(άρχω) -ειϲ etc.
φ = φ(ηϲίν), φ(αϲί), φ(αμέν), εφ = ἔφ(αϲαν)

b) verba lineola transversa suprascripta terminantur, quae quamlibet terminationem significat, ex. gr. εραϲιϲτρ̄ = ἐραϲιϲτρ(άτειοι) vel γεν̄ = γέν(ηται) etc.

Multo magis interest decernere quae sit «librarii» indoles. Ut primum papyrum perspicere coepi, animadverti eum qui textum scripsit auctorem, melius quam librarium, appellari oportere. Male Diels iudicavit «exarasse haec adulescentem aliquem medicinae studiosum, qui in suum sibi usum hanc isagogen describeret»[18]. Mea quidem sententia hanc isagogen non librarius quidam describit, sed anonymus vir doctus (Anon.) componit, etsi multas doctrinas ab antiquioribus libris hauriens. Multis indiciis opinionem meam probatam esse censeo: textus una manu perscriptus est, quae saepe errores correxit inter scribendum[19]. Auctor ipse aliqua verba inter lineas supplevit, praeterea in intercolumniis vel in margine inferiore sententias addidit, quae rem augent et novam materiam proferunt (ex. gr. col. XXVI 48 et col. XXV 46[20]). In voluminis initio quomodo corporis et animi passiones inter se differant bis disputavit: in col. I v. 16 ex extremis litteris dextera parte linea deducitur usque ad v. 39, continuata inter vv. 39 et 40: scilicet scripturam imperfectam in circumductis versibus secludere voluit auctor, denuo enim eadem in vv. 39 sqq. usque ad col. II v. 40 locupletius disputavit. Perclare interdum Anon. sententiae formam mutavit

18 Diels, *ed. pr.*, p. XV.
19 Anon. solet errores corrigere vel currente calamo, vel linea ducta per litteras vel punctis supra litteras scriptis.
20 In margine dextro v. 46 Anon. lectorem monet ut legat quod scriptum est in averso latere, id est fr. I posticum, ubi novum argumentum addit: [ὅ]τ̣ι̣ τροφή (ἐϲτιν) ἐν τοῖϲ ἐντέροιϲ, ἔξω βλέπε.

inter scribendum (ex. gr. col. XIV 20, XXIV 32, XXV 28–31), quod est textum componentis et de re cogitantis dum scribit; nonnunquam delere omisit priorem scripturam vel eam delevit imperfecte. Opus quod auctor scripsit perfectum non est: scriptor in media columna XXXIX intermittit (*diple obelismene* sub ultimo versu posita) et in VII 37 promittit quae non extant in textu, sed, quod est magni momenti, nusquam suam doctrinam de morbis et morborum causis exponit, quamvis titulus extet Ạị[τιο]λọ-γ̣ι̣κ̣ός. Νόcοι (IV 18–19). Papyrum igitur librum autographum et instar adversariorum intermissi operis esse censeo[21].

De Anonymi doctrina et fontibus addam pauca: etsi Diels nihil certum demonstrari posse censeret, Wellmann ad Sorani auctoritatem, id est ad Methodicam sectam eum rettulit[22], sed revera nihil Methodici ad Anonymum pertinet. At contra Anon. bis declarat (I 4–5, II 18–19) se antiquorum doctrinas sequi, quae apparent cohaerere cum Platonis Aristotelisque hereditate quadam[23]. Et profecto Aristotelem et Platonem auctor bene novit et in suo opere magna cum reverentia commemorat. Revera ad Aristotelis auctoritatem refert placita philosophorum et medicorum de morborum causa, e quibus hausit amplissime (IV–XX), et Aristotelis de somno doctrinam secutus est (XXIII 42 – XXIV 9). Platonis doctrinam in *Timaeo* accurate perscribit (XIV 11 καὶ πρῶτον ἀπὸ Πλάτωνοc – XVIII 8), non solum ex Aristotelis placitis sed etiam e commentariis hauriens ad *Timaeum* quibusdam[24].

Textus quidem est introductio ad morborum causas («pathologian») ubi auctor primum definitiones praebet de affectu, morbo et similibus (I–IV 17), deinde antiquorum placita de morborum causis (αἰτιολογία) describit ex Aristotele (IV 25–XXI 9), denique, ut instruat necessaria ad suam «aetiologian» exponendam (col. XXI 12–13), compositionem corporis et naturales eius actiones demonstrat et saepe quid ipse sentiat Herophili, Erasistrati Asclepiadisque opinionibus opponit (XXI 13 sqq.).

Inter medicos antiquos de quorum «aetiologia» Anon. refert, quidam ante papyri editionem ignoti erant, ut Alcamenes, Timotheus Metapontinus, Abas, Ninyas Aegyptius, Thrasimachus Sardianus, Phasitas, alii sunt philosophi valde noti, sicut Philolaus, Hippon, ipse Plato. De Hippocrate

21 Omnia haec demonstravi in Manetti 1994, pp. 47–58.
22 Diels, p. 413; Wellmann, pp. 396–429.
23 Manetti 1999a e 1999b.
24 Manetti 1999a.

ab Aristotele dissentit aperte (V 35–VI 43), suam Hippocratis notitiam opponens (VI 43–VII 40)[25]. De Herophilo autem et Erasistrato, de Asclepiade Alexandroque qui «amator veri» (Φιλαλήθης) appellatur multa alioquin incognita Anon. refert et eorum doctrinas penitus novisse apparet.

Herophilus primum laudatur cum auctor quid de compositione corporis sentiat exponere incipit (XXI 21–23): confitetur enim se sententiam Herophili probare illam, «primas evidentes res exponendas esse, etsi primae non sint»[26]. Quod vero mortuorum ex corporibus dissecatis apparet, corpus e partibus simplicibus («homoeomeris») et compositis («anhomoeomeris») constat (XXI 29–XXII 3, sicut et Aristoteles contendit[27]). Natura in hominis corpore appetitum materiamque facultatesque instruxit: appetitum ut materiam sumeret, facultates ut materiam mutarent (XXII 41–49).

Materia sunt spiritus et cibus: spiritus per nares trahitur et per arteriam asperam ad pulmonem fertur — sed etiam pars eius in thoracem et ventrem (in quo Erasistratus dissentit) — inde ad arterias singulas et ad foramina in omne corpus et demum in externum effluit (XXIII 12–38). Calori spiritus temperat in praecordiis, sicut somnus, secundum Aristotelem, quem Anon. magna cum laude commemorat (XXIII 38–XXIV 9).

Cibus teritur a dentibus, deinde in ventrem deducitur et ibi concoquitur, denique «adsimulatur ei quod aptum est»[28] (XXIV 26–27). Quamvis pugnaciter certet cum Asclepiade, praesertim de concoctione ciborum, cum Asclepiades dicat «nihil concoqui sed crudam materiam, sicut assumpta est, in corpus omne diduci»[29], Anon. noster contra partim per calorem cibos concoqui putat (concoctionem illam esse, non digestionem tantum), partim cibum crudum in omne corpus pervenire: liquidus quidem cibus et tenuis, in vaporem mutatus, per invisibilia foramina fertur crudus ad omnes partes, cum qui solidus est ab ore ad stomachum et intestinum moveatur, ubi concoquitur et liquefit, deinde per venas et arterias ad omne corpus diducitur (XXIV 20–XXVI 31).

25 Post Diels, diu locupletiusque disputaverunt philologi num ‹Aristoteli› de doctrina hippocratica credere possis: vide Manetti 2008, 209–225.

26 λεγέcθω δὲ τὰ φαινόμενα π[ρ]ῶτα καὶ εἰ μή (ἐcτιν) πρῶτα (T50a von Staden).

27 Cf. ex. gr. *HA*. 486a 5–8.

28 ἀποικειοῦται ἐπὶ τὸ οἰκεῖον.

29 Cels. *Praef.* 20.

Auctor disputat an in arteriis sanguis naturaliter contineatur et Erasistrati argumenta diu confutat, qui putat arterias solum spiritui accommodatas (XXVI 31–XXVII 15). Sed etiam ab Herophili opinione dissentit, per arterias cibum corporis inter partes magis dispensari, cum ipse per venas hoc fieri putet (XXVIII 46–XXIX 34).

Cibi pars utilis magna per omne corpus distribuitur, sed si quid inutile fuerit, in stercora per intestina deveniet vel in urinam transibit vel, si quae superflua fuerint in corporis foraminibus, tamquam aliena per sudorem egerentur (XXIX 34–48). De urina quid sit vel unde nascatur antiqui inter se dissenserunt (XXIX 50–XXX 29) sed Anon. ipse rem suspendit.

In operis ultima parte (XXX 40–XXXVI 43) Anon. in utramque partem disputat utrum corpuscula quae intellectu percipiuntur per invisibilia foramina a nostris corporibus manent semper exterius necne. Saepe cum Asclepiade de quibusdam argumentis certat, semel etiam cum Alexandro de natura sanguinis, et denique colligit corpuscula sensibilia et quae intellectu percipiuntur ex hominum corpore semper effluere.

At naturam denuo laudans, «quae quod iustum atque consequens est tuetur[30], ut Herophilus Asclepiadesque contendunt»[31], Anon. noster etiam corpuscula ab externo semper adfluere et introduci in corpus necessarium dicit (XXXVI 44–55). Quod enim perclarum est, si remedia in superficie corporis imposita consideres, elaterium, helleborum vel castoreum etc. (XXXVI 55 sqq.). Postremo, num in corpore sint viae invisibiles, id est «pori» intellectu tantum percepti, auctor quosdam dicit disputare et eorum argumenta perscribit (XXXVIII 51sqq.). Paulo antequam scribere intermittit, Anon. insuper commemorat naturam quae in corpore instruxit vias quae intellectu percipiuntur, ut cibus ad minutiores partes perveniret (XXXIX 25–29).

Ex omnibus quae supra diximus clarum est Anon. cum Herophilo et Erasistrato, Asclepiade Alexandroque colloqui ut parem cum pari: Herophilum tamen magis veretur, cum initium ab eo faciat (vide supra) et minoribus tantum rebus ab eo dissentiat, at ceteros pugnaciter saepe confutat. Anonymi doctrina de compositione corporis, de respiratione, de digestione etc. Herophili quidem opinionibus haud repugnat, sed Anon. partim Asclepiadi consentit, de materia cruda in corpus digesta, de motu particu-

30 ἡ φύϲιϲ – φ(αϲὶν) – τ[ηρ]ηṭịḳὴ κ[α]θέϲτηκεν τοῦ τε δικαίου καὶ τ[ο]ῦ̣ ἀ̣[κ]ọυ}λούθου.

31 Herophili testimoniis addendum.

larum quae intellectu percipiuntur et autem de foraminibus corporis quae percipi non possunt. Etsi Asclepiadem frequenter reprehendat, tamen Anon. noster eius auctoritatem quodammodo veretur.

Alexander «Amator veri» ab auctore semper fere una cum Asclepiade commemoratur (tantum quod ei de sanguine visum est Anon. confutat in XXXV 52–XXXVI 25). Alexander magister Herophileae sectae Laodiceae in Asia[32] fuit Augusto regnante, sed etiam «discipulus Asclepiadis» dicitur[33]. Ergo veri simile est non solum Anon. de eius opere quod «Placita» (Ἀρέσκοντα) inscribitur notitiam Asclepiadis hausisse sed etiam eum eiusdem familiae atque Alexander discipulum fuisse, ubi Herophilus et Asclepiades, ut videtur, auctoritate pares existimabantur. Ceterum papyrus ex Asia in Aegyptum pervenisse potest[34], quidam enim aversa facie descripsit epistulam Marci Antonii (vide supra), quae ad Asiae cives missa erat et in inscriptione Trallibus haud procul a Laodicea reperta est.[35]

32 Strab. XII 8.20 (580) = *AP.* 1 von Staden.

33 Vindic. 1 ap. Wellmann, *Fragmente*, p. 208.2 = *AP.* 9 von Staden.

34 Manetti 1994 .

35 De hac re aliter sentit Ricciardetto 2012, 2014, 2016. Plura invenies, deo favente, in dissertatione mea, nondum edita.

DE HVIVS EDITIONIS RATIONE

Textum in columnas divisum, non continuum, transcripsi, ut clarius esset lectori quomodo textus servatus est et ut correctiones ac supplementa inter lineas vel in margine ab Anon. addita et autem supplementa editorum paterent. Quae Anon. sua manu delevit in adnotatione tantum describuntur.

Iota mutum adscriptum notavi, si papyrus id exhibet (scil. τῶι, τῆι et sim.), subscriptum, si deest in papyro (scil. τῷ, τῇ et sim.); litterae quae dubiae sunt punctis designavi. Abbreviationes et compendia, in textu resoluta, in adnotatione plerumque descripta sunt, creberrima quidem, in praefatione descripta, non notavi.

Diels utitur signis ⟦⟧ ut indicet litteras deletas ab editore, sed etiam a scriba (una cum aliis signis, linea transversa vel punctis suprascriptis): in hac editione signa ⟦⟧ significant solum litteras deletas a scriba, sicut hodie consuetudo fert: quam ob rem accomodavi quod Diels adnotavit in singulis versibus.

Testimonia selecta continent non solum auctorum verba quae Anon. descripsit vel epitomavit sed etiam ex aliis fontibus similia, quae discernere potui.

Restat ut gratias agam, pro auxilio et beneficiis quibus collegae et amici me adiuverunt: Fernanda Caizzi, Ivan Garofalo, Vivian Nutton, Amneris Roselli, David Sedley et etiam Isabella Andorlini, Philip De Lacy, Isabella Gualandri, Mario Labate, Gisela Stricker; in plagulis legendis et interpretandis peritissimis gratiam refero Guido Bastianini, Maria Serena Funghi et Herwig Maehler, postremo Daniela Colomo.

Editio emendata et aucta 2021

Plurimas mendas correxi, quas iam viderunt Ricciardetto 2013, 2016 et Leith 2014, et haud paucas lectiones ac supplementa in recentioribus editionibus et studiis, quibus gratias ago, reperi et recepi. Multa etiam mecum reputavi et nonnulla ipsa correxi. Textum dissimilem in R modo notavi ubi necessarium esse existimavi.

CONSPECTVS EDITIONVM

Alcin. *Didaskalikos*	Alcinoos, *Enseignement des doctrines de Platon*, texte éd. par J. Whittaker, Paris 1990.
Alex. Aphr. *de An.*	Alexander Aphrodisiensis, *de Anima liber*, ed. I. Bruns, Supplementum Aristotelicum II 1, Berlin 1887.
Alex. Aphr. *Mixt.*	Alexander Aphrodisiensis, *de Mixtione*, ed. I. Bruns, Supplementum Aristotelicum II 2, Berlin 1892.
[Alex. Aphr.] *De febribus*	Ps. Alessandro di Afrodisia, *Trattato sulla febbre*, edizione critica, traduzione e commento a cura di P. Tassinari, Alessandria 1994.
[Alex. Aphr.] *Suppl. Probl.*	Pseudo-Aristoteles (Pseudo-Alexander) *Supplementa Problematorum* ed. by S. Kapetanaki – R. W. Sharples, Berlin – New York 2006 («Peripatoi» 20).
Andronic. Rhod.	*Pseudo-Andronicus de Rhodes* «Περὶ παθῶν», éd. crit. par A. Glibert-Thirry, Leiden 1977 (Corpus Latinum commentariorum in Aristotelem Graecorum, suppl. 2).
Ar. Didym.	Arii Didymi epitome fr. phys. in: *Doxographi Graeci*, coll. H. Diels, Berlin 1879.
Aret.	Aretaeus, ed. C. Hude, *CMG* II, Leipzig – Berlin 1923.
Asp. *in EN*	*Aspasii in Ethica Nicomachea quae supersunt commentaria*, ed. G. Heylbut, Berlin 1889.
Cael. Aurel.	Caelii Aureliani *Celeres passiones, Tardae passiones*, I–II, ed. G. Bendz, Berlin 1990–1993 (*CML* VI 1).
Cels.	A. Corneli Celsi quae supersunt, rec. F. Marx, Leipzig – Berlin 1915 (*CML* I).
Clem. Al. *Strom.*	*Clementis Alexandrini Stromata* I–VI, ed. O. Stählin, Leipzig 1906.
CPF	*Corpus dei papiri filosofici greci e latini*, ed. F. Adorno et alii, I.1 Firenze 1989–1999; I.2 Firenze 2008.
Craik	Hippocrates, *Places in Man*, Greek Text and Translation with Introduction and Commentary, Edited by E. M. Craik, Oxford 1998.
Deichgräber	*Die Empirikerschule*, *Sammlung der Fragmente und Darstellung der Lehre*, von K. Deichgräber, Berlin 1930.

DK	H. Diels – W. Kranz, *Die Fragmente der Vorsokratiker,* Dublin – Zürich 1951–1952^{6}.
Dox. gr.	*Doxographi graeci*, coll. rec. prol. ind. instr. H. Diels, Berlin – Leipzig 1879.
Dsc.	Pedanii Dioscuridis Anazarbei *De materia medica*, ed. M. Wellmann, I–III, Berlin 1906–1908.
Furley-Wilkie	*Galen on respiration and the arteries*, An edition with English transl. and comm. of *De usus respirationis*, *An in arteriis natura sanguis contineatur*, *De usu pulsuum* and *De causis respirationis*, by D. J. Furley and J. S. Wilkie, Princeton 1984.
Garofalo 1988	*Erasistrati fragmenta*, collegit et digessit I. Garofalo, Pisa 1988.
Garofalo 1997	*Anonymi de morbis acutis et chroniis*, ed. with commentary by I. Garofalo, Leiden 1997.
Gigon	*Aristotelis Opera*, ex rec. I. Bekkeri. Editio altera, addendis instruxit fragmentorum collectionem retractavit O. Gigon, III, *Librorum deperditorum fragmenta*, Berlin – New York 1987.
Helmreich	Galeni *De usu partium libri XVII*, ed. G. Helmreich, I–II, Leipzig 1907–1909.
Jouanna 1975	Hippocrate, *La nature de l'homme*, ét. par J. Jouanna, Berlin 1975 (*CMG* I 1,3).
Jouanna 1988	Hippocrate, *Des vents – De l'art*, texte ét. par J. Jouanna, Paris 1988.
Jouanna 1996	Hippocrate, *Airs, eaux, lieux*, texte ét. par J. Jouanna, Paris 1996.
K.	C.-G. Kühn, *Claudii Galeni opera omnia*, Leipzig 1821–1833 (rist. an. Hildesheim 2001).
Kassel-Austin	*Poetae Comici Graeci (PCG)*, edd. R. Kassel et C. Austin, V, Berlin – New York 1986
Kotzia	P. Kotzia, *Liber de pomo sive de morte Aristotelis*, Thessaloniki 2007
L.	E. Littré, *Oeuvres complètes d'Hippocrate*, Paris 1839–1861.
Paroem.	*Corpus Paroemiographorum Graecorum*, edd. E. L. Leutsch, F. G. Schneidewin, I–II, Göttingen 1851 (Olms 1965).
Phil.	*Philonis Alexandrini opera quae supersunt*, II, ed. P. Wendland, Berlin 1897, VI, edd. L. Cohn – S. Reiter, Berlin 1915.

Phlp. *in De an.*	Ioannis Philoponi *In Aristotelis De anima libros commentaria*, ed. M. Hayduck, Berlin 1897 (*CAG* XV).
Porph. *De antro*	Porphyry, *The cave of the nymphs in the Odyssey*, A revised Text with Transl. by Seminar Classics 609, State University of New York at Buffalo, Arethusa Monographs I, 1969.
Ricciardetto 2014	A. Ricciardetto, *L'Anonyme de Londres (P.Lit. Lond. 165, Brit.Libr. inv. 137)*, Édition et traduction d'un papyrus médical grec du Ier siècle, Presses Universitaires de Liège 2014 («Papyrologica Leodiensia», 4).
Ricciardetto 2016	*L'Anonyme de Londres. P.Lit.Lond. 165, Brit.lLibr. inv. 137, Un papyrus médical du Ier siècle après J.-C.*, texte établi et traduit par A. Ricciardetto, Paris, Les Belles Lettres 2016.
Ruf. *nom. part. corp.*	Rufus Ephesius, *De nominibus partium corporis*, in *Oeuvres de Rufus d'Éphèse*, par Ch. Daremberg – É. Ruelle, Paris 1879 (Hakkert 1963).
Sch. in Gal.	P. Moraux, *Unbekannte Galen-Scholien,* ZPE 27 (1977), 1–63
Scr. min.	Claudii Galeni Pergameni *Scripta minora*, I–III, edd. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich, Leipzig 1884–1893.
Simpl. *in Cat.*	Simplicii *in Aristotelis Categorias commentarium*, ed. C. Kalbfleisch, Berlin 1907 (*CAG* VIII).
Simpl. *in Cael.*	Simplicii, *in Aristotelis de Caelo commentarium*, ed. J. L. Heiberg, Berlin 1894 (*CAG* VI)
SVF	*Stoicorum veterum fragmenta*, voll. 1–3, coll. von Arnim, Leipzig 1903–1905; vol. 4, indices conscr. M. Adler, Leipzig 1924.
Thphr. fr.	*Theophrastus of Eresus, Sources for his life, writings, thought and influence*, ed. and transl. by W. W. Fortenbaugh, P. Huby, R. W. Sharples, D. Gutas, vol. 2, Leiden 1992.
von Staden	*Herophilus. The Art of Medicine in Early Alexandria*, ed. transl. and comm. by H. von Staden, Cambridge 1989.
van der Eijk	*Diocles of Carystus. A Collection of the Fragments with Translation and Commentary*, I–II, by Ph. J. van der Eijk, Leiden 2000–2001.

Wellmann, *Fragmente*	M. Wellmann, *Die Fragmente der sikelischen Ärzte Akron, Philistion und des Diokles von Karystos*, Berlin 1901.
Wittern	R. Wittern, *Die hippokratische Schrift De morbis I*, Ausgabe, Übersetzung und Erläuterungen, Hildesheim – New York 1974.

CONSPECTVS LIBRORVM

Andorlini — I. Andorlini, *La ricetta medica di P. Brit. Libr. inv. 137v (*= Suppl. Arist. *III 1, p. 76 Diels),* Galenos 4 (2010), 39–45

Beckh-Spät — Anonymus Londinensis, *Auszüge eines Unbekannten aus Aristoteles-Menons Handbuch der Medizin und aus Werken anderer älterer Ärzte*, Ausgabe von H. Beckh und F. Spät, Berlin 1896.

Blomqvist — J. Blomqvist, *Textkritische Folgerungen aus zwei griechischen Wortstellungsregeln*, MH 38 (1971), 145–155.

Boudon-Millot 2019 — V. Boudon-Millot, *Des cailles et de la cigue . A propos de l'*Anonyme de Londres *(P.Lond.Lit. 165, Brit.Libr. inv. 137) col. XXVI, 16–19*, in N. Reggiani (ed.), *Greek Medical Papyri. Text, Context, Hypertext*, Berlin/Boston 2019 (Archiv für Papyrusforschung, Beiheft 40), 63–74.

Crespo Saumell 2017a — J. Crespo Saumel, *New Lights on the* Anonymus Londiniensis *papyrus*, Journal of Ancient Philosophy 11 (2017), 120–150.

Crespo Saumell 2017b — J. Crespo Saumell, *Plato, the Medicine, and the Paraphrase on the* Timaeus *in the Anonymus Londiniensis Papyrus*, Rhizomata 5 (2017), 148–176.

Crespo Saumell 2018a — J. Crespo Saumell, *A critical Assessment of the «Anonymus Londiniensis» Papyrus*, BASP 55 (2018), 129–156.

Crespo Saumell 2018b — J. Crespo Saumell, *Who are «the Ancients»?*, Methodos [Online] 18 (2018).

Diels — H. Diels, *Über die Excerpte von Menons Iatrika in dem Londoner Papyrus 137*, Hermes 28 (1893), 407–434.

Dorandi 2016 — T. Dorandi, *Elementi 'diairetici' nella sezione iniziale dell'Anonymus Londiniensis (P.Br.Libr. inv. 137 I–IV 17*, *in e sì d'amici pieno*. Omaggio di studiosi italiani a Guido Bastianini per il suo settantesimo compleanno, a cura di A. Casanova, G. Messeri, R. Pintaudi, Firenze 2016 (Papyrologica Florentina XLV), 1, 199–205.

Edelstein — L. Edelstein, ad M. Pohlenz, *Hippokrates und die Begründung der wissenschaftlichen Medizin*, AJPh 61 (1940), 223–226 (= L. E., *Ancient Medicine*. Selected Papers of L. E. ed. by O. Temkin and C. L. Temkin, Baltimore–London 1967, 111–120): 225.

Fredrich — K. Fredrich, *Hippokratische Untersuchungen*, Berlin 1899 (Philologische Untersuchungen 15).

Gignac — F. T. Gignac, *A Grammar of the Greek Papyri of the Roman and Byzantine Periods*, I–II, Milano 1976–1981.

Grensemann — H. Grensemann, *Knidische Medizin*, *Teil I: Die Testimonien zur ältesten knidischen Lehre und Analysen knidischer Schriften im Corpus Hippocraticum*, Berlin 1975 (Ars medica II, 4.1).

Jannaris — A. N. Jannaris, *An Historical Greek Grammar*, London 1897.

Jones — W. H. S. Jones, *The Medical Writings of the Anonymus Londinensis*, Cambridge 1947.

Jouanna 2019 — J. Jouanna, *Qui est donc l'auteur dev* l'Anonyme de Londres*? Sa personalité et son émergence à la polémique*, in N. Reggiani (ed.), *Greek Medical Papyri. Text, Context, Hypertext*, Berlin/Boston 2019 (Archiv für Papyrusforschung, Beiheft 40), 47–62.

Kaibel *EG* — *Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta*, ed. G. Kaibel, Berlin 1878.

Kaltsas 2105a — D. Kaltsas, *Beiträge zum antiken Buchwesen*, ZPE 193 (2015), 78–86.

Kaltsas 2015b — D. Kaltsas, *Randnotizen zu einen Fund griechischer Buchrolle (Aristoteles, Ἀθηναίων Πολιτεία, Herodas u.a.),* in G.A. Xenis (ed.) *Literature, Scholarship, Philosophy, and History. Classical Studies in memory of Ioannis Taifacos*, Stuttgart, 2015, 247–264.

Kotzia-Pantele — P. Kotzia-Pantele, *P.Lond. 137 (= P.Lit.Lond. 165) XXVI 16–19*, Hellenika 40 (1989), 149–153.

Le Blay 2012 — F. Le Blay, rev. of D. Manetti, *Anonymus Londiniensis, De medicina*, ed. Daniela Manetti, Berlin – New York, De Gruyter 2011 (Bibliotheca Scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana, 2003), Bryn Mawr Classical Review 27.05.2012.

Leith 2012 — D. Leith, *Pores and Void in Asclepiades' Physical Theory*, Phronesis 57 (2012), 164–191.

Leith 2014 D. Leith, rec. *Anonymus Londiniensis, De medicina,* ed. Daniela Manetti, Berlin – New York, De Gruyter 2011 (Bibliotheca Scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana, 2003), Gnomon 86 (2014), 592–595.

Manetti 1986 *Note di lettura dell'Anonimo Londinese – Prolegomena ad una nuova edizione*, ZPE 63 (1986), 57–74.

Manetti 1989 D. Manetti, Aristoteles 37T, in *CPF*, I.1, Firenze 1989, 307–311.

Manetti 1992 Democritus 7T, in *(CPF),* I.1***, Firenze 1992, 11–15.

Manetti 1994 *Autografi e incompiuti: il caso dell'Anonimo Londinese P.Lit.Lond. 165*, ZPE 100 (1994), 47–58.

Manetti 1996a *Saggio di edizione di P.Lit.Lond. 165: la polemica contro Erasistrato sulla presenza di aria nelle arterie*, in: A. Garzya (ed.), *Histoire et ecdotique des textes médicaux grecs*, Napoli 1996, 307–317.

Manetti 1996b Ὡϲ δὲ αὐτὸϲ Ἱπποκράτηϲ λέγει. *Teoria causale e ippocratismo nell'Anonimo Londinese (VI 43 ss.)*, in R. Wittern – P. Pellegrin (edd.), *Hippokratische Medizin und antike Philosophie*, Hildesheim 1996, 295–310.

Manetti 1997 D. Manetti, *Proposte di collocazione di due frammenti in PBrLibr inv. 137 (Anonimo Londinese) e nuove letture*, in: *Specimina per il Corpus dei Papiri Greci di Medicina*, Firenze 1997, 141–152.

Manetti 1999a Plato 129T (*Timaeus*), PBrLibr inv. 137, in *(CPF),* I.1***, Firenze 1999, 528–578.

Manetti 1999b *<Aristotle> and the role of doxography in the Anonymus Londiniensis (PBrLibr inv. 137)*, in *Ancient Histories of Medicine*, *Essays in Medical Doxography and Historiography in Classical Antiquity*, edited by Ph. van der Eijk, Leiden–New York 1999, 95–141.

Manetti 1999c D. Manetti, Stoici 3T, PBrLibr inv. 137, coll. II 18–III 7; XIV 15–32; XXX 15–24, in *(CPF),* I.1***, Firenze 1999, 786–797.

Manetti 2003 D. Manetti, *Il ruolo di Asclepiade di Bitinia nell'Anonimo Londinese*, in A. Garzya – J. Jouanna (edd.), *Trasmissione e ecdotica dei testi medici greci*, Napoli 2003, 335–347.

Manetti 2005 — *Medici contemporanei a Ippocrate: problemi di identificazione dei medici di nome Erodico*, in Ph. van der Eijk (ed.), *Hippocrates in context*, Leiden 2005, 295–313.

Manetti 2008 — Hippocrates 28T, 32T, in *CPF,* I.2, Firenze 2008, 202–206; 209–225.

Manetti 2009 — D. Manetti, *Anonymus Londiniensis* De medicina (P.Br. Libr. inv. 137) *XVII 21–22. Collocazione di un frammento* incertae sedis, Galenos 3 (2009), pp. 39–43.

Manetti 2015 — D. Manetti, rec. A. Ricciardetto, *L'Anonyme de Londres (P.Lit.Lond. 165, Brit.Libr. inv. 137),* Édition et traduction d'un papyrus médical grec du Ier siècle, Presses Universitaires de Liège 2014 («Papyrologica Leodiensia», 4), Lettre d'information, Médecine antique et médiévale, nouv. Série 12, avril 2015 (Université Jean Monnet – Saint Étienne, Centre Jean Palerne, UMR 5189), 80–85.

Manetti 2016 — D. Manetti, *La sezione sulle definizioni dell'Anonimo Londinese (P. Br. Libr. inv. 137),* in *"e sì d'amici pieno"*, Omaggi di studiosi italiani a Guido Bastianini per il suo settantesimo compleanno, a cura di A. Casanova, G. Messeri, R. Pintaudi, Firenze 2016, pp. 525–530

Manetti 2019 — D. Manetti, *Riconsiderazioni sull'*Anonimo Londinese*: progressi e punti ancora irrisolti*, in N. Reggiani (ed.), *Greek Medical Papyri. Text, Context, Hypertext*, Berlin – Boston 2019 («Archiv für Papyrusforschung», Beiheft 40), 35–45.

Manetti 2020 — D. Manetti, *Hippon of Croton (or Samos) from Aristotle to the Anonymus Londiniensis: medicine and research on nature*, Trends in Classics 12,2 (2020), pp. 297–311.

Mansfeld — J. Mansfeld, *Doxography and Dialectic. The* Sitz im Leben *of the ‹Placita›*, ANRW II 36.4, Berlin–New York 1990, 3056–3229.

Mayser-Schmoll — E. Mayser, *Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit*, I.1: *Laut- und Wortlehre* (cur. H. Schmoll), Berlin 1970[2].

P.Ryl. *Catalogue of the Greek and Latin Papyri in the John Rylands Library, Manchester,* ed. A. S. Hunt et alii, Manchester, University Press, 1911–1952.

P.Warr. *The Warren Papyri*, ed. M. David, B. A. van Groningen and J. C. van Oven, Leiden 1941. (Pap.Lugd. Bat. I). Nos. 1–21.

Ricciardetto 2010 A. Ricciardetto, La «recette médicale» écrite au verso de l'Anonyme de Londres, poster at the 26e Congrès International de Papyrologie, Genève, 16–21 Août 2010.

Ricciardetto 2012 A. Ricciardetto, *La lettre de Marc Antoine écrite au verso de l'Anonyme de Londres (P.Lit.Lond. 165, Brit. Libr. inv. 137 = MP3 2339)*, APF 58 (2012), 43–60.

Ricciardetto 2013 rev. of *Anonymus Londiniensis, De medicina*, ed. Daniela Manetti, Berlin – New York, De Gruyter 2011, Bibliotheca Teubneriana, Aestimatio 10 (2013), 79–98.

Ricciardetto 2016 A. Ricciardetto, *Spazio scritto e spazio non scritto nelle dossografie mediche su papiro*, in N. Pellé (ed.), *Spazio scritto e spazio non scritto nel libro papiraceo: esperienze a confronto*. Atti della 2[a] tavola rotonda del Centro di Studi Papirologici, Lecce 2016 (Edaphos, 2), 185–225.

Ricciardetto 2019a A. Ricciardetto, *La ponctuation dans les papyrus grecs de médecine*, Eruditio Antiqua 11 (2019), 121–160.

Ricciardetto 2019b A. Ricciardetto, *Comparaison entre le système d'abréviations de l'Anonyme de Londres et ceux de la Constitution d'Athènes et des autres textes littéraires du Brit.Libr. inv. 131*, in A. Nodar, S. Torallas Tovar (ed.), Proceedings of the 28th International Congress of Papyrology. Barcelona, 1–6 August 2016, Barcelona (Scripta Orientalia, 3), 405–416.

Ricciardetto 2020 A. Ricciardetto, *Abréviations et signes dans l'Anonyme de Londres*, in N. Carlig, G. Lescuyer, A. Motte, N. Sojic (edd.), *Signes dans les textes. Recherches sur les continuités et les ruptures des pratiques scribales en Égypte pharaonique, gréco-romaine et byzantine*. Actes du colloque international, Université de Liège, 2–4 juin 2016 (Papyrologica Leodiensia), Liège 2020, 167–185.

Sánchez Castro 2015 — L.C. Sánchez Castro, *Entre Ionia e Italia : esbozos de la herencia intelectual de Hipón de Crotona en la doxografía aristotélica y el* Anonymus Londinensis, in *VI Jornadas filológicas in honorem Enrique Barajas*, Bogotà 2015, 147–169.

Schubring — W. S. ad W. H. S. Jones, *The Medical Writings of the Anonymus Londinensis*, Cambridge 1947, Gnomon 24 (1952), 416–419.

Schwyzer — E. Schwyzer, *Griechische Grammatik*, auf der Grundlage von Karl Brugmanns Griechische Grammatik, I–II, München 1938–1950.

Seider — R. Seider, *Paläographie der Griechischen Papyri*, I, Urkunden, Stuttgart 1967.

Squillace 2012 — G. Squillace, *Menecrate di Siracusa. Un medico greco del IV sec. a.C. tra Sicila, Grecia e Macedonia*, Hildesheim – Zürich – New York 2012 (Spudasmata B. 141), 134–138.

Squillace 2017 — G. Squillace, *Filistione di Locri. Un medico del IV sec. a.C. tra Grecia, Magna Grecia e Sicilia*, Hildesheim – Zürich – New York 2017 (Spudasmata B. 170), 100–102.

Thost — E. Thost, *Ad papyros titulosque graecos symbolae.* I. *Iatrica Menonia*, in *Griechische Studien Hermann Lipsius zum 60. Geburtstag dargebracht*, Leipzig 1894, 161–168.

Weinreich — O. Weinreich, *Menecrates Zeus und Salmoneus,* Tübinger Beiträge 18, Stuttgart 1933.

Wellmann — M. Wellmann, *Der Verfasser des Anonymus Londinensis*, Hermes 57 (1922), 396–430.

Wilamowitz — U. von Wilamowitz, *Lesefrüchte* X, Hermes 33 (1898), 519.

CONSPECTVS SIGLORVM

<table>
<tr><td>P</td><td>Papyrus Londiniensis inv. 137</td></tr>
<tr><td>D.</td><td>Anonymi Londinensis ex Aristotelis Iatricis Menoniis et aliis medicis eclogae, edidit H. Diels, Berlin, Reimer 1893</td></tr>
<tr><td>D.^{2}</td><td>F. G. Kenyon – H. Diels, Some Additional Fragments of the London Medical Papyrus, SBA 1901, 1319–1323</td></tr>
<tr><td>Kenyon</td><td>lectiones et coniecturae quas Kenyon apud D. praebet</td></tr>
<tr><td>R</td><td>Ricciardetto 2014 = Ricciardetto 2016, aliter R (2014) aut (2016)</td></tr>
<tr><td>Colomo</td><td>doctae mulieris Daniela Colomo coniectura</td></tr>
<tr><td>Deichgräber</td><td>viri docti Karl Deichgräber coniectura in eius editionis dielsianae exemplari reperta</td></tr>
<tr><td>De Lacy</td><td>viri docti Philip De Lacy coniectura</td></tr>
<tr><td>Garofalo</td><td>viri docti Ivan Garofalo coniectura</td></tr>
<tr><td>Sedley</td><td>viri docti David Sedley coniectura</td></tr>
<tr><td>Striker</td><td>doctae mulieris Gisela Striker coniectura</td></tr>
<tr><td>van der Eijk</td><td>viri docti Philip van der Eijk coniectura</td></tr>
</table>

De aliis vide conspectum editionum et librorum.

<table>
<tr><td>. . .</td><td>litterarum vestigia quae legi non possunt</td></tr>
<tr><td>α̣β̣γ̣</td><td>litterae non omnino certae</td></tr>
<tr><td>† †</td><td>locus valde corruptus</td></tr>
<tr><td>[. . . .]</td><td>lacuna quattuor litterarum</td></tr>
<tr><td>[± 4]</td><td>lacuna quattuor fere litterarum</td></tr>
<tr><td>[αβγ]</td><td>litterae in papyro restituendae</td></tr>
<tr><td>⟦αβγ⟧</td><td>litterae a scriba deletae</td></tr>
<tr><td>{αβγ}</td><td>litterae in papyro delendae</td></tr>
<tr><td>⟨αβγ⟩</td><td>litterae a scriba omissae</td></tr>
<tr><td>( )</td><td>notae solutae in textu</td></tr>
<tr><td>⸌αβγ⸍</td><td>litterae a scriba supra lineam additae</td></tr>
<tr><td>P^{mg}</td><td>litterae a scriba in margine additae</td></tr>
<tr><td>|</td><td>finis (vel initium) versus</td></tr>
<tr><td>||</td><td>finis (vel initium) columnae</td></tr>
</table>

*⟨ΙΑΤΡΙΚΑ⟩

....

I [λαμβά]νονταϲ ἐν τῶι τοῦ π̣[άθουϲ ὅρῳ̣]
[διάθεϲι]ν πρὸϲ τ(ῶν) ἀρχαίων κ[ομιζο]μέ-
[νην τ]ὴν καὶ ἐπίταϲιν καὶ ἄνεϲιν ἀ̣ν̣α-
[δεχομ]ένην· μάλιϲτα γ(ὰρ) ϲυμφερόμε-
[θα καὶ α]ὐ̣τοὶ τοῖϲ ἀρχαίοιϲ καὶ τί μ(έν) (ἐϲτιν) διά-
[θεϲιϲ κ]α̣ὶ ποίαν κομίζομ(εν) ἐν τῶι ὅρωι,
[ἀπεδεί]ξ̣αμ(εν)· διάθεϲ̣ιϲ δυνάμεωϲ ἧϲ δή πο-
[τε εἴτε τ]ῆϲ ζωτικῆϲ εἴτε τῆϲ ϲώμα-
[τοϲ εἴ]τε τῆϲ ἐν τοῖϲ ϲώμαϲι
[ἐνούϲηϲ] ψυχικῆϲ κατὰ κίνηϲιν
[ἢ ϲχέϲι]ν̣. κατὰ κίνηϲιν· πάντα τὰ
[ἐν ἡμῖν] κινήματα πάθη κατὰ
[κίνηϲ]ίν (ἐϲτιν), κατὰ ϲχέϲιν δὲ παράλυ-
[ϲιϲ, λήθ]α̣ργοϲ, κάροϲ, τὰ τούτοιϲ ἐγγύϲ.
⟦[τούτ(ων) δ]ἐ̣ κειμέν(ων) δεῖ γινώϲκειν ὡϲ τῶν παθῶν τὰ
[μὲν ψυ]χικά, τὰ δὲ ϲωματικά, ϲω-
[ματικ]ὰ̣ λαμβάνοντεϲ τὰ περὶ τὴν
[ζωτικ]ὴ̣ν δύναμιν λαμβανόμενα
[π(ρὸϲ) δὲ] τὰϲ ἄλλαϲ δυνάμειϲ ἀντιδιαϲτε⟨λ⟩-

I 2–4 cf. Simpl. *In Cat.* 8b 26, p. 237, 26–31 δοκοῦϲι γὰρ οὗτοί (*scil.* οἱ Στωικοὶ) τιϲιν ἀνάπαλιν τῷ Ἀριϲτοτέλει τὴν διάθεϲιν τῆϲ ἕξεωϲ μονιμωτέραν ἡγεῖϲθαι … καὶ γὰρ τὰϲ μὲν ἕξειϲ ἐπιτείνεϲθαί φαϲιν δύναϲθαι καὶ ἀνίεϲθαι, τὰϲ δὲ διαθέϲειϲ ἀνεπιτάτουϲ εἶναι καὶ ἀνανέτουϲ

* Titulum ⟨Ἰατρικά⟩, Diels secuta, exempli gratia tantum inserui, ut pateret quid papyrus continet. **1–4** supplevi : περιλαμβάνονταϲ ἐν τῶι τοῦ πάθουϲ ὅρωι καὶ τὴν πρὸϲ τῶν ἀρχαίων κομιζομένην κρᾶϲιν, καὶ ἐπίταϲιν καὶ ἄνεϲιν ἀνὰ λό(γον) δεχομένην D. in adn. **3** lacuna circa quattuor vel quinque litterarum;]ην P :]ϲ̣ι̣ν in textu D.,]ϲιν vel]ην D. in adn. **5–14** suppl. D. **7** post]ξ̣αμ(εν) spatium vacuum ⸌διαθεϲ̣ιϲ⸍ **9** εντοιϲϲω scripsit P, loco deletae vocis ζωτικηϲ **10** κεινηϲιν **11** κεινηϲιν **12** κεινηματα **13** [κεινηϲ]ιν **15** ⸌δει γινωϲκειν ωϲ⸍ **16** [μ(έν) φ(αϲιν) (εἶναι) ψυ]χικά D. longius ex extremis litteris ϲω linea continua deducitur usque ad v. 39 et inter vv. 39 et 40 : scripturam imperfectam in vv. 15–38 secludere voluit P, ut videtur, et denuo rem locupletius disputavit in vv. 39 sqq. **19–21** fr. 1 D.[2] **19** [τάϲ τε ἄ]λλαϲ D. : [καὶ] τάϲ ἄλλαϲ D.[2]

[λό]μ̣ενο̣ι τὴν ζωτικὴν δύναμιν
[τῆι] ψυχῆι. ψυχὴ δὲ λέγεται τριχῶϲ·
[ἥ τε] τῶι ὅλωι ϲώματι παρεϲπαρ-
μ̣ένη καὶ τὸ μόριον τὸ λογιϲτικὸν
[κ]αὶ ἔτι ἡ ἐντρέχεια καὶ τῆϲ μ(ὲν) ἐντρε-
[χ]είαϲ ἐπὶ τοῦ παρόντοϲ οὐ χρῄζομ(εν),
[τ]ῶν δὲ ἄλλων δύο ϲημαινομένων
[κα]ὶ μᾶλλον το̣ῦ λ̣ο̣γιϲτ̣ικοῦ· περὶ γ(ὰρ) τού-
[το]υ̣ τὰ̣ π̣ρ̣[οηγ]ούμενα πάθη ϲυνίϲ⟨τ⟩α-
[ται κα]ὶ̣ ⟨τὰ⟩ κατ' ἐπακολούθημα. πάθη δέ (ἐϲτιν)
[ψυχῆ]ϲ̣ προηγούμενα κατὰ κίνηϲι̣ν·
[δ]ειϲιδαιμονία, λύπη, φόβοϲ, φιλαργυρία·
ταῦτα γ(ὰρ) ἐν κινήϲει. κάροϲ δὲ καὶ
λ̣ήθαργοϲ ἐν ϲχέϲει. ϲωματικὰ δέ·
[π]υρετόϲ, προηγούμενον μ(ὲν) πάθοϲ (ἐϲτὶν)
[τ]οῦ ϲώματοϲ, κατ' ἐπακολούθημα{ι} δὲ
[τ]ῆϲ ψυχῆϲ. μανία ὁμοίωϲ· καὶ ταῦ-
τα ἐν κινήϲει τὰ πάθη. ἐν ϲχέϲ[ε]ι̣
δέ· παράλυϲιϲ, κάροϲ, τὰ παραπλή[ϲι]α̣].

21–24 cf. [Gal.] *Def. med.* XIX 355, 11–17 K. ψυχή ἐϲτιν οὐϲία ἀϲώματοϲ, αὐτοκίνητοϲ κατὰ Πλάτωνα. κατὰ δὲ τοὺϲ Στωϊκοὺϲ ϲῶμα λεπτομερὲϲ ἐξ ἑαυτοῦ κινούμενον κατὰ ϲπερματικοὺϲ λόγουϲ. κατὰ δὲ τὸν Ἀριϲτοτέλη ἐντελέχεια ϲώματοϲ φυϲικοῦ ὀργανικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντοϲ. ἄλλωϲ. ψυχή ἐϲτι πνεῦμα παρεϲπαρμένον ἐν ὅλῳ τῷ ϲώματι δι' οὗ ζῶμεν καὶ λογιζόμεθα καὶ ταῖϲ λοιπαῖϲ αἰϲθήϲεϲιν ἐνεργοῦμεν ὑπηρετοῦντοϲ τοῦ ϲώματοϲ. **27–29** cf. Alcin. *Didaskalikos* 30 (183, 37 sqq.) **31** δειϲιδαμονία: Andronic. Rhod. *De passionibus* 3, p. 229 Glibert-Thirry (= *SVF* III 409); cf. Clem. Al. *Strom.* II 8.40.1 (= *SVF* III 411); cf. Stob. II 92 (= *SVF* III 408); λύπη: Andronic. Rhod. *De passionibus* 2, p. 225 Glibert-Thirry (= *SVF* III 414); φόβοϲ Andronic. Rhod. *De passionibus* 3, p. 229 Glibert-Thirry (= *SVF* III 409); φιλαργυρία: D. L. VII 111 (= *SVF* III 456); Stob. II 93.1 (= *SVF* III 421) **34–36** cf. [Alex. Aphr.] *De febribus* 2.6 (p. 3, 13–17 Tassinari)

20 [λοντεϲ κ]αὶ τὴν D. : [λλό]μενοι D.[2] **21** [τῆι ψυ]χῆι D. post ψυχῆι spatium vacuum **23** λογιϲτικον : ο pr. p. c. **24–25** ἐντρέχεια bis P, cf. II 9, intellege ἐντελέχεια : ἐντρέχεια recepit et probavit Jouanna 2019 **28–29** ϲυνίϲ̣|[τατα]ι ⟨καὶ τὰ⟩ D. **30** ψυχῆ]ϲ̣ supplevi, sec. R p. 72 : ταῦτ]α Manetti 2011 R : [τάδ]ε̣ D. brevius κεινηϲι̣ν **32** κεινηϲει post κινήϲει spatium vacuum **33** post ϲχέϲει spatium vacuum **37** κεινηϲει post πάθη spatium vacuum

ọὕτω{ι} μ(ὲν) δὴ χρηστέον τῶι ὅρῳ [τ]ῷ̣
[τοιού]τω[ι]· τῶν δὲ παθῶν [τὰ μ(ὲν) ψυ-]
[χικά,] τ̣ὰ δὲ cωματικά· χρὴ δὲ [εἰδέναι]
[ὅτι τὰ μὲ]ν cωματικὰ πάθη α[
[6/7]να καὶ περὶ τὴν ζω̣[τικὴν]
[6/7]α̣cται, ὡ̣c ὁ̣μοίωc δ̣[ὲ
II [̣ ̣]περι ̣[2/3] ̣[̣] ̣ ̣τ̣ο̣ῖ̣c̣ cώμαcιν ὥcτε
[ἀντ]ιδιαc[τέλλ]ε̣cθαι ταῦτα, τήν τε
[ζω]τικὴ[ν δύ(ναμιν) καὶ] τ̣ὴ̣ν̣ ἐ̣ν τοῖ⟨c⟩ cώμαcιν
[τῇ] ψυχῇ[ι. ψυ]χ̣ι̣κ̣ὸ̣ν̣ δ' (εἶναι) πάθοc τὸ
τοιοῦτο· διάθε̣c̣ι̣c̣ ψυχῆc κατὰ κίνη-
cι[ν] ἢ cχέcιν· καὶ γ(ὰρ) ἡ ψυχὴ δύναμίc (ἐcτιν).
λέ[γ]ε̣τ̣α̣ι̣ δὲ ψυ̣χ[ὴ] τριχῶc· ἥ τε ὅλη
κα[ὶ] τὸ μέρο[c τὸ λογιcτικὸν] καὶ αὐτὴ ἡ
ἐντ̣ρέχεια, [ἣν παραλείπομ(εν)] ν̣ῦν. ὅταν γ(ὰρ)
λέ[γ]ωμ(εν) c̣υ[νίc]τ̣α̣c̣θ̣α̣ι̣ [π]ε̣ρὶ τὴν ψυχὴν
πά[θ]η, περὶ τ[ὴ]ν̣ ὅλην λέ[γ]ομ(εν) καὶ περὶ
τὸ μέροc αὐτῆc τ̣ὸ̣ λογιcτικόν. τ(ῶν) τε
ψυχ[ι]κ̣ῶν παθῶ̣ν ἃ μ(έν) (ἐcτιν) κ̣(ατὰ) φ̣ύcιν, ἃ δὲ
παρὰ φύcιν, παρὰ φύcιν μ(ὲν) δ̣ι̣αθετικὸν
ψυχῆc κατ̣ὰ̣ [κ]ί̣[ν]η̣cιν ἢ c̣χέcιν παρὰ
φύcιν, κατ̣ὰ̣ φ̣[ύ]cιν δ̣ὲ̣ διαθ̣ε̣τικὸν ψυ-

II 6 cf. Arist. *de An.* II 3 (414a29); *SVF* II 823 (Alex. Aphr. *de An.*, p. 118, 6); Alcin. *Didaskalikos* 14 (169, 17), 24 (176, 35) **12–16** cf. Alcin. *Didaskalikos* 32 (186, 12–25); Stob. II p. 73, 1–15 (= *SVF* III 111)

39 corr. D. **39–40** [ἐπὶ | ἁπάν]τω[ν] D. **40**]τω[̣] των ante τῶν spatium vacuum **40–42** suppl. D. **42–II 3** ἀπὸ τοῦ προηγούμενα καὶ περὶ τὴν ζωτικὴν δύ(ναμιν) εἶναι κ(ατ)ωνόμασται· ὡc ὁμοίωc δὲ ψυχικὰ τὰ περὶ ψυχὴν ὑ(πάρχοντα) τοῖc cώμαcιν, ὥcτε δυ(νάμειc) ἰδίαc κ(ατ)ωνομάcθαι ταῦτα τήν τε ζωτικήν κτλ. intelligit D. in adn. **42–44** suppl. D. **II 2** [̣ ̣] ἰδίαc [̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ά̣cθαι D. **3** corr. D. **4** [τῇ] ψυχῇ[ι supplevi : [οὖcαν] ψυχι[κήν] D. **5** κεινη| **7–8** suppl. D. **9** εντ̣ρεχεια P : ἐν[τ]ρέχεια D. : intellege ἐντελέχεια [ἣν παραλείπομ(εν)] supplevi ex. gr., [ἀλλ' ἐπὶ ἐκεῖνα ἴωμ(εν)] D. **10–18** fr. 2 D.[2] **10** λέ[γ]ωμεν D. [π]ε̣ρὶ D.[2] : [κ(ατὰ)] D. **11** λέ[γ]ομ(εν) D.[2] : λέ[γωμ](εν) D. **12** λογιcτικόν D.[2] : λογιc[τι]κόν D. post λογιcτικόν spatium vacuum **13** κ̣(ατὰ) φύcιν D.[2] : [κ(ατὰ) φ]ύcιν D. **14** δ̣ιαθετικὸν D.[2] : [δι]αθετικὸν D. **15** [κ]ε̣[ιν]η̣cιν ἢ̣ c̣χέcιν D.[2] : [ἢ c]χέcιν D. **16** διαθ̣ε̣τικὸν D.[2] : δια[θε]τικὸν D.

χῆc κ[α]τὰ κίνηcιν ἢ cχέcιν κ(ατὰ) φ⟨ύ⟩cιν. αὕτη [μ](ὲν) ἡ τε[χ]νολ̣ο̣γ̣ία [τ(ῶν)] ἀ̣ρχαίων (ἐcτὶν) οἷc καὶ ἡμεῖc ἑπόμεθα· κ(ατα)[λεί]π̣ουcιν γ(ὰρ) καὶ με[τ]ριοπαθείαc περ̣ὶ τ[ὸ]ν̣ cοφὸν καί φ(αcιν) τὰc μ[ε]τριοπαθείαc νεῦ[ρ]α̣ (εἶναι) τῶν πράξεων, [ο]ἱ̣ δὲ νεώτεροι, τ̣[οῦ]τ᾽ (ἔcτιν) οἱ Cτωικοί,

κατὰ φύc[ι]ν̣ πάθοc οὐδὲν κ̣[(ατα)λεί]πουcιν ψυχῆc. [π]ά̣ν̣[τ]ω̣c̣ γ(άρ) φ(αcιν) ἐμφ̣[αίν]εcθαι τὸ παρὰ φύ[cι]ν ἐκ τῆc πάθο[υc φ]ωνῆc ἧι καὶ τὸ π[ά]θοc ἀ[π]έ̣δ̣ο̣cα̣ν· τ̣[ὸ π]άθοc (ἐcτὶν)

ὁρμὴ πλ[εο]νάζουcα, τῆc ὁρμ̣ῆc αὐτοῖc ἐξακ̣ο̣υ̣[ο]μένηc οὐχὶ ἀντὶ τῆc ὑπερτάc̣εω[c], ἀλ(λὰ) ἀντὶ τοῦ ἀπειθὲc (εἶναι) τῶι αἱροῦντι [λ]ό̣γωι· ἀλ(λὰ) τ̣α̣[ῦ⟨τα⟩ το]ῖc μ̣(ὲν) μελήcει,

ἡμῖν δὲ̣ [λ]εκτέον κ(ατὰ) φύ̣c̣ιν πάθη περὶ τὴν ψυχ[ὴ]ν μν̣ήμ̣η̣ν̣, διαλογιcμόν, τὰ ὅμοι[α]. π̣α̣ρ̣[ὰ] φύc̣ι̣ν̣ δὲ ἀμνημοcύ-

18–III 7 *CPF* I.1, 100 3T **19–22** μετριοπάθεια: cf. Ar. Didim. *ap*. Stob. II p. 137, 13–142, 13; Alcin. *Didaskalikos* 30 (184, 20–28); Plu. *Virt. mor.* 443cd; *Cons. ad Apoll*. 102d; D. L. V 31 **22–30** cf. *SVF* I 205; III 377; 378 (= Stob., II p. 88, 8–9) πάθος δ᾽ εἶναί φασιν ὁρμὴν πλεονάζουσαν καὶ ἀπειθῆ τῷ αἱροῦντι λόγῳ ἢ κίνησιν ψυχῆς ⟨ἄλογον⟩ παρὰ φύσιν; *SVF* III 391 (Andronic. Rhod. *De passionibus* 1, p. 223 Glibert-Thirry) **31–33** cf. Phlp. *in de An.* I 5 (409b 13), p. 174, 25 τὰ γὰρ πάθη τῆς ψυχῆς εἰσι λογισμοί, λῦπαι, ἡδοναί, φόβοι καὶ τὰ τοιαῦτα **31–34** cf. Alcin. *Didaskalikos* 32 (186, 15 sqq.) **32** cf. Arist. *Mem.* 449b5, 25; *GC* 334a13; *de An.* 409b15

17 κειvηcιν cχέcιν D.[2] : c[χέ]cιν D. corr. D. **19** ημιc κ(ατα)[λεί]π̣ουcιν supplevi, sicut D. in adn. : ante o littera incerta, sed π excludi non potest **20** με[τ]ριοπαθιαc **21** μ[ε]τριοπαθιαc νε̣[ῦρ]α D. **22–23** suppl. D. **24** [̣]α̣ν̣[̣]ω̣c P : [π]ά̣ν̣[τ]ωc Sedley : [ταύτηι] D. ενφ[̣ ̣]εcθαι P : ἐμφ̣[αίν]εcθαι Striker : ἐνφ[έρ]εcθαι D. **29** απιθεc **30** τ̣α̣[ύτα]ιc ut videtur P, fort. τ̣α̣[ῦ⟨τα⟩ το]ῖc intelligendum : το̣[ῦ]τ̣ο̣ [το]ῖc D., longius spatio μ́, id est μ̣(ὲν), dispexi, non ν̄ = ν(εωτέροιc), sicut D. **31–43** suppl. D. **33** post ὅμοι[α] spatium vacuum

νην, ἀλο[γιc]τ̣ίαν, τὰ ἐοικότ[α]. τ(ῶν) τε
παθῶν τ̣(ῶν) περὶ [τ]ὴν ψυχὴν [δ]ύο (ἐστὶν) τὰ
γενικώ[τ]ατα κ̣(α̣τ̣ὰ̣) τ̣ο̣ὺ̣ς̣ ἀρχ[αίο]υc· ἡδο-
νή τε γ(ὰρ) [κ]αὶ ὄχλ̣ηcιc, τὰ δ[ὲ] μετα-
ξὺ κ(ατ)' ἐπίμιξ[ι]ν γί(νεται) τ(ῶν) εἰρ̣[η]μένων.
κατὰ δὲ τοὺc Cτω̣[ι]κοὺc τέ[cc]αρά (ἐστιν) τὰ
γενικώτατα [τῆ]c ψυχῆc [πά]θη· ἡδο-
νὴ γ(ὰρ) καὶ ἐπιθυ[μί]α, φόβοc [τε] καὶ λύπη.
καὶ ἡδονὴ μ(ὲν) κ[αὶ ἐ]πιθυμί[α] κ̣(α̣θ̣') ὡc ἂν
ἀ[γ]αθοῦ φαντα[cίαν] γί(νονται), ὧν [ἡ μ(ὲν) ἡδ]ονὴ
[̣] ̣(εἶναι) ὡc ἂν ἀ[γαθοῦ
[̣ ̣ ̣] οιον τε ἡδ̣[
[̣ ̣ ̣] χαρι̣[
[̣ ̣ ̣] κ(αθ') ὡc[
[ ]

III

τἀγαθόν· ἥ τε λύπη καὶ φόβοc κ(αθ') ὡc ἂν
κακοῦ φαντacίαν γί(νονται)· ὧν ὁ μ(ὲν) φόβοc ⟨κ(αθ')⟩ ὡc
ἂ̣ν κακοῦ προcδοκίαν γί(νεται)· φοβούμεθα
γὰρ προcδοκῶντεc τὸ κακόν. ἡ δὲ λύ-
πη, κ(αθ') ὡc ἂν κακοῦ παρουcίαν· λυπού-
μεθα γ(ὰρ) ἐπὶ τοῖc παροῦcι κακοῖc. καὶ ταῦ-
τα μ(ὲν) οὕτωc. πάθοc δὲ λεκτέον (εἶναι) cωμα-
>τικὸν {(εἶναι) cωματικὸν} διάθεcιν c̣ώματοc

34–38 cf. Asp. *in EN* II 2, p. 42, 28–30 ἔνιοι μὲν γὰρ ἡγήcαντο γενικώτατα εἶναι δύο ταῦτα πάθη κατὰ τὸν Ἀριcτοτέλην, οὕτωc δὲ γενικὰ ὥcτε διαιρεῖcθαι τὸ μὲν πάθοc εἰc δύο πάθη, ἡδονὴν καὶ λύπην, τὰ δ' ἄλλα πάντα πάθη εἰc ἡδονὴν ἀνάγεcθαι καὶ λύπην; Alc. *Didaskalikos* 32 (185, 42–43) ἔcτι δὲ πάθη ἁπλᾶ καὶ cτοιχειώδη δύο, ἡδονὴ καὶ λύπη, τἆλλα ἐκ τούτων πέπλαcται **39–III 6** cf. *SVF* III 391 (Andronic. Rhod. *De passionibus* 1); 394 (Stob. II 90, 7 sqq.)

34 ἀλο[γ]ία̣ν̣ brevius in textu, sed ἀλο⟨γιcτ⟩ία̣ν suppl. D. in adn. post ἐοικότ[α] spatium vacuum **35** [τ(ῶν)] D. **38** επι̣μειξ[ι]ν P : ἐπ[ί]μειξ[ι]ν D. **44–48** γ̣[(ίνεται) κ](αθ') ὡc ἂν ἀ[γαθοῦ] παρουcίαν, ἐ|[φ' ὧι] οἷόν τε ἥδ̣[εcθαι· εἴδη δὲ αὐτῆc τέρ|ψιc,] χ̣άρι̣[c, τὰ παραπλήcια· ἡ δὲ ἐπιθυ|μία] κ(αθ') ὡc [ἂν ἀγαθοῦ γί(νεται) προcδοκίαν· | ἐπιθυμοῦμεν γ(ὰρ) πάντεc προcδοκῶντεc] D. **III 1** post τἀγαθόν spatium vacuum **2** γί(νεται) perperam Manetti 1999 ⟦παρου⟧\φαντα/cιαν ⟨καθ'⟩ corr. D. **4** post κακόν spatium vacuum **7** post οὕτωc spatium vacuum **7–8** (ειναι) cωμα|τικον bis perperam scripsit P, delevi cum D.

κατὰ κίνησιν ἢ σχέσιν. τῶν δὲ σωματικῶν παθῶν ἃ μ(έν) (ἐστιν) τεταγμένα, ἃ δὲ ἄτακτα. καὶ ἄτακτα μ(έν) (ἐστιν) πάθη τὰ ἄλλοτε ἄλλως λυόμενα, οἷον ποτὲ μ(ὲν) κ̣[(ατ)' ὀ]λίγον, ποτὲ δὲ ἀθρόως. τῶν

δὲ τεταγμέν[(ων] παθῶν ἃ μ(ὲν) ἰ̣δίως λέγεται πάθη, ἃ δὲ νοσήματα· καὶ ἰδίως πάθη ἐστὶν τεταγμένα τὰ κατ' ὀλίγον λυόμενα.

τῶν δὲ νοσημάτ(ων) ἃ μ(έν) (ἐστιν) ἰδίως νοσήματα ἃ δὲ ἀρρωστήματα· καὶ νοσήματα μ(έν) (ἐστιν) τὰ ἐμμόνους τὰς κ(ατα)σκευὰς ἔχοντα περὶ τὰ σώματα ὑποληπτούς τε χρόνους φερόμενα τῆς λύσεως κατ' ἐλάχιστο(ν).

καὶ γὰρ νοσήματα εἴρηται ἀπὸ τοῦ {ἀπὸ τοῦ} ἐννενεοσσευκέναι περὶ τὰ σώματα, ἧ̣ καὶ διοίσει τ̣ὸ̣ τεταγμένον πάθος τοῦ νοσήματο(ς), καθὸ τὸ μ(ὲν) πάθος κατ' ὀλίγον τὴν λύσιν λαμβάνει, τὸ δὲ νόσημα κατ' ἐλάχιστον. τὸ μ(ὲν) γ(ὰρ) ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐλαχίστων συνέ̣σ̣τ̣η̣κεν, τὸ δὲ ἐλάχιστον μέρος οὐκ ἔχει· ὥ̣σ̣τε νόσημ̣ά [(ἐστιν) εἰρη]μ̣ένον. ἀρρώστημα δὲ τὸ σὺν τῶι κ(ατα)σκευὴν ἔχειν π̣ερὶ τὰ σ̣ώ̣ματα ἔτι καὶ παρη̣ρῆσθαι τὴν ῥ̣ῶσιν τ(ῶν) σωμάτ(ων)· ἀπὸ τούτου γ(ὰρ) καὶ εἴρηται ἀρρώστημα. διαφέρει δὲ νόσημα

9–15 cf. [Gal.] *Def. med.* XIX 386, 15–387, 3 K. πάθος … τινές δὲ οὗτοι ὡς Ἡροφίλιοι· πάθος ἐστὶ τὸ μὴ διαπαντὸς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ λυόμενον καὶ ἐλάττονι δέ ποτε καὶ ἐν πλείονι **17–20** cf. [Gal.] *Def. med.* XIX 391, 1–2 K. νόσημα ἔμμονόν ἐστιν ἔμμονος κατασκευὴ παρὰ φύσιν περὶ τὰ μετέχοντα τοῦ ζῆν σώματα **29–32** cf. [Gal.] *Def. med.* XIX 390, 16–18 K. ἀῤῥώστημά ἐστι νόσημα ἐγκεχρονισμένον μετ' ἀσθενείας πλείονος. ἢ ἀῤῥώστημά ἐστι νόσημα ἀσθενὲς ἐλαττοῦν τὴν δύναμιν

9 κεινησιν post σχέσιν spatium vacuum **12** post ἀθρόως spatium vacuum **13** *ekthesin* omisit Manetti 2011 **14** post νοσήματα spatium vacuum **15–16** *paragraphum* om. D. **20** ελαχιστ° **21** {απο του} perperam bis scriptum delevi cum D. **23** νοσηματ° **27** post συνέ̣σ̣τ̣η̣κεν spatium vacuum **28** [ὥσ]τε D. [(ἐστιν) εἰρη]μ̣ένον supplevi, cf. v. 31, (ἐ̣σ̣τ̣ι̣ν̣) legit R : [οὐ τεταγ]μένον D., cf. III 13 s. **29** fortasse ⟨ἔμμονον⟩ supplendum? **30** παρειρησθαι P D., sed cf. IV 6 **32** post ἀρρώστημα spatium vacuum

νόcου καὶ ἀρρώcτημα ἀρρωcτίαc· νόcημα μ(ὲν) γ(άρ) (ἐcτιν) ἔμμονοc κ̣α̣ταcκευὴ περὶ μέροc τι τοῦ cώματοc χρόνουc ὑποληπτοὺc τῆc λύcεωc ἔχουcα, νόcοc δὲ ἔμμονοc καταcκευὴ περὶ ὅλον τὸ cῶμα τῆc λύcεω(c) ὑποληπτοὺc ἔχουcα χρόνουc. λέγεταί τε νόcοc διχῶc, κοινῶc τε καὶ ἰδίωc· κοινῶc μ(ὲν) π̣ᾶ̣ν̣ π̣α̣ρ̣ὰ̣ φ̣ύ̣c̣ι̣ν πάθοc καθ’ ὃ cημαινόμενον καὶ ὁ πυρετὸc λέγοιτ’ ἂν νόcοc· ἰδίωc δὲ ἔμμ̣ο̣νοc κ(ατα)cκευὴ περὶ τὰ cώματα τῆc λύc[εωc] ὑποληπτοὺc ἔχουc̣α̣ χ̣ρ̣όνου[c. ἀρ-] [ρ]ω̣[cτί]α τ̣ε̣ ὡc ὁμοί̣ωc· λέγ̣[εται γ(ὰρ)]

IV κοινῶc τε κ̣αὶ̣ ἰδ[ί]ωc· κοινῶc μ(ὲν) πάλιν πᾶν παρὰ φύcιν [π]άθοc καθ’ ὃ cημαινόμενον ὁ πυρ̣ε̣[τ]α̣[ίνω]ν ἀρρωcτεῖν κληθήcεται, ἰδ̣[ί]ω̣[c δ]ὲ̣ κ(ατα)cκευὴ περὶ τὰ cώματα ἥτιc τῆc λύc̣εωc ὑποληπτοὺc ἔχει χρόνουc c̣ὺ̣ν̣ τῶι παρῃρῆcθαι τὴν ῥῶcιν τ(ῶν) c̣ω̣μ̣[άτ]ω̣ν̣. εἰρῆcθαι δὲ τὸ̣ πάθοc cυμβέβηκε̣ν̣ [ἀπὸ] π̣α̣ρ̣α̣κολουθ̣οῦντοc ἢ̣ ἀ̣π̣ὸ̣ τ̣ό̣π̣ου· ἀπὸ μ(ὲν) γ(ὰρ) π̣α̣ρ̣α̣[κο]λ̣ο̣υ̣θ̣ο̣ῦ̣ν̣τ̣ο̣c̣ πάθο̣c̣ εἰρῆc̣θ̣α̣ι τὸν π[υρε]τ̣ὸ̣ν̣ ἀπὸ τοῦ

IV 7–9 cf. Gal. *MM* II 2 (X 81, 17–82, 10 K.) οὕτω δὲ τούτων διωριcμένων ἐπιβλέπειν ἀκριβῶc χρὴ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν ὀνομάτων, ἃ κατὰ τῶν νοcημάτων ἐπήνεγκαν οἱ πρῶτοι θέμενοι· πολλαχόθι μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ βεβλαμμένου μορίου τὰ ὀνόματα, πλευρῖτιc … πολλαχόθι δ’ ἀπὸ τοῦ cυμπτώματοc … παράλυcιc… πολλαχόθι δ’ἀπ’ ἀμφοῖν ἅμα ὡc κεφαλαλγία … πολλαχόθι δ’ ἀπὸ δοξαζομένηc αἰτίαc ὡc ἡ μελαγχολία

33 post ἀρρωcτίαc spatium vacuum **36** post ἔχουcα spatium vacuum **37** λυcε^ω **38** post χρόνουc spatium vacuum **40** παρὰ φύcιν D **42** ἔμμ[ο]νοc D. **44–45** ἀρ] | [ρ]ω[cτί]α R recte : ἀρ] | [ρ]ώ[cτημ]ά D. Manetti 2011, longius **45** ὁμο[ί]ωc D. post ὁμοίωc spatium vacuum, om. D. λ[έγεται] D. **IV 4** post ται spatium vacuum ἰ̣δ̣ί̣ω̣c̣ D. **6** c̣ὺ̣ν̣, litterae incertissimae : [cὺν] D. **7** c̣ω̣μ̣[άτω̣ν] D. post c̣ω̣μ̣[άτ]ω̣ν spatium vacuum **8** ἀ̣π̣[ὸ τοῦ] D. longius, sed [ἀπὸ] ⟨τοῦ⟩ fort. corrigendum **9** [ἤ] Manetti 2011 παρα[κο]λου[θ]οῦντοc D. : totum legit R **10** πάθοc P recte R : πάθο̣υ̣c̣ Manetti 2011

πυρῶδ̣ε̣ϲ (εἶναι) τὸ ἑπόμεν̣[ον, κατὰ λ]ύϲ̣ιν – τὸ ἑπόμενον – παραλύϲ̣ι̣ν̣, ἀπὸ γ(ὰρ) τοῦ λελύϲθαι τὸν τ̣ό̣νον. ἀπὸ τόπου δὲ τὴν ὀνομαϲίαν [ἔ]ϲχεν φρενῖτιϲ· τὸ γ(ὰρ) πάθοϲ περὶ τὰϲ [φ]ρένας ϲυνίϲταται, οὐχὶ τὸ διάφρα̣γμ̣[α], ἀ̣λ̣λ̣ὰ τὸ λογιϲτικὸν μέροϲ τῆϲ [ψ]υ̣[χῆ]ϲ̣

>

Α̣ἰ̣[τιο]λο̣γ̣ι̣κ̣ό̣ϲ
νόϲ̣ο̣ι̣

περὶ τοῦ προκειμένου δεῖ προλαβεῖν ὡϲ κοινότερον τοῖϲ ὀνόμαϲι π(ροϲ)χρώμεθ(α) νόϲουϲ ἢ πάθη λέγοντεϲ· τὰϲ γὰρ τούτ(ων) διαφορὰϲ γινώϲκομ(έν) τε καὶ ὑπεμνήϲαμ(εν) ἐν τοῖϲ προγεγραμμένοιϲ. ϲτάϲιϲ δὲ περὶ τοῦ ἐκκειμένου·

οἱ μ(ὲν) γ(ὰρ) εἶπον γί(νεϲ)θ(αι) νόϲουϲ παρὰ τὰ περιϲϲώματα τὰ γινόμενα ἀπὸ τῆϲ τροφῆϲ, οἱ δὲ παρὰ τὰ ϲτοιχεῖα. καὶ οἱ μ(ὲν) ἀρχὴν καὶ ὕλην ὑποθέμενοι τὰ περιϲϲώματα τ(ῶν) νόϲων λόγουϲ κομίζουϲι τοι-

13–17 cf. [Gal.] *Introd.* 13 (XIV 733, 2–5 K.) ϲυνίϲταται δὲ (φρενῖτιϲ) περὶ ἐγκέφαλον ἢ μήνιγγαϲ ἢ ὥϲ τινεϲ λέγουϲι περὶ φρένας, ὃ διάφραγμα καλεῖται, Cael. Aur. *Cel.* I 53–54 (*CML* VI 1, p. 52, 19–26); cf. Dioclem ap. Anon. *De morb. ac. et chron.* 1, 3 (p. 2, 11–15 Garofalo 1997 = fr. 72 van der Eijk) ὁ δὲ Διοκλῆϲ φλεγμονὴν τοῦ διαφράγματόϲ φηϲιν εἶναι τὴν φρενῖτιν (ἀπὸ τόπου καὶ οὐκ ἀπὸ ἐνεργείαϲ τὸ πάθοϲ καλῶν) ϲυνδιατιθεμένηϲ καὶ τῆϲ καρδίαϲ (ἔοικε γὰρ καὶ οὗτοϲ τῆν φρόνηϲιν περὶ ταύτην ἀπολείπειν) et ibidem Praxagorae opinionem Πραξαγόραϲ δὲ φλεγμονὴν τῆϲ καρδίαϲ εἶναί φηϲι τὴν φρενῖτιν, ἧϲ καὶ τὸ κατὰ φύϲιν ἔργον φρόνηϲιν οἴεται εἶναι **IV 20–XXI 9** Aristoteles: fr. 355 Gigon

11 πυρωδ̣ε̣ιϲ **11–12** dura oratio, κατὰ λ]ύϲ̣ιν suppl. Sedley : τὸ ἑπόμεν[ο(ν) καὶ] π̣α̣ρ̣ά̣λυϲιν | τὸ ἑπομένον ἐν παραλύϲ[ει] D. **13** post τόνον spatium vacuum **14** φρενειτιϲ **16** ἀ̣λ̣λ̣ὰ legi : [το]ῦτ' (ἔϲτιν) D. **18** vestigia incerta ̣ ̣[̣ ̣ ̣]λ̣ο̣γ̣ι̣κ̣ο̣ϲ supplevi ex. gr., cf. XIV 5, XXI 12, secuta [Αἰτιο]λογικόϲ Diels, 412 : [Φυϲιο]λογικόϲ Wellmann, 416 : [̣ ̣ ̣ ̣ ̣]λο̣ ̣ ̣ο̣ϲ D., λον ̣ ̣ωϲ Kenyon apud D., [κατὰ π]λά[τ]οϲ D. p. XVIII **20** *ekthesin* omisit Manetti 2011 **22** $με^{θ}$ **25** post νοιϲ spatium vacuum **26** πα\ρα/ ex διὰ (π ex δι) correxit P **27** μα\τα/ **28** post ϲτοιχεια spatium vacuum, om. D. **30** ματα ex αν P

οὔτους. Εὐρυφῶν γ(άρ) τοι ὁ Κνίδιος οἴεται τὰς νόσους ἀποτελεῖς[θ]αι τρόπωι τοιούτωι· ὅταν ἡ κοιλία, φ(ηςίν), τὴν ληφθεῖςαν τροφὴν μὴ ἐκπονήςῃ ἀπογεννᾶται περιςςώματα, ἃ δὴ ἀνενεχθέντα ὡς τοὺς κ(ατὰ) τὴν κεφαλὴν τόπους ἀποτελεῖ τὰ[ς νός]ους· ὅταν μ(έν)τοι γε λεπτὴ καὶ καθαρ[ὰ] ὑπ(άρχῃ) ἡ κοιλία, δεόντως γίνεται ἡ πέψις· [ὅτ]αν δὲ μὴ ᾖ τοιαύτη, ςυμβαίνει [τ]ὰ προκείμενα γί(νεc)θ(αι). Ἡρόδικος δὲ ὁ Κν[ί]δι[ος] λ[έγ]ων περὶ τῆς τ(ῶν) νόςων αἰ(τίας) καὶ αὐτὸς κατ[ὰ] μ(έν) [τι ς]υναγορεύει

V

τῶι Εὐρυφῶντι, κ(ατὰ) δέ τι διαφέρει· καθ᾽ ὃ μ(ὲν) γ(ὰρ) καὶ αὐτὸς τὰ περιςςώματα αἴτια λέγει τῆς νόςου (εἶναι), ςυμφέρεται, καθ᾽ ὃ δέ φ(ηςιν) μὴ διὰ ⟨τὸ⟩ τὴν κοιλίαν καθαρὰν (εἶναι) ἢ λεπτ(ήν), διαλλάςςει, χρώμενος αἰ(τίᾳ) τοιαύτῃ· ὅταν γ(ὰρ) ἀκινη⟨τή⟩ςαντες οἱ ἄνθρωποι προςενέγκωνται τροφήν, ςυμβαίνει ταύτην μὴ διοικεῖςθαι, ἀλ(λὰ) ἀργὴν καὶ ἀκατέργαςτον παρακειμένην εἰς περις-ςώματα ἀναλύεςθαι. ἐκ μ(έν)τοι γε τῶν περιςςωμάτ(ων) ἀποτελεῖςθαι δις-ςὰς ὑγρότητας, μίαν μ(ὲν) ὀξεῖαν, τὴν δὲ ἑτέραν πικράν, καὶ παρὰ τὴν ἑκατέρας ἐπικράτειαν διάφορα γ(ίνεc)θ(αι) τὰ πάθη. λέγει δὲ ὡς παρ⟨ὰ⟩ τὴν τούτ(ων) ἐπίταςιν ἢ ἄνε-ςιν διάφορα ἀπογεννᾶςθαι τὰ πάθη, οἷόν τι λέγω, ἐὰν ἀνειμένη μᾶλλον ᾖ ἡ ὀξεῖα καὶ μὴ ἄκρατος, ἀναλόγως δὲ καὶ ἡ πι-

31–40 Euryphon: T8 Grensemann **40–V 34** Herodicus: T8 Grensemann

31 post |ουτουc spatium vacuum D. perperam ˎο κνιδιοcˏ **34** εκπονηςη P : ἐκπέμπῃ D. **35** ανενεχθεντ[α] **37** ὅταν p. c. **40** cυ[μβα]ίνει D. post γί(νεc)θ(αι) spatium vacuum **41** Κν[ίδ]ι[οc] D. : Κνίδιος R **V 4** corr. D. λεπτ̄ **6** ακεινηcαν-τεc P : corr. D. **8** ἀργὴν legi : λιτὴν D. **10** post ἀναλύεcθαι spatium vacuum εγμ́τοι **16** απογεννccθαι vel απογεννεcθαι (D.) perperam P **17** ηˎηˏ

κρὰ μὴ ἄγαν ᾖ πικρά, ἀλ(λὰ) ἐλαϲϲ⟨όν⟩ωϲ ἔχῃ, ἢ ἐπιτεταμέναι ὦϲιν, διάφορα γενήϲ⟨εϲ⟩θ(αι) καὶ τὰ πάθη κατὰ τὰϲ τ(ῶν) ὑγροτήτ(ων) κράϲειϲ.

καὶ παρὰ τοὺϲ τόπουϲ δὲ διάφορα ἔϲται τὰ πάθη· ἐὰν μ(ὲν) λόγου εἵνεκα ἐπὶ κεφαλὴν οἰϲθῇ ἡ πικρὰ ὑγρότηϲ ταὐτὸ γενήϲεται πάθοϲ. ἐὰν δὲ νῦν μ(ὲν) ἡ πικρὰ εἰϲ τὴν κεφαλ(ὴν) ἐνεχθῇ, νῦν δὲ ἡ ὀξεῖα, γεν[ή]ϲε̣ται διαλλάϲϲοντα τὰ πάθη. ἀλ(λὰ) γ̣(ὰ̣ρ̣) καὶ παρ' αὐτοὺϲ {γ(ὰρ)} τοὺϲ τόπουϲ γενήϲεται διαλλάϲϲοντα τὰ πάθη, ὅταν διάφοροι ὦϲιν̣ ἐ̣φ̣' οὓϲ ἡ ἐπιφορά· παρὰ γ(ὰρ) τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ἢ ἐπὶ ἧπαρ ἢ ϲπλῆνα φέρεϲθαι τὰϲ ὑγρό̣τη̣τ̣αϲ διαφέροντα ἀποτελεϲθήϲεται τὰ πάθη. καὶ ἐν τούτοιϲ ἡ τοῦ Ἡροδίκου δόξα.

>Ἱπποκράτηϲ δέ φ(ηϲιν) αἰ(τίαϲ) (εἶναι) τῆϲ νόϲου τὰϲ φύϲαϲ, καθὼϲ διείληφεν περὶ αὐτοῦ Ἀριϲτοτέληϲ. ὁ γ(ὰρ) Ἱπποκράτηϲ λέγει τὰϲ νόϲουϲ ἀποτελεῖϲθαι κ(ατὰ) λ̣ό(γον) τοιοῦτον· ἢ παρὰ τὸ πλῆθοϲ τῶν προϲφερομέν(ων) ἢ παρὰ τὴν πο̣ικιλίαν ἢ παρὰ τὸ ἰϲχυρὰ καὶ δυϲκατέργαϲτα (εἶναι) τὰ προϲφερόμε̣ν̣α ϲ̣υ̣μ̣βαίνει περιϲ-

35–VII 40 *CPF* I.2, 18 32T **35** cf. Hipp. *Flat.* 3.1 (pp. 105, 14–106, 1 Jouanna) πνεῦμα δὲ τὸ μὲν ἐν τοῖϲι ϲώμαϲιν φῦϲα καλεῖται; *Flat.* 5.2 (p. 109, 1–2 Jouanna) ἐπιδείξω τὰ νοϲήματα τούτου ἀπόγονά τε καὶ ἔκγονα πάντα ἐόντα **36–37** *CPF* I.1, 24 37T **39** Hipp. *Flat.* 7.1 (p. 111,2–6 Jouanna) τοῦτο μὲν ὅταν τιϲ πλέοναϲ τροφάϲ, ὑγρὰϲ ἢ ξηράϲ, διδοῖ τῷ ϲώματι ἢ τὸ ϲῶμα δύναται φέρειν … τοῦτο δ' ὅταν ποικίλαϲ καὶ ἀνομοίουϲ ἀλλήληϲιν ἐϲπέμπῃ τροφάϲ; cf. etiam *Aph.* II 17 (IV 474, 8 L.) ὅκου ἂν τροφὴ πλείων παρὰ φύϲιν ἐϲέλθῃ, τοῦτο νοῦϲον ποιέει, δηλοῖ δὲ ἡ ἴηϲιϲ; cf. *Aph.* II 22 (IV 476, 6 L.)

19 corr. D. **20** γενηϲ^{θ} P, corr. D. : γενηϲ^{ε} legit R, unde γενήϲε(ϲθαι) scripsit **21** κραϲιϲ **22** τόπουϲ corruptum censet Grensemann, 14 **25** τατο post πάθοϲ spatium vacuum **26** μ́ηπικρα(α ex ο)⟦τηϲ⟧ κεφαλ̄ **28** post πάθη spatium vacuum **29** τουϲ(correctum ex την)γ́\τουϲ/ P, qui imperfecte correxit et rescripsit, nam γ́ = γ(ὰρ) delendum **37** post Ἀριϲτοτέληϲ spatium vacuum

cώματα ἀπογεννᾶ̣c̣θ̣α̣ι̣. [καὶ ὅ]ταν μὲν πλείονα ἢ̣ τ̣ὰ̣ π̣[ροcενεχ]θ̣έντα κ̣ατ̣ακρατ[ο]υ̣μέν[η ἡ ἐνεργο]ῦ̣[c]α̣

VI τὴν πέψιν θερμότης π(ρὸc) πολλῶν [ὄ]ντ(ων) προ̣c̣αρμάτ(ων) οὐκ ἐνεργεῖ τὴν πέ[ψ]ιν· ἀπ[ὸ] δὲ τοῦ ταύτην παραποδίζεcθαι πε[ρ]ι̣c̣cώματα γί(νεται). ὅταν δὲ ποικίλα ἢ̣ τ[ὰ] π(ροc)ενεχθέντα, cταcιάζε̣ι ἐν τῆι κοιλίᾳ̣ πρὸc ἑαυτὰ καὶ κατὰ τ̣ὸν cταcιαcμὸν μεταβολὴ εἰc περιccώμ̣ατα. ὅταν μέντοι γε ἐλάχιcτα καὶ δυcκατέργαcτα ἦ̣[ι], ο̣ὕτωc παραποδιcμὸc γί(νεται) τῆc πέψεω(c) δ̣ι̣ὰ τὴν δυcκατεργαcίαν καὶ οὕτωc μεταβολὴ εἰc περιccώματα. ἐκ δὲ τῶν περιccωμάτ(ων) ἀναφέροντα̣ι̣ φῦcαι· αἱ δὲ ἀν[ε]νεχθεῖcαι ἐπιφέρουcι τὰc νόcουc. ταῦτα δὲ ἔφηcεν ἀνὴρ κ̣ι̣[ν]ηθ̣ε̣ὶ̣c̣ δόγματι τοιούτῳ̣· τὸ γ(ὰρ) πνεῦμ(α) ἀν̣α̣γκ̣α̣ιότατον καὶ κυριώτατον ἀπολείπει τ(ῶν) ἐν ἡμῖν, ἐπειδή γε παρὰ τὴν τούτου εὔροιαν ὑγίεια γί(νεται), παρὰ δὲ τὴν δύcροιαν

43–VI 2 cf. Hipp. *Aph.* I 15 (IV 466, 13 L.) αἱ κοιλίαι χειμῶνος καὶ ἦρος θερμόταται φύcει καὶ ὕπνοι μακρότατοι· ἐν ταύτῃcιν οὖν τῇcιν ὥρῃcι καὶ τὰ προcάρματα πλείω δοτέον· καὶ γὰρ τὸ ἔμφυτον θερμὸν πλεῖcτον ἔχει· τροφῆc οὖν πλείονος δεῖται· cημεῖον, αἱ ἡλικίαι καὶ οἱ ἀθληταί. **VI 4–7** cf. Hipp. *Flat.* 7.1 (p. 111, 6–7 Jouanna) τὰ γὰρ ἀνόμοια cταcιάζει καὶ τὰ μὲν θᾶccον, τὰ δὲ cχολαίτερον πέccεται; Arist. *Probl.* I 15 (861a3–7) ὥcτε καὶ αἱ τροφαὶ ἕτεραι οὖcαι ἀλλήλαc φθείρουcιν· αἱ μὲν γὰρ ἄρτι, αἱ δ᾽ οὔπω προcπεφύκαcιν. ἔτι δ᾽ ὥcπερ ἡ ποικίλη τροφὴ νοcώδηc (ταραχώδηc γὰρ καὶ οὐ μία πέψιc), οὕτω cυμβαίνει μεταβάλλουcι τὸ ὕδωρ ποικίλῃ πόματοc χρῆcθαι τῇ τροφῇ; cf. etiam *Aer.* 9 (pp. 208, 18–209, 2 Jouanna) ξυμμιcγόμενα δὲ ταῦτα (scil. ὕδατα παντοδαπὰ) ἐc ταὐτὸν ἀλλήλοιcι cταcιάζει⟨ν⟩, καὶ κρατεῖν αἰεὶ τὸ ἰcχυρότατον **14–16** cf. *Flat.* 4 (pp. 107, 12–108, 4 Jouanna) τοcαύτη δὲ τυγχάνει ἡ χρείη πᾶcι τοῖcι cώμαcι τοῦ πνεύματοc ἐοῦcα …. ὡc μεγίcτηc τῆc χρείηc ἐούcηc τῷ cώματι τοῦ πνεύματοc

43–45 suppl. D. **43** ἀπογεννᾶcθα[ι D. **VI 4** post γί(νεται) spatium vacuum, om. D. **5** τηι (η p. c.) **8** ἐλάχιcτα : πάχιcτα coni. D. in adn. (conl. V 41), sed cf. VI 36 : ⟨μὴ⟩ ἐλάχιcτα Deichgräber **9** ἦ[ι], ο̣ὕτωc R : ἦ[ι, ο]ὕτωc Manetti 2011 πεψε^{ω} **10** και, κ ex τ(ων) **11** εγδε **13** νοcουc, ν ex φ corr. P ταυτα δε εφηcεν ανηρ add. P^{mg} **14** κ̣ε̣ι̣[ν]ηθ̣ε̣ι̣c πνευ^{μ}

νόσοι. δίκην τε ἐπέχειν ἡμᾶς φυτῶν· ὡς γ(ὰρ) ἐκεῖνα π(ροσ)ερρίζωτα̣ι̣ τῆι γῆι, οὕτως κ̣[αὶ α]ὐ̣τ̣ο̣ὶ π(ροσ)ερριζώμεθα πρὸς τὸν ἀέρα κα̣τ̣ά τε τὰς ῥῖνας καὶ κατὰ τὰ ὅλα σώματα· ἐ̣ο̣ι̣κ̣έναι μ(έν) γε φυτοῖς ἐκείνοις – στρατιῶται καλοῦνται –. ὥσπερ γ(ὰρ) ἐ[κ]εῖνοι προσερριζωμένοι τῶι ὑγρῶι μεταφέρονται νῦν μ(ὲν) ἐπὶ τοῦτο τὸ ὑγρόν, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦτο, ο̣ὕ̣τ̣ω̣ς̣ καὶ αὐτοὶ οἱονεὶ φυτὰ ὄντες προσερριζώμεθα π(ρὸς) τὸν ἀέρα καὶ ἐν κ̣ινή̣ς̣ε̣ι ἐ̣ς̣μ(ὲν) μετ̣α̣χωροῦντες νῦν μὲν ἐπὶ τάδε, αὖθις δὲ ἐπ' ἄλλην. εἰ δὲ ταῦτα, φανερὸν ὡς κυριώτατόν (ἐστιν) τὸ πνεῦμα. τούτ(ων) ἐκκειμέν(ων), ὅταν γέν(ηται) περισσώμα⟨τα⟩, ἀπὸ τούτων γί(νονται) φῦσαι αἳ δὴ ἀναθυμ(ιαθεῖσαι) τὰς νόσους ἀποτελοῦσι· παρά τε τὴν δια̣φορ[ὰν] τ(ῶν) [φ]υσῶν̣ ἀποτελοῦνται αἱ νόσοι. ἐὰν μ(ὲν) γ(ὰρ) πολλαὶ ὦσι, νοσάζουσιν, ἐὰν δ̣ὲ̣ ἐλάχισται, πάλι νόσους ἐπιφέρουσι· παρά τε τὴν μεταβολὴν τ(ῶν) φυσῶ(ν) γίνοντα̣ι αἱ νόσοι· διχῶς δὲ μεταβάλλουσιν ἢ ἐπὶ τὸ ὑπέρμετρον θερμὸν ἢ ἐπὶ τὸ ὑπ[έ]ρμετρον ψυχρόν. καὶ ὁποίως ἂν γ[έ]νητα̣ι ἡ̣ μ̣εταβολή, νόσους ἀποτελεῖ. κα̣[ὶ ὡ]ς μ(ὲν) ὁ Ἀριστοτέλης οἴεται περὶ Ἱππ̣[οκρά]τ̣ο̣υς ταῦτα. ὡς δὲ

>

αὐτὸς Ἱπποκράτης λέγει γί(νεσ)θ(αι) τὰς νόσο(υς)

22 στρατιώτης: cf. Dsc. IV 101 (pp. 256, 5–257, 5); Plin. *NH* XXIV 169 **42–43** *CPF* I.1, 24 37T

22 ⟨οἳ⟩ στρατιῶται D., sed cf. XXIV 23 et XXVII 12 **28** κ̣ειν̣η̣ς̣ε̣ι **31** γεν̄ **32** corr. D. αναθυ^{μ} add. P^{mg}, ἀναθυμ(ιασθεῖσαι) perperam Manetti 2011 **34** suppl. D. διάφοροι ante νόσοι omissum putavit D., non necessarie **34–35** φυ|σαι prius scripsit, deinde νοσοι ex φυ correxit et ⟦σαι⟧ in v. 35 delevit P **37** φυσ^{ω} **40–42** suppl. D. **43** post ταῦτα spatium vacuum δὲ ex μ **44** νοσ^{ο}

[± 2]ν̣τ̣[± 5] ̣ ̣ ̣() ̣ ̣ ̣ ̣[̣]ε̣ρ̣ι̣ φυcεω()
VII ἀνθ[ρωπ λέ]-
γ̣ει δι[
ἢ ὑπ[ ] ̣[̣] ̣ω̣ν
χολῆc καὶ φλέγμα[τ]ο̣c, ν̣[
ταῦτα, ἐπειδὴ γ̣ι̣ν̣ομένοιc [
καὶ οὖcι cύν(εcτιν) ὥ̣cθ[ἑκάc]τ̣ο̣υ̣
παρόντοc ε̣ι̣λ̣[̣]c̣τ̣ι̣ ̣τοc[̣] ̣α̣ ̣[ ] ̣ω̣ν̣

VII 2 sqq. cf. Hipp. *Morb.* I 2 (p. 6, 5–12 Wittern = VI 142, 13–20 L.) αἱ μὲν οὖν νοῦcοι γίνονται ἡμῖν ἅπαcαι, τῶν μὲν ἐν τῷ cώματι ἐνεόντων, ἀπό τε χολῆc καὶ φλέγματοc, τῶν δ' ἔξωθεν, ἀπὸ πόνων καὶ τρωμάτων, καὶ ὑπὸ θερμοῦ ὑπερθερμαίνοντοc καὶ τοῦ ψυχροῦ ὑπερψύχοντοc. καὶ ἡ μὲν χολὴ καὶ τὸ φλέγμα γινομένοιcί τε cυγγίνεται καὶ ἔνι αἰεὶ ἐν τῷ cώματι ἢ πλέον ἢ ἔλαccον· τὰc δὲ νούcουc παρέχει, τὰc μὲν ἀπὸ cιτίων καὶ ποτῶν, τὰc δὲ ἀπὸ τοῦ θερμοῦ ὑπερθερμαίνοντοc καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ ὑπερψύχοντοc, cf. *Aff.* 1 (VI 208, 8–14 L.); *Nat. hom.* 2 (p. 170, 3–7 Jouanna) ἐγὼ μὲν γὰρ ἀποδείξω ἃ ἂν φήcω τὸν ἄνθρωπον εἶναι, καὶ κατὰ [τὸν] νόμον καὶ κατὰ [τὴν] φύcιν, αἰεὶ ταὐτὰ ἐόντα ὁμοίωc, καὶ νέου ἐόντοc καὶ γέροντοc, καὶ τῆc ὥρηc ψυχρῆc ἐούcηc καὶ θερμῆc, καὶ τεκμήρια παρέξω, καὶ ἀνάγκαc ἀποφανέω, δι' ἃc ἕκαcτον αὔξεταί τε καὶ φθίνει ἐν τῷ cώματι **5–6** cf. *Nat. hom.* 5 (p. 178, 2–6 Jouanna) καὶ ταῦτα ποιήcει coι πάντα πᾶcαν ἡμέρην καὶ νύκτα καὶ χειμῶνοc καὶ θέρεοc, μέχρι ἂν δυνατὸc ᾖ τὸ πνεῦμα ἕλκειν ἐc ἑωυτὸν καὶ πάλιν μεθιέναι, ἢ ἔcτ' ἄν τινοc τούτων cτερηθῇ τῶν cυγγεγονότων. cυγγέγονε δὲ ταῦτα τὰ εἰρημένα· πῶc οὐ γὰρ cυγγέγονε;

45] ̣ ̣ ̣' ̣ ̣ ̣ ̣[̣]ε̣ρ̣ι̣ φυcε^ω : [παρὰ τὰc διαφορὰc τῶν ἐν τῇ cυcτά]c̣ε̣ι̣ φύcεων D. **45–VII 1** [κ(ατὰ) τὸ]ν̣ τ̣[ρόπον το]ῦ̣τ̣ο̣ν̣· ἐ̣ν̣ γ(ὰρ) τ̣ῷ̣ [π]ε̣ρ̣ὶ̣ φύcεω(c) ex gr. Manetti 2008 **VII 1** ἀνθ[ρώπου ex. gr. Manetti 2008 **VII 1–2** λέ]|γει δι[ττῶc γί(νεc)θ(αι) τὰc νόcουc ἢ ὑπὸ τ(ῶν) ἐκτὸc] Manetti 1996b, ex. gr. conl. *Nat. hom.* : λέ]|γει δι[D. : τὰc μὲν ἐκτὸc λέ]|γει δι[ὰ πόνουc ἢ τραύματα ̣ ̣ ̣] Fredrich p. 55 **3** ἢ ὑπ[ὸ τ(ῶν) ἐν ἡμῖν suppleverim ex.gr. : ἢ ὑπ[D. : ἢ ὑπ[ερβολὴν ψυχροῦ ἢ θερμοῦ· τὰc δὲ ἐντὸc ἀπὸ] Fredrich p. 55 **4–5** ν̣[όcουc δὲ τίκτειν] ταῦτα, ἐπειδὴ γ̣ι̣ν̣ομένοιc [ἡμῖν cυγγί(νεται)] Manetti 1996b **5** ἐπειδή coni. Wilamowitz ap. Fredrich p. 55 : επιδη P : ἐπὶ δὲ D. **6** ⟦cυν⟧ουcιcυν(εcτιν)ω̣cθ[(̣αcθ[Manetti 1996b) legi : cυν[ίcτ]α̣cθ[αι D. in fine] τοῦ D. **7** ε̣ι̣λ̣(vel δ̣)[̣]c̣τ̣ι̣ ̣ P, intelligere nequeo τοc[̣] ̣α̣ ̣[(fort. τὸ c[ῶ]μ̣α) Manetti 1996b : φλέγματοc Kenyon, D. in textu : ε̣ι̣λ ̣υατοc D. in adn.] ̣ω̣ν̣ : fort. λέ]γ̣ω̣ν̣?

εἶναι ἐν ἡμῖν κ(ατὰ) φύcιν τὸ [αἷ]μα τ̣ὸ̣ [θερμότ(ατον)] τῶν [ὑ]γρῶν· παρὰ φύc̣ιν τε τὴν ε̣κ̣[±3] ̣ ιν̣. ὅτι ὑπ̣ὸ μ(ὲν) τ̣[(ῶν)] ἐ̣ν̣ ἡμ̣ῖν̣ γί(νονται) αἱ ν̣ό̣cοι, χο[λῆc καὶ] φλέγματοc, ὑ̣π̣ὸ̣ δὲ τ(ῶν) ἐκτόc, [τραυμ]ά̣τ̣(ων), πόνων, ὑπερμέτρου κ(ατα)[ψ]ύξεωc [ἢ θερμ]ό̣[τ]η̣τ̣(οc) παρά τε τ̣ὴν τ̣ῆ̣c̣ χ[ο]λῆc καὶ τοῦ φ[λέγ]μ̣α̣τ̣ο̣c̣ κατάψυξιν ἢ θερμ[ό]τ̣η̣[τ]α πά̣λ̣ι̣ γί(νεc)θ(αι) [τὰc νό]cουc. ἀλ(λὰ) γ(ὰρ) ἔτι φ(ηcὶν) Ἱππο̣κράτηc [γί(νεc)θ(αι) τὰc]

νόcουc ἢ ἀπὸ τοῦ πν̣ε̣ύμ̣ατοc ἢ [ἀπὸ τῶν διαι-]

8–9 cf. Hipp. *Morb.* I 24 (pp. 70, 12–72, 4 Wittern = VI 188,14–23 L.) τὸ δὲ ῥῖγοc ...γίνεται ...μάλιστα δὲ καὶ ἰcχυρότερον γίνεται, ὅταν χολὴ ἢ φλέγμα cυμμιχθῇ ἐc τωὐτὸ τῷ αἵματι, ἢ τὸ ἕτερον ἢ ἀμφότερα· μᾶλλον δέ, ἢν τὸ φλέγμα cυμμιχθῇ· ψυχρότατον γὰρ τοῦ ἀνθρώπου φλέγμα, θερμότατον δ' αἷμα, ψυχρότερον δὲ καὶ χολὴ αἵματοc· ὅταν οὖν ταῦτα cυμμιχθῇ ἢ ἀμφότερα ἢ τὸ ἕτερον, ἐc τὸ αἷμα, cυμπήγνυcι τὸ αἷμα, οὐ παντάπαcι δέ, οὐ γὰρ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ ἄνθρωποc, εἰ τὸ αἷμα πυκνότερον τε καὶ ψυχρότερον γένοιτο πολλαπλαcίωc αὐτὸ ἑωυτοῦ **10–12** cf. Hipp. *Morb.* I 2 (p. 6,10 Wittern = VI 142,18–20 L.) τὰc δέ νόcουc παρέχει τὰc μὲν ἀπὸ cιτίων καὶ ποτῶν τὰc δὲ ἀπὸ τοῦ θερμοῦ ὑπερθερμαίνοντοc καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ ὑπερψύχοντοc; *Morb.* I 11 (p. 28, 2–5 Wittern = VI 158, 17–20 L.) πάντα ταῦτα ἴcχουcι, τῶν μὲν ἐν τῷ cώματι ἐνεόντων, ἀπὸ χολῆc καὶ φλέγματοc, τῶν δ' ἔξωθεν, ἀπὸ τοῦ ἠέροc ἐπιμιγνυμένου τῷ cυμφύτῳ θερμῷ, ἀτὰρ καὶ ἀπὸ πόνων καὶ τρωμάτων; cf. *Morb.* I 23 (p. 70, 4–11 Wittern = VI 188, 7–13 L) **15 sqq.** cf. Hipp. *Nat. hom.* 9 (p. 188, 10–17 Jouanna) αἱ δὲ νοῦcοι γίνονται, αἱ μὲν ἀπὸ τῶν διαιτημάτων, αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πνεύματοc ὃ ἐcαγόμενοι ζῶμεν. τὴν δὲ διάγνωcιν χρὴ ἑκατέρου ὧδε ποιεῖcθαι· ὅταν μὲν ὑπὸ ἑνὸc νοcήματοc πολλοὶ ἄνθρωποι ἁλίcκωνται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τὴν αἰτίην χρὴ ἀνατιθῆναι τούτῳ ὅ τι κοινότατόν ἐcτιν καὶ μάλιστα αὐτῷ πάντεc χρεώμεθα· ἔcτι δὲ τοῦτο ὃ ἀναπνέομεν. φανερὸν γὰρ δὴ ὅτι τὰ διαιτήματα ἑκάcτου ἡμέων οὐκ αἴτιά ἐcτιν, ὅτε γε ἅπτεται πάντων ἡ νοῦcοc ἐξῆc κτλ

8 ε\ι/ναι αἷμα D. τ̣ὸ̣ [θερμότ(ατον)] Manetti 1996b, cf. *Morb.* I 24 : [κ(ατὰ) τὴν δόξαν] D. in adn. **8–9** τὸ αἷμα [χωριcθέντων] | τῶν [ψυχ]ρῶν, παρὰ φύcιν δὲ τὴν εἰc [ταὐτὸ μῖξιν] Fredrich p. 55 **9** [ὑ]γρῶν Manetti 1996b : [ἰα]τρῶν D. in fine versus vestigia incertissima : fort. ἔ̣κ̣[ψυξ]ι̣ν̣ legi potest : εἰc [̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] D. **10** \μ́/ ὑπ̣ὸ μ(ὲν) τ̣[(ῶν)] Manetti 1996b : α̣ὗ̣τ̣α̣ι̣ μ(ὲν) D. **11** φλέγματοc Manetti 1986 : φλεγμαcίαc perperam D. ὑ̣π̣ὸ̣ δὲ τ(ῶν) Manetti 1996b : τάδε γ(ὰρ) D. **11–12** in fine versus vestigia incertissima **12** ὑπερμέτρου Kenyon ap. D., ὑπερμέτρων D. **14** πά̣λ̣ι̣ γί(νεc)θ(αι) Manetti 1996b : π[ερ]ιγί(νεc)θ(αι) D. **15** ante ἀλ(λὰ) spatium vacuum

τημά̣τ(ων), καὶ τα̣ῦ̣[τ]α̣ μ̣(ὲν) ἐ̣π̣[ιχε]ι̣ρ̣[ητέον] ἐκτίθεcθαι· ὅταν μ(ὲν) γ(άρ), φ(ηcίν), ὑπὸ τ̣[ῆc] α̣ὐ̣-τῆc νόcου πολλοὶ ἁ[λ]ίcκωνται [ἅμα, τὰc] αἰτίαc ἀναθετ̣έ̣ο̣ν̣ τῶι ἀέρι, παρὰ [γ(ὰρ) πᾶcιν ἐ]κ̣ τούτ̣[ο]υ ἥ̣πτα̣ι̣ αὐτὴ [ν]ό̣c̣ο̣c̣· ὅταν [δὲ π]ο̣λ-

λὰ ε̣ἴδη καὶ ποικίλα γί(νηται) ν̣ό̣cων, [αἴ(τια) λεκ-]τέον τὰ διαιτήματα, οὐχ ὑγιῶ[c π]ο̣ι̣-ούμενοc τὴν ἐπιχείρηcιν· ἐν[ίοτε γ(ὰρ)] τὸ αὐτ̣ὸ̣ αἴ(τιον) πολλῶν καὶ ποικίλ[ων] νοcη̣μάτ(ων) γί(νεται). κ(ατα)cκευαcτικὸν [γάρ-]τοι πλῆθοc καὶ πυρετοῦ καὶ πλευ[ρίτι-]δοc καὶ ἐπιληψίαc (ἐcτίν), ὅπε̣ρ κ(ατὰ) c̣ύ̣c̣[ταcιν] τῶν cωμάτ(ων) ἀναδεχομέν(ων) τ[ὸ πάθοc τίκτει] καὶ τ̣ὰ̣c̣ νόcουc. οὐ γ(ὰρ) δὴ πάντω̣[ν cωμάτ(ων)], ἐπεὶ ἕν (ἐcτιν) αἴ(τιον), ἤ̣δ̣η̣ μία καὶ νόcο⟨c⟩ φέρ̣[εται] ἀλλ᾽ [ὥ]cπερ εἴπομ(εν), πολλὰ καὶ ποικίλ[α εἴδη].

καὶ τ̣[ἄμ]παλιν (ἔcτιν) ὅτε ὑπὸ διαφερό̣ν̣[τ(ων) αἰ(τίων)] ταὐτὰ γ̣ί(νεται̣) πάθη. καὶ γ(ὰρ) διὰ πλῆθοc π̣[υρετ(ὸc) αἰ-]ρεῖ, ἔ̣τ̣[ι] κ̣αὶ διὰ δριμύτητα [κ]α̣ὶ̣ χο̣[λ]ή̣ν̣· ἐξ ὧν φ̣ανερὸν ὡc ψεῦδό̣c̣ (ἐ̣c̣τ̣ι̣ν̣) τ̣ο̣ῦ̣[το], ὡc προιόντοc ἐπιδείξομ(ε̣ν̣) τ̣οῦ λό(γου). [ἐκεῖνο] μέντοι γε ῥητέον διότ̣ι [ἄλ]λ̣ωc [Ἀριcτο-]τέληc περὶ τοῦ Ἱπποκράτουc λέγε[ι καὶ]

37–40, 42–43 *CPF* I.1, 24 37T

17 τα̣υ̣[̣]α̣ ̣ ε̣π̣[̣ ̣ ̣]ι̣ρ̣[P : τούτ[ων τὴν] ὑποτύ̣[πωcιν δοκεῖ ο(ὕτωc)] D. : suppl. Manetti 1996b ex. gr., cf. *Nat. hom.* 9 (188,11–12 Jouanna τὴν δὲ διάγνωcιν χρὴ ἑκατέρου ὧδε ποιεῖcθαι) **20** ἀναθετ̣έ̣ο̣ν̣ Manetti 1986 : ἀναθέc̣θ̣α̣ι̣ [δεῖ] D. **20–21** παρα[ ]κ̣|τουτ[̣]ι̣ η̣π̣τ̣α̣ι̣ vel |τουτ[̣]υ̣ε̣πει P : παρὰ [γ(ὰρ)] | τοῦτ[ο]ν γ̣ί̣(ν̣ε̣τ̣α̣ι̣) ἡ| D. : suppl. Manetti 1996b, 2008 ex. gr., cf. *Nat. hom.* 9 (188,16 Jouanna ὅτι γε ἅπτεται πάντων ἡ νοῦcοc ἑξῆc κτλ.) **21** ante ὅταν spatium vacuum **21–22** [μ(έν)τοι π]ολ|λὰ D. **22** [αἴ(τια), φ(ηcίν), λεκ-] D., longius spatio **23–24** suppl. D. **26–28** suppl. D. **28** ὅπ[ερ] κ(ατὰ) c̣ύc[ταcιν] D. **29** τ[ὸ πάθοc τίκτει] Manetti 1996b : τ[ίκτει] D., brevius spatio **30–33** suppl. D. **31** νοcοφερ ̣[P, corr. D. **34** τατα **34–35** suppl. Manetti 1996b ex.gr. : διὰ πλῆθοc ἡ [κοιλία] | ῥεῖ D. **35** [κ]α̣ὶ̣ χο̣[λ]ὴ̣ν̣ Manetti 1996b : ε̣ἰ̣ χ[ολ]ὴ̣ [π(αρα)ρρεῖ] D. **36** ψεῦδό̣c̣ (ἐ̣c̣τ̣ι̣ν̣) τ̣ο̣ῦ̣[το] Manetti 1986 : ψεύδε̣[ται πε]ρ̣ὶ̣ [τούτ(ων) ἀνήρ] D. **37** promisso non satisfacit Anon. post λό(γου) spatium vacuum suppl. D. **38–44** suppl. D.

ἄλλως αὐτός φ(ηςιν) γί(νες)θ(αι) τὰς ν̣[ό]ςου̣[ς. οἷς ἑπό-]μενος ὁ ⟨Ἀ⟩βυδην̣ὸς Ἀλκαμέ̣ν̣[ης] λέγει γί(νες)θ(αι) τὰς ν̣ό̣ςους ὥς φ(ηςιν) π̣[ερὶ] αὐτοῦ Ἀριςτοτέλης, δ̣ι̣ὰ τὰ π[εριςςώ-]ματα τὰ ἀπὸ τῆς τ̣ρ̣ο̣[φ]ῆ̣ς̣ [καταςκευα-]

VIII ζόμενα· αἴ(τια) γ(ὰρ) ταῦτα τ(ῶν) νό[ςων (εἶναι). κ(ατὰ)] τοῦτο μ(έν)τοι γε διάφορος φαί[νεται π-]ρὸς τὸν Ε̣ὔρυφῶντα, καθ᾽ ὅςον κ[εῖνος] μὲ̣[ν τ]ὴν κεφαλὴν εἶπεν ἐπικ̣[ου-]ρ̣ικὴν γί(νες)θ(αι) τ(ῶν) περιττωμάτ(ων), ἄλ̣[λως] δὲ ὁ̣ Ἀλ̣καμένης εἶπεν· "ἀνατ̣ρ̣[έχει] [μ]ὲν ὡς τὴν κεφαλὴν τὰ περι[ςςώματ(α)] ἀ̣λ̣λ̣᾽ ἐ̣π̣ι̣χορηγούμενα πρὸς τῆ[ς κε-]φ̣αλῆς καὶ ἐπιπεμπόμενα τῶι ὅλω̣ ς̣ώ̣μ̣ατι τὰς νόςους ἐμποιεῖ".

ὁ δὲ Μεταποντῖνος Τιμόθεος, καθώς φηςιν περὶ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς φιλόςοφος, λέγει ἀποτελεῖςθαι τὰς νόςους τρόπωι τούτωι· ὅταν μ(ὲν) γ(ὰρ) ἡ κεφαλὴ ὑγιὴς ᾖ καὶ [κα]θαρά, καθαρὰ καὶ ἡ τρο̣φὴ ἀπ᾽ αὐτῆς π(ρος)τίθεται τῶι ὅλωι ςώματι, καὶ ο(ὕτως) ὑγιαίνει τὸ ζῶιον. ὅταν δὲ μὴ ὑγιὴς ᾖ, νόςους ἐπιφέρει τῶι τὰς διεξόδους ἀποφράςςεςθαι· ὅταν γ(άρ), φ(ηςίν), αὗται ἀποφρα-[γ]ῶ̣ςιν, ἀνατρέχον τὸ περίςςωμα

40–VIII 10 Alcamenes: T8 Grensemann **10–12** *CPF* I.1, 24 37T

VIII 3 κ[εῖνος] supplevi : κ[ατά τι] D. (contra ἁπλῶς r. 5, cf. Ar. *Top.* 115b12) **4** επιο̣[2/3], ut videtur, P, fort. ἐπιδ̣[εκ]|τ̣ικὴν?, sed initio v. 5 ρ potius quam τ legitur : suppl. D. **5** α . [P, supplevi : ἁ[πλῶς D. **6–7** supplevi : ἀνατ̣ρ̣[έχοντα | μ]ὲν D. **7–8** in initio v. 8 vestigia incerta, fort. correcta ex priore scriptura ματ, ἀ̣λ̣λ̣᾽ vel π̣α̣ρ̣ (scil. παρεπιχορηγούμενα «insuper suppedita») legi potest : περις[ςώμα]|τ̣α γ̣ί̣(ν̣ε̣τ̣α̣ι̣) D. : περιςςώματα | γίνεται Kenyon ap. D. **10** post ἐμποιεῖ spatium vacuum **14** κοιλία pro κεφαλὴ legendum censet D. in adn., non necessarie **15** [κα]θαρὰ {[καθ]αρὰ} D. : [ἡ νεί]α⟨ι⟩ρα καθαρὰ dubitanter Schubring, 419 n. 1, sed vellet [ἡ κοιλίη] καθαρὰ (quod accepit Craik 1998, 128) **16** post ςώματι, και ο̄ scripsit, deinde ⟦και⟧ perperam delevit P : {και ο} D. **17** post ζῶιον spatium vacuum

ὡϲ τοὺϲ κ(ατὰ) τὴν κεφαλὴν τόπουϲ τ̣[έω]ϲ τῶι μὴ ἔχειν διέξοδον ἐμμένει, ἐμ̣μ̣εῖναν δὲ μεταβάλλει εἰϲ ἁλμυρὸν καὶ δριμὺ ὑγρὸν καὶ εἶτα πλείω̣ ἐμ̣μ̣εῖναν χρόνον καὶ ῥῆξιν ἐ̣ρ̣γ̣α̣ϲάμενον φέρεται εἰϲ ὁτιοῦν μέροϲ καὶ π̣α̣ρ̣ὰ̣ [τ]ὰ̣ϲ [το]ύ̣τ̣ο̣υ̣ διαφορὰϲ διαφόρουϲ [τὰϲ] νόϲουϲ ἐπιφέρει. (ἔϲτι) δ᾽ ὅτε, φ(ηϲίν), κ̣αὶ [ἀθρ]ό̣ωϲ ο̣ἰ̣ϲ̣θὲν ἐπὶ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν – λάρυγξ δὲ αὕτη – πν̣ι̣[γ]μοὺ̣ϲ̣ ἐ̣[π]ιφ[έ]ρ̣ε̣ι̣ καὶ ϲυντόμουϲ ἐξαγω[γ]ὰϲ ἐ̣κ̣ τ̣ο̣[ῦ] ζῆν. ν̣ο̣ϲ̣εῖν δέ φ(ηϲίν) τὴν κεφαλ̣ὴν [ἢ] δι᾽ ὑπερβολὴ⟨ν⟩ κ(ατα)ψύξεωϲ ἢ δι᾽ ὑπερβ[ολ]ὴν θ̣ε̣ρ̣μ̣ότητοϲ ἢ διὰ πληγήν.

Ἀ[β]α̣ϲ̣ δ[.]ι[. . .]ϲ οἴεται γί(νεϲ)θ(αι) τὰϲ νόϲουϲ [πα]ρ̣ὰ̣ τ̣ὰ̣ϲ̣ τοῦ ἐγκεφάλου καθάρϲειϲ. [καθαίρ]ε̣ϲ̣[θ]α̣ι̣ δ̣ὲ̣ τὸν ἐγκέφαλον διὰ μ̣υ̣κ[τ]ή̣ρ̣[ων], ὤτων, ὀφθαλμῶν, ϲτ̣[ό]ματοϲ, κ(ατά) [τ]ε τὰϲ διαφορὰϲ το̣ῦ πλήθου(ϲ) τ(ῶν) καθ̣ά̣[ρϲ]εων ὑγίειαν γί(νεϲ)θ(αι) ἢ νόϲον· ὅταν μ(ὲν) γ(ὰρ) κ̣(α̣τ̣᾽) ἐλάχιϲτον γένηται ἡ κάθαρϲιϲ, ὑγ[ι]αίνει τὸ ζῶιον, ὅταν δὲ ὑπερμ̣[έτ]ρωϲ, νοϲεῖ. λέγει δὲ διὰ ταύταϲ τ̣[ὰ]ϲ̣ κ̣α̣θ̣ά̣ρ̣ϲ̣ειϲ γί(νεϲ)θ(αι) πέντε καταρρουϲ

IX [ ]
[. . .] . [.] . [
[3/4] . ι τωι μη . [κα-]
[τάρ]ρουϲ [

22 suppl. D. **22–23** εν|μενει ενμειναν **25** πλείω̣ legi : πλείο̣ν̣α̣ D. ε̣ν̣μ̣ειναν **26** μεροˢ **27** suppl. D. **28** post ἐπιφέρει spatium vacuum **28–29** suppl. D. **32** ἐ̣κ̣ τ̣ο̣[ῦ] ζῆν Manetti 1986 : [. . . . .]νην D. (κατὰ ἀγχόνην in adn.) post ζῆν spatium vacuum **33** corr. D. **34** versus brevior **35** Ἀ[.]α̣ϲ D. : Ἄβαϲ vel Αἴαϲ vel Α[.]ο̣ϲ D. in adn. δ[ὲ] ἰ[δίω]ϲ D. : δ᾽ ὁ Ἰ. . . ϲ Kenyon (fort. Ἰαϲεὺϲ) ap. D., etiam δ᾽ [ὁ] Ἴ[κιο]ϲ legi potest **36** [πα]ρ̣ὰ̣ legi : δ̣ι̣ὰ̣ D. ενκεφαλου καθαρϲιϲ **37** [καθαί-ρεϲ]θαι D. **38** μ̣υ̣[κτή]ρων D. **39** ⸌το̣υ πληθουϲ⸍ **42** post ζωιον spatium vacuum **42–43** ὑπερ|[κό]ρωϲ D. **44** καθαρρουϲ **IX 3** μητ[R **4** [κ(ατά)ρ]ρουϲ D. post]ρουϲ spatium vacuum **4–5** fort. *diple obelismene* in lacuna deperdita : in vv. 4–5 incipere novum placitum verisimile est

[̣ ̣] ̣κλεοδω̣[
[̣ ̣ ̣]ενομεν[
[̣]ην αυτη̣[
[̣] δύο εἰπον[
[̣ ̣ ̣]c παραι̣[
[̣ ̣]ε̣ν ὅταν [
[̣]ο̣ cῶμα ὑγ̣[
τωc νόcοι ̣ [
ται τὰ cώμα[τα
ρα. π̣ροcενεχ̣[
πλ[ή]θη ἀλ(λὰ) εἰc περι̣[
καὶ τὰc νόc[ουc
κρ̣[̣]τ̣ωc ἐχ[
με̣τρίαν νόcο̣ν̣[
καὶ κατάψυξιν [
Ἡρόδικοc δὲ [
τὰc νόcουc [
την δ̣ὲ̣ (εἶναι) κατ̣[
καὶ ἀλγηδ⟨όν⟩οc αἴ(τια)[
ἔχῃ̣ ἡ τροφὴ ἡ̣ π̣ρ̣[
τὰ cώματα οτ[
φύcιν οἴεται [̣] τη[κ(ατὰ)]
φύcιν ἐχόντ̣(ων) τ(ῶν) cω[μάτ(ων)

IX 20–36 Herodico Selimbriae placitum adscriptum est a Diels, quod communis opinio accepit, cf. T8a Grensemann. Tamen valde dubium est: de Herodicis medicis cf. Manetti 2005

5 [Ἡρ]α̣κλεόδω̣[ροc D. **7** τ]ὴ̣ν αὐτ[ὴν D. **11** [τ]ὸ cῶμα ὑγ̣[ιαίνει D. **14** π̣ροcενεχ̣[θέντα D. **15** τα vel πλ legi potest : πλ̣[ή]θη D. ⸌ειc⸍ vel ⸌οιc⸍ P : ⸌α̣ἷc⸍περ [D. περι̣[ccώματα ? **16–17** [δυc]|κρ̣[ό]τωc D. **18** νόcο̣ν̣ R, νόcο̣[ν D. : νοc ̣ ̣[Manetti 2011 **20** δὲ [ὁ Cηλυμβριανὸc οἴεται] D. **21** τὰc νόcουc [γί(νεc)θ(αι) ἀπὸ τῆc διαίτηc· ταύ-] D. **22** την δ̣ὲ̣ (εἶναι) κατ̣[ὰ φύcιν, ὅταν πόνοι προcῶcιν] D. **23** αλγηδοc⅄ [Manetti 1986, quod ἀλγηδ⟨όν⟩οc αἴ(τια) intellegi dubitanter : ἄλγη δ' ὅcα [δεῖ, καὶ οὕτωc πέψιν μὲν] D. **24** ηπ̣ρ̣[ut videtur P : ἐπ̣ί̣[δοcιν δὲ ἀεὶ λαμβάνῃ] D. **25** τὰ cώματα οτ[P, ut videtur (fort. ὅτ[αν?) : τὰ cώματα ἀν̣[αδιδομ(έν)ηc τῆc τροφῆc κατὰ] D. **26** φύcιν οἴεται ̣τη[P, littera incerta fort. γ : φύcιν. οἴεται γ(ὰρ) τὴ[ν μ(ὲν) ὑγίειαν γί(νεc)θ(αι) κατὰ] D. **27** φύcιν ἐχόν[τ(ων)] τ(ῶν) cω[μάτ(ων) περὶ τὴν δίαιταν, τὴν δὲ] D.

νόcον π[α]ρὰ φύcι[ν
παρὰ φύc[ι]ν διατεθη[
ἡ ἰατρικὴ παραγομέ[νη
φύcιν ἄγει ταῦτα ω[
δὲ τὸν ἄνδρα τὴν ἰα[τρικὴν
ἀγωγὴν ε̣ἰc τὸ κ(ατὰ) φύcιν [
οὕτωc. κεῖνο δὲ ο̣τ̣[
θερμότητοc καὶ ὑπ̣[
cυνίcτανται νόcοι [
> ὁ δὲ Αἰγύπτιοc Νινύ[αc
cυγγενικὰ γί(νεc)θ(αι) πάθη ̣[
καὶ τὰ μ(ὲν) cυγγενικὰ [
εἶναι. ὑ̣πὸ δὲ ἄλ(λης) αἰ(τίας) ̣[
τὰc νόcουc τρόπωι τ̣[οιούτωι
ἡ τροφὴ ληφθεῖcα μὴ [
ἀλλ' ἐμμείνῃ ἡ θερμό[τηc] πλεί[ω] χ̣[ρόνον,
ἐξ αὐτῆc ἀπογεννᾶι [

deest una columna vel plures

37–39 cf. Hipp. *Loc. hom.* 10 (VI 294, 1–3 L.), *Gland.* 11 (VIII 564, 16–21 L.) **38–44** cf. Hipp. *Hum.* 12 (V 492, 7–10 L) οἱ τρόποι τῶν νούcων, τὰ μὲν cυγγενικά ἐcτιν εἰδέναι πυθόμενον, καὶ τὰ ἀπὸ τῆc χώρηc (οἰκέονται γὰρ οἱ πολλοί, διὸ πλεονεc ἴcαcι), τὰ δὲ ἐκ τοῦ cώματοc καὶ τῶν διαιτημάτων καὶ καταcταcιοc τῆc νούcου ἢ ἀπὸ τῶν ὡρέων

28 νόcον π[α]ρὰ φύcι[ν ἐχόντ(ων) αὐτ(ῶν). τοῖc μ(έν)τοι] D. **29** διατεθη[ut videtur P : παρὰ φύc[ι]ν διατε̣θ̣ε̣ῖ[cιν πονεῖν π(ροc)τάccει] D. **30** ἡ ἰατρικὴ παραγομέ[νη καὶ ο(ὕτωc) εἰc τὸ κατὰ] D. **31** φύcιν ἄγει ταῦτα, ὡ[c αὐτόc φ(ηcιν) ̣ sp. vac. λέγουcιν] D. post ταῦτα spatium vacuum : om. D. **32** δὲ τὸν ἄνδρα τὴν ἰα[τρικὴν ἔντεχνον] D. **33** ἀγωγὴν ε̣ἰc τὸ κ(ατὰ) φύcιν [καλέcαι. sp. vac. καὶ ταῦτα μ(ὲν)] D. **34** κεινο δε ο̣τ̣[P : [ἐ]κεῖνο δὲ ὅ̣τ̣[ι ἀπ'ἐναντί(ων) τῆc τε] D. **35** και υπ̣[P : καὶ ὑ[γρότητοc τ(ῶν) cωμάτ(ων)] D. **36** cυνίcτανται νόcοι, [διατεθρύληται. sp. vac.] D. **37** Νινύ[αc ἰδίωc λέγει τὰ μ(ὲν)] D. **38** cυγγενικα [τὰ δὲ ἀλλότρια] D. **39** cυγγενικα [ἔμφυτα τοῖc cώμαcιν] D. **40** post εἶναι spatium vacuum αλ ̣[vestigium in fine versus vix cerno : α̣ἰ̣[(τίαc) cυνίcτανται] D. **41** post τ̣[οιούτωι· supplevit recte ὅταν γὰρ] D. **42** [ἀναδοθῇ τῷ cώματι] D. **43** ενμεινη \η θερμο[τηc]/ πλει[̣] ̣[πλεί[ω] χ̣[ρόνον legi et supplevi : ἡμῖν [οὖcα περιccώματα] D. **44** αὔτῆc Manetti 2011 R : αὐτῆc nunc intelligo

X desunt circa 26 versus

] ̣[̣ ̣]ṿ ̣
] ̣ινοϲ̣
] νόϲου
]μ(εν) ε̣ἶναι̣
] ̣επιτῳ
]ῳιον
]ῳϲ̣α
]ε̣νον
λ]απαρὰν̣
]μ̣ὴ διὰ
]α̣λγηδον( )
]μενο̣ϲ
] ̣ϲ̣ ̣
]μ̣ι̣ν̣
]ε
]ιον
]ϲκευ-
]α̣λλειν δὲ
]ψυχ( )

XI desunt circa 5 versus

]ϲ̣
] ̣[
] ̣ν̣ κα̣ὶ ἢ̣ ὑ̣γ̣ρ̣ὰ̣ν̣
ἁ]λμυρὰν μ̣ε-
]ομενο ̣τ̣ ̣υ̣
]και ̣ ̣ ̣
]κ̣ο̣ϲ̣
]ϲ̣ νε̣φ̣ροὺϲ
] ̣ τὴν θερμ(ὴν)
]ε̣ι̣ τ̣ον μεγα

X 27 non legit D. **29**] νόϲουϲ D. **31**]επι[̣]ν D. **32** ζ]ῷιον ? :]μιον D. **33**]αμ̣α D. **35**]απαρα D. **37**]α̣λγηδον̄ **39** non legit D. **40** δύνα]μ̣ι̣ν̣ D. **44** fort. μεταβ]ά̣λλειν δὲ :]αμεν δὲ D. **45** ψυχ P, fort. ψυχ(ρόν?) : ψυ^χ[̣ ̣] D. **XI 6–7** non legit D **8** ὑ̣γ̣ρ̣ὰ̣ν legi : [ὑγίε]ιαν D. (quod septimum v. numeravit) **9** μ̣ε legi : δὲ D. **10**]εμενοϲ [̣ ̣] D. **11** ante καὶ spatium vacuum dispexit D. **12**]φιϲ D. **14** θερ^μ (lege θερμὴν vel θέρμην) **15**]ε̣ι̣τ̣ον legi dubitanter :]ι̣ο̣ν D.

] ἡ δὲ πυρρὰ
]καὶ πρασο-
[ειδὴς]ε̣τα τὸ αἷμα
] ̣[̣ ̣] ̣[ ] ̣αιτατον
]μ̣ατο̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ο̣ν. ἡ δὲ μελαι-
[να 3/4] ̣[̣ ̣ ̣] ̣ ̣ντ(ων) [̣ ̣ ̣ ̣ ̣]μεν(ων) ὑπόστα̣ς̣ι̣ς̣
[6/7] ̣[̣ ̣ ̣] αἱμα[̣ ̣ ̣ ̣] τόπον ἔ̣χει
>[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ε[̣ ̣ ̣]ς. Ἵππ̣[ων] δὲ ὁ Κροτω-
ν̣ιάτ̣ης οἴεται ἐν ἡμῖν οἰκείαν (εἶναι) ὑγρότη-
τα, καθ̣' [ἣ]ν καὶ αἰσθανόμεθα καὶ
[ζ]ῶμ(εν)· ὅταν μ(ὲν) οὖν οἰκείως ἔχη̣
ἡ̣ τοιαύτη ὑγρότης, ὑγιαίνει τὸ ζῷον,
ὅταν δὲ̣ ἀναξηρανθῇ, ἀναισθητεῖ τε
τὸ ζῷον καὶ ἀποθνῄσκει. διὰ δὴ το̣ῦ̣τ(ο)
[κ]αὶ οἱ [γέ]ρ̣[ο]ν̣τ̣ες̣ ξηροὶ καὶ ἀναίσθητοι, ὅτι̣
χωρὶς ὑγρότητος· ἀναλόγως δὴ τὰ πέλ-
ματα ἀ̣ναίσθητα, ὅτι ἄμοιρα ὑγρότη̣τ̣ο̣ς̣.
καὶ ταῦ̣τ̣α̣ μ(ὲν) ἄχρι τούτου φ(ησίν). ἐν ἄλλωι
δὲ βυβλίωι α̣ὐ̣[τὸ]ς̣ ἀνὴρ λέγει τὴν κα-
τωνομασ[μ]έ[ν]η̣ν ὑγρότητα μεταβάλ-
λειν δι' ὑπ̣[ερβο]λ̣ὴ̣ν̣ θερμότητος καὶ
δι' ὑπερβολὴν ψ̣υ̣χρότητος καὶ̣ ν̣ό̣ς̣[ο]υς
ἐπιφέρειν. μεταβάλ̣λ̣ε̣ιν δέ, φ(ησιν), α̣ὐ̣τὴν

XI 16–21 de bile loquitur, ut videtur, cf. ex. gr. Ruf. *Corp. hum. app.* p. 165, 2–5 Daremberg χολὴ δὲ, ξανθὴ μὲν, τὸ πικρὸν καὶ ξανθὸν περίσσωμα· πρασοειδὴς δὲ, ἡ ὀξεῖα καὶ ὑπόχλωρος· ἰώδης δὲ, ἡ ἰσχυρῶς κατακορὴς καὶ ἄκρατος· μέλαινα δὲ, ἡ ὑποστάθμη τοῦ αἵματος. ἄλλοι δὲ τὸ μέλαν αἷμα, μέλαιναν καλοῦσιν; Gal. *Cris.* IX 599, 13–15 K. ἐπεὶ δὲ καὶ ξανθὴν ὀνομάζουσι καὶ πυρρὰν καὶ ὠχρὰν τὴν τοιαύτην χολὴν καὶ μεστὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἰατρῶν βιβλία κτλ **23–42** Hippon: 38A11 DK; *CPF* I.1, 63 1T

17–18 suppl. D. **18**]ε̣τα legi :]ατος D. **20** post]ο̣ν spatium vacuum **20–21** suppl. D. **21** ὑπόστα̣ς̣ι̣ς̣ legi : ὑποστάσε|[ων] D. **23–24** *diple* discernitur, sed vestigia minima : non dispexit D. **23** ante ιππ̣[ων] spatium vacuum Ἵππ[ων] suppl. D., cf. Diels, 420 κρωτω| **25** καθ' ἣν suppl. Kenyon ap. D. **25–26** ⟦υγι-αι|ν̣ο̣μ̣[ε]ν̣⟧ [ζ]ῶμ(εν) **26** [ἧ ζ]ῶμ(εν) suppl. D., longius spatio **27** [ἡ] D. **29** αποθνηςκει το̣υ̣τ̅ **30** γ[έροντ]ες D. **33** post φ(ησίν) spatium vacuum **35** ὑ[γρότητα] D. **37** ο̣(ὕτως) ante ν̣ό̣ς̣[ο]υς legit D., perperam **38** post ἐπιφέρειν spatium vacuum μεταβά̣λ̣λ̣[ειν δὲ] D.

ἢ ἐπὶ τὸ π̣λ̣ε̣ῖ̣ο̣ν ὑ̣γ̣ρ̣ὸν ἢ ἐπὶ τὸ ξηρό-
τερον ἢ ἐπὶ τὸ παχυμερέστερον
ἢ ἐπὶ τὸ λεπτομερέστερον ἢ εἰc [ἕτ]ε̣ρα. καὶ το̣ιούτωc
νοcολ(ογεῖ),
τὰc δὲ νόcουc τὰc γινομέναc
οὐχ ὑπα̣γορεύει. Θ̣ραcύμαχ[ο]c̣
> δὲ ὁ Cαρδιανὸc αἰ(τίαν) ἀπολεί⟨πει⟩ τ(ῶν) ν̣[όc]ων
τὸ αἷμα, κ(ατὰ) δὲ τὴ[ν ⟨τού⟩το]υ̣ μετα[βολ]ὴ̣ν

XII ἀποτελεῖcθαι τὰc [νόcουc, με]ταβάλλειν δὲ ἢ̣ δι' ὑ̣π̣ερβολὴν
καταψύξεωc ἢ δι̣' ὑ̣π̣ε̣ρ̣[βολ]ὴν θερμότη-
τοc. τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ αἵματοc γί(νεc)θ(αι)
ἢ εἰc φλέγμα ἢ χολὴν ἢ [c]ε̣cηπόc. καὶ
τὸ μ(ὲν) αἷμα ἁπ̣λ̣ο̣ῦ̣ν̣ [(ἐcτι)], ἡ δὲ χολὴ καὶ
τὸ φλέγμα καὶ τὸ cεcηπόc, ποικιλ̣τ̣ὰ
ὄντα, ποικίλαc καὶ διαφόρουc ἐπιφ̣έρει{ν}
νόcουc. πάντα̣ [δ' ὁμοίω]c̣, φ̣(ηcίν), Δέξιπ-
> ποc ὁ Κῷιοc οἴεται cυν[ίcταcθαι] τὰc νόcουc
ἀπὸ τ(ῶν) τῆc̣ τροφῆc π̣[ε]ρ̣ι̣τ̣τωμάτ(ων),
τοῦτ' (ἔcτιν) ἀπό τε χολῆc καὶ φλέγματοc – δυ(νάμεων)
γ̣[ι(νομένων)] περὶ μέροc κα[ὶ] περὶ ὅλον –,
κινουμ̣έν(ων) τούτ(ων) μὴ ἐξ ἑαυτ(ῶν) ἀλλὰ
παρὰ τὰc π̣ο̣λ̣⟨λ⟩ὰc ἀκαίρουc τῆc̣ τροφῆc δόcειc.
νοcοπ⟨οι⟩εῖν δὲ ταῦτα καὶ παρὰ τὸ πλῆ-
θοc καὶ παρὰ τὸν τόπον κ̣α̣ὶ ε̣ἶδοc, με-

39 τ[ὸ] pr. D. **41** και το̣ιουτωc νοcο^λ P^mg : τ̣ὸ̣ [αἴ(τιον)] οὕτωc νοcολ(ογεῖ) D. Manetti 1992 **43** post ὑπα̣γορεύει spatium vacuum **44** corr. D. **45** τη[. . . .]υ : vel τ[ὴν ἀτο]ῦ (lege αὐτο]ῦ) vel τὴ[ν ⟨τού⟩το]υ spatii causa supplendum : τούτου] D. **XII 1** ⸌[με]ταβαλλειν δε⸍ **2** καταψυχεωc δ[ι' ὑπερβολ]ὴν D. **3** ante τὴν spatium vacuum **4** post [c]ε̣cηπόc spatium vacuum **5** απ̣λ̣ο̣υ̣ν̣ [.] η δε χολη P : ἁπ[λοῦν τὴν] δὲ χολὴ⟨ν⟩ D. **6** ποικιλτ̣α P, cf. v. 7 : ποικίλα D. **7** ποικίλαc, λα ex λτ ἐπιφ̣έρει{ν} correxi ut alibi, inter scribendum sententiae formam mutavit P : ἐπιφ̣έρειν D. **8** post νόcουc spatium vacuum υ̣[(vel τ̣[) . . . . .]c̣ (vel]ε̣) ut videtur P : [δ' ὁμοίω]c suppl. D., recepi ex. gr., sed parum aptum: expectes δ'ἄλλωc vel similia post φ̣(ηcίν) spatium minimum : ὁ̣ legit R, non discerno **8–9** δεξιπ̣|πποc **9** ⸌ο κωιοc⸍ ⟨ὃc⟩ οἴεται D. suppl. D. **10** [περ]ι̣τ̣τωμάτ(ων) D. **11** δ^υ γ̣[ι()] περι̣ μεροc κα[.] περι ολον P^mg **12** κεινουμ̣έν **13** ⸌π̣ . . αc⸍ P : [πολλ]ὰc ⟨καὶ⟩ suppl. D. **14** corr. D. **15** ⟨τὸ⟩ εἶδοc velit D. in adn. με| p. c.

ταβάλλε̣ι̣ν̣ δ̣ὲ̣ α̣ὐτὰ καὶ δι᾽ ὑπερβολὴν
πάντ(ων)· καὶ γ(ὰρ) θερμότητος, κ(ατα)[ψ]ύ̣ξ̣εως
ἢ τοιούτ(ων) παραπλ[ηcίω]ν. κ̣αὶ ἄ̣χ̣ρι μ(ὲν)
τούτου φαίνεται παρα[πλη]cίως τοῖc
πρ[ότερον αἰτιολογ]ῶν, περιττό-
{το}τερος δὲ α̣[ὐ]τ̣(ῶ̣ν̣) φαίνετ̣α̣[ι] κ(α̣τ̣ὰ̣) τοῦτο·
λέγει γ(ὰρ) τηκομένης τῆς χ̣ο̣λῆς καὶ
τοῦ φλέγματος καὶ ὑγροτέρων γι(νομένων)
ἀποτελεῖcθαι ἰχῶρας καὶ ἱδρῶτ̣α̣ς·
cηπομέν(ων) δὲ αὐτ(ῶν) καὶ παχυνομέν(ων)
ἐπιφέρειν πῦον μύξας λήμας· ἀνα-
ξηραν̣θ̣έ̣ν̣τ̣(ω̣ν̣) δ̣ὲ̣ κ̣α̣ὶ̣ [c]τερεῶν ἀπο[τ]ελεcθ(έντων)
γ̣ί̣ν̣[εc]θ̣α̣[ι] π̣ο̣ρ̣ο̣υ̣c̣[. .]κ̣α̣ι̣λ̣ι̣[. .] ἐξ αὐτ(ῶν)
λ̣ε̣γε[± 13] . [± 5]ωι αἵμα-
τι [13/14]α̣π̣[3/4] λεγομένη(ν)
χ̣ο̣λ̣ὴ̣ν̣ [. . . . . . .]φ̣λ̣έ̣[γ]μ̣α̣τ̣ο̣c ἐπιμειχθέ(ντος)
τῷ̣ι̣ α̣ἵ[μα]τ̣ι̣ [. . .]μ̣α̣ . . . . c̣ φ̣λέγμα
. [. λευκ]α̣ν̣θ̣έ̣ν̣τ̣ο̣c δὲ α̣ὐ̣τ̣ο̣ῦ̣, λευκὸν
[6/7]. μελανθ̣έντ̣οc δὲ καὶ μετα-
β[ληθέν]τ̣ο̣c̣ μέλαινα χολή. καὶ ἡ μ(ὲν)
τ̣ο̣ῦ̣ Κ̣ώιου δόξα τοιαύτη. Φαcίτας
> δὲ ὁ Τενέδιος λέγει cυνίcτaςθαι
τὰc νόcουc ἢ παρὰ τὴν ἀποφορὰν
τῶν ἐν ἡμῖν ὑγροτήτ(ων) καὶ προcτι-

XII 36 Phasitas: forsitan Phaidas, medicus Tenedius, cf. Kaibel, *EG* 254 et Wilamowitz, 519

16 α̣ὐτα P : ο̣ἴεται D. **17** κ[αὶ ψ]ύ̣ξ̣εως D. **18** α̣χ̣ρι P : περὶ D. **20** suppl. D. post πρ[minima vestigia discerno : πρ̣ό̣τ̣ε̣ρ̣ο̣ν̣ R post]ων spatium vacuum **26** πυον P : ἦχον D. **27** ξηρανθ̣ε̣ . . ⟍δ̣ε̣⟋κ̣α̣ι̣ P : ξηράνc̣ε̣ι̣ δ̣ὲ̣ D. απο[τ]ελεc$^{\theta}$ **28** π̣[ιμελὴν καὶ cάρκας γί(νεc)θ(αι)] ἐξ αὐτῶν Schöne ap. D. **29–35** cf. Wellmann, *Fragmente*, 75 n. 4, qui supplevit [ὅταν δέ φ(ηcιν), ἡ χολὴ τ]ῷ αἵμα|τι [ἐπιμειχθῇ, γί(νεται) τὰ] λεγόμενα | χολώδ[η· τοῦ δὲ] φλέγματος ἐπιμειχθέν-τος | τῷ αἵματι [αἱ]μα[τῶδε]c φλέγμα | [γί(νεται), λευκα]νθέντος δὲ αὐτοῦ λευκὸν | [φλέγμα γίνεται], μελανθέντος δὲ καὶ | μεταβληθέντος μέλαινα χολή **29** λέγει [κ]αὶ αἷμα D. **30** π̣[D. λεγομεν$^{\eta}$ P : λεγόμενα D. **31** ⟍επι⟋μειχθ$^{\epsilon}$ **33** . [± 5]α̣ν̣θ̣ε̣ν̣τ̣ο̣c⟍δε⟋ P : [. . . . . .]ν̣θ̣έ̣ν̣τ̣ο̣c D. **34** [φλέγμα γί(νεται)] D. **35** suppl. D. **36** τοιαύτη{ι} D. post τοιαύτη spatium vacuum Φαcίτας P : Φαcίλας D.: Φαε̣ίτας pro Φαΐδας Wilamowitz

θεμέν(ων) ἀνοικείοις τ̣ό̣π̣[ο]ι̣ς̣ ἢ̣ ἀπὸ τ(ῶν)
ἀποχωρ⟨ημάτων⟩ αὐτ(ῶν)· εἶναι γ(άρ) φ(ησιν) ἐν ἡμῖν
κατὰ φύσιν ὑγρότητα̣ς καὶ τὰς μ̣(ὲν)
{τας} ὑγρότητας οὐ κατονομάζει

XIII τ[
ο[
αἱμα[
κατὰ το̣υ̣[
ἀποχω̣[
τοπ[
η̣ . . . [
ται ἢ ὅτα[ν]ς̣
ἅπασαι. [ ]ς̣
φησὶ συν[ίστασθαι
φλέγμα[τ]ο̣[ς
λαμβάνει δ̣ . . (.)[
ἐξ ἑαυτ(ῶν), εἰ δὲ τῆς̣ [± 11] κ̣αὶ δια[τι]θεισῶ(ν) [τὸ ὅ]λον [σ]ῶμ(α).
αὕτη γ(ὰρ) ἐπιμείνα[σα
α̣ὖ̣ σ̣ή̣πετα̣ι, νοσοποιεῖ [δὲ κ(ατὰ)] τ̣[ὰ]
προειρημένα μὴ καθ’ ἑαυτά, μετὰ δ[ὲ]
καὶ τῆς τοῦ σώματος διαθέσεως {ως}.
ἐὰν γ(ὰρ) ἔχη̣ τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣ ἢ νοσεῖ τὸ ζῶιον ἢ ὑγ[ιαί]νε(ι),
εὐκράτως μ(ὲν) γ(ὰρ) αὐτοῦ διακειμένου

41 αποχωραυτ́ P : corr. D. **42** υγροτητας ex υγροτης corr. P **XIII 4** τὰ̣ [D. **5** ἀποχω̣[ρημα D. **7** η̣[D. **9** post ἅπασαι spatium vacuum **9–10** initium novi placiti, ut videtur **10** συν[ίστασθαι τὰς νόσους ἐκ τοῦ] suppl. D. **12** λαμβάνει [D. **13** τῆς̣[P : ἐπὶ [D. κ̣αι δια[. .]|θεις$^{\omega}$ [. . .]|λον [σ]ωμ̅ add. P^{mg}, quod ad v. 14 coniunxit perperam D. **15–24** fr. 3 D.^{2} **15** ⟦θαις̣απο\⟧α̣υ̣(vel ο̣υ̣)ς̣η̣πετα̣ι ut videtur P, sed priorem scripturam imperfecte delevit : ⟦θαις̣απλ̣⟧ ἄ̣γει ἤ γε τοι D^2 : ⟦θαις̣απ⟧ λέ̣γ̣ε̣ι̣ ηγ̣ε̣τοι D. : ⟦θαις̣απλ̣⟧οτοιηγ̣ετοι Kenyon ap. D. post νοσοποιεῖ̣ minime vestigia : [κ(ατὰ) τὰ] D.^{2} (cf. add. fr. 3) : [. . τ]όποις [. . . .] D. : δ̣ὲ̣ κ̣[(ατὰ) τ̣[ὰ] R **16** καθ’ [ἑα]υτὰ D. : καθ’ ἑαυτὰ D.^{2} **17** διαθεσεωσως perperam P : διαθέσεως ὡς[.]ε D. **18** εχηι τ̣ο̣υ̣τ̣ο̣ η νοσει P : ἔχηι ὑπὸ̣ νόσο[υ τὸ] D. : ἔχηι ὑπὸ̣ νόσου τὸ D.^{2} post ζῶιον, η ⟦νο[σε]ι⟧\υγ[. . .]νε⁄ P : ηε̣λ̣[. . . .]ν D., ἢ ζῇ ἢ ἀποθν(ήσκει) coniecit in adn. **19** εὐκράτως P : εὐκρότως D. [δια]κειμένου D.

ὑγίεια γί(νεται), δυcκράτωc δὲ [ν]όcοc.

Αἰγίμιοc δὲ ὁ Ἠλεῖοc οἴεται γ̣ί(νεc)θ(αι) τὰc νόcουc ἢ διὰ πλῆθοc τ(ῶν) περιccωμάτ(ων) ἢ δ̣[ι]ὰ τροφ̣ή(ν), γινόμενον δὲ τὸ πλῆθοc νοcοποιεῖν [μ]ὴ ἅπαξ ἀλ(λὰ) καὶ πλεονάκιc. cυνίcταcθ(αι) [δ]έ φ(ηcιν) τὸ πλῆθοc τ(ῶν) περιccωμάτ(ων) τρόπωι [το]ιούτωι· cύντηξιc γίνεται ἀπὸ τῶν cω-μάτ(ων) ἥτιc ἀποκρίνεται τῆι μ(ὲν) κατὰ τὸ λόγῳ̣ θεωρητόν, τῆι δὲ καὶ κατὰ τὸ αἰcθητόν· διὰ [δ]ὲ κοιλίαc, οὔρων, ὤτων, μυξ̣[ῶ]ν̣, [c]τ̣όματοc, τ(ῶν) ἄλλων ἀποκρίcεων γ̣[ι(νομένων)] κατ̣ὰ λόγον. εἰ μὴ γ(ὰρ) αὖ cύντηξιc ἐγ̣ί[νε]τ̣ο̣ ἀπὸ τ(ῶν) cωμάτ(ων) εἰc ἄπειρον ἂν μέγ̣ε̣θ̣οc̣ ηὔξετο τὰ ἡμέτερα cώματα. καὶ δε̣[όν]-τωc· προcθέcεωc γ(ὰρ) γινομέν̣η̣c̣ μηκέτι δὲ ἀποφορᾶc, εὔλογον ἦν αὔ[ξ]η̣cιν γί(νεc)θ(αι) ἐπὶ πλεῖον. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον πρόcθε̣[c]ιc γί(νεται) τοῖc cώμαcιν ἀλ(λὰ) π(ρὸc) λόγον τῆc π(ροc)θέ-cεωc καὶ ἀποφορὰ διὰ τ(ῶν) κατωνομαc-μέν(ων) ἀποκρίcεων, ταύτῃ ἐπ' ἐλάχιcτον ἡ αὔξ⟨ηc⟩ιc τ(ῶν) cωμάτ(ων). φηcὶν δὲ τρέ[φ]εcθ(αι) τὰ cώματα ὑπὸ τῆc νεαρᾶc καὶ ἀπέ-πτου τροφῆc, γενηθείcηc δὲ τῆc π̣[έ-]ψεωc καὶ ἀναδόcεωc κενοῦcθ[αι τ]ὰ ἀγγεῖα καὶ τὰc διεξόδουc. τὸ δ̣[ὲ] πλῆθοc cυνίcταcθαι εἰcφερομέ[νη]c̣ ἑτέραc τροφῆc πρὶν τὴν πρώτ[ην] πέψεωc τυχεῖν. ὅταν γ(ὰρ) προ[τέρ]ου

20 ante δυcκράτωc spatium minimum δυcκράτωc P : δυcκρότωc D. [δὲ ν]όcοc D. **21** οἴε[ται] D. **22** περιccω[μά]τ(ων) D. τροφ^{η} **23** γι\θ/νε(a.c., ο p.c.)⟦cθαι⟧\μενον/ πληθοc ⟦και⟧ P : πλῆθο[c . .] ⟦καὶ⟧ D., corr. D.^{2} νοcοπειειν P **24** πλεονά[κι]c D. post πλεονάκιc spatium vacuum cυνιcταc^{θ} **25** πλητοc **26** post [το]ιούτωι spatium vacuum **27** λογ^{ω} **29** μυξ[ω]ν̣ P : μυ[κτήρων] D. **31** ἐγί[νετο] D. **32** μεγ̣ε̣θ̣οc̣ P : μετ' [ὀλίγον] D. **33** εὔξετο P D. post cώματα spatium vacuum **35** ηι P : corr. D. αυ[ξ]η̣cι^{ν} **36** post πλεῖον spatium vacuum minimum επιδε **40** corr. D. post cωμάτ(ων) spatium vacuum τρε[̣]εc^{θ} **44** post διεξόδουc spatium vacuum **47** post τυχεῖν spatium vacuum προ[τερ]ο^{υ} P : πρό[τερ]ο̣\ν/ D.

XIV [̣ ̣ ̣ ̣ ̣]τ̣η̣ν̣ τ̣ρ̣[ο]φ̣ὴ̣ν π ̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣] ̣ ̣ ̣
[ ]
[± 11]δ̣[± 12]ι̣ν̣
[± 7] πλῆθος [̣ ̣ ̣ ̣ ̣]μ̣(ε̣ν̣) ἀπὸ τ(ῶν)
[περισσω]μάτ(ω̣ν̣) αἰ[τ]ι̣ο̣λογοῦντες
[σχεδὸν] ε̣ἴρηνται. ἴ̣[δ]ωμ(εν) δὲ καὶ
τ̣[οὺς ἀπὸ τῆς φύσε]ω̣ς̣ τ[(ῶν) σω]μάτ(ων) καὶ
δια[θέσεως αἰ]τ̣ι̣ο̣λ̣[ο]γ̣ο̣ῦντας τὰς
νόσ[ους κα]ὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τ(ῶ̣ν̣) στοιχείων
συσ[τάσε]ως ο̣ἰομένους συνεστ⟨άν⟩αι τὰ
ἡμέ[τερ]α̣ σώματα· καὶ πρῶτον ἀπὸ
Πλά[τω]ν̣ος. [ο]ὗ̣τ̣ο̣ς̣ γ(άρ) φησιν τὰ ἡμέ-
τερα [σώματα συ]ν̣ε̣σ̣τάναι ἐκ τ(ῶν)
τεσσά[ρω]ν στ̣ο̣ι̣χείων [κα]τ̣ὰ̣ [σ]ύ̣[μφθ]αρσιν ὅτι καὶ τ̣ὰ ἐν κ̣ό̣σ̣-
μωι γί(ν̣ε̣τ̣α̣ι̣) [2/3]α̣. διαφέρειν δὲ ταῦτα·

XIV 6–XVIII 8 *CPF* I.1, 80 129T **12–15** cf. Plat. *Ti.* 42e–43a (οἱ παῖδες) […] μιμούμενοι τὸν σφέτερον δημιουργόν, πυρὸς καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ ἀέρος ἀπὸ τοῦ κόσμου δανειζόμενοι μόρια ὡς ἀποδοθησόμενα πάλιν, εἰς ταὐτὸν τὰ λαμβανόμενα συνεκόλλων, οὐ τοῖς ἀλύτοις οἷς αὐτοὶ συνείχοντο δεσμοῖς, ἀλλὰ διὰ σμικρότητα ἀοράτοις πυκνοῖς γόμφοις συντήκοντες, ἓν ἐξ ἁπάντων ἀπεργαζόμενοι σῶμα ἕκαστον, τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίρρυτον σῶμα καὶ ἀπόρρυτον, cf. etiam 48b7, Alcin. *Didaskalikos* 17 (172, 20–23) **15–32** *CPF* I.1, 100 3T **15–16** cf. Ar. Didym. 28 (*Dox. Gr.* 464, 14 sqq.); Alex. Aphr, *Mixt.* 3, p. 216, 14–28 Bruns

XIV 1 [̣ ̣ ̣τ]ὴ̣ν ̣τ̣ρ[οφ]ὴ̣ν̣ π̣[ ] D. : [̣ ̣ ̣ ̣ ̣] τ̣η̣ν̣ τ̣ρ̣ο̣φ̣ὴ̣ν π ̣ [̣ ̣] ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ R : [̣ ̣ ̣ ̣ ̣]τ̣η̣ν̣τ̣ρ̣[̣]φ̣ ̣ ̣ ̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] ̣ ̣ ̣ Manetti 2011 **3** [καὶ ὅσοι μὲν οὖν τὰς νόσους γί(νεσ)θ(αι) λέγουσ]ιν D. **4** [διὰ τὸ] πλῆθος [μάλιστα] ἀπὸ τ(ῶν) D. **5** [± 8]ματ(ω̣ν̣) : suppl. D. **6** σχεδὸν suppl. D., fortasse brevius, rec. Manetti 2011 R : possis etiam π(ρὸς) ἡμῶν] ex.gr. ε̣ἴρηνται : ε]ἴρηνται D. Manetti 2011 R post ε̣ἴρηνται spatium vacuum : fort. *paragraphus* vel *diple obelismene* inter vv. 6 et 7 deperdita ἴδωμεν D. μετὰ pro καὶ desiderat Diels **7** *ekthesei* Manetti 2011 **7–8** in intercolumnio inter XIII et XIV lineolas obliquas discernebam: vestigia coronidis recte interpretavit R **7–8** supplevit Manetti 1999a : τ[οὺς ἀπὸ τῶν περισσω]μάτ(ων) καὶ | δια[κρίσεων αἰτιολογ]ούντας τὰς D. **10** corr. D. **12** Πλά[των]ος D. ο̣ὗ̣τ̣ο̣ς D. **13**]ν̣ε̣σ̣τάναι ἐκ τ(ῶν) : litterae servantur in fragmento sine numero (in tab. 6), hic coniuncto a Manetti 1997, col. I : [συνίστασθαι ἐκ τῶν] D. **14** ⸌[κα]τ̣ὰ̣ [σ]ύ̣[μφθ]αρσιν⸍ in fr. sine numero [κό]σ- D. **15** [2/3]α̣ legi, fort. [τοῖ]α vel ὅλ]α̣ vel τἀτ]ὰ̣ (= ταὐτά) supplendum : γ̣ί̣(ν̣ε̣τ̣α̣ι̣) [ἀνὰ λό(γον)] D. : τ̣έ̣[σσαρα] Kenyon ap. D. post]α̣ spatium vacuum

cύμφθ[αρcιν], μ̣ίξιν, κρᾶcιν. καὶ cύμ̣-
φθαρcιν̣ μ̣ὲ̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣ cύγχυcιν, ὅταν cώματα
διὰ ἑαυ[τ(ῶν) ὅλω]ν ἥκοντα μίαν ὑπεράνω
ἀποτελέcῃ ποιότητα, ὡc ἐπὶ τῆc τετρα-
φαρμάκου. μίξιc δέ (ἐcτιν) ὅταν cώ-
ματά τινα ἑ̣αυτοῖc κ(ατὰ) παράθεcιν παρακέ(ηται)
καὶ μὴ δι᾿ ἑαυτ̣ῶν ἥκῃ ὡc cωρὸc πυροῦ,
κριθῆc. δ̣[ιάκ]ρ̣αcιc δέ (ἐcτιν) ὅταν cώματά
τινα ἐπὶ τ̣[αὐτὸ c]υνελθόντα ἀλλήλοιc
παρακ[έη]τ̣αι, ὡc ἐπὶ τοῦ οἰνομέλιτοc
βλέπομ[ε]ν̣. ἀ̣π̣ὸ̣ τ̣[ο]ι̣γ(άρ)τοι τῆc τούτ(ων) διαφορᾶc
φηcιν ὁ Πλά̣[τ](ων) τὰ ἡμέτερα cώματα
ἐκ τ(ῶν) τεccάρων cτοιχείων cυνεcτάναι
κατὰ cύμφ̣[θα]ρ̣[c]ι̣ν̣· τ̣α̣ύτῃ δὲ μὴ φαίνεcθ(αι) καθ᾿ ἓ(ν)
ἐν ἡμῖν πῦ[ρ] ἢ̣ ἀέρα ἢ̣ γῆν ἢ̣ ὑγρὸν τῶι
κατ̣ὰ̣ cύμφθα̣ρ̣cιν αὐτῶν τὰ ζῶια ἀπο-
[τελεῖcθαι]. ἀλλὰ γ(ὰρ) λέγει ἀνὴρ καί
τινα τ(ῶν) ἐν ἡμῖν μερ(ῶν) διαφόρου τε-
τ̣ευχέν[αι κ]ράcεωc ἐκ τ(ῶν) cτοιχείων·
οὐ γ(ὰρ) ὡcαύ[τ]ωc κέκραται κεφαλὴ
ἢ χείρ̣, ἀλλὰ [ἄλ]λωc μ(ὲν) κεφαλή, ἄλλωc

19 τετραφάρμακον: Gal. *Const. art. med.* I 242, 5 K. (= *CMG* V.1, 3, p. 68, 28–29); *In Hp. Nat. hom.* I.1, *CMG* V.9, 1, pp. 11, 26; 18, 30–19, 7; *De elementis*, *CMG* V.1, 2, p. 96, 10–12; Phil. *Conf. ling.* 187 (II 265.11), *Aet. mundi* 79 (VI 98.1)

16 cυνφθ[P   μ]ῖξιν D.   διάκραcιν D.   **16–17** cυν̣|φθαρcιν̣μ̣ε̣ν̣ P : cυν̣|φθαρcι[ν μ(ὲν)] D.   **17** cυνχυcιν P   **18** suppl. D.   ἥ[κ]οντα D.   υπεραν^{ω} **20** post φαρμάκου spatium vacuum   μιξι⟦ν⟧c δε ⟦(ειναι)⟧ (εcτιν) ⟦οταν⟧ οταν P : μῖξιc δέ (ἐcτιν) ⟦οταν⟧ ὅταν D.   **20–21** *paragraphum* om. D.   **21** παρακ^{ε} **23** post κριθῆc spatium vacuum   δ̣[ιάκρ]αcιc suppl. D.   **24** επιτ̣[̣] ̣[1/2]υνελθοντα P : ἐπὶ τ̣[ἀτὸ (= ταὐτὸ) c]υνελθόντα Manetti 1999a (cf. Alex. Aphr. *Mixt.* 3, p. 216,17–19) : ἐπὶ [ἓν c]υν- suppl. D.   **25** suppl. D.   **26** βλεπομ[ε]ν̣ ̣ ̣ ̣τ̣[̣]ι̣ γ(αρ)\τοι/ P : βλέπομ[εν. ἀπὸ] τ̣ο̣ι̣γ(άρ)τοι suppl. D.   **27** Πλάτων D.   **29** cυνφ̣[θα]ρ̣[c]ι̣ν P : cύν[φθαρcι]ν D.   φαινεc^{θ} καθ^{ε} P^{mg} **30** suppl. D.   **31** *ekthesin* omisit D.   cυνφθα̣ρ̣cιν P D.   **31–32** post cυνφθα̣ρ̣cιν multa correxit et delevit P : ⟦ ̣ ̣γ̣ι̣ο̣μενα⟧\αυτων/τα ζωια\απο/|[̣ ̣ ̣]\ ̣ ̣ ̣/⟦ ̣ ̣ ̣ ̣⟧ legi   **32** suppl. Kenyon ap. D., «nec hoc nec quod olim eius loco scriptum erat legi iam potest. post τελεῖcθαι in litura pellucet velut ν̣ο̣μ̣ίζει» D. in adn.   ante ἀλλὰ spatium vacuum   **34** τ̣ευκεν[P : [τ]ευ[χ]έν[αι D., θευκεν[in adn.   **35** ωcαυ[̣ ̣ ̣]ωc, fort. ωcαυ[τωc]ωc perperam P

δὲ θώραξ, [ἐ]πẹὶ κοινῶϲ ἕκαϲτον τ(ῶν)
ἡμετέρων μερῶν διαφόρου κράϲεω(ϲ)
τετύχηκẹν – γị(νεται) κạὶ αὐτὰ διάφορα ἑαυτ(ῶν) –. ἔτι γε μήν
φ(ηϲιν) ὡϲ ὁ μυελὸϲ
ϲυνέϲτηκεν [ἐ]κ τῶν τεϲϲάρων ϲτοι-
χείων καὶ κυ[ρ]ịώṭẹρόϲ (ἐϲτι) τ(ῶν) ἐν ἡμῖν
ἁπάντ(ων) χρώ̣μενοϲ πιθανότητι λόγων
τοιαύτῃ· ἀνῆφθαι γ(ὰρ) ἐκ τοῦ μυελοῦ
τὴν ψυχὴν τὴν τὸ ὅλον ϲῶμα διοικ(οῦϲαν)

XV desunt 2 versus

̣ α̣ινρ̣υ̣[
κυριωτ[
καὶ μὴν τ[
κ̣αι ̣ ̣[
υ̣ϲτη̣[
ν̣αιανιϲ̣ṭ[ϲτοι-]
χείω̣ν̣ αυ̣ṭ[
καὶ ἅμα ϲ̣ṭ[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣]π̣α̣[

39–41 cf. Plat. *Ti.* 73b2–c2 τούτοιϲ ϲύμπαϲιν ἀρχὴ μὲν ἡ τοῦ μυελοῦ γένεϲιϲ· οἱ γὰρ τοῦ βίου δεϲμοί, τῆϲ ψυχῆϲ τῷ ϲώματι ϲυνδουμένηϲ, ἐν τούτῳ διαδούμενοι κατερρίζουν τὸ θνητὸν γένοϲ· αὐτὸϲ δὲ ὁ μυελὸϲ γέγονεν ἐξ ἄλλων. τῶν γὰρ τριγώνων ὅϲα πρῶτα ἀϲτραβῆ καὶ λεῖα ὄντα πῦρ τε καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ γῆν δι' ἀκριβείαϲ μάλιϲτα ἦν παραϲχεῖν δυνατά, ταῦτα ὁ θεὸϲ ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν ἕκαϲτα γενῶν χωρὶϲ ἀποκρίνων, μειγνὺϲ δὲ ἀλλήλοιϲ ϲύμμετρα, πανϲπερμίαν παντὶ θνητῷ γένει μηχανώμενοϲ, τὸν μυελὸν ἐξ αὐτῶν ἀπηργάϲατο **43–44** cf. *Ti.* 73b 3–5 οἱ γὰρ – γένοϲ (supra); cf. 73c 4 ἐν αὐτῷ κατέδει τὰ τῶν ψυχῶν γένη **44** *Lg.* 896d 10 ψυχὴν δὴ διοικοῦϲαν καὶ ἐνοικοῦϲαν ἐν ἅπαϲιν τοῖϲ πάντῃ κινουμένοιϲ; cf. *Phdr.* 246b7–c2

37 θώραξ, [ἐ]πεὶ P Manetti : θώραξ. Καὶ R **38** [̣ ̣ ̣]͵με΄ρων (ρ p. c.) P : fort. in lacuna aliquas litteras delevit, an ⟦ϲωμά⟧των prius scripserat? : [ϲωμά]των D. : ϲωμάτων Kenyon ap. D. κραϲε^ω **39** τετυχεκ ̣ν P post τετύχηκẹν spatium vacuum ͵ γị κạị αυτα διαφορα εαυτ΄ P : ͵[ὅθεν] κạὶ αὐτὰ διάφορα ἑαυτ(ῶν)΄ D. μυελō **41** χοιων κυ[ρ]ịω̣ṭẹρο⟦ν⟧ϲ ⟦(ειναι)⟧ (εϲτιν) P : κύρ[ιοϲ] ẹυ̣θ̣ύϲ D. sed cf. adn. **44** διοι^κ **XV 3** non legit D. **5** *ekthesin* omisit Manetti 2011 **7** ὕϲτ[D. **8** κ̣αị ἀνι[D. **8–9** suppl. Manetti 1999a **9** χείων αυ̣ṭ[(vel π̣[) : χοιϲ [̣]να[D. **10** καὶ ἅμα ϲ̣ṭ[ρογγυλ- ex gr., coll. *Ti.* 73d3, sed πα̣[supra ϲ̣ṭ[add. P, fort. π̣α̣[ραμήκη, coll. *Ti.* 73d3 (ἅμα ϲτρογγύλα καὶ προμήκη διῃρεῖτο ϲχήματα)? Manetti 2011 : καὶ ἅμα ϲ̣υ̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] τὸ πῦ[ρ (?) R, qui litteras ϲ̣υ̣[etiam ϲ̣ṭ[inquit legi posse et litteras suprascriptas legit ṭο̣π̣υ̣ R, fortasse recte: καὶ ἅμα [D.

δ̣ε̣ό̣ντ̣ω̣ϲ . . [
π̣[. .]υ̣τ̣ο̣[
ϲυν̣[
α̣ε̣ι̣ταβοϲ̣κ̣[
λέγ̣[ε]ι δ̣ευ[
χει[.]ν̣ γ̣ι̣[
ϲτοιχείων ἐχ[
ϲυνέϲτηκ[ε
κοιλιῶν κ̣α̣[τούτων]
ἐκκειμέν(ων) διαι[ρεῖ
μέρη τινὰ κα[. . . . .] μέροϲ [δ]ιά-
φορον ϲχῆμα ἀπο[λείπει. τὸ] γ̣(ὰρ) ἐγκεφά-
λου ϲχῆμα λειο̣[. . . . . .]ϲ̣ (εἶναι) καὶ περι-
φερὲϲ καὶ κεκυ[κλωμ(έν)ον], τ̣οῦ δὲ λοι-
ποῦ μυελοῦ ον̣[. .]ι̣[. . .]εχουϲι

20–30 cf. *Ti.* 73c3–e1 καὶ μετὰ ταῦτα δὴ φυτεύων ἐν αὐτῷ κατέδει τὰ τῶν ψυχῶν γένη, ϲχημάτων τε ὅϲα ἔμελλεν αὖ ϲχήϲειν οἷά τε καθ᾽ ἕκαϲτα εἴδη, τὸν μυελὸν αὐτὸν τοϲαῦτα καὶ τοιαῦτα διῃρεῖτο ϲχήματα εὐθὺϲ ἐν τῇ διανομῇ τῇ κατ᾽ ἀρχάϲ. καὶ τὴν μὲν τὸ θεῖον ϲπέρμα οἷον ἄρουραν μέλλουϲαν ἕξειν ἐν αὑτῇ περιφερῆ πανταχῇ πλάϲαϲ ἐπωνόμαϲεν τοῦ μυελοῦ ταύτην τὴν μοῖραν ἐγκέφαλον, ὡϲ ἀποτελεϲθέντοϲ ἑκάϲτου ζῴου τὸ περὶ τοῦτ᾽ ἀγγεῖον κεφαλὴν γενηϲόμενον· ὃ δ᾽ αὖ τὸ λοιπὸν καὶ θνητὸν τῆϲ ψυχῆϲ ἔμελλε καθέξειν, ἅμα ϲτρογγύλα καὶ προμήκη διῃρεῖτο ϲχήματα, μυελὸν δὲ πάντα ἐπεφήμιϲεν, καὶ καθάπερ ἐξ ἀγκυρῶν βαλλόμενοϲ ἐκ τούτων πάϲηϲ ψυχῆϲ δεϲμοὺϲ περὶ τοῦτο ϲύμπαν ἤδη τὸ ϲῶμα ἡμῶν ἀπηργάζετο, ϲτέγαϲμα μὲν αὐτῷ πρῶτον ϲυμπηγνὺϲ περὶ ὅλον ὀϲτέϊνον

11 *ekthesin* omisit Manetti 2011   δ[.]ν τοῖϲ [D.   **12** [. . . . .]το[D.   **13** ϲυν[: litterae servantur in fr. sine numero (in tab. 6), hic coniuncto a Manetti 1997, col. II   **14** βοϲ̣κ̣[vel βοϲ̣ρ̣[vel βοε̣ρ̣[P : ἀ̣ε̣ὶ̣ τ̣ὰ βόει[α D., conlato *Rep.* 338c : fort. ἀ̣ε̣ὶ̣ τὰ βοϲκ̣[ήματα legendum?   **15** λέγε̣ι δευ[τερ- D.   **16** post]ν̣ spatium vacuum   ]αι[D.   **19** κοιλειων (l. κοιλιῶν cum D., vel]κοι λείων) ut videtur P, sed etiam καὶ λείων legi potest, cf. *Ti.* 73b6   **19–20** suppl. Manetti 1999a, cf. VI 31   **20** ἐκκειμέν[ων sp. vac.] D.   suppl. ex. gr. Manetti 1999a   **20–21** διαι[ρῶν δὲ τὸν μυελὸν εἰϲ] | μέρη τινὰ κα[τὰ ἕκαϲτον] μέροϲ suppl. D.   **22** ἀπο[λείπει . τὸ] Manetti 1999a : ἀπο[δίδωϲιν· τὸ] suppl. D., longius   ενκεφα| **23** λει̣ο̣[(vel λειω̣[vel λεγο[) ± 5]ϲ̣ (vel]ε̣) P : λεγό[μ(εν)όν φηϲιν] (εἶναι) D. longius, sed λει̣ῶ̣[δε]ϲ̣ brevius : fort. λέγ̣ε̣[ι αὐτὸ]ϲ   **24** κεκυ[κλωμ(έν)ον sp. vac.] suppl. D.   **25** ν̣[incertum, etiam μ[ὁ ν[ωτιαῖοϲ περι]έχουϲι D., longius

ὀϲτέοιϲ κ(ατα)λείπ[ετ]α̣ι. κα̣ὶ [μὴν] αὐτῆϲ γε τῆϲ {τετηϲ} ψυχῆϲ [μέρη] (εἶναι) λέγων̣ τὸ μ(ὲν) λογιϲτικὸ̣ν [± 8] τῶι ἐγ[κε-]φάλωι ἀπολ̣είπε̣[ι ± 8]ν μέρο[ϲ] αὐτῆϲ ἐν [τ]ῶι ν̣ω̣[τιαίῳ μυ]ελῶι. ϲυ[ν-]εϲτάναι δέ φ(ηϲιν) τὰ [ὀϲτέα ἐκ γ]ῆϲ τε καθ̣[(αρᾶϲ)] καὶ μυελοῦ εναλ[. . . . . τ]οῦ πυρόϲ̣ τε αὐτὰ ἐμπήξει̣ .[. .]τηκοτοϲ. τὴ̣ν δὲ ϲάρκα ϲυνεϲτά[να]ι̣ ἔκ τε γῆϲ καὶ ὕδα̣τοϲ καὶ πυρὸϲ καὶ ζύμηϲ τ̣ι̣νὸϲ καθ᾿ ὑ-γρότητα ἁλμυράν τε καὶ δριμεῖαν. παρεϲ-πάρθαι δ᾿ ἐν τῆι ϲαρκὶ καὶ ὑγρότητά τ̣ι̣να θερμότητοϲ πεποιημένην. ταύτην

30–33 cf. *Ti.* 73e1–5 τὸ δὲ ὀϲτοῦν ϲυνίϲτηϲιν ὧδε. γῆν διαττήϲαϲ καθαρὰν καὶ λείαν ἐφύραϲε καὶ ἔδευϲεν μυελῷ, καὶ μετὰ τοῦτο εἰϲ πῦρ αὐτὸ ἐντίθηϲιν, μετ᾿ ἐκεῖνο δὲ εἰϲ ὕδωρ βάπτει, πάλιν δὲ εἰϲ πῦρ, αὖθίϲ τε εἰϲ ὕδωρ· μεταφέρων δ᾿ οὕτω πολλάκιϲ εἰϲ ἑκάτερον ὑπ᾿ ἀμφοῖν ἄτηκτον ἀπηργάϲατο **33–36** cf. *Ti.* 74c6–d2 ταῦτα ἡμῶν διανοηθεὶϲ ὁ κηροπλάϲτηϲ, ὕδατι μὲν καὶ πυρὶ καὶ γῇ ϲυμμείξαϲ καὶ ϲυναρμόϲαϲ, ἐξ ὀξέοϲ καὶ ἁλμυροῦ ϲυνθεὶϲ ζύμωμα ὑπομείξαϲ αὐτοῖϲ, ϲάρκα ἔγχυμον καὶ μαλακὴν ϲυνέϲτηϲεν **36–43** cf. *Ti.* 74b7–c6 τὴν δὲ ϲάρκα προβολὴν μὲν καυμάτων, πρόβλημα δὲ χειμώνων, […] θερμὴν δὲ νοτίδα ἐντὸϲ ἑαυτῆϲ ἔχουϲαν θέρουϲ μὲν ἀνιδίουϲαν καὶ νοτιζομένην ἔξωθεν ψῦχοϲ κατὰ πᾶν τὸ ϲῶμα παρέξειν οἰκεῖον, διὰ χειμῶνοϲ δὲ πάλιν αὖ τούτῳ τῷ πυρὶ τὸν προϲφερόμενον ἔξωθεν καὶ περιιϲτάμενον πάγον ἀμυνεῖϲθαι μετρίωϲ

26 ο prius in οϲτεοιϲ p. c. κ(ατα)λείπ[ετ]α̣ι. κα̣ὶ [. . . .] αὐτῆϲ γε (vel τ̣ε) P, cf. fr. 5 D². : καταλείπ[εται ϲτέγειν.] αὐτῆϲ {τε D. **27** τηϲτετηϲψυχηϲ [. . . .] P, cf. fr. 5 D.² : τηϲ} τε τηϲ [ψυχηϲ γ̄ μέρη] D. [μέρη] vel [γένη] supplendum **28** [ὡϲ ὀχυρωτάτωι] D., longius spatio : [θεῖον ὂν] malim τωιεν[**29** ἀπολείπε[ι τὸ μ(έν)τοι ἄλογο]ν D., longius : τὸ δὲ θνητὸ]ν malim **30** ν[p. c. post [τ]ῶι duo litterae ν̣ω̣ p. c. ante lacunam circa 8 litterarum P : ἐν τῶι ⟦/////⟧ ⟍ ν[ωτιαίωι - μυ]ελῶι sic D. **31** τὰ [ὀϲτέα μίξει γ]ῆϲ τε καθ(αρᾶϲ) D., longius **32** εναλ[. . . . . τ]ου P : ἐ̣ναλ̣[λαγῆναι δὲ τ]οῦ D., longius : ἐναλ[λαγῇ δ᾿ ὑγρ]οῦ vel ἐναλ[λὰξ δ᾿ ὑφ᾿ ὑγρ]οῦ Cornford ap. Jones **33** ενπηξει̣ P : pro ἐμπήξει velit ἄτηκτα Jones .[. .] .τηκοτοϲ P : [καὶ τετ]ηκότοϲ D., longius : π̣[(ροϲ)ηρ]τηκότοϲ melius quam π̣[(ροϲ)εϲ]τηκότοϲ ante τὴ̣ν spatium vacuum [τὴν] D. **34** γῆ[ϲ καὶ ὕδα]τοϲ D. **35–40** fr. 4 D.² **35** in fine versus, ut videtur, scriptura imperfecte correcta τ̣ι̣νοϲκαειυ|, correxit Manetti 1999a : τιν̣[ὸϲ ἐχούϲηϲ] ὑ- D. : τινόϲ, κ⟨αὶ⟩ ῥεῖ[ν] ὑ- D.² **36** δρειμειαν : δρειμ[εῖαν] D. post δριμεῖαν spatium vacuum **37–38** ὑγροτ[έραν τι]νὰ | θερμότητα D. **38** ταύτην : τ[ὸ ὑγρὸ]ν D.

δὲ ἐν ταῖϲ ὑπερβαλλούϲαιϲ ἐγκαύϲεϲι τη{ι}κόμε[νην] ἐ̣μψύχειν τὸ ϲῶμ[α] ταῖϲ δὲ ὑπερβ[αλ]λούϲαιϲ ψύξ[εϲιν ἐν]αν-τιοῦϲθαι καὶ θ̣[ερ]μ̣ὸν παρέχ̣[εϲθαι] τὸ ϲῶμα. τὰϲ [δὲ] πλείϲταϲ [ϲάρκα]ϲ (εἶναι) περὶ τὰ ἀψυχ[ότ]ερα τ(ῶν) ὀϲτῶν· [περὶ] μηροὺ[ϲ] γὰρ καὶ κνήμ[α]ϲ̣ καὶ γλουτοὺ[ϲ πο]λλὰϲ ϲάρκαϲ ὑπάρ[χει]ν, ἐπειδήπ[ερ αὐτ(ῶν)] τὰ ὀϲτέα ἀψυχ[ότ]ερά (ἐϲτιν), περ[ὶ δὲ τὴν] κεφα-
XVI λὴν ὀ̣λ̣ίγαϲ περι̣[ίϲ]τ̣[αϲθαι, ἐπ]ε̣ι̣δή τοι αὐτῆϲ ὀϲτέα ἐμψυχότερά [ἐϲτιν]· ἀμέλει ἀρ-[γεῖν φ(αϲιν) τὰ παχέ]α̣· λέγεϲθαι γ(ὰ̣ρ̣) “πα̣χε̣[ῖ]α γαϲτὴρ [λε]π̣[τὸν] οὐ [τ]ίκτει νόο̣[ν”]. τά τε ὀϲτέα φ(ηϲὶν) π̣ε̣π̣[ηγέ]ναι [ἀ]ποϲτηρί[γμα]το̣ϲ χάριν. ἄρθρα δὲ αὐ̣τοῖϲ πεποι[ῆ]ϲθαι π(ρὸϲ) τὰϲ ϲυ-

43–XVI 2 cf. *Ti.* 74e1–75a3 ὅϲα μὲν οὖν ἐμψυχότατα τῶν ὀϲτῶν ἦν, ὀλιγίϲταιϲ ϲυνέφραττε ϲαρξίν, ἃ δ᾽ ἀψυχότατα ἐντόϲ, πλείϲταιϲ καὶ πυκνοτάταιϲ, καὶ δὴ κατὰ τὰϲ ϲυμβολὰϲ τῶν ὀϲτῶν, ὅπῃ μήτινα ἀνάγκην ὁ λόγοϲ ἀπέφαινεν δεῖν αὐτὰϲ εἶναι, βραχεῖαν ϲάρκα ἔφυϲεν, […] ταῦτα πάντα ϲυμπεπλήρωται ϲαρξίν· ὅϲα δὲ ἔμφρονα, ἧττον – εἰ μή πού τινα αὐτὴν καθ᾽ αὑτὴν αἰϲθήϲεων ἕνεκα ϲάρκα οὕτω ϲυνέϲτηϲεν, οἷον τὸ τῆϲ γλώττηϲ εἶδοϲ – τὰ δὲ πλεῖϲτα ἐκείνωϲ **XVI 3–4** cf. *Paroem.* II 337; Gal. *Thras.* 37 (*Scr. min.*, III 85, 7–9) διότι πάντων ἐϲτὶν ἀληθέϲτατον, ὡϲ γαϲτὴρ ἡ παχεῖα τὸν νοῦν οὐ τίκτει τὸν λεπτόν; Phlp. *in de An.* (p. 51, 9–11) διὸ καὶ ϲιτίων καὶ ποτῶν ϲυμμετρίαϲ φροντίζουϲιν οἱ εἰδήϲεωϲ μεταποιούμενοι, ὅθεν τὸ “παχεῖα γαϲτὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον” εἴρηται **6–7** cf. *Ti.* 74a4–7 καὶ τὸ πᾶν δὴ ϲπέρμα διαϲῴζων οὕτωϲ λιθοειδεῖ περιβόλῳ ϲυνέφραξεν, ἐμποιῶν ἄρθρα, τῇ θατέρου προϲχρώμενοϲ ἐν αὐτοῖϲ ὡϲ μέϲῃ ἐνιϲταμένῃ δυνάμει, κινήϲεωϲ καὶ κάμψεωϲ ἕνεκα

39 ενκαυϲεϲι ἐν[καύϲεϲι] D. **40** τηικομε[3/4] ̣νψυχειν P : τη{ι}κόμε[ν]ον ψύχειν D., brevius : vestigium post lacuna fort. η legendum; an τηικομενηνηνψυχειν perperam scripserat? το ϲωμ[α] P : [τὴν θερμαϲίαν, ἐν] D. (sed cf. Blomqvist, 152), corr. D.[2] **41–47** suppl. D. **43** post ϲῶμα spatium vacuum **47** post (ἐϲτιν) spatium vacuum **XVI 1** περι̣[̣ ̣]τ̣[± 6]ε̣ι̣δητοι P : suppl. Manetti 1999a : περὶ [δὲ] γ[λῶϲϲαν] π̣ο̣ι̣[εῖ]ται D. **2** ενψυχοτερα P : τἀψυχότερα D. [ἐϲτιν] supplevi : [̣] ̣[̣] ̣ ̣ R : [μεϲτά ̣ sp. vac.] D. **3** suppl. D., sed φ(ηϲιν) pro φ(αϲιν) **4–5** suppl. D. **4** [λεπτὸν] D. post νόο̣[ν] spatium vacuum **5** [πεπηγέ]ναι D. **6–7** ϲυ|ϲτολὰϲ D.

cτ̣ο̣[λ]ὰ̣c καὶ [κ]άμψειc. ν̣ε̣[ῦ]ρα δὲ το̣ύ̣το̣ιc ἔξωθεν δ̣[εῖ] τὴν cκληρ̣ό̣τ̣ητα τ(ῶν) ὀcτ(ῶν) διὰ̣ τὰ̣c̣ κ(ατὰ) πρ[ο]αίρεcιν κιν[ή]cειc. cάρκαc δὲ δ̣ιὰ̣ προβολὴν ψύχουc τε καὶ θάλπουc. τά τε νεῦρα cυνεcτάναι ἐξ cαρκὸc ἀζύμου καὶ ὀcτέων κ(ατά) τινα ἰδία̣ν̣ κ̣ρ̣ᾶ̣cιν. [ὧ]δε καὶ φλέβαc παρα[κεῖcθ]α̣ι̣ δύο· τὴν μ(ὲν) εἰc δ[ε]ξ̣ιά, τὴν [δὲ] ε̣ἰ̣c̣ ε̣ὐ̣ώ̣ν̣υ̣μ̣α̣, ὧν τῆc μ(ὲν) δεξιᾶc τὰc ἀποcχίδαc κ(ατα)πλέκε[ι]ν τὰ εὐώνυμα μέρη, τῆc δ᾿ εὐωνύμ[ο]υ̣ τὰ δεξιά. κοιλίαc τε δύο ὑπάρχειν, ὧν τ[ὴ]ν μ(ὲν) ἄνω, τὴν δὲ κάτω· καὶ τὴν κάτω ὑποκεῖcθ(αι) πρὸc ὑποδοχὴν τ(ῶν) περιττωμάτ(ων).

7–9 cf. *Ti.* 74a7–b7 τὴν δ᾿ αὖ τῆc ὀcτεΐνηc φύcεωc ἕξιν ἡγηcάμενοc τοῦ δέοντοc κραυροτέραν εἶναι καὶ ἀκαμπτοτέραν, διάπυρόν τ᾿ αὖ γιγνομένην καὶ πάλιν ψυχομένην cφακελίcαcαν ταχὺ διαφθερεῖν τὸ cπέρμα ἐντὸc αὐτῆc, διὰ ταῦτα οὕτω τὸ τῶν νεύρων καὶ τὸ τῆc cαρκὸc γένοc ἐμηχανᾶτο, ἵνα τῷ μὲν πάντα τὰ μέλη cυνδήcαc ἐπιτεινομένῳ καὶ ἀνιεμένῳ περὶ τοὺc cτρόφιγγαc καμπτόμενον τὸ cῶμα καὶ ἐκτεινόμενον παρέχοι **9–11** cf. *Ti.* 74b7–c2 τὴν δὲ cάρκα προβολὴν μὲν καυμάτων, πρόβλημα δὲ χειμώνων, ἔτι δὲ πτωμάτων οἷον τὰ πιλητὰ ἔcεcθαι κτήματα, cώμαcιν μαλακῶc καὶ πρᾴωc ὑπείκουcαν **11–13** cf. *Ti.* 74d2–4 τὴν δὲ τῶν νεύρων φύcιν ἐξ ὀcτοῦ καὶ cαρκὸc ἀζύμου κράcεωc μίαν ἐξ ἀμφοῖν μέcην δυνάμει cυνεκεράcατο, ξανθῷ χρώματι προcχρώμενοc **13–17** cf. *Ti.* 77c9–d3 καὶ πρῶτον μὲν ὀχετοὺc κρυφαίουc ὑπὸ τὴν cύμφυcιν τοῦ δέρματοc καὶ τῆc cαρκὸc δύο φλέβαc ἔτεμον νωτιαίαc, δίδυμον ὡc τὸ cῶμα ἐτύγχανεν δεξιοῖc τε καὶ ἀριcτεροῖc ὄν; *Ti.* 77d7–e4 μετὰ δὲ ταῦτα cχίcαντεc περὶ τὴν κεφαλὴν τὰc φλέβαc καὶ δι᾿ ἀλλήλων ἐναντίαc πλέξαντεc διεῖcαν, τὰc μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τἀριcτερὰ τοῦ cώματοc, τὰc δ᾿ ἐκ τῶν ἀριcτερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίναντεc, ὅπωc δεcμὸc ἅμα τῇ κεφαλῇ πρὸc τὸ cῶμα εἴη μετὰ τοῦ δέρματοc

7 post]αμψειc spatium vacuum ν̣ε̣ῦ̣ρα D. **8** δ̣[̣ ̣] P, suppl. ex. gr. Manetti 1999a : [̣ ̣] D., διὰ vel δὲ Kenyon ap. D. : verbum velut κλᾶν, κάμπτειν desiderat Diels in adn. **9** κειν[η]cειc post κιν[ή]cειc spatium vacuum **11** post πουc spatium vacuum ἐξ P, lege ἐκ **13** post κ̣ρ̣ᾶ̣cιν spatium vacuum post φλέβαc spatium vacuum **13–14** παρα|[κεῖcθ]α̣ι Manetti 1999a, conl. vv. 11, 18 : παρα|[cκευάζ]ει D., quod incertum dicit in adn. **17** post μέρη spatium vacuum δὲ D. **18** αν$^{\omega}$ **19** υποκειc$^{\theta}$

περὶ ταύτηι δὲ γενέϲθαι μακ[ρ]όν τε
καὶ εἱλιγμένον ἔντερον ἵνα μὴ λαμβ(ανομένη)
τροφὴ ῥαιδίωϲ κ(ατα)φέρηται, ἀλ(λὰ) ὑπομένῃ
ποϲοὺϲ χρόνουϲ. ὡϲ γ(ὰρ) τ(ῶν) κατ᾽ εὐθυωρί-
αν κειμέν(ων) ποταμῶν τὰ ῥεύματά (ἐϲτιν)
[ο]ὐ̣[κ] ἀ̣ν̣ά̣ϲχετα, τ(ῶν) δὲ ϲκολιῶν ἠπιώ-
τ̣ε̣ρ̣α̣ διὰ τὸ ἐγκόπτεϲθαι, ο(ὕτωϲ) εἰ μ[(ὲν)] βρα-
[χ]ὺ̣ ἐγένετο τὸ ἔντερον τὸ π(ρὸϲ) τῆι κάτω
κ̣οιλίᾳι καὶ εὐθύ, κἂν ἐφέρετο ῥ̣ᾳδίωϲ
[ἡ] τροφή. ἐπεὶ δὲ ϲκολιόν τέ (ἐϲτιν) καὶ πο-
[λύμ]ηκεϲ, ταύτηι ἐπιμένει πολλοὺϲ χρόνο(υϲ)·
[κ]αὶ περὶ μ(ὲν) τοῦ ϲώματοϲ τοϲαῦτα.
[λ]έγει δὲ καὶ περὶ τῆϲ ψυχῆϲ ὡϲ τρι-
μ̣ερήϲ (ἐ̣ϲ̣τ̣ι̣ν̣) καὶ τὸ μ(έν) τι αὐτῆϲ (ἐϲτιν) λο[γ]ικόν,
τ̣ὸ δὲ θυμικόν, τὸ δὲ ἐπιθυμητι-
κ̣όν· καὶ τὸ μ(ὲν) λογικὸν ἀπολείπει περὶ
τ[ο]ὺϲ κ(ατὰ) τὴν κεφαλὴν τόπουϲ· εὐφυεῖϲ γ(ὰρ)
ο̣[ὗ]τ̣ο̣ι π(ρὸϲ) π̣α̣ρ̣α̣δοχὴν τοῦ ἡγεμονικ(οῦ).

21–24 cf. *Ti.* 72e4–73a8: τὴν ἐϲομένην ἐν ἡμῖν ποτῶν καὶ ἐδεϲτῶν ἀκολαϲίαν ᾔδεϲαν οἱ ϲυντιθέντεϲ ἡμῶν τὸ γένοϲ, καὶ ὅτι τοῦ μετρίου καὶ ἀναγκαίου διὰ μαργότητα πολλῷ χρηϲοίμεθα πλέονι· ἵν᾽ οὖν μὴ φθορὰ διὰ νόϲουϲ ὀξεῖα γίγνοιτο καὶ ἀτελὲϲ τὸ γένοϲ εὐθὺϲ τὸ θνητὸν τελευτῷ, ταῦτα προορώμενοι τῇ τοῦ περιγενηϲομένου πώματοϲ ἐδέϲματόϲ τε ἕξει τὴν ὀνομαζομένην κάτω κοιλίαν ὑποδοχὴν ἔθεϲαν, εἵλιξάν τε πέριξ τὴν τῶν ἐντέρων γένεϲιν, ὅπωϲ μὴ ταχὺ διεκπερῶϲα ἡ τροφὴ ταχὺ πάλιν τροφῆϲ ἑτέραϲ δεῖϲθαι τὸ ϲῶμα ἀναγκάζοι, καὶ παρέχουϲα ἀπληϲτίαν, διὰ γαϲτριμαργίαν ἀφιλόϲοφον καὶ ἄμουϲον πᾶν ἀποτελοῖ τὸ γένοϲ, ἀνυπήκοον τοῦ θειοτάτου τῶν παρ᾽ ἡμῖν **33** τριμερήϲ: cf. Arist. *Top.* 133a30–32, Aët. IV 4, 1 (*Dox. Gr.*, 390a2–3), Alcin. *Didaskalikos* 24 (176, 35); Ph. *Leg.* I 70

22 λαμβ̅ ⟨ἡ⟩ λαμβ(ανομένη) D. **24** post χρόνουϲ spatium vacuum καθ **27** ενκοπτεϲθαιō **28** τὴν D. **29** κ̣οιλίᾳν̣ D. ρα ̣διωϲ **30** post τροφή spatium vacuum **30–31** fort. *paragraphus* deperdita in lacuna **31** suppl. D., sed *ekthesin* omisit χρον° **34** λογικόν D. **36** |[κ]όν D. **37** [τ]ου\ϲ/ το\πουϲ/ εὐφυεῖϲ Manetti 1986 : εὐφυὴϲ D. **38** ο̣[ὗ]τ̣ο̣ι Manetti 1999a : ̣[̣ ̣]τ̣α̣ι (fort. οἴεται vel γίνονται) Manetti 1986, ο[ἴε]τ̣α̣ι malit De Lacy : [αὕ]τη γ̣ί̣(νεται) D. ηγεμονι^{κ}

[τὸ] δὲ θυμ̣ικὸν ἔταξεν περὶ τὴν καρδ(ίαν),
[οὐ] πόρρω μ(ὲ̣ν̣) τεταγμένον τοῦ λογικοῦ,
[ὑπ]ο̣τεταγμένον δὲ τῶι λογικῶι,
[ἵν]α δὴ καὶ ὑπήκο⟨ον⟩ αὐτῶι γί(νηται). τὸ μ(έν)τοι
[γε] ἐ̣π̣ι̣θυμ⟨ητ⟩ικὸν ἔταξεν μεταξὺ δια-
[φρά]γματος καὶ ὀμφαλοῦ. ἐπέστησεν
[δὲ] τὸ ἧπα̣ρ̣ τῆι ἐπιθυμίαι κάτο̣χον, ἵνα̣
XVII τὰς ἐπιθυμίας τα[̣] ̣[
τόν τε πνεύμονα π(ρὸς) τῆι κ̣[αρδία̣
ἡ φύσις μαλακὸν τας̣[
ἡ καρδία, φ(ησίν), πυκινοκί̣ν̣η̣[τος οὖσα ἀλ-]

39–42 cf. *Ti.* 70a2–8 τὸ μετέχον οὖν τῆς ψυχῆς ἀνδρείας καὶ θυμοῦ, φιλόνικον ὄν, κατῴκισαν ἐγγυτέρω τῆς κεφαλῆς μεταξὺ τῶν φρενῶν τε καὶ αὐχένος, ἵνα τοῦ λόγου κατήκοον ὂν κοινῇ μετ᾽ ἐκείνου βίᾳ τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν κατέχοι γένος, ὁπότ᾽ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῷ τ᾽ ἐπιτάγματι καὶ λόγῳ μηδαμῇ πείθεσθαι ἑκὸν ἐθέλοι **42–44** cf. *Ti.* 70d7–e3 Τὸ δὲ δὴ σίτων τε καὶ ποτῶν ἐπιθυμητικὸν τῆς ψυχῆς καὶ ὅσων ἔνδειαν διὰ τὴν τοῦ σώματος ἴσχει φύσιν, τοῦτο εἰς τὸ μεταξὺ τῶν τε φρενῶν καὶ τοῦ πρὸς τὸν ὀμφαλὸν ὅρου κατῴκισαν, οἷον φάτνην ἐν ἅπαντι τούτῳ τῷ τόπῳ τῇ τοῦ σώματος τροφῇ τεκτηνάμενοι **44–XVII 1** cf. *Ti.* 71a3–b1 εἰδότες δὲ αὐτὸ ὡς λόγου μὲν οὔτε συνήσειν ἔμελλεν, εἴ τέ πῃ καὶ μεταλαμβάνοι τινὸς αὐτῶν αἰσθήσεως, οὐκ ἔμφυτον αὐτῷ τὸ μέλειν τινῶν ἔσοιτο λόγων, ὑπὸ δὲ εἰδώλων καὶ φαντασμάτων νυκτός τε καὶ μεθ᾽ ἡμέραν μάλιστα ψυχαγωγήσοιτο, τούτῳ δὴ θεὸς ἐπιβουλεύσας αὐτῷ τὴν ἥπατος ἰδέαν συνέστησε καὶ ἔθηκεν εἰς τὴν ἐκείνου κατοίκησιν **2–5** cf. *Ti.* 70c1–d6 τῇ δὲ δὴ πηδήσει τῆς καρδίας ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ καὶ τῇ τοῦ θυμοῦ ἐγέρσει, προγιγνώσκοντες ὅτι διὰ πυρὸς ἡ τοιαύτη πᾶσα ἔμελλεν οἴδησις γίγνεσθαι τῶν θυμουμένων, ἐπικουρίαν αὐτῇ μηχανώμενοι τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν ἐνεφύτευσαν, πρῶτον μὲν μαλακὴν καὶ ἄναιμον, εἶτα σήραγγας ἐντὸς ἔχουσαν οἷον σπόγγου κατατετρημένας, ἵνα τό τε πνεῦμα καὶ τὸ πῶμα δεχομένη, ψύχουσα, ἀναπνοὴν καὶ ῥᾳστώνην ἐν τῷ καύματι παρέχοι· διὸ δὴ τῆς ἀρτηρίας ὀχετοὺς ἐπὶ τὸν πλεύμονα ἔτεμον, καὶ περὶ τὴν καρδίαν αὐτὸν περιέστησαν οἷον μάλαγμα, ἵν᾽ ὁ θυμὸς ἡνίκα ἐν αὐτῇ ἀκμάζοι, πηδῶσα εἰς ὑπεῖκον καὶ ἀναψυχομένη, πονοῦσα ἧττον, μᾶλλον τῷ λόγῳ μετὰ θυμοῦ δύναιτο ὑπηρετεῖν

39–42 suppl. D. **39** καρ^{δ} **40** πωρρω **42** corr. D. post γί(νεται) spatium vacuum **43** [γ̅] τ̣ὸ̣ ἐ̣π̣ι̣θυμ⟨ητ⟩ικὸν D. **44–45** suppl. D., qui pro κάτοχον corrigeret κάτοπτρον (cf. *Ti.* supra) **44** post ὀμφαλοῦ spatium vacuum **XVII 1** τα[πεινοῖ τοῖς εἰδώλοις,] D. **2** κ̣[αρδίαι, ἧς ὀξεῖα] D. **3** λ in μαλακον p. c. τά[σσει σπόγγον, ἵνα] D. **4** πυκινοκε ̣ ̣ ̣[P : suppl. D.

λομένη μὴ ̣[
λέγει ἐκμαγεῖο[ν
ἐπειδήπερ νοϲ̣ο̣[
αὐτὸϲ ϲυννο[ϲεῖ] κ̣α̣ὶ̣ [
ὑγιαίνοντι ϲυνυγιαίν[ει
εἰϲ τὸ κατὰ φύϲιν· καὶ περὶ τῆ[ϲ ψυχῆϲ]
δὲ ταῦτα. λέγει δὲ γί(νεϲ)θ(αι) τὰϲ νό[ϲουϲ]
———
τριχῶϲ· ἢ παρὰ τὰ ϲτοιχεῖα [ἢ παρὰ τὴν]
γένεϲιν τ(ῶν) ϲωμάτ(ων) ἢ παρὰ τ[ὰ τούτ(ων)]
περιϲϲώματα. καὶ παρὰ μ(ὲν) τὰ ϲτο̣[ιχεῖα]
γίνονται νόϲοι ὅταν ἢ πλείονα γένη[ται ἢ]

6–10 cf. *Ti.* 72b6–d4 ἡ μὲν οὖν φύϲιϲ ἥπατοϲ διὰ ταῦτα τοιαύτη τε καὶ ἐν τόπῳ ᾧ λέγομεν πέφυκε, χάριν μαντικῆϲ· καὶ ἔτι μὲν δὴ ζῶντοϲ ἑκάϲτου τὸ τοιοῦτον ϲημεῖα ἐναργέϲτερα ἔχει, ϲτερηθὲν δὲ τοῦ ζῆν γέγονε τυφλὸν καὶ τὰ μαντεῖα ἀμυδρότερα ἔϲχεν τοῦ τι ϲαφὲϲ ϲημαίνειν. ἡ δ᾽ αὖ τοῦ γείτονοϲ αὐτῷ ϲύϲταϲιϲ καὶ ἕδρα ϲπλάγχνου γέγονεν ἐξ ἀριϲτερᾶϲ χάριν ἐκείνου, τοῦ παρέχειν αὐτὸ λαμπρὸν ἀεὶ καὶ καθαρόν, οἷον κατόπτρῳ παρεϲκευαϲμένον καὶ ἕτοιμον ἀεὶ παρακείμενον ἐκμαγεῖον. διὸ δὴ καὶ ὅταν τινὲϲ ἀκαθαρϲίαι γίγνωνται διὰ νόϲουϲ ϲώματοϲ περὶ τὸ ἧπαρ, πάντα ἡ ϲπληνὸϲ καθαίρουϲα αὐτὰ δέχεται μανότηϲ, ἅτε κοίλου καὶ ἀναίμου ὑφανθέντοϲ· ὅθεν πληρούμενοϲ τῶν ἀποκαθαιρομένων μέγαϲ καὶ ὕπουλοϲ αὐξάνεται, καὶ πάλιν, ὅταν καθαρθῇ τὸ ϲῶμα, ταπεινούμενοϲ εἰϲ ταὐτὸν ϲυνίζει **11–23** cf. *Ti.* 82a1–b8 τεττάρων γὰρ ὄντων γενῶν ἐξ ὧν ϲυμπέπηγεν τὸ ϲῶμα, γῆϲ πυρὸϲ ὕδατόϲ τε καὶ ἀέροϲ, τούτων ἡ παρὰ φύϲιν πλεονεξία καὶ ἔνδεια καὶ τῆϲ χώραϲ μετάϲταϲιϲ ἐξ οἰκείαϲ ἐπ᾽ ἀλλοτρίαν γιγνομένη, πυρόϲ τε αὖ καὶ τῶν ἑτέρων ἐπειδὴ γένη πλείονα ἑνὸϲ ὄντα τυγχάνει, τὸ μὴ προϲῆκον ἕκαϲτον ἑαυτῷ προϲλαμβάνειν, καὶ πάνθ᾽ ὅϲα τοιαῦτα, ϲτάϲειϲ καὶ νόϲουϲ παρέχει· παρὰ φύϲιν γὰρ ἑκάϲτου γιγνομένου καὶ μεθιϲταμένου θερμαίνεται μὲν ὅϲα ἂν πρότερον ψύχηται, ξηρὰ δὲ ὄντα εἰϲ ὕϲτερον γίγνεται νοτερά, καὶ κοῦφα δὴ καὶ βαρέα, καὶ πάϲαϲ πάντῃ μεταβολὰϲ δέχεται. μόνωϲ γὰρ δή, φαμέν, ταὐτὸν ταὐτῷ κατὰ ταὐτὸν καὶ ὡϲαύτωϲ καὶ ἀνὰ λόγον προϲγιγνόμενον καὶ ἀπογιγνόμενον ἐάϲει ταὐτὸν ὂν αὑτῷ ϲῶν καὶ ὑγιὲϲ μένειν· ὃ δ᾽ ἂν πλημμελήϲῃ τι τούτων ἐκτὸϲ ἀπιὸν ἢ προϲιόν, ἀλλοιότηταϲ παμποικίλαϲ καὶ νόϲουϲ φθοράϲ τε ἀπείρουϲ παρέξεται

5 ̣[: τ, η, vel π legere possis [ῥηγνύηται ̣ sp. vac. τὸν δὲ ϲπλῆνα] D. **6** εγμαγηο[ἐγμαγ[εῖ]ο̣[ν (εἶναι) ἕτοιμον ἀεὶ π(αρα)κείμ(εν)ον] D. **7** νοϲ̣ο̣[ῦντι μὲν τῶι ἥπατι καὶ] D. **8** κ̣α̣ὶ̣ [ϲυναύξεται, τῶι δὲ] D. **9** υ primum p. c. ex α ϲυνυγιαίνει [ἀεὶ ἄγων αὐτὸ] D. **10** suppl. D. **11** post ταῦτα spatium vacuum **11–14** suppl. D. **15** \νοϲοι/ γένη[ται καὶ (vel ἢ)] Cornford ap. Jones Sedley : γένη [τὸ] D. : γένη [ᾖ ἢ] Jones in adn.

εἶδος μεταβάλῃ ἢ ἐν ἀνοικείωι [καθί-]
cῃ· καὶ γ(ὰρ) πλείονα γενόμενα τọ[ῦ δέοντ(οc)]
τὰ cτοιχεῖα νόcουc κ(ατα)cκευάζẹ[ι διὰ]
τὸ πλῆθοc. καὶ μὴν καὶ ἐκβάντ̣[α τοῦ]
οἰκείου εἴδουc πάλι ἐμποιεῖ τ[ὰc νόcου]c̣.
ἀλλὰ γ(ὰρ) ὡc ὁμοίωc καὶ ἐν ἀνοικ[είοιc τό-]
ποιc ταχθέντα νόcουc ἐπιφέρ̣ει παραυτ̣[ὰ δι]ὰ̣
τοῦτο, τὸ δὴ ἐν ἀνοικείῳ τόπωι περιc̣ ̣ [± 3]ε().
καὶ παρὰ μ(ὲν) τὴν τ(ῶν) cτοιχείων διά[θεcιν]
οὕτωc cυνίcτανται αἱ νόcοι. πα̣[ρὰ μὴν δ]ẹ̀
τὴν γένεcιν τ(ῶν) cωμάτ(ων) γί(νονται) νόcοι τρ̣[όπῳ τοι]ούτῳ·
οἷον ἡ cὰρξ λαμβάνει τὴν γένεc[ιν]
ἐξ αἵματοc πεπηγότοc καὶ cυνε[cτα-]
μένου, τὰ δὲ νεῦρα ἀποτελεῖται ἐκ [τῶν]
ἰνῶν τοῦ αἵματοc. ταύτῃ δὲ ἀναιρ̣[ε-]

25–44 cf. *Ti.* 82b9–d1 δευτέρων δὴ cυcτάcεων αὖ κατὰ φύcιν cυνεcτηκυιῶν, δευτέρα κατανόηcιc νοcημάτων τῷ βουλομένῳ γίγνεται cυννοῆcαι. μυελοῦ γὰρ ἐξ ἐκείνων ὀcτοῦ τε καὶ cαρκὸc καὶ νεύρου cυμπαγέντοc, ἔτι τε αἵματοc ἄλλον μὲν τρόπον, ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν γεγονότοc, τῶν μὲν ἄλλων τὰ πλεῖcτα ᾗπερ τὰ πρόcθεν, τὰ δὲ μέγιcτα τῶν νοcημάτων τῇδε χαλεπὰ cυμπέπτωκεν· ὅταν ἀνάπαλιν ἡ γένεcιc τούτων πορεύηται, τότε ταῦτα διαφθείρεται. κατὰ φύcιν γὰρ cάρκεc μὲν καὶ νεῦρα ἐξ αἵματοc γίγνεται, νεῦρον μὲν ἐξ ἰνῶν διὰ τὴν cυγγένειαν, cάρκεc δὲ ἀπὸ τοῦ παγέντοc ὃ πήγνυται χωριζόμενον ἰνῶν; sed cf. Arist. *PA* 650b14 τὰc δὲ καλουμέναc ἶναc τὸ μὲν ἔχει αἷμα τὸ δ᾽ οὐκ ἔχει, οἷον τὸ τῶν ἐλάφων καὶ προκῶν. διόπερ οὐ πήγνυται τὸ τοιοῦτον αἷμα· τοῦ γὰρ αἵματοc τὸ μὲν ὑδατῶδεc μᾶλλόν ἐcτι, διὸ καὶ οὐ πήγνυται, τὸ δὲ γεῶδεc πήγνυται cυνεξατμίζοντοc τοῦ ὑγροῦ· αἱ δ᾽ ἶνεc γῆc εἰcιν

16 suppl. D. **17** ọ[melius quam α̣[P, suppl. Manetti 1999a : τα̣[ῦτα] D. **18–19** suppl. D. **19** post πλῆθοc spatium vacuum μη͵ν͵καιεγβαντ̣[**20** ενποι-ειτ[± 8]c̣ P, suppl. Manetti 1999a : ἐμποιεῖτ[αι ἑτέροι]c̣ D. **21** suppl. D. **22–23** fragmentum XII D. in fine versus coniunxit Manetti 2009 **22** supplevi ex fr. XII v. 1 (]τοιπαραυτ[D.) : ἐπιφέ[ρει δι᾽ αὐτὸ] Sedley ap. Manetti 1999a : ἐπιφέ[ρει πολλὰ]c D. **23** supplevi ex fr. XII v. 2 (]ωιπερι ̣ ̣[D.) : τοπωι περιc̣ ̣[± 3]ε̄ ut videtur P, fort. περιc̣c̣[ώτ]ε(ρον)?, sed περιc̣ ̣[...]ẹc̣( ) R : τόπ[ωι γι(νόμενον) εἶδο]c D. : τόπ[ῳ εἶναι νοcῶδ]εc Manetti 1999a **24** suppl. D. **25** post νόcοι spatium vacuum πα̣[± 6]ẹ P, suppl. Manetti 1999a : π[αρὰ δὲ α]ὖ D. **26** τρ̣[± 6]ουτ^{ω} P, suppl. Manetti 1999a : τινὲc τοιούτω(ν) D., sed cf. adn. **27–31** suppl. D. **30** εινων ταυτι

θειcῶν τ(ῶν) τοῦ αἵματοc ἰνῶν ἄπῃ[κτον
διαμένει λοιπὸν τὸ αἷμα πλὴν εκ̣[7/8]
ὅτι ἡ μ(ὲν) cὰρξ ἐξ αἵματοc λαμβάνει
τὴν γένεcιν, τὰ δὲ νεῦρα ἐκ τ(ῶν) τ̣ο̣ῦ̣
αἵματοc ἰνῶν. ταύτηι δὴ cυνέχ̣εταί
φηcιν καὶ τρέφεται τὰ cώματα ταῦ[τα]
πρὸc τῆc πιμελῆc, τηκομένηc
αὐτῆc καὶ διὰ τ(ῶν) ἀραιοτήτ(ων) τ(ῶν) ὀcτέω̣[ν]
ἐπιχορηγουμένηc καὶ τρεφούcη[c]
τὰ ὀcτέα. ὅταν μ(ὲν) οὖν οὕτωc γί(νηται) ἡ τ(ῶν) [cω-]
μάτ(ων) γένεcιc, κ(ατὰ) φύcιν ἔχει τὸ ζῷ̣ον,
ὅταν δὲ μὴ οὕτωc γί(νηται) ἀλ(λ') ἐνηλ⟨λ⟩αγμέ[νωc]
ἡ γένεcιc, νόcουc ἐπιφέρει. καὶ π[ερὶ τὴν]
γένεcιν δὲ τ(ῶν) cωμάτ(ων) ο(ὕτωc). παρὰ [δὲ]
τὰ περιττώματα cυνίcτα[νται τριχῶc]
αἱ νόcοι ἢ π̣[α]ρ̣[ὰ τὰc] φύcαc̣ [τὰc ἐκ τ(ῶν) πε-]
XVIII ριττωμ[άτ(ων) ἢ παρ]ὰ̣ χολὴν ἢ φλέγμα· διὰ
γὰρ ταῦ[τα τὰ τρί]α̣ καὶ κοινῇ καὶ ἰδία̣ γί(νονται)
νόcοι. κα[ὶ γ(ὰρ) ἓν μόν]ον αὐτ(ῶν) νόcουc ἐπιφέρει
καὶ δύο c̣[υνάμφω] cυνελθόντα πάλι νό-
cουc κ(ατα)c[κευάζ]ει. ὡc ὁμοίωc δὲ καὶ διὰ
τὰ τρία c[υγκατ]οιcθέντα αἱ νόcοι ἀπο-

35–40 cf. *Ti.* 82d2–e3 τὸ δὲ ἀπὸ τῶν νεύρων καὶ cαρκῶν ἀπιὸν αὖ γλίcχρον καὶ λιπαρὸν ἅμα μὲν τὴν cάρκα κολλᾷ πρὸc τὴν τῶν ὀcτῶν φύcιν αὐτό τε τὸ περὶ τὸν μυελὸν ὀcτοῦν τρέφον αὔξει, τὸ δ' αὖ διὰ τὴν πυκνότητα τῶν ὀcτῶν διηθούμενον καθαρώτατον γένοc τῶν τριγώνων λειότατόν τε καὶ λιπαρώτατον, λειβόμενον ἀπὸ τῶν ὀcτῶν καὶ cτάζον, ἄρδει τὸν μυελόν. καὶ κατὰ ταῦτα μὲν γιγνομένων ἑκάcτων ὑγίεια cυμβαίνει τὰ πολλά· νόcοι δέ, ὅταν ἐναντίωc **44–XVIII 7** cf. *Ti.* 84c9–d2 τρίτον δ' αὖ νοcημάτων εἶδοc τριχῇ δεῖ διανοεῖcθαι γιγνόμενον, τὸ μὲν ὑπὸ πνεύματοc, τὸ δὲ φλέγματοc, τὸ δὲ χολῆc

32 πληνεκ̣[7/8] P, fort. πλὴν ἐκ̣[ψυχθὲν vel ἐν̣ [τεθνεῶτι] vel etiam intelligere possis αἷμα. πλὴν ἐκ̣[εῖνο ῥητ(έον)] : ὃ̣ γ̣ί̣(ν̣ε̣τ̣α̣ι̣) ἐν ἐ̣κ̣[είνῃι] D. **34** το[ῦ] D. **36–45** suppl. D. **37** πειμεληc **38** ὀcτέ[ων] D. **39** επιχ in επιχορηγουμενηc p. c. ex οτιγ **40** οc in οcτεα p. c. ⸌ουν⸍ **42** ο in οταν p. c. **44** post ο(ὕτωc) spatium vacuum **46** φύcαc̣ [τὰc ἐκ τ(ῶν)] πε̣| D. : ̣ [τὰc μετὰ] πε̣- suppl. Edelstein, fort. recte **XVIII 1–8** suppl. D. **3** νοcου⸌c⸍ **5** post]ει spatium vacuum dispexit D., quod non video

τελοῦν[ται. κα]ὶ ἡ μ(ὲν) τοῦ Πλάτωνος δόξα πε[ρὶ νόσω]ν ἐν τούτοις. Φιλόλαος δὲ ὁ Κροτ[ωνιά]της συνεστάναι φ(ησὶν) τὰ ἡμέτερα σώμ[ατα ἐκ] θ̣ερμοῦ. ἀμέτοχα γ(ὰρ) αὐτ̣ὰ̣ (εἶναι) ψυχροῦ, [ὑπομι]μνήσκων ἀπό τιν(ων) τοιο̣ύτ(ων)· τὸ σπέρμ̣[α (εἶναι) θερ]μ̣όν, κατασκευαστικὸν δὲ τοῦτο τ̣[οῦ ζῴο]υ· καὶ ὁ τόπος δέ, εἰς ὃν ἡ κ(ατα)βολ[ή – μήτρ]α̣ δὲ αὕτη – (ἐστὶν) θερμοτέρα καὶ ἐοικ̣[υῖα ἐκ]είνωι – τὸ δὲ ἐοικός τινι ταὐτὸ δύναται ὧι ἔοικεν –· ἐπεὶ δὲ τὸ κατασκευάζ[ον ἀμέ]τ̣οχόν (ἐστιν) ψυχροῦ καὶ ὁ τόπος δέ, ἐν ὧ[ι ἡ κ(ατα)βολ]ή, ἀμέτοχός (ἐστιν) ψυχροῦ, δῆλον [ὅτι καὶ τὸ] κ(ατα)σκευαζόμενον ζῷον τοιοῦτο[ν γίνε]ται. εἰς δὲ τούτου τὴν κατασκ[ευὴν ὑ]πομνήσει π(ρος)χρῆται τοιαύτῃ· μ̣ε̣[τὰ γ(άρ)], φ̣(ησίν), τὴν ἔκτεξιν εὐθέως {τὸ} τὸ ζῷον ἐπισπᾶται τὸ ἐκτὸς πνεῦμα ψυχρὸν ὄν· εἶτα πάλιν καθαπερεὶ χρέος ἐκπέμπε[ι] αὐτό· διὰ τοῦτο δὴ καὶ ὄ̣ρεξις τοῦ ἐκτὸς πνεύματος, ἵνα τῆι ἐπεισάκτωι τοῦ πνεύματος ὁλκῇ θερμότ̣ε̣ρ̣α̣ ὑπάρχοντα τὰ ἡμέτερα σώματα π(ρὸς) αὐτ(ο)ῦ καταψύχηται. καὶ τὴν μ(ὲν) σύστασιν τῶν ἡμετέρων σωμάτ(ων) ἐν τούτοις φ(ησίν).

λέγει δὲ γί(νεσ)θ(αι) τὰς νόσους διά τε χολὴν

8–XIX 1 Philolaus: 44A27 DK, *CPF* I 1, 79 1T **14** cf. 44B13 DK καὶ τέσσαρες ἀρχαὶ τοῦ ζῴου λογικοῦ, ὥσπερ καὶ Φιλόλαος ἐν τῷ περὶ φύσεως λέγει, ἐγκέφαλος, καρδία, ὀμφαλός, αἰδοῖον· … αἰδοῖον δὲ σπέρματος [καὶ] καταβολῆς τε καὶ γεννήσιος

7 ante τ in mg. lineam descendentem (vero umbram) perperam vidit Manetti 2011 **8** post τούτοις spatium vacuum **9–18** suppl. D. **9** κρωτ[**10** ἀμέτ⟨οχ⟩α D., cf. v. 16, ἀμιγῆ Kenyon ap. D. : αμεγα ut videtur P **14** μήτρα] D. **15** το δε εοικος τινι τατο δυναται ωι εοικεν add. s. l. et in mg. P **16**]τ̣οχον : ο alt. ex η correxit P ψυχρον perperam P τοπο^{c} **17** ω[: ω ex τ **19** τοιοῦτο[ν γίνε]ται D., spatii gratia : ἔσ]ται Kenyon ap. D. post γίνε]ται spatium vacuum **20** suppl. D. **21** μ̣ε̣[τὰ γὰρ] τὴν D. {τὸ} delevi cum D. (⟦τὸ⟧ perperam Manetti 1990, 1999) **22** επε̣ισπαται **23** post ὄν spatium vacuum **24** ἐκπέμπει D. post αὐτό spatium vacuum **26** επισακτωι **27** παυτ^{υ} P^{mg} **28** post καταψύχηται spatium vacuum

καὶ αἷμα καὶ φλέγμα, ἀρχὴν δὲ γί(νεϲ)θ(αι) τῶν νόϲων ταῦτα· ἀποτελεῖϲθαι δέ φ(ηϲιν) τὸ μ(ὲν) αἷμα παχὺ μ(ὲν) ἔϲω παραθλιβομένηϲ τῆϲ ϲαρκόϲ, λεπτὸν δὲ γί(νεϲ)θ(αι) διαιρουμέν(ων) τ(ῶν) ἐν τῇ ϲαρκὶ ἀγγείων· τὸ δὲ φλέγμα ϲυνίϲταϲθαι ἀπὸ τ(ῶν) ὄμβρων φ(ηϲίν). λέγει δὲ τὴν χολὴν ἰχῶρα εἶναι τῆϲ ϲαρκόϲ. παράδοξόν τε αὐτὸϲ ἀνὴρ ἐπὶ τούτου κινεῖ· λέγει γ(ὰρ) μηδὲ τετάχθα[ι] ἐ̣π̣ὶ̣ τ̣[ῷ] ἥπατι χολήν, ἰχῶρα μ(έν)τοι τῆϲ ϲαρκὸϲ (εἶναι) τὴν χολήν. τό τ' α̣ὖ φλέγμα τ(ῶν) πλείϲτ(ων) ψυχ⟨ρ⟩ὸν (εἶναι) λεγόντων α̣ὐτὸϲ θερμὸν τῇ φύϲει ὑπ[ο]τίθεται· ἀπὸ γ(ὰρ) τοῦ φλέγειν φλέγμα εἰρῆϲθ(αι)· ταύτηι δὲ καὶ τὰ φλεγμαίνον[τα] μετοχῇ τοῦ φλέγματοϲ φλεγμ[α]ίνει. καὶ ταῦτα μ(ὲν) δὴ ἀρχὰϲ τ(ῶν) νό[ϲ]ων ὑπ[ο]τ̣ίθεται, [ϲ]υνεργὰ δὲ ὑπερβολ̣[άϲ] τε θερμαϲίαϲ, τροφῆϲ, κ(ατα)ψύξεω[ϲ καὶ]

XIX ἐ̣νδείαϲ τ(ῶν) τούτ̣[ο]ι̣ϲ̣ [παραπληϲίων. ὁ δὲ] Πόλυβοϲ ἐξ ἑνὸϲ μ̣[(ὲν) ϲτοιχείου οὐ λέγει]

36 ὄμβροϲ, scil. τὸ ὑγρὸν: cf. Emp. 31B98, 2; B100, 12, 18 DK **41–44** cf. Prodic. 84B4 DK **XIX 1–18** *CPF* I.2, 18 28T **2–8** cf. Hipp. *Nat. hom.* 3 (p. 170, 8–14 Jouanna) πρῶτον μὲν οὖν ἀνάγκη τὴν γένεϲιν γενέϲθαι μὴ ἀφ' ἑνόϲ· πῶϲ γάρ ἂν ἕν γ' ἐόν τι γεννήϲειεν, εἰ μή τινι μιχθείη; εἶτ οὐδὲ ἢν μὴ ὁμόφυλα ἐόντα μίϲγηται καὶ τὴν αὐτὴν ἔχοντα δύναμιν, γέννα οὐδ' ἂν μία ϲυντελέοιτο. καὶ πάλιν, εἰ μὴ τὸ θερμὸν τῷ ψυχρῷ καὶ τὸ ξηρὸν τῷ ὑγρῷ μετρίωϲ πρὸϲ ἄλληλα ἕξει καὶ ἴϲωϲ, ἀλλὰ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου πολλὸν προέξει καὶ τὸ ἰϲχυρότερον τοῦ ἀϲθενεϲτέρου, ἡ γένεϲιϲ οὐκ ἂν γένοιτο κτλ; (p. 172, 2–3) ἀνάγκη τοίνυν … μὴ ἓν εἶναι τὸν ἄνθρωπον

32 post ταῦτα spatium vacuum **33** μ́εˋϲωˊ⟦ϲον⟧ : prius μεϲον scripsit, deinde μ(εν) εϲω correxit P **34** post ϲαρκόϲ spatium vacuum **38** post ϲαρκόϲ spatium vacuum αˋυˊτοϲ **39** κειναι **41** post χολήν spatium vacuum **42** ˋψυχονˊ⟦θερμον⟧ P, corr. D. **44** ειρηϲ^{θ} **48** post ὑπ[ο]τ̣ίθεται spatium vacuum **49** τε P^{mg} κ(ατα)ψύξεω[: ξ ex χ **XIX 1** *paragraphus* tantum discernitur, fort. *diple* in lacuna deperdita post ἐνδείαϲ add. τούτων ἢ M. Fränkel ap. D., sed καὶ addito ἐνδείαϲ post τε transponere possis (scil. XVIII 48 ὑπερβολ̣[άϲ] | τε ⟨καὶ ἐ̣νδείαϲ⟩ θερμαϲίαϲ, τροφῆϲ, κ(ατα)ψύξεω[ϲ καὶ] {ἐ̣νδείαϲ} τ(ῶν) ...) **2** suppl. D.

τὰ ἡμέτ̣ε̣ρα cώμ̣[ατα γεννᾶcθαι ἀλ(λὰ) πολλ(ῶν) τὴν]
αὐτὴν φύ̣ϲ̣ιν ἐ̣χ̣ό̣ν̣[τ(ων) – ἐξ ὑγροῦ τε καὶ ξηροῦ,]
ψυχροῦ τε καὶ θερμ̣[οῦ –, οὐ χωρὶc ὄντ(ων) τ]ούτ(ων)
ἀλλὰ κεκραμέν(ων) α̣ὐ[τ(ῶν) μετρίωc, ὑπερ-]
βαλὸν δὲ θάτερον θ̣ατ̣[έρου, νόcουc ἀπο-]
τ̣ε̣λ̣ε̣ῖ̣ν̣. δεύτ̣ε̣ρ̣[ον δὲ λέγει τὴν]
τῶ̣ν cωμάτ(ων) μίξ̣[ιν (εἶναι) ἐξ αἵματόc τε]
καὶ φλέγματοc καὶ χ[ολῆc ξανθῆc τε]
καὶ μελαίνηc· ἀπὸ δ̣[± 11]
τούτ(ων) ἢ ἑνὸc αὐτ(ῶν) ν ̣ ̣[± 11]
μεταβολὴν ἢ κ(ατὰ) τὸν α ̣[± 10]
cυμμίξεωc κ(ατὰ) φύcιν [± 10]
cώματι χωριϲ̣[θέ]ν̣α̣[ι] δ̣[± 10]
νόcουc γί(νεc)θ(αι). νοcεῖν δὲ καὶ ἀ[φ᾽ ὧν ἐχω-]
ρίcθη τόπων κ[α]ὶ εἰϲ̣ [οὓc μετε]χ̣[ώ-]
ρηcεν. Μενεκράτ[η]c δὲ ὁ Ζε̣[ὺ]c ἐπι-

8–18 cf. Hipp. *Nat. hom.* 4 (pp. 172, 13–174, 6 Jouanna) τὸ δὲ cῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐν ἑωυτῷ αἷμα καὶ φλέγμα καὶ χολὴν ξανθὴν καὶ μέλαιναν, καὶ ταῦτά ἐcτιν αὐτῷ ἡ φύcιc τοῦ cώματοc, καὶ διὰ ταῦτα ἀλγεῖ καὶ ὑγιαίνει. ὑγιαίνει μὲν οὖν μάλιcτα, ὅταν μετρίωc ἔχῃ ταῦτα τῆc πρὸc ἄλληλα δυνάμιοc καὶ τοῦ πλήθεοc, καὶ μάλιcτα μεμιγμένα ᾖ· ἀλγεῖ δ᾽ ὅταν τι τούτων ἔλαccον ἢ πλέον χωριcθῇ ἐν τῷ cώματι καὶ μὴ κεκρημένον ᾖ τοῖcι πᾶcιν. ἀνάγκη γάρ, ὅταν τι τούτων χωριcθῇ καὶ ἐφ ἑωυτοῦ cτῇ, οὐ μόνον τοῦτο τὸ χώριον ἔνθεν ἐξέcτη ἐπίνοcον γίνεcθαι, ἀλλὰ καὶ ἔνθα ἂν cτῇ καὶ ἐπιχυθῇ, ὑπερπιμπλάμενον ὀδύνην τε καὶ πόνον παρέχειν **18–XX 1** Menecrates: vide nunc Squillace 2012 (= F1, 134–138); cf. Ephipp. fr. 17 Kassel-Austin, Plut. *Ages.* 21.10, *Moralia* (*Apophth. Lac.*) 213A et al.; Ath. 289A–290A etc.; Weinreich 1933

3–10 suppl. ex. gr. Manetti 2008 : cf. Hipp. *Nat. hom.* 3–4 **3** ϲ̣[ώματα cυνεcτάναι, τὴν δὲ] D. **4** φύ̣ϲ̣ιν [ὁμοίωc πᾶcιν εἶναι, ἥπερ ἐκ] D. **5** suppl. D. **6** αὐ[τ(ων), cυνέcτηκεν· μετα-] D. **7** θ̣ατ̣[έρῳ νόcον ἀπο-] D. **8** ante δευτε̣ρ̣[spatium vacuum δευτέ̣ρ̣α̣[ν δὲ ἀποτελεῖcθαι] D., supplevi ex. gr. **9** μειξ̣[μετα[βολὴν ἀπὸ αἵματόc τε] D., supplevi ex. gr. **10** suppl. D. **11** δ̣[υνάμεωc γ(ὰρ) πάντ(ων)] D. **12** αὐτ(ῶν) γ̣ί(νεc)θ(αι) [ταύτην τὴν)] D. **13** ̣[, ν potius quam υ : ἀν[(fort. ἄν[θρωπον?) Manetti 2008 : αυ[Manetti 2011 R : α[ὐτὸν τόπον γι(νομένηc τῆc] D. **14** [γί(νεται)· ἐὰν δ᾽ ἐν τῶι] D. **15** cωματι⟦γινεται⟧χωρ̣ιϲ̣[̣ ̣]ν̣α̣[̣]δ̣[P : cωματι ⟦γινεται⟧ χωρ̣ιc[θῇ τι ἀπὸ τ(ῶν) ἄλλ(ων)] D. **16** post γί(νεc)θ(αι) spatium vacuum **16–17** α[φ᾽ ὧνπερ ἐχωρί]cθη D., longius **17–21** suppl. Thost (ex fr. X D.) **17** ριcθη⟦cαν⟧ εἰc [οὕcπερ ἐχώ-] D. **18** ante Μενεκράτ[η]c spatium vacuum Ζε[ὺc ἐπι-] D.

κληθεὶϲ ἐν Ἰατρικῆι δ̣[ε]ῖξίν τ̣ι̣[ν]α τ(ῶν)
ϲωμάτ(ων) ἐκτιθέμενοϲ ο(ὕτωϲ) αἰτ̣ιολογεῖ
τὰ πάθη, πρότερον περὶ τ(ῶν) π̣ο̣[ιοτ]ή̣[τ]ω(ν)
πολυπραγμον(ῶν) τ(ῶν) ϲωμάτ(ων). ϲυνεϲτάναι γ[(ὰρ)]
λέγει τὰ ϲώματα ἐκ τ(ῶν) τεϲ̣ϲ̣ά̣ρων
ϲτοιχείων β′ μ(ὲν) θερμῶ̣ν β̣′ δὲ̣ [ψ]υχρῶν·
θερμῶν μ(ὲν) αἵματοϲ χολῆϲ, ψ̣υχρῶν
δὲ πνεύματοϲ [κ]αὶ φλέγμ̣ατοϲ.
τούτ(ων) μ(ὲν) δὴ μ̣ὴ ϲταϲιαζόντ(ων), ἀλλ᾽ εὐκρά-
τωϲ διακειμέν(ων), ὑγιαίνει τὸ ζῶιον,
δυϲκράτωϲ δὲ ἐχ̣όντων νο[ϲεῖ. τότε]
γ(ὰρ) ἐκθεῖ ἐκ τ(ῶν) ἡμ[ε]τ̣έρω̣ν̣ ϲ̣ω̣μ̣[άτ(ων) φλέ-]
γματα δοθιῶναϲ κα̣[ὶ οἰδ]ή̣[μα]τ̣α̣ [ποιοῦντα]
καὶ κατάρρουϲ δὲ ἐξ̣ ὑ̣[π]ε̣[ρβολῆϲ τοῦ]
φλέγματοϲ διαφόρ[ουϲ ϲυν]ί̣ϲτ[αϲθ]α̣ι̣. [παλαι-]
ούμενον γ(άρ) φ(ηϲιν) ἐν τῶι ϲώ[μ]α̣τ̣ι̣ τ̣[εἰ-]
ϲιόντι δὲ φλέ̣γ̣ματι τογ̣α̣ε̣ι̣ . . [
νον̣ενει . . αι πο[. .]τ̣ηνκ̣ . κ . α̣ι̣[
ἐμμεῖναν δὲ τοῦτο π̣υ̣ρ̣ρὰν χ̣[ολὴν]
ἀπογεννᾶι. ἐμμείναϲα δὲ α[ὕτη]
καὶ παλαιωθεῖϲα μέλαιναν ἀπογ̣[εννᾷ]
χολήν. ἣν δὲ καὶ παλαιωθεῖϲ[αν]

31 δοθιῶναϲ: cf. Hipp. *Aff.* 35 (VI 246, 6–7 L.) κηρίον καὶ χοιράδεϲ καὶ φύγεθλα καὶ δοθιῆνεϲ καὶ ἄνθραξ ὑπὸ φλέγματοϲ φύεται

19 [τινα τ(ῶν)] D. **20** ἐκτιθέμενοϲ κ̣α̣ὶ̣ [μέλλων αἰτιολ(ογεῖν)] D. **21** π̣ο̣[. . . (.)] . [.]$^{\omega}$ P : suppl. D. **22–28** fr. 6 D.[2] **22** post ϲωμάτ(ων) spatium vacuum ϲυν[εϲτάναι] D. **23** τεϲ[ϲάρων] D. **24** [β̄ δὲ ψ]υχρῶν καὶ] D. **25** ⟨καὶ⟩ χολῆϲ, [ψυχρῶν] D. **26** φλέγμα[τοϲ. sp. vac. καὶ] D. **27** ἀ[λλ᾽ εὐκρό-] D. : ἀλλ᾽ εὐκρό- D.[2] **28** τ[ὸ ϲῶμα] D. **29** δυϲκρότωϲ D. **29–30** suppl. D. **30** εκθει P, fort. recte? : ἐκθεῖ⟨ν⟩ D. : ἐκθύειν corr. Craik, 150 n. 72 **31** δοθιοναϲ κα[3/4]η̣[. .]τ̣α̣ ut videtur P, supplevi ex gr. : κ[αὶ τὰ τούτοιϲ ὅμοια .] D. **32** υ̣[vel τ̣[P δὲ ἐ[κ τῆϲ ὑπερβολῆϲ τοῦ] D. **33** φμεγματοϲδιαφορ[. . .] . ι̣ϲτ[. .]α̣ι̣[legi, correxi et supplevi ex. gr. : φλεγματοϲ διαφόρ[ουϲ γί(νεϲ)θ(αι) . . . . .] D. **33–34** [παλαι]ούμενον suppl. Beckh-Spät, p. 27 n. 2, cf. v. 39 : [ἀλλοι]ούμενον suppl. D. in adn. **34–35** suppl. D. **35** τὸ κ̣ε̣ι̣θ̣α̣[. . . . . . .] D. **35–36** in mg. sin. linea obliqua a dextra parte descendens discernitur **36** νομ̣ενειϲ̣[.]αιπο[. .]τ̣ηνκ̣ . [. . . . .] D. **37–43** suppl. D. **37** [χολὴν] D. **40** χ ex κ post χολήν spatium vacuum

καὶ ὑπέρχολον γενομένην δ̣[έχηταί τι,]
ὅπου ἂν τύχῃ μέρος καὶ μη[δέν φ(ησιν)]
ἀγαθὸν ἐργάζε̣ϲ̣[θα]ι. οἰϲθεῖϲα μ̣[(ὲν) γ(ὰρ)]
ἐπὶ ἰϲχία ἰϲχιαδ[ι]κὴν ἐμποιεῖ ν̣[όϲον],
ἐπὶ δὲ τὸν πλεύμονα περιπ̣λ̣[ευμονίαν,]
ἐπὶ δὲ τὰϲ πλεύραϲ πλευ[ρῖτιν,]
ἐπὶ δὲ τὰ ϲπλάγχνα οἰϲθε̣ῖ̣[ϲα]
καῦϲον ἀπεργάζετα̣ι· τοια̣ῦ̣[τα δὲ πολ(λὰ)]
XX καὶ διάφορα γί(νεται) πάθη. ὁ δὲ Αἰ[γινήτηϲ]
> Πέτρων ϲυνεϲτάναι φ(ηϲὶν) τὰ ἡ[μέτερα]
ϲώματα ἐκ διϲϲ[ῶ]ν ϲτοιχείων ψυ̣[χροῦ]
τε καὶ θερμοῦ, ἑκατέρωι δὲ τούτ̣[ων]
ἀπολείπει τι ἀντι̣ϲτοιχον, τῶι μ̣[ὲν]
θερμῶι τὸ ξηρόν, τῶι δὲ ψυχρῶι [τὸ ὑγρόν.]
καὶ ἐκ μ(ὲν) δὴ τούτ(ων) ϲυνεϲτάναι τὰ ϲ̣ώ̣[ματα.]
φηϲὶν δὲ γί(νεϲ)θ(αι) τὰϲ νόϲουϲ ἀπ[ὸ τοι-]
[ούτ](ων) δ̣ι̣ὰ τὰϲ περιττώϲειϲ τῆϲ τρο̣[φῆϲ,]
ὅταν ἀϲύμμετρα ἡ κοιλία μὴ λ̣[
[. . . .]απληρω δὲ μὴ κατεργάϲητ̣αι
αὐτά, ϲυμβαίνει νόϲουϲ γί(νεϲ)θ(αι)· ἢ̣ ἀ̣π̣ὸ̣ τ(ῶν)
ϲτοιχείων τ(ῶν) προειρημέν(ων), ὅταν ἀνώ-
μαλα ἦι, νόϲουϲ ἀπεργάζεται. περὶ
δὲ τῆϲ διαφορᾶϲ τῆϲ κατὰ τὰϲ νό-
ϲουϲ οὐδὲν διακριβοῖ. περὶ δὲ τῆϲ
χολῆϲ ἰδιώτερον παθολογεῖ· φ(ηϲὶν) γ(ὰρ) αὐ-

XX 16–24 cf. *CPF* I 1, 79 1T

41 post γενομένην littera discernitur, α̣[vel δ̣[: ἀ̣[ποδέχηται] fort. longius, δ̣[έχηταί τι] melius cum D. **42** μη[δέν φ(ησιν)] R : κυῆ̣ [οὐδέν φ(ησιν)] D. Manetti 2011 **44** ἐμποιεῖ | D. **45** πνεύμονα D. περι[πνευμονίαν] D. **45–48** suppl. D. **47** ϲπλαγχαν **XX 1–7** suppl. D. **1** post πάθη spatium vacuum **4** ἐφ' ἑτέρωι D. Manetti 1990 **7** εγμ́ **8–9** απ[....|...]′ P, supplevi spatii causa : ἁπ[λῶϲ | μὲν] D. Manetti 1990 **10–11** ἃ ϲύμμετρα, ἡ κοιλία μὴ λ[α|[βοῦϲ]α, πλε̣ί̣ω̣ δέ, D. : {α}ϲύμμετρα, ἡ κοιλία μὴ λ̣[α|[β]ο̣ῦ̣ϲ̣α, πλε̣ί̣ω̣ δέ Manetti 1990, Diels secuta : fort. ἀϲύμμετρα ᾖ, ⟨ἡ⟩ legendum **11**]απληρωδε vel]απληιωδε (ω ex ι?) P **16** post διακριβοῖ spatium vacuum

τὴν ὑπὸ τ(ῶν) νόϲων αὐτ(ῶν) κ(ατα)ϲκευάζεϲθ(αι).
οἱ μ(ὲν) γ(ὰρ) ἄλλοι ἀπὸ τῆϲ χολῆϲ λέγουϲι
γί(νεϲ)θ(αι) τὰϲ νόϲουϲ, οὗτοϲ δὲ ἀπὸ τ(ῶν)
νόϲων τὴν χολήν – καὶ ϲχεδὸν ο̣ὔ̣[τω]ϲ
ὁ Φιλόλαοϲ οἴεται μὴ (εἶναι) ἐν ἡμῖν χο̣λὴ̣[ν]
ο̣ἰ̣κ̣είαν –. καὶ κ(ατὰ) μ(ὲν) τοῦτο ϲυνηγόρευ-
ϲεν τῶι Φιλολάῳ, κ(ατὰ) δὲ τἆλλα †αυτγν̣ε̣ι̣†
Φιλιϲτίων δ᾽ οἴεται ἐκ δ′ ἰδεῶν ϲυνεϲτά-
ναι ἡμᾶϲ τοῦτ᾽((ἔϲτιν) ἐκ δ′ ϲτοιχείων, πυρόϲ,
ἀέροϲ, ὕδατοϲ, γῆϲ· (εἶναι) δὲ καὶ ἑκάϲτου δυ(νάμειϲ),
τοῦ μ(ὲν) πυρὸϲ τὸ θερμόν, τοῦ δὲ ἀέροϲ
τὸ ψυχρόν, τοῦ δὲ ὕδατοϲ τὸ ὑγρόν,
τῆϲ δὲ γῆϲ τὸ ξηρόν. τὰϲ δὲ νόϲουϲ γί(νεϲ)θ(αι)
πολυτρόπωϲ κατ᾽ αὐτόν, ὡϲ δὲ τύπωι
καὶ γενικώτερον εἰπεῖν τριχῶϲ· ἢ γ(ὰρ) παρὰ
τὰ ϲτοιχεῖα ἢ παρὰ τὴν τ(ῶν) ϲωμάτ(ων) διά-
θεϲιν ἢ παρὰ τὰ ἐκτόϲ. παρὰ μ(ὲν) οὖν τὰ
ϲτοιχεῖα, ἐπειδὰν πλεονάϲῃ τὸ θερμὸν
καὶ τὸ ὑγρὸν ἢ ἐπειδὰν μεῖον γένηται
καὶ ἀμαυρὸν τὸ θερμόν. παρὰ δὲ τὰ
ἐκτὸϲ γ′· ἢ γ(ὰρ) ὑπὸ τραυμάτ(ων) καὶ ἑλκῶν
ἢ ὑπὸ ὑπερβολῆϲ θάλπουϲ ψύχουϲ τ(ῶν) ὁμοίων
ἢ ὑπὸ μεταβολῆϲ θερμοῦ εἰϲ ψυχρὸν
ἢ ψυχροῦ εἰϲ θερμὸν ἢ τροφῆϲ εἰϲ τὸ

21–23 Philolaus: 44 A28 DK Squillace 2017 (= T4, 100–102) **25–XXI 2** Philistion: fr. 4 Wellmann, vide nunc

18 ⸌νοϲων⸍⟦ϲωμ⟧ατ(ων) P : prius ϲωμάτ(ων) scripsit, deinde correxit P, sed ατ(ων) obliterare neglexit (fort. νοϲημάτων voluerat) vel probabilius idem ac αὐτ(ῶν), ut alibi, intellexit: {⟦ϲωμ⟧ατ(ων)} D. κ(ατα)ϲκευάζεϲ^{θ} **21** ο̣ὔ̣[τω]ϲ lego : [οὕτω]ϲ suppl. Manetti 1999a 2011 : ο̣ὔ̣[τ]ω̣ϲ R : [οὗτοϲ ὡ]ϲ D., spatio longius **23** εγγειαν ut videtur a.c. P, ο̣ἰ̣κ̣είαν p. c. fort. P Manetti 1999a R, ο[ἰκ]εῖαν Manetti 1986 : [ἢ] ἀ[χρ]είαν D. τοῦτο Manetti 1999a : ταῦτα D. **24** αυτγν̣ε̣ι ut videtur P (†α̣υ̣τ̣ο̣ν̣ε̣ι̣ Manetti 1990, αυτγν̣ε̣ι⸌ ̣ ⸍ Manetti 2011) : αυτονει vel αηγνει D. : αὐτονοεῖ vel αὐτογ⟨νωμο⟩νεῖ velim, sicut D. in adn., vel αὐτολογεῖ (cf. v. 17) vel similia : αὐτον⟨ο⟩εῖ R **25 et 26** δ̄ **29** post ψυχρόν spatium vacuum **30** post ξηρόν spatium vacuum, om. D. **34** post ἐκτόϲ spatium vacuum **37** α⟦υ⟧μα⸌υ⸍ρον post θερμόν spatium vacuum **38** γ̄ **39** η⸌υπο⸍

ἀνοίκειον καὶ διε̣φθο̣ρός. παρὰ δὲ τὴν
τῶν cωμάτ(ων) διάθ̣εcιν ο(ὕτωc)· ὅταν γ(άρ), φ(ηcιν), εὐ-
πνοῇ ὅλον τὸ cῶμα καὶ διεξίῃ ἀκω-
λύτωc τὸ πνεῦμα ὑγ̣ίεια γί(νεται)· οὐ γ(ὰρ) μό(νον) κ(ατὰ)
τὸ cτόμα καὶ τοὺc μυκτῆραc ἡ ἀνα-
πνοὴ γί(νεται) ἀλ(λὰ) καὶ καθ' ὅλον τὸ cῶμα, ὅταν
δὲ μὴ εὐπνοῇ τὸ cῶμα νόcοι γί(νονται) καὶ
διαφόρωc· καθ' ὅλον μ(ὲν) γ(ὰρ) τὸ cῶμα
τῆc ἀναπνοῆc ἐπεχο̣μένηc νόcοc

XXI
[.] . [. .] . [± 19]
[± 23]ταc γι()
[.]λ̣λω̣[.] .[± 16] κ̣ινεῖcθαι
[.]c̣μη[.] .[± 18] . . ω̣νταηρε
[. .]ν̣ .[.] .[± 18]τοντα
[. .]ν̣τ̣[± 15]θ̣η ἐν τοῖc
[. .] .αφ̣[± 15]φ̣ειλοντα
[. .]ε̣νε̣ι̣[± 15]ιωc νόcοι γί(νονται)
. . ταυτα̣[± 15] ἡμῖν δὲ
[ἀν]α̣γκαῖον π̣[8/9 ἀνθ]ρ̣ώπου α′ και
[2/3]οια̣[. .]τ̣[11/12]α̣cεωc ταυ-
τη[.]δια[. .]ηνυ̣π[6/7] παθῶν αἰτιο-
λογίαc· [c]υνέcτη[κεν δὲ] ὁ ἄνθρωποc
ἐκ̣[ψυ]χῆ[c] καὶ cώμ[α]τ̣[ο]c̣, α̣[λ(λ')] εἰc τοῦτο ὑπο-
[μν]ή̣c̣εωc οὐ χρε[ία. καὶ πε]ρ̣ὶ μ(ὲν) ψυχῆc
[ἄλλοι]c̣ ἀν̣[α]βάλλομα[ι, ἡμῖν δὲ] τοῦ cώμα-
[τοc μ]ελη̣τέον ἐπεὶ [μάλιcτα] περὶ τοῦτο

42 post διε̣φθο̣ρόc spatium vacuum **45** γ́μ°κ̂ **47** ὅταν add. in mg. P **50–XXI 1** νόcοc || [εἰ]c θ[άνατον ἄγει suppl. Wellmann, *Fragmente*, 111 **XXI 1** [. .]αθ[D. **2** [. . .] cα[. . . . . .τ]ὰc γ̣ι̣(νομεναc) D. **3**]λλ[D. κειν̣ειcθαι **4**]ε̣μη[vel]c̣μη[P : [. . .]μὴ D. **4–5**]ε̣ν τὰ ἠρε|[μοῦ]ντ[α D. **5**]το vel]τα P **6**]η D. τοῖc vel ταῖc **7**]αc[D. R]ειλοντα D. **8** [. . .]εν c̣[D.]ωc D. **9** [. .]εν ταῦτ[α D. ante ἡμῖν spatium vacuum **9–10** *paragraphi* minima vestigia **10–13** ἤδη καὶ ἀνάγκη εἰπεῖν περὶ ἀνθρώπου πρῶτον καὶ ἐν τοῖc ἑξῆc ἀπὸ τῆc cυcτάcεωc ταύτηc διαcημῆναι τὰc τῶν παθῶν αἰτιολογίαc intelligit D. in adn. **10** legi : [.]δ̣η̣καιαν [D. ᾱ **11**]α̣ vel]ε̣ **12**]ηνυ̣π[vel ηνα̣π[P : τη[.] δια[. . .]ηνα̣π̣[D. **13** suppl. D. **14–15** supplevi : cώμ[ατοc . ώ]c [δ'] εἰc τοῦτο ὑπο|[τυπώ]c̣ε̣ω̣c οὐ χρε[ία (ἐcτίν), περ]ὶ μ(ὲν) D. **16** [ἄλλοι]c D. : [ἄλλοc]ε Wellmann, 425 **16–19** suppl. D.

[cπου]δ̣ά̣ζει ἡ ἰατρικ[ή. τοῦ c]ῶ̣ματοc > [μ(ὲν) ο]ὖν τὰ μ(έν) (ἐcτι) ἁπλᾶ μέρη, τ̣ὰ̣ δὲ̣ cύνθετα· ἁπλᾶ δὲ καὶ cύνθετα λαμβάνομ(εν) π(ρὸc) αἴcθηcιν καθὼc καὶ Ἡρόφιλοc ἐπιcημειοῦται λέγων ο̣(ὕτωc)· “λεγέcθω δὲ τὰ φαινόμενα π[ρ]ῶ̣τα καὶ̣ εἰ μή (ἐcτιν) πρῶτα”. ὁ μ(ὲν) γ(ὰρ) Ἐραcίcτρατοc καὶ πόρρω τοῦ ἰατρικοῦ κανόνοc προῆλθε· ὑπέλαβεν γ(ὰρ) τὰ πρῶτα cώματα λόγωι θεωρητὰ (εἶναι) ὥcτε τὴν [αἰcθητ]ὴ̣ν̣ φλέβα cυνεcτάναι ἐκ λόγωι θε̣[ω]ρ̣η̣τ(ῶν) c̣ωμάτ(ων), φλεβόc, ἀρτηρίαc, νεύρο(υ)· ἀλλὰ τοῦ[τ]ον̣ παραιτητέον. ἡμῖν δὲ λεκτέον ὡc τ(ῶν) cωμάτ(ων) τὰ μ(ὲν) (εἶναι) ἁπλᾶ, τὰ δὲ [cύ]νθετα, π(ρὸc) αἴcθηcιν τούτ(ων) λαμβ̣α̣[νο]μ̣έ̣ν̣(ων). ἁπλᾶ μ(ὲν) οὖν (ἐcτι) τὰ ὁμοιομερῆ, κ(ατὰ) τὰc τομὰc διαιρούμενα εἰc ὅμ̣[οι]α μέρη ὡc ἐγκέφαλόc τε καὶ νεῦρον καὶ ἀρτηρία, φλὲψ καὶ τὰ ὑγρά. ἕκαc̣[το]ν γ(ὰρ) τούτ(ων) καὶ ὁμοιομερέc (ἐcτιν) καὶ τ[ε]μ̣νόμεν[ο]ν εἰc ὅμοια χωρίζεται μέ[ρη.] cύνθετ̣[α] δ’ (ἐcτὶν) τὰ ἀνομοιομερῆ ἢ τὰ κατὰ [τὰ]c ̣τομὰc εἰc ἀνόμοια χωριζόμεν[α] μέρη ὡc χ̣είρ, cκέλοc, κεφαλή, ἧπα[ρ, πν]εύμω̣ν, ἕκαcτον τ(ῶν) τοιούτ(ων)· καὶ γ(ὰρ) [ἀνο]μοιο̣μ̣ε̣ρ̣ῆ̣ (ἐcτιν) καὶ κ(ατὰ) τὰc τομὰc εἰc ἀ[νόμ]οι[α] χ̣ω̣ρί[[ζετ]α̣ι̣ μέρη. τ(ῶν) δ’ ἁπλ(ῶν)

18–32 Herophilus: T50a von Staden, cf. T50b (= Gal. *Meth. med.* 2.5, X 107 K.) **18–29** Erasistratus: fr. 87 Garofalo 1988 **23–28** cf. [Gal.] *Introd.* XIV 697, 8 K. = Erasistratus fr. 86 Garofalo 1988 **30–43** cf. Arist. *HA* I 1, 486a5–14 **XXI 36–52** Erasistratus: fr. 78 Garofalo 1988

18 post ἰατρικ[ὴ spatium vacuum in lacuna **23** post πρῶτα spatium vacuum, om. D. **24–26** corr. Thost (ex fr. VIII D.) **24** [cτρατ]οc D. πωρρω **25** [νοc π]ροῆλθε D. **26** [cώμα]τα D. **27** suppl. D. εγλογωι **28** θ̣[εωρη]τ(ῶν) D. νευρ° **29** post παραιτητέον spatium vacuum **30** \ scil. (εἶναι) P, perperam pro / scil. (ἐcτὶν) **32** ante ἁπλᾶ spatium vacuum **33** post -μερῆ spatium vacuum [τὰ] κ(ατὰ) D. **35** ⟨καὶ⟩ φλὲψ D. **38** post μέ[ρη fort. spatium vacuum in lacuna αν⟦οι⟧\ομοιο/μερη **43** post μέρη spatium vacuum απ^λ

τ̣ὰ̣ μ̣[(ὲν) διε]ϲ̣[παρ]μένα, τὰ δὲ ἡνωμένα·
κ[αὶ διεϲπαρμ(έν)α] μ̣(ὲν) οὖν (ἐϲτιν) αἷμα, χολή, φλέ-
γμ̣[α καὶ ἁπλ]ῶϲ πάντα τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά,
ο̣[7/8] πνεῦμα, τὰ τούτοιϲ ἐοικότα.
[τὰ ἡνωμέ]ν̣α δὲ τὰ μὴ τοιαῦτα. τ(ῶν) δὲ
[ἡνωμένω]ν̣ αὐτ(ῶν) τὰ μ(έν) (ἐϲτι) διατεταμέ-
[να, τὰ δὲ ϲ]τερεά τε καὶ διεϲτηριχότα,
[τ]ὰ̣ [δὲ ο]ὔ̣[τ]ε̣ δ̣[ιε]ϲ̣τηριχότα οὔτε
[δ]ι̣α̣[τεταμέ]ν̣α̣. διατεταμένα μ(ὲν) οὖν
[± 11] ̣ ἀρτηρία, φλέψ, τὰ τούτοιϲ
XXII ἐγγύϲ. δ[ι]ε̣ϲ̣[τη]ρ̣ι̣χότα δὲ ὀϲτέα, χόν-
δροι, τὰ ὅμοια. τ̣ὰ̣ μ̣[ετ]αξὺ δὲ τούτ(ων) ἐγκέ-
φαλοϲ, μυελόϲ, τ̣ὰ̣ ἐ̣[οι]κότα. καὶ ἡ μ(ὲν) τοῦ
ζῴιου ϲύϲταϲιϲ ὡ̣[ϲ] ἐ̣ν̣ κ̣ε̣φαλαί[οι]ϲ [̣ ̣ ̣]θ̣()
τοιαύτη (ἐϲτίν). ἰ̣δ[ί]α̣ι̣ δ̣ὲ̣ [̣ ̣ ̣]η̣ϲ̣[± 5]
οἰκονομίαϲ αὐτῆ̣ϲ ̣[̣ ̣ ̣ ̣] ̣[̣] ̣[
εἰπεῖν· οὕτωϲ γ(ὰρ) αν ̣ ̣ ̣[± 11].
ἀπὸ πάϲηϲ δὴ τοίνυν [ϲ]υ̣ϲ̣[τάϲεωϲ ἀποφοραὶ τ(ῶν)]
ϲωμάτ(ων) ϲυνεχεῖϲ [γί(νονται)] ἀ̣π̣ʼ [ἀψύχ]ο̣υ̣ [ἢ ἐμ]ψύ̣χ(ου)·
καὶ ἀπὸ τῆϲ ἐμψύχου μ̣ᾶ̣λ̣λ̣ο̣ν̣ [ἢ ἀ]πὸ τῆϲ
ἀψύχου διά τε τὴν θερμ̣α̣ϲ̣ί̣α̣ν̣ [κ]αὶ

49–52 cf. [Gal.] *Introd.* 9 (XIV 697, 11–14 K = Erasistratus fr. 86 Garofalo 1988)

44 μ̣[̣ ̣ ̣]ϲ̣[̣ ̣ ̣]μενα P, supplevi : μ[(έν) (ἐϲτιν) κεκερματιϲμ]ένα D., conl. Plat. *Ti.* 81a 6 **45** κ[± 10] P, supplevi : κ̣[εκερματιϲμ(έν)α] D. **46** καὶ ἁπλ]ῶϲ supplevi spatii gratia, ὡϲ ὁμοί]ωϲ Sedley verbatim : καὶ ὅλ]ωϲ D. **47** ὁ[μοίωϲ φῦϲα] D., ο[ἷον καὶ] vel ο[ἷον φῦϲα] Sedley verbatim **48** post τοιαῦτα spatium vacuum **50** [να, τὰ δὲ] παχέα τε καὶ D. **51** suppl. D. **52** δ̣ι̣α̣[τεταμέ]ν̣α̣ D. ante διατεταμένα spatium vacuum **53** ν̣[εῦρον, ἀδή]ν, D. : [ἔντερα, ἀγγεῖα] Sedley verbatim **XXII 1** post ἐγγύϲ spatium vacuum δ[ιεϲτηρι]χότα D. **2** post ὅμοια spatium vacuum ενκε| **4** ἐν κε]φαλαί[οι]ϲ D. [̣ ̣ ̣]θ̣ P, om. D. : εἰρῆϲθ(αι) vel μαθ(εῖν) vel εἶπε(ῖν) intelligere possis **5** (εϲτιν) corr. ex γι() P post (ἐϲτίν) spatium vacuum (ἐϲτίν). sp. vac. [ἰδ]ία̣ι̣ [δ]ὲ̣ π̣[ερὶ τῆϲ] D. in fine litterae incertae **6** αὐτῆ[ϲ νῦν ἀναγκαῖον δοκεῖ] D. post αὐτῆϲ, ̣ ̣ ̣[̣] ̣ ̣ ̣ ̣[̣ ̣ ̣] ̣ R **7** ἄν [εἴη ϲύμμετρον τῷ λό(γῳ)] D. **8** τοινυν [̣]υ̣ϲ̣[̣ ̣] ̣[P, supplevi : τοίνυν [τῆϲ ϲυϲτάϲεωϲ τ(ῶν)] D. **9** [̣ ̣]απ[3/4]ο̣υ̣[̣ ̣ ̣ ̣]ψυχ P, supplevi : [μ(ὲν)] ἀ̣π̣[οφοραὶ γίνοντα]ι D. **11** εμψυχου perperam P : corr. D.

διὰ τὴν κίνηςιν. ὅτε̣ δὲ̣ . . . . . [. .]ρο̣ν τῶν εἰρημέν(ων) ἀπὸ τῆς ε̣μ̣[± 3 θερμα]cίας μᾶλλον ἀποφοραὶ τ̣(ῶν) ς̣ω̣μ̣άτ(ων) [γίνονται ἢ] ἀπὸ τῶν ἐκτός· τά γ(ὰρ) [ἑ]ψόμενα [καὶ τὰ] θ[ε]ρ̣μαινόμενα τ(ῶν) ὑδ[ά]τ(ων) μικρότερα γί(νεται) π̣α̣ρ̣ὰ τὴν θερμαςίαν, α̣ἰ̣(τία) ἐ̣ν̣ τῶι ἄνω τ̣ρ̣[έχο]υ̣ςαν αὐτὴν φύςει [ς]υ̣ν̣α[πο]φέρειν ἑ̣[αυ]τ̣ῇ̣ ἀτμοειδῶς πολλὴν ὑγρότη[τα καὶ ἅμα] λεπτυνόμενον ὑπ' αὐτῆς τὸ [ὑγρ]ὸν ἀτμοειδῶς ἀποφέρ̣εςθ̣[αι. καὶ ο(ὕτως) μ(ὲν)] ἐπὶ τ(ῶν) ἐκτός. διὰ ταὐτὰ [δὲ γίνεται] ἀποφορὰ π(ρὸς) τῆς θερμα̣ς̣ί̣[ας ἀπὸ τῶν] ἡμετέρων ςωμάτ(ων). ἢ τ[ὰ] κ̣ι̣ν̣η̣[θέντ]α̣ δύναται ἀποφέρειν· ταύ̣τ̣η̣ γ(ὰρ) καὶ τὰ μ̣(ὲ̣ν̣) [βαρ]έα καὶ παχέα δυςκόλως διαφορεῖται, [τὰ δ]ὲ̣ κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ εὐχερῶς, ὡς ἂν δὴ τῆς κινήςεως αἰ(τίας) ὑπ(αρχούςης) τῆς ἀποφορᾶς. καὶ γ(ὰρ) τὸ μ(ὲν) κατερραμμένον ἔδαφος οὐ πάνυ πολλὴν ἀποφορὰν ποιεῖται διὰ τὸ βάρος, τὸ δὲ κ(ατά)ξηρον πλείςτην διὰ τὴν κουφότητα, ᾗι καὶ κονιορτ̣ὸ̣ς ἀποφέρεται πολύς, ἅτε δὴ τῆς κιν̣[ή]ςεω(ς) παραιτίας τούτ(ων) ὑπ(αρχούςης). διὰ τὴν κίνη[ς]ι̣ν οὖν ὡς ὁμοίως ἀποφορὰ ἀπὸ τ(ῶν) ςωμά̣τ̣(ων) γίνεται ςυνεχής. τούτων δὴ ο(ὕτως) ἐχόντ̣(ων)

12 κεινηςιν post κίνηςιν spatium vacuum ὅτ[ι κ(ατὰ) τὴν διαφο]ρ̣ὰ̣ν D. ὅτε δ̣ὲ̣ . . . . . [. .]ρον R : οτ .δε . . . . . [.]ρο̣ν Manetti 2011 **13** ε̣μ̣[± 8]ςιας : ἐ̣μ̣[φύτου θερμα]ςίας fort. longius, an ἐ̣μ̣[φύτ(ου) scripsit? : ἐ̣μ̣[ψύχου θερμα]ςίας Sedley verbatim : [ἐν ἡμῖν θερμα]ςίας D. **14** ⸌ . ⸍ς̣ω̣μ̣ατ́ suppl. D. **15** [καὶ ἁπλῶς θερ-] D., longius spatio **17** α̣ι̣()ε̣ν̣τωιανωτ̣ρ̣[. . .]υ̣ P, supplevi [. . . .] vestigia incerta vidit D., sed αἰ(τία) ἐν brevius putavit, διὰ τί monuit τῶι ἄνω π[νέο]υ̣- D. **18** ς̣υ̣ναπ̣ο̣φέρειν [ἑαυτῆι] D. **19** suppl. D. **21** ἀποφέρ̣εςθ̣[± 6] suppl. D. **22** ταυτα [± 9] P, supplevi ex. gr. : [δὲ δοκεῖ γί(νες)θ(αι) ἥ] D. **23** ἀπὸ supplevi : ἐπὶ D. **24** post ςωμάτ(ων) spatium vacuum ητ[.]κ̣ε̣ι̣ν̣η̣[4/5]α̣ P, supplevi ex. gr. : ἢ τὰ̣ κ̣ι̣ν̣η̣[θέντ]α̣ R : ἥ τ[ε] κ̣ί̣ν̣η̣[ςι]ς̣ Leith 2014, brevius : ἠτ[μιςμ(έν)α γ(ὰρ) . .] D. **25** ταυ̣τ̣[.]τ̣(ων) . D. suppl. D. **28** κεινηςεως ⟨παρ⟩αι(τίας) coni. D. in adn. **29** κατεραμμενον **33** κειν̣[.]ςεω **34** κεινη[ς]ι̣ν **36** post ςυνεχής spatium vacuum

καὶ ἀποφορᾶϲ ϲυνεχοῦϲ γινομένηϲ
ἀπὸ τῶν ἡμετέρ(ων) ϲωμάτ(ων), εἴπ[ερ] ἀν-
τὶ τ(ῶν) ἀποφερομέν(ω̣ν̣) μ̣ὴ ἐγίνετο εἰϲ τὰ
ϲώματα π(ρόϲ)θεϲιϲ κ̣[ἂν] διεφθείρετο ῥα̣δ̣ίωϲ
τὰ ϲώματα. ὅθεν ἡ φύϲιϲ ἐμηχανήϲατο
ὀρέξειϲ τε τοῖϲ ζώιοιϲ καὶ ὕλην καὶ δυνά-
μειϲ· ὀρέξειϲ μ(ὲν) εἰϲ τὸ τὴν ὕλην α[ἱ]-
ρεῖϲθαι, ὕλην δὲ εἰϲ ἀναπλήρωϲιν τ(ῶν) ἀπο-
φερομέν(ων), δυνάμειϲ μ(έν)τοι γε εἰϲ διοί-
κηϲιν τῆϲ ὕληϲ. καὶ γ(ὰρ) οὐδὲν ὄφελοϲ ἦν
ὀρέξεωϲ εἰ μὴ ὕλη παρῆν, οὐδὲ μὴν
ὕληϲ ὄφελοϲ ἦν εἰ μὴ δυνάμειϲ π̣α̣ρ̣ῆ-
ϲαν αἱ διοικονομοῦ⟨ϲαι⟩. ἀλλὰ γ(ὰρ) ὕλ[η]ν
ὑπεβάλετο τροφήν τε καὶ πνεῦμα·
δύο γ(ὰρ) πρῶτα καὶ κυριώτατά (ἐϲτιν) οἷϲ δ[ιοι-]
κεῖται τὸ ζῶιον, ὥϲ φ(ηϲιν) ὁ Ἐραϲίϲτρατοϲ.
——
ἔνιοι δὲ ἐγκαλοῦϲιν̣ αὐτῶι καὶ λέ̣-
——
γουϲιν ἐκεῖνο α′· οὐ [μ]όνον δύο εἶ[ναι]

XXIII] ̣ [2/3] ̣ [
[± 15]τατα· ὑπερβολὴν γ(ὰρ) οὐ
[± 13 ἀν]α̣γκαῖον. γ′ οὐδὲ τοῦ-
το̣ [± 6 διοικο]νομεῖται τὸ ζῶιον ἀλ(λὰ) αὐτά (ἐϲτιν)
 ̣ [± 14]να ὑπὸ τ(ῶν) δυνάμεων
 ̣ ̣ [± 13]ϲι π(ρὸϲ) τὸν Ἐραϲίϲτρατον
 ̣ [± 12 ἐν οἰ]κ̣είωι τόπωι πρὸϲ ἡμῶν δια-
β̣ ̣ [± 10] ̣ ἐπεὶ δὲ ὕλην ὑποβέβληται

XXIII 8–25 Erasistratus: fr. 100 Garofalo 1988, sed in v. 8 ὑποβέβληται scil. φύϲιϲ, cf. XXII 41, 50, non Erasistratus

39 εγεινετο **40** κ̣ἂ̣ν̣ D. ρα[̣]διωϲ **41** εμηχα\νηϲα/το **43** ante ὀρέξειϲ spatium vacuum **44** ante ὕλην spatium vacuum **45** ante δυνάμειϲ spatium vacuum **47** παρηι P : corr. D. **48** παρ^{η} **49** corr. D. ante ἀλλὰ spatium vacuum **53** ενκαλουϲιν **53–54** *paragraphum* om. D. **54** α̅ **XXIII 2** κυρι]ώ̣τατα D. **2–3** οὐ|[δετέρου ἡμῖν (εἶναι) ἀνα]γκαίαν D. **3** γ̅ **3–4** τού|το[ιϲ πρώτοιϲ διοικο]νομεῖται D. **5** δ[ιοικονομούμε]να D. **6** [καὶ ταῦτα μ(ὲν) λέγου]ϲι D. **7** [ἃ ὕϲτερον ἐν οἰκ]είωι D. **7–8** δια|π̣ο[ρηθήϲεται ̣ sp. vac.] D., sed vox verbi διαβάλλειν fort. supplenda, διαβ̣έ̣[βληται potius quam διαβ̣λ̣[ηθήϲεται

τọῦ ζ[ώ]ι̣[ου ἡ φύϲ]ιϲ τροφήν τε καὶ πνεῦμα, ἀν̣α̣γκ̣[αῖόν (ἐϲτιν) περὶ] τῆϲ ἑκατέρου διοικήϲεωϲ λαλῆϲ[αι καὶ π]ρό[τε]ρον περὶ τῆϲ τοῦ πνεύματο(ϲ)·

ἕλκετα[ι τ]οιγ(άρ)[τ]οι [τ]ὸ πνεῦμα ἔξωθεν ὑπ̣ọ̀ τ̣[οῦ] ϲτό[μ]α̣τοϲ καὶ τ(ῶν) μυκτήρων καὶ δι[ὰ τ]ῆϲ τρ[α]χείαϲ ἀρτηρίαϲ φέρεται εἰϲ τε πλ[εύ]μọν̣[α] κ̣αὶ κ[α]ρδίαν, ἔτι δὲ θώρακα, διηθ[εῖτα]ι̣ δὲ καὶ εἰϲ κοιλίαν ὀλίγον διὰ τοῦ [ϲτομά]χου καθ' ἡμᾶϲ, οὐ μὴν δὲ κατὰ τὸν Ἐρ[α]ϲίϲτρατον. ἀπὸ τούτ(ων) δὴ τ(ῶν) τόπων φέρετα[ι εἰ]ϲ̣ τὰϲ κ(ατὰ) μέροϲ ἀρτηρίαϲ· φέρεται δὲ κ[α]ὶ εἰϲ τὰ κοιλώματα, ὡϲ ὁμοίωϲ δὲ καὶ ε[ἰϲ] τὰ καθ' ὅλον τὸ ϲῶμα ἀραιώματα, εἶτα δ̣ι̣[ε]κθεῖ διὰ τ(ῶν) ἐν τῆι ϲαρκὶ φυϲικῶν ἀραιωμάτων εἰϲ τὸ ἐκτόϲ. τὸ δὲ πλεῖον ἐκπνεῖται διά τε τοῦ ϲτόματοϲ καὶ τ(ῶν) μυκτήρων. καὶ δὴ τοῦ εἰϲπνεομένου πλεῖον

ἐκπνεῖται διὰ τούτ(ων) τ(ῶν) τόπων, λέγω δὲ διὰ ϲτόματοϲ καὶ μυκτήρων, ὅπερ (ἐϲτὶν) ἴϲωϲ παράδοξον· πῶϲ γ(ὰρ) οἷọν̣ τ' (ἐϲτὶν) πλεῖον ἐκπνεῖϲθ(αι), καίτοι γε ἀπὸ τοῦ εἰϲπνεομένου ἀναλουμένου τινὸϲ εἰϲ τὰ ϲώματα; ἀλλ' οὐκ (ἔϲτιν) παράδοξον· ὃν γ(ὰρ) τρόπον κατατάϲϲεταί τι εἰϲ

12–23 cf. Anon. Brux. 32 (= Vindic. in Wellmann, *Fragmente*, pp. 228, 17–229, 4) quando enim per nares inferius adducitur, per fauces ad pulmonem fertur, exinde pars cordi, pars thoraci transmittitur. tunc impletis locis inductus aer per vias totius corporis insensuales totus egeritur. quando autem ex pulmone atque corde et ventre redditur, rursum per fauces reciprocus fertur ad narium atque oris vias: tunc via servata rursum per totam corporis superficiem inducitur per eiusmodi qui per supraductas vias exierit etc. **15** θώρακα: Herophilus T 143ab; 143c von Staden; cf. Gal. *Anat. Adm.* VIII 10 (II 702, 18–703, 2 K.) **16** εἰϲ κοιλίαν: cf. [Arist.] *De spiritu* 483a19; Gal. *UP.* VI 16 (I 358, 7–9 Helmreich)

9 supplevi, cf. XXII 41 et 49–50 : [τ]ọι̣[α]ύ[τ]η̣[ν αἴτ(ια) τιθε]ὶϲ D. **10** αν̣α̣γκ̣[± 8] P, supplevi : ἀπ̣άντ̣[ων, περὶ] D. **11** λαλῆϲ[αι καὶ π]ρό[τε]ρον : λαλήϲ[αϲθαι ⟨καὶ⟩ π]ρό[τε]ρον Manetti 2011 R : λαλήϲ[ομ(εν), καὶ π]ρό[τε]ρον D. πνευματ^{o} **12–14** suppl. D. **15** τε om. D. π̣ν̣[εύμ]ọν̣[α] D. **16–17** suppl. D. **17** post ἡμᾶϲ spatium vacuum **18** post Ἐρ[α]ϲίϲτρατον spatium vacuum **19–22** suppl. D. **25** ante καὶ spatium vacuum ειϲπνοιμενου **28** εκπνειϲ$^{\theta}$

τὰ cώματα ἀπὸ τοῦ εἰcπνεομένου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶι πνεύματί τινα π(ροc)τί-θ̣ε̣ται ἀπὸ τ(ῶν) cωμάτ(ων) καὶ πλείονά γε, ἅτινα καὶ πλεῖον ἀποτελεῖ τὸ ἐκπεμπόμενον πνεῦμα. ψυχρόν τε ὑπάρχον τὸ πνεῦμ(α)

θερμὸν ἐκπέμπεται ἅτε δὴ φερόμενον διὰ cωμάτ(ων) θερμῶν. ἀμέλει γ(ὰρ) τὴν εἰcπνοὴν γί(νεc)θ(αί) φ(αcιν) εἰc τὸ τὸ πλεῖον θερμὸν τ[ὸ] περὶ τὴν καρδίαν κ(ατα)cβέννυcθαι καὶ μὴ cωματούμενον κ(ατα)φλέγειν τὰ cώ-μ̣α̣τα. τούc γε ὕπνουc, ὥc φηcιν ὁ Ἀριc⟨το⟩τέληc,

ἀπ̣οτελεῖcθα̣ι̣ τοῦτον τὸν τρόπον· τῆc γ̣ὰ̣ρ̣ καρδίαc φύcει θερμῆc ὑπαρχούcηc κ̣α̣ὶ̣ [ἐ]ξ αὐτῆc ἀνηρτημένου τοῦ θερμοῦ

42–XXIV 9 *CPF* I.1, 24 22T **43–XXIV 8** cf. ex. gr. Arist. *Iuv.* 469b9–11 ἀναγκαῖον δὴ ταύτηc τὴν ἀρχὴν τῆc θερμότητοc ἐν τῇ καρδίᾳ τοῖc ἐναίμοιc εἶναι, τοῖc δ᾽ ἀναίμοιc ἐν τῷ ἀνάλογον; Arist. *SV.* 3, 456b17–29 ἀλλὰ γὰρ ὥcπερ εἴπομεν, ουκ ἔcτιν ὁ ὕπνοc ἀδυναμία πᾶcα τοῦ αἰcθητικοῦ, ἀλλ᾽ ἐκ τῆc περὶ τὴν τροφὴν ἀναθυμιάcεωc γίγνεται τὸ πάθοc τοῦτο· ἀναγκαῖον γὰρ τὸ ἀναθυμιώμενον μέχρι τοῦ ὠθεῖcθαι, εἶτ᾽ ἀντιcτρέφειν καὶ μεταβάλλειν καθάπερ εὔριπον. τὸ δὲ θερμὸν ἑκάcτου τῶν ζῴων πρὸc τὸ ἄνω πέφυκε φέρεcθαι· ὅταν δ᾽ ἐν τοῖc ἄνω τόποιc γένηται, ἀθρόον πάλιν ἀντιcτρέφει καὶ καταφέρεται. διὸ μάλιcτα γίνονται ὕπνοι ἀπὸ τῆc τροφῆc· ἀθρόον γὰρ πολὺ τότε ὑγρὸν καὶ τὸ cωματῶδεc ἀναφέρεται. ἱcτάμενον μὲν οὖν βαρύνει καὶ ποιεῖ νυcτάζειν· ὅταν δὲ ῥέψῃ κάτω καὶ ἀντιcτρέψαν ἀπώcῃ τὸ θερμόν, τότε γίνεται ὁ ὕπνοc καὶ τὸ ζῷον καθεύδει … πάντα γὰρ καρηβαρίαν ποιεῖ κτλ; 457b31–458a5 ὥcπερ οὖν τὸ ἀτμίζον ὑγρὸν ὑπὸ τῆc ἡλίου θέρμηc , ὅταν ἔλθῃ εἰc τὸν ἄνω τόπον, διὰ τὴν ψυχρότητα αὐτοῦ καταψύχεται καὶ cυcτὰν καταφέρεται γενόμενον πάλιν ὕδωρ, οὕτωc ἐν τῇ ἀναφορᾷ τοῦ θερμοῦ τῇ πρὸc τὸν ἐγκέφαλον ἡ μὲν περιττωματικὴ ἀναθυμίαcιc εἰc φλέγμα cυνέρχεται (διὸ καὶ οἱ κατάρροι φαίνονται γιγνόμενοι ἐκ τῆc κεφαλῆc), ἡ δὲ τρόφιμοc καὶ μὴ νοcώδηc καταφέρεται cυνιcταμένη καὶ καταψύχει τὸ θερμόν; 458a8–12 τῆc μὲν οὖν καταψύξεωc τοῦτ᾽ ἐcτὶν αἴτιον, καίπερ τῆc ἀναθυμιάcεωc ὑπερβαλλούcηc τῇ θερμότητι. ἐγείρεται δ᾽, ὅταν πεφθῇ καὶ κρατήcῃ ἡ cυνεωcμένη θερμότηc ἐν ὀλίγῳ πολλὴ ἐκ τοῦ περιεcτῶτοc, καὶ διακριθῇ τὸ cωματωδέcτερον αἷμα καὶ τὸ καθαρώτατον

36 post πνεῦμα spatium vacuum πνευ$^{\mu}$ **39** φ(αcιν) interpretavi (vel φ(αμεν) Sedley), cum communis opinio videatur, cf. ἀμέλει v. 38 : φ(ηcιν) D., sed cf. adn. («vix Erasistratus») **40** κ̂ζβεννυcθαι **42** post μ̣α̣τα spatium vacuum γε : τε D. Manetti 1989 corr. D.

τ[ο]ῦ δ' ἐγκεφάλου ψυχροῦ, ϲυμβέβηκεν
περ̣ὶ̣ τῶι ἐγκεφάλωι ϲυνίϲταϲθαι
ὑγρότητα τὴν ἀναφερομένην ὑπὸ
[τ]ῆϲ θερμό̣τ̣η̣τ̣ο̣ϲ̣ ἀπὸ καρδίαϲ
[ἣ]ν δὴ ϲυνι[ϲ]ταμένην κ(ατα)ψύχεϲθαι
[κ]αὶ ἐκ τοῦ κ̣α̣[τάρρου] π̣ά̣λιν κ(ατα)φέρεϲθαι
[μὴ] δυναμ̣έ̣ν̣η̣ν̣ δ̣ι̣ὰ̣ τ̣ὸ̣ β̣ά̣ρ̣ο̣ϲ̣ ἐ̣π̣ι̣μέ-
[νειν] ἐ̣ν τοῖϲ τόποιϲ, ε̣ἰ̣ϲ̣ [δὲ] τ̣ὴ̣ν̣ καρδίαν

XXIV deest versus
καὶ τ̣ῆ̣ι̣ μίξει τὸ θερμόν. [ὧ]δε τ̣[ὸν ὕπνον γί(νεϲ)θ(αι)],
τὴν δὲ ἐγρήγορϲιν ἀποτελεῖϲθαι [ἀ]ν̣[α]λ̣[ουμένηϲ]
τῆϲ ὑγρότητοϲ ἁπάϲηϲ τῆϲ περὶ τῷ [ἐγκεφάλῳ],
ἔπειτα τοῦ θερμοῦ πάλιν πλεονάζοντ[οϲ. 2/3]
τοι γε ἑαυτὸν ἐπα̣ι̣νεῖ ὁ Ἀριϲτ̣ο̣τέληϲ ὅτι π[α]ρ̣ὰ̣ [τοὺϲ]
ἄλλουϲ καὶ τὸν ὕ[π]νον κ̣α̣ὶ̣ τὴν ἐγρήγορϲιν α̣[ἰ]τ̣ι̣[ο]-
λογεῖ, ἐκείνων αὐτὸν [μό]νον τὸν ὕπνον α̣[ἰτιο]-
λογούντ(ων), μηκέτι δὲ καὶ τὴν ἐγρήγορϲιν.
πλὴν περὶ οὗ ὁ λό(γοϲ), τὸ πνε[ῦ]μα ψυχρὸν εἰϲπνεῖ̣[τα]ι̣,
θερμὸν μ(έν)τοι γε ἐκπ̣ν̣εῖται ὡϲ δὴ διὰ θερμῶν
χωρίων φερό̣μ̣ενον. καὶ μὴν ξηρὸν μ(ὲν) εἰϲ-
πνεῖται, ὑγρὸν δὲ ἐκπνεῖται. καὶ δῆλον·
εἰ γ(άρ) τιϲ περὶ τοῦ ϲτόμ̣[ατ]οϲ καὶ τοῦ μυκτῆροϲ
τὴν χεῖρα ἢ μέροϲ [τ]ι τ̣οῦ ἱματίο̣υ προθείη,
ϲυνόψεται ἔνικμο̣ν̣ [ὂν τ]οῦτο, ὡ̣[ϲ] δ̣ὴ ϲὺν
τῶι πνεύματι καὶ ὑγρότ̣η̣τ̣ο̣ϲ̣ ϲυνεκπεμπο-
μένηϲ· καὶ περὶ μ(ὲν) τῆϲ τ[οῦ π]νεύματοϲ διοι-
κήϲεωϲ ταῦτα. περὶ δὲ τῆϲ τ̣ρ̣ο̣φ̣ῆ̣ϲ̣ [ἀ]ναγ-
>——

46 ενκεφαλου **47** ενκεφαλωι **51** κ̣α̣[± 5] P : κ̣α̣τ̣α̣ K. apud D., nihil legit D. sed coni. κατάρρου vel ⟨ἐν⟩κεφάλου in adn. **52–53** τ̣ὸ̣ β̣ά̣ρ̣ο̣ϲ̣ ἐ̣π̣ι̣μέ|νειν Manetti 1986, 1989 : [τὸ ψῦχοϲ διαμέ-] D. **53** ε̣ἰ̣ϲ̣ [δὲ] Manetti 1989 : ἐπὶ D. **XXIV 2** ante [ὧ]δε fort. spatium vacuum in lacuna, cum D. τὸ[ν] ὕπ̣ν̣[ον γί(νεϲ)θ(αι)] D. **3** ἀ̣ν̣[α]-λουμέν[ηϲ] D. **4** ἐγκεφ[άλῳ] D. **5** πάνυ D. Manetti 1989 **5–6** post πλεο-νάζοντ[οϲ], fort. [ἀλ(λ)' οὔ]|τοι coni. Manetti 1989, cum Anonymi potius quam Aristotelis verba haec videantur : κ[αί]|τοι D. **6** παρὰ [τοὺϲ] D. **7** ὕπνον D. α̣ἰ̣τ̣ι̣[ο-] D. **8** αἰ[τιο-] D. **12** post φερό̣μ̣ενον spatium vacuum **12–13** *paragraphum* om. D. **14** πρὸ pro περὶ velit D. **15** την χειρα p. c. ex ταβ̣ ̣ ̣[̣ ̣] ? [τ]ι om. D. **16** [ὂν vel γι(νόμενον) τ]οῦτο supplevi spatii gratia : [τ]οῦτο [ὡϲ] D. **19** post ταῦτα spatium vacuum

καῖον ὑπομιμνήσκειν μ̣ε̣τ̣ὰ̣ [ταῦτα]· [α]ὕ̣[τ]η̣ προσενε[χθ]εῖσα πρώτης κατεργασία̣ς̣ τ̣υ̣γ̣[χ]ά̣νει ἐν στόματι, τεμνομένη μ(ὲν) πρὸς τ̣ῶ̣ν προσθίων ὀδόντων – τομεῖς καλοῦνται –, καταλεαινομένη δὲ πρὸς τ(ῶν) μυλῶν, λ̣ο̣ι̣πὸν κ(ατα)πίνεται διὰ στομάχου καὶ φέρε̣τ̣α̣ι̣ εἰς κοιλίαν κἀν ταύτηι δὲ μεταβάλλει τ̣ε̣ καὶ ἀποικειοῦται χυλουμένη ἐπὶ τὸ οἰκεῖον· καὶ γ(ὰρ) ἀρέσκει ἡμῖν τὴν τροφὴν ἐν κ[ο]ιλίαι μεταβάλλειν τε ἐπὶ τὸ οἰκεῖον κἀν ταύτ[η]ι δ̣ευτέρας κ(ατ)⟨ερ-⟩γασίας τυγχάν̣ε̣ιν [κα]ὶ̣ οὐχ ὥσπερ ὁ Ἀσκληπιάδης ὁ οἰνοδώτης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλαλήθειος διέλαβον, ὡς τέμνεται μόνον καὶ χυλοῦται ἡ τροφὴ ἐν κοιλίᾳ καὶ προδιάθε-

XXIV 26–29 cf. Gal. *Fac. nat.* I 12 (II 26, 14–15 K.) ὅτι μὲν οὖν ἀναγκαῖον ὁμοίωσίν τιν’ εἶναι τοῦ τρέφοντος τῷ τρεφομένῳ τὴν θρέψιν, ἄντικρυς δῆλον; Gal. *Fac. nat.* II 4 (II 89, 9–11 K.) καὶ τὴν πέψιν ἀλλοίωσίν τιν’ ὑπάρχειν καὶ μεταβολὴν τοῦ τρέφοντος εἰς τὴν οἰκείαν τοῦ τρεφομένου ποιότητα **27 sqq.** cf. [Gal.] *Def. med.* (XIX 372, 9–373, 3 K.) πέψις ἐστὶ μίξις καὶ χύλωσις ὥσπερ ἕψησις τροφῆς ἐν κοιλίᾳ καὶ ἐν ἐντέροις κατὰ μεταβολὴν εἰς ἀνάδοσιν τετελεσμένη. ἑτέρως. πέψις ἐστὶ κατεργασία τροφῆς κατὰ μεταβολὴν ἐν κοιλίᾳ καὶ ἐν ἐντέροις. ἢ οὕτως. πέψις ἐστὶν ἀλλοίωσις ἑτοίμη πρὸς ἐξαιμάτωσιν, ἥτις γίνεται ὑπὸ τῆς φύσεως διὰ θερμασίας ἑψήσει παραπλησίως. πῶς Ἱπποκράτης καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Ἀσκληπιάδης τὰς πέψεις τῆς τροφῆς φασι γίνεσθαι; τὰς πέψεις τῆς τροφῆς Ἱπποκράτης μὲν ὑπὸ τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ φησι γίνεσθαι, Ἐρασίστρατος δὲ τρίψει καὶ λειώσει καὶ περιστολῇ τῆς γαστρὸς καὶ ἐπικτήτου πνεύματος ἰδιότητι. Ἐμπεδοκλῆς δὲ σήψει· οἱ δὲ ἐξ ὠμῶν ἔφασαν τὰς ἀναδόσεις γίγνεσθαι, ὥσπερ καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Βιθυνός de sanguine nutrimento apud Erasistratum, cf. fr. 86 Garofalo 1988 **27–35** Alex. Philal.: *AP.* 6 von Staden **30–31** Asclepiades: cf. Cels. *prooem.* 20 (pp. 20, 24–21, 3); Cael. Aur. *Cel.* I 113 (*CML* VI 1, p. 84, 27–30) neque ullam digestionem in nobis esse, sed solutionem ciborum in ventre fieri crudam et per singulas particulas corporis ire, ut per omnes tenuis vias penetrare videatur, quod appellavit leptomeres, sed nos intelligimus spiritum; Anon. Brux. 8 (= Vindic. in Wellmann, *Fragmente*, p. 213, 5–14); [Gal.] *Def. med.* cit. οἰνοδώτης: cf. Gal. *Thras.* 24 (V 846, 16–18 K.)

20 ⸌μ̣ε̣τ̣α̣[. . . . (.)]⸍ P, suppl. D. αὔ]τ̣η προσενε[χθε]ῖσα D. **24** κ̂πεινεται **26** αποικει⸌ου⸍ται **28** ημειν μεταβαλ⸌λ⸍ειν **29** τεεπι, ε alt. ex γ corr. D. **30–31** Ασ⸌κ⸍|ληπιαδης **31** lege οἰνοδότης? **32** ⸌ως⸍τεμνε⟦σθ⟧⸌τ⸍αι

ϲίϲ τιϲ αὐτῆι γί(νεται), ο̣ὐ̣ μ̣ὴν ἀποικείωϲιϲ
ἐπὶ τὸ οἰκεῖ⟨ο⟩ν. ἡμεῖϲ γ̣(ὰρ) λ̣έ̣γομεν καὶ̣ χυλοῦϲθ(αι)
τὴν τροφὴν ἐν κοιλίᾳ καὶ κ(ατ)εργαϲίαϲ τυγχ(άνειν) καὶ
μεταβολῆϲ τῆϲ
ἐπὶ τὸ οἰκεῖον, ὡϲ ἂν δὴ διὰ τ̣ο̣ι̣ούτ(ων) καὶ θερ-
μοτέρων παραφερομένην χωρίων. καὶ
δεόντωϲ, ὥϲπερ κἀπὶ τ(ῶν) ὑδάτ(ων)· τ̣α̣ῦτα
γὰρ ῥέοντα διά τινων τόπων μετα-
λα⟨μ⟩βάνει τῆϲ ἐ̣π' ἐκείν(ων) δ̣υνάμεωϲ
καὶ τὴν αὐτὴν κείνοιϲ ἴ̣ϲ̣χει δύναμιν·
ἐὰν γ(ὰρ) ὦϲιν ο⟨ἱ⟩ τόποι ἀϲφαλ̣τώδειϲ, καὶ
τὸ ὕδωρ ἀϲφαλτῶδε⟨ϲ⟩ γί(νεται) κ(ατὰ) τὴν δύναμ(ιν),
ἐὰν θειώδειϲ, θειώδη μεταβάλλον-
τα γί(νεται) καὶ τὰ ὕδα⟨τα⟩· ὡϲ οὖν ταῦτα μετα-
βάλλει τὰϲ δυνάμειϲ παρὰ τὰϲ τ(ῶν) τόπω(ν)
διαφοράϲ, ο(ὕτωϲ) κἀπὶ τῆϲ τ̣ρ̣ο̣φῆϲ. αὕ-
τη γ(ὰρ̣) π̣α̣[ρ]α̣[φερομένη ± 5] δ̣ι̣ὰ̣ θερ-
μοτέρων τόπ[ων ± 12]νην
ἐν κοιλίαι και . . . [9/10]χ̣υ̣ϲ̣ [τ]ό̣-
ποι μὲν η τ̣[± 10] . . . . [.] . . γ̣ε̣ι̣
τ̣ω̣ι̣δ̣ . . . . . [± 8]ο̣τ̣[.]ρ̣ο̣ι̣η̣ϲ̣
μ̣ε̣ν̣[.]να̣[± 12] . δ̣ε̣ κα[τ]ε̣ρ̣-
XXV [γαϲί]αϲ τυγχάνει. ἀναλαμβ[α]νομένη δὲ
πρὸϲ τ(ῶν) ἀγγείων τ(ῶν) ἀπὸ τοῦ με[ϲ]εντερίου μ(ὲν)
ἐκφυόντ(ων), ἐμφυόντων δὲ εἰ[ϲ] τὴν κοιλίαν

34 ⟦ου μην⟧ ο̣υ̣ μ̣η̣ν **35** οικειν P, corr. D. post οἰκεῖ⟨ο⟩ν spatium vacuum ημιϲ χυλουϲ$^{\theta}$ **36** τυγ$^{\chi}$ καὶ μεταβολῆϲ τῆϲ P^{mg} **37** ⸌αν⸍ τούτ(ων) D. **41** corr. D. ἀπ' D. **43** in mg. sin. lineolam, quam vidit Manetti 2011, Ricciardetto 2013 non atramentum sed papyri fibram iudicavit οἱ̣ D. **44** ἀϲφαλτῶδεϲ D. δυνα$^{\mu}$ **45** ἐὰν ⟨δὲ⟩ D. **46** ὕδα(τα) D. **47** τοπ$^{\omega}$ **48** ο̄⟦τωϲ⟧ **49** π̣α̣[ρ]α̣[φερομένη suppl. Garofalo, cf. v. 38 τη γ(ὰρ) [ ] θερ- tantum legit D. **50**]νη$^{\nu}$ **51** και̣ . . . [vel κατ̣ . . . [: καὶ D. **52**] . . γ̣ε̣ι̣ P :]ε̣τ̣α̣ι̣ D. **53** τ̣ω̣ι̣δ̣ . . . . . [R : τωι [D. : τ̣ο̣ι̣δ̣ . . [Manetti 2011]ρ̣ο̣ι̣η̣ϲ̣ vel]ρ̣ε̣ι̣η̣ϲ̣ P :]ρ̣ο̣ι̣π̣ο̣ D. **54** λ̣ω̣ν̣ο̣ν̣ κ̣α̣ι̣ [D.] . δ̣ε̣ omisit D. **XXV 1** post τυγχάνει spatium vacuum **3** ενφυοντων

προϲτίθεται τῶι ὅλωι ϲ̣ώματ[ι]. καὶ μὴν [καὶ] ἀ̣τμοειδῶϲ διὰ τῶν ἀρ[αιωμά]τ(ων) [τῶν] ἐν τῆι κοιλίᾳ̣ ἀναλαμβάνεται ἡ τροφὴ κ̣α̣ὶ̣ ἐ̣ξ ὠμῶν γί(νεται) ἡ π(ρόϲ)θεϲιϲ τῶι ὅλωι ϲώματι, ὡϲ ἂν δὴ καὶ ἐξ ὠμῶν γινομένηϲ τῆϲ ἀναδόϲεωϲ. καὶ ἐν τῶι ϲτόματι δὲ ληφθείϲηϲ τῆϲ τροφῆϲ παρὰ ταὐτὰ ἀνάδοϲ⟨ιϲ⟩ γί(νεται) ἀ̣π᾽ αὐτῆϲ, ὡϲ ἂν δὴ πάλιν κα̣ὶ̣ ἐξ ὠμῶν γινομέν(ηϲ) τῆϲ ἀναδόϲεωϲ. ταύτῃ δὴ κ̣α̣[ὶ] οἱ κ(ατά)ξηρα ἴϲχοντεϲ τὰ ϲτόματα διακ[λυϲ]άμενοι μαλακώτερα φέρονται, ὡϲ [ἂν δ]ὴ ἀν[α]δόϲ(εωϲ) παραυτὰ γινομένηϲ. ἀμέ[λει] δὲ τούτῳ̣ τῶι λό(γῳ̣) καὶ δυϲώδη π(ροϲ)φερόμε[νοι δ]ιωθούμεθ(α) αὐτὰ κατὰ τὴν παραυτὰ γεν[ομ]ένην γεῦϲιν· καὶ ἐξ ὧν ἀντιλαμβα̣[νό]μεθα, καὶ αὐτὰ δῆ(λα). ἐξ ὧν φανερὸν ὡϲ καὶ ἐξ ὠμῶν γί(νεται) ἡ ἀνάδ(οϲιϲ). ἀλλὰ γ(ὰρ) καὶ κατὰ τὴν κ(ατά)ποϲιν τὴν διὰ ϲτομάχου τῆϲ τροφῆϲ ἀνάδοϲιϲ γί(νεται) καὶ π(ρόϲ)θεϲιϲ τῶι ὅλῳ̣. ἐξ ὧν φανερὸν ὡϲ καὶ πέψιϲ γίνε̣ται καὶ ἐν κοιλίαι καὶ ἐξ ὠμῶν δὲ ἡ ἀνάδοϲιϲ. [τ]α̣ύτῃ δὴ καὶ τοῦ Ἀϲκληπιάδου διοίϲομ[(εν)· οὗ]τοϲ γ(ὰρ) ἐξ ὠμῶν αὐτὸ μόνον λέγει γί[(νεϲ)θ(αι) τ]ὴν ἀνάδ(οϲιν), ἡμεῖϲ δὲ καὶ ἐξ ὠμῶν μ(ὲν) καὶ ἐκ π[έψε]ωϲ τῆϲ ἐν κοιλίᾳ̣ γι(νομένηϲ). καὶ τοῦ Ἐραϲι[ϲτρά]του δὲ

XXV 4–6 cf. Aret., *Caus. sign. acut.* III 15.5 (58, 4–7) οὐ γὰρ ὀχετοῖϲι αἰϲθητοῖϲι μοῦνον ἡ φύϲιϲ πάντῃ διαπέμπει τὴν τροφήν, ἀλλὰ πολλῷ πλέον ἀτμοῖϲι, οἵπερ ἀπὸ παντὸϲ ἐϲ πᾶν ἐνεχθῆναι ῥηΐδιοι, τῆϲ φύϲιοϲ αὐτοὺϲ καὶ διὰ ϲτερεῶν καὶ πυκινῶν ἀγούϲηϲ **27–31** Erasistratus: fr. 135 Garofalo 1988

4 ⸌προϲτιθεται τωι ολωι ϲ̣ωματ[ι]⸍ ⟦τητηϲκατεργαϲιαϲτυγχανει⟧ sp. vac. και μην P : ⸌προϲτιθεται τωι ολωι ϲ̣ωματ[ι] sp. vac. και μην⸍ ⟦τητηϲ κατεργαϲιαϲτυγχανει //////////////⟧ D. **5** suppl. D. **10** ταῦτα D. R: παραυτὰ Schöne ap. Diels, cf. v. 15, 17, XXXII 43 corr. D. **11** ⸌κ̣α̣ι̣⸍ P : ⟨καὶ⟩ D. γινομεν̄ : prius γι() scripsit, deinde νομεν̄ add. P **12–17** suppl. D. **14** αν[α]δο^{c} **15** post γινομένηϲ spatium vacuum minimum τουτ$^{\omega}$ **16** διοθουμε$^{\theta}$ **18** εκδων P D. : ἐκ δ᾽ Hackforth apud Jones, ἐκ δ᾽ ὧν R : corr. D., an ἐξ ὧν δὲ corrigendum? καιαυτ$^{\alpha}$δη̄ (vel ειρ̄? = εἴρηται) P^{mg}, καὶ αὐτὰ δῆ(λα) supplevit D. : καὶ αὐτὰ εἴρ(ηται) R **19** ἀνα$^{\delta}$ **20** ⸌και⸍ **21** ολ$^{\omega}$ **25** ανα$^{\delta}$ **26** ημιϲ **27** post γι(νομένηϲ) spatium vacuum

διοίϲομ(εν), καθ᾽ ὅϲον κεῖνοϲ μ(ὲν) τὸ {μ(ὲν)} αἷ[μα] ε̣ἶπεν
μόνον (εἶναι) τροφήν, ἡμεῖϲ δὲ καὶ [τὸ αἷ]μα μ(ὲν)
εἶναι τροφήν, μὴ μόνον δέ, ἀλ(λὰ) κ̣[αὶ τὴ]ν ὠμὴν
δὲ τροφήν. εἶτα τῆϲ τροφῆϲ ἡ μ̣(ὲν) [κε]χ̣υλω(μένη)
καὶ λεπτομερεϲτέρα αὐτόθεν ἀνα[δίδο]ται τῶι
ὅλωι ϲώματι διὰ τ(ῶν) ἀραιω(μάτων), ἡ δὲ ϲτερεὰ καὶ τρα[χεῖα]
πέϲϲεται
ἐν κοιλίαι· πέψιϲ γ(άρ) (ἐϲτιν) μεταβολὴ κ[αὶ χύλω]ϲ̣ι̣ϲ·
καὶ διαίρεϲιϲ γ(άρ). καὶ οὐ μόνον ἐν [κοιλίαι]
γί̣(νεται) ἀνάδοϲιϲ, ἀλ(λὰ) πάϲηϲ τῆϲ τροφῆϲ ἐλά̣[χιϲτά τινα
λ]είπεται καὶ φέρε(ται) εἰϲ τὰ ἔν̣τ̣ε̣ρ̣(α) καὶ ἐν τούτ(οιϲ)
ἀνάδ(οϲιϲ). {καὶ ἐν τοῖϲ ἐντέροιϲ̣ [± 6]ο̣ι̣οιϲ}
ἡ̣ γ(ὰρ) μεριϲθεῖϲα εἰϲ ταῦτα τροφὴ ἀν̣[αδί]δ̣οται
ἢ διὰ τ(ῶν) περὶ αὐτὰ ἀραιωμάτ(ων) ἢ διὰ [τ(ῶν) ἀγγ]είων
τ(ῶν) ἐμφυόντ(ων) εἰϲ αὐτά, καὶ οὐ πᾶϲ[α, ἐλά]χιϲτον
δ[ὲ] ταύτηϲ ἀπολείπεται, ὃ δὴ π(ρὸϲ) τ̣[ῆϲ ἐ]ν τῷ̣
κ[ό]λωι ἰδιότητοϲ ἀποκοπροῦτ̣α̣[ι. γί(νεται) δὲ] καί τι τοῦ
ϲ[π]έρματοϲ· καὶ γ(ὰρ) τοῦτο καταϲκευά[ζε]ται
π[ρὸ]ϲ τῆϲ ἰδιότητοϲ τῆϲ ἐν τοῖϲ ϲ[περ]ματικ(οῖϲ)

31–35 ad hos versus pertinet fr. II posticum (v. infra p. 95) **42–45** ϲπερματικοὶ πόροι: Herophilus T 191 von Staden (Anon. Brux. 2 = Vindic. in Wellmann, *Fragmente*, p. 208, 11–16) quo probatur in seminales vias sanguinem venire, sed earum virtute albescere atque mutatum in seminis transire qualitatem; cf. Anon. Brux. 5 (p. 211, 14–17); 8 (p. 213, 12–14)

28 καθοϲ\ον/, θ ex τ \μ́/τομ́ : μ(ὲν) pr. supra lineam add. sed μ(ὲν) alt. non delevit, perperam P : \μ(ὲν)/ τὸ {μ(ὲν)} D. **29** ημιϲ **31** post τροφήν spatium vacuum [. .] . υλ^{ω} P : [εὔχ]υμ̣(οϲ) D., sed cf. fr. II 1 **33** \διατάραι^{ω}/ P : \διαχωροῦ[ϲα]/ D. πεϲεται P : πεϲϲ⟨ε⟩ται D. post πέϲϲεται add. ⟦κ[. . (.)]α̣ι̣⟧ | {επι τω̣ι . ι} P^{mg}, verba probabilius pertinentia ad v. 34 : om. D. **34** post (ἐϲτιν) \⟦κ̣ατα̣ . . . λο̣υ̣[± 7]ι̣ω̣ . . . ⟧/ add. s. l. et in mg. P (cf. v. 33) κ[αὶ χύλω]ϲ̣ι̣ϲ supplevi, κ̣[. . . . . . .]ι̣ϲ \ἐπὶ το̣ι . . ι/ D. sed. cf. v. 33 **34–35** κ[αὶ λείωϲ]ιϲ ἐπὶ τὸ [ἑψῆ]|ϲαι suppl. in adn. D. **35** καὶ ex ϲαι P : ϲαι D. post γ(άρ) spatium vacuum ἐ[ν κοιλίαι] D. **35–36** *paragraphum* om. D. **36** post ἀλ(λὰ), s. l. et in mg., παϲηϲ τηϲ τροφηϲ ελα̣[± 9]ειπεται και φερ^{ε} | ειϲ τα εν̣τ̣ε̣ρ̣() | και εν του^{τ} ανα^{δ} add. P ἐλά̣[χιϲτά τινα supplevi ex. gr. (cf. ταῦτα v. 37) : ἄπ̣[επτόν τι D. : αλ̣[± 10] R ἀνάδ(οϲιϲ) : ἀναδ(ίδοται) D. και εν τοιϲ εντεροιϲ [± 6]ο̣ι̣οιϲ P, fort. delendum : καὶ ἐν τοῖϲ ἐντέροι[ϲ οὐκ αὐ]τ̣οῖϲ D. **40** τ^{ω} **41** post ἀποκοπροῦτ̣α̣[ι fort. spatium vacuum in lacuna **42** του\το/ **43** ϲ[περ]ματι^{κ}

πόροις μεταβαλλούσης τὴν φε̣[ρομέ]ν(ην) ὡς αὐτοὺς τροφήν. ο(ὕτως) δὴ καὶ τὸ κ̣[3/4]αταλλ() πρὸς τῆς ἐν ἑκάστῳ̣ ἰδιό̣τ̣η⟨το⟩ς γ̣ί(νεται) [τροφ(ή). τού-] των οὕτως ἐχόντ(ων), †πορονκατ̣[. . .]νθ( )† κ[αὶ] ἀπὸ τ(ῶν) ἐντέρων ἀνάληψις̣ γ̣[ίνετ]αι τῆς τροφῆς. τὸ μ(ὲν) γ(ὰρ) ἐν τῶι λεπτῶι [ἐ]ν̣τέρῳ̣ παρακείμενον λεπτότερον τ' ἐστ[ὶν] καὶ ὑγρότερον, τὸ δὲ ἐν τῶι ἀπευθυς̣[μέ]νῳ̣ ξηρότερόν τε καὶ παχύτερον, ὡς ἂν δὴ ἀ̣π[ὸ] τούτ(ων) ἀναδόσεως γεγεν[ημ]ένης. ὡ̣ς̣ π̣(ρὸς) α̣[ὐ]τὰ ⟨τὰ⟩ ἀποκρινόμενα περισσώ[ματά, φ(ασι),] τ̣ροφὴ

XXVI [.]λλῳ̣[. . τρ]οφὴ δὲ τ(ῶν) ἀλόγων ζώιων. πρὸς τοῦ- το τὰ μ(ὲν) π[ε]ρισσώματα τροφή (ἐστιν) τ(ῶν) ἀλόγων ζώιων, αὕτη δὲ π(ρὸς) αὐτ(ῶν) λαμβανομένη μ̣ε̣[ταβ]ά̣λ̣λει εἰς τ̣ὴ̣ν̣ σάρκα [τ]ι̣ν̣(ῶν) καὶ αὐτ(ῶν) [αὔξει τὸ σῶμ(α)· ἡμ]ε̣ῖ̣ς μ(έν)τοι γ̣ε̣ τὰς τ(ῶν) ἀλόγων ζώιων

54–XXVI 9 cf. Cael. Aur. *Cel.* I 114 (*CML* VI 1, p. 86, 8–10) (Asclepiades) praeterea excrementa ventris, Graeci scybala dicunt, negat aliena esse natura, siquidem etiam ex ipsis corpora augeantur. quaedam denique, inquit, animalia ex ipsis solummodo nutriunt⟨ur⟩

44 φε̣[ρομε]ν̄ **45** τροφήν : φ ex π P τοκ̣[(vel α̣[vel δ̣[) 3/4]ατ̣αλλ() dubitanter legi : τὸ [διαλλ]ά̣ττον D. : τὸ ἄ[λλως κ]αταλλ(ασσόμενον) Sedley **46** corr. D. in fine versus [± 5]. P, sed fort. aliqua correxit in lacuna : supplevi ex. gr. in fine versus s. l. et in mg. dextro legitur scholion [.] . . τροφη / εν τοι εντεροις εξ^{ω} | βλεπε, quod supplevi [ὅ]τ̣ι̣ τροφή (ἐστιν) ἐν τοίς ἐντέροις ἔξω βλέπε cf. fr. I posticum (infra p. 95) : ⸌[. .] τροφή (ἐστιν) ἐν τοῖς ἐντέροις ἐξω μ̣ε̣γ̣ις̣-⸍ D. βλεπε, λ p. c. ex littera incerta **47** *ekthesin* omisit Manetti 2011 πορον vel περον legi : ἕ̣τ̣ε̣ρ̣ο̣ν̣ D. κατ̣[. . .]ν^{θ} (]ε̣νθ R) **48** ἀνάληψις̣, η ex α **49** [ε]ν̣τερ^{ω} **50** τεστ[: εc ex ει? **51** απευθυς̣[με]ν^{ω} **52** τε om. D. **53** ἀ̣π̣[.] P : π[(ρὸς)] D. **54** ..π̣̄α̣[.]τα legi (prima littera sinistrorsum posita) et supplevi dubitanter: π̣(ρὸς) δ̣[ὲ] τὰ Manetti 2003 : [αὐ]τὰ [δὲ] τὰ D. : ὡς πρὸς α[ὖ] τὰ Sedley περισσώ[ματά (φασι)] supplevi spatii gratia : περισσώ[ματα] D. τ̣ροφῇ intelligit Sedley, cf. v. seq. **XXVI 1** [.]λ̣λ̣ῳ̣[vel [.]μ̣ε̣[vel [.]μ̣ο̣[dubitanter legi : [.]με[. . R [ἄ]λ̣λ̣[(ων), τρ]οφὴ Manetti 2003 : [ἄ]λλ[ων γί(νεται),] τροφὴ D., longius : [ὅ]μο̣[ια, τρ]οφὴ suppl. Sedley post ζώιων spatium vacuum **1–2** *paragraphum* legit D., perperam **2** *ekthesin* omisit Manetti 2011 **3** ζώ[ιων, α]ὕτη D. **4** με[ταβάλ]λ̣ει D. post σάρκα spatium vacuum perperam dispexit D. [τ]ι̣ν̣(ῶν) legi : ο̣ὕτῳ̣ D. **5** [± 8]ε̣ις P, supplevi ex. gr., cf. v. 8, 12, sed longius : [γί(νεται) τροφή], εἰς D.

cάρκ[αc π]ροcφερόμεθα οἷον [ὀ]ρ̣νίθων καὶ τ(ῶν) παρα[πληc]ίων καὶ πρὸc τούτ(ων) τρεφόμεθα τε καὶ [αὔξαν]όμεθα̣· [τῷ̣] δ̣ὲ̣ α̣ὐ̣τῶι λόγωι τροφ(ή) ἐcτίν, [φ(αcιν)] τ(ῶν) ἀνθ̣ρώπων τὰ περιccώματα. εἰ δεῖ ο̣ὖ̣[ν τ]ροφὴ̣ν̣ (εἶναι) τ(ῶν) ἀνθρώπων τὰ περιccώ(ματα), ἐπειδ̣[ὴ τὰ] ἄλογα τ(ῶν) ζώιων τρέφεται πρὸc τ(ῶν) περι̣[cc]ω̣μ̣ά̣τ(ων) καὶ αὔξεται, ἡμεῖc δὲ πρ̣ὸ̣c̣ τ̣[(ῶν) ἀλό]γων ζώιων, τούτωι τῶι λό(γωι) φήcο̣[μ(εν) κα]ὶ τὸ ξ̣ύλον καὶ τὸν λίθον κ̣αὶ τὰ πλ̣[ηcίον] τροφ̣ὴ̣ν̣ (εἶ̣ν̣α̣ι̣), ἐπειδὴ πάντα εἰc πάντ̣α̣ μετ̣[αβάλ]λει. ἄλογον δὲ τοῦτο· καὶ γ(ὰρ) τὰ θαν(άcιμα) τῶν [φαρμά]κ̣ω̣ν̣ ἐ̣ρ̣ο̣ῦ̣μ̣(εν) τροφή̣ν̣, ἐπειδ̣ήπερ οἱ ὄρ̣τ̣υγεc c̣[ι]τ̣ούμ̣ε̣νοι τὸ κώνειον τρέφουcι [το]ὺc ἀνθρώπουc. πλὴν ταῦτα μ(ὲν) ο(ὕτωc),

ἐκεῖνο δὲ ῥητέον ὅτι γί(νεται) κ̣α̣ὶ̣ ἐν κοιλία̣ πέψιc καὶ ἐ̣ξ̣ ὠ̣μ̣ῶ̣ν δὲ ἀνά[δοc]ιc. ἡ πλε̣[ί]ω(ν) δ̣ὲ ἀνάδοcιc ἀπό τε κοιλίαc καὶ cτομάχου καὶ ἀπὸ τ(ῶν) ἐντέρων καὶ τοῦ κόλου καὶ ἀ̣τ̣μ̣ο̣ε̣[ι]δῶc διὰ τ(ῶν) ἀραιωμάτ(ων) τ(ῶν) ἀμφ' αὐτά καὶ ἀ̣π̣ὸ̣ τ̣ο̣ῦ̣ cτόματοc. καὶ οὐ μόνον ἀπὸ τούτ(ων) ἀνάδοc̣[ι]c̣ γί̣(νεται) καὶ πρόcθεcιc ἀλ(λὰ) καὶ

XXVI 16–19 ὄρτυγεc: cf. S.E. *PH* I 56–57 καὶ κοινῶc τὰ ἄλλοιc ἡδέα ἄλλοιc ἐcτὶν ἀηδῆ καὶ φευκτὰ καὶ θανάcιμα. τὸ γοῦν κώνειον πιαίνει τοὺc ὄρτυγαc κτλ; D. L. IX 80 καὶ τῇ μὲν αἰγὶ τὸν θαλλὸν εἶναι ἐδώδιμον, ἀνθρώπῳ δὲ πικρόν, καὶ τὸ κώνειον ὄρτυγι μὲν τρόφιμον, ἀνθρώπῳ δὲ θανάcιμον κτλ; [Gal.] *Ther.* XIV 227, 10 K., cf. Gal. *Simpl. med. fac.* XI 382, 3–7; 600, 7–11 K. etc.

6 π]ροcφερόμενα D. ο]ρ̣νειθων **8** [αὔξαν]όμεθα̣ [τῷ δὲ] D. τροφ̄ **9** [φ(αcιν)] ex. gr. supplevi, sed etiam [φ(ηcιν) vel [α⟨ὐ⟩τ(ῶν)] supplere possis : [αὖ] D. **10** περιcc^{ω} **12** ημιc **14** φήcο̣[μ(εν) κα]ὶ Manetti 2003 : φηc[ὶν κ]αὶ D. **15** τὰ πλ̣[ηcίον] spatio congruenter Manetti 2003 : τὰ ⟨παρα⟩πλ̣[ήcια] D. επιδη **16** και γαρ P : sp. vac. ⸌διὰ⸍ τί γὰρ D. θαν̄ **17** τῶν [φαρμά]κ̣ω̣ν̣ ἐ̣ρ̣ο̣ῦ̣μ̣(εν) Manetti 2003 : τῶν [. . . .]ν κα[. .]ευ̣ου̣[. .]ε̣π̣ι[.] D. ⸌τροφην⸍ P : ⸌τ̣ρ̣ο̣φη̣⸍ D. επιδ̣ηπερ P : ε̣ἴ̣περ D. **17–18** οἱ ὄρτυ|γεc P Kotzia-Pantele : οἱ οἴcυ|πο̣c D. **18** c̣[ι]τ̣ο̣ύ̣μ̣ε̣ν̣οι Manetti 2003 : [. .]ουν̣[. . .]οι D. **19** τ̣ο̣ὺ̣c̣ D. post ἀνθρώπουc spatium vacuum **19–20** *paragraphum* om. D. **20** πεψιc : ψ ex ζ? **21** ε̣ξ̣ω̣μ̣ω̣ν̣ P : εὐ[χύμω]ν D. post ἀνά[δοc]ιc spatium vacuum πλε̣[.]^{ω} **24** ἀ̣τ̣μ̣ο̣ε̣[ι]δῶc Manetti 1986 : γ̣ί̣(νεται) ἡ̣ ἀ̣ν̣[ά]δ̣[ο]c̣[ιc D. αυτ^{α} **25** [τοῦ] D. post cτόματοc spatium vacuum

ἀπὸ τ(ῶν) ἐν τοῖc ἀγ̣[γ]ε̣[ί]οιc παρ[α]κ̣ειμέν(ων)· καὶ ἀπὸ τῆ̣c̣ ἐν ταῖc φλεψὶν παρακειμένηc [τ]ρ̣οφῆc καὶ ἀπὸ τῆc ἐν αὐταῖc ἀρτηρίαιc ἀνά̣δ[ο]c̣ι̣c γί(νεται) καὶ πρόcθεcιc τῶι ὅλῳ̣ cώματι καὶ ἀτμοειδῶc. ὁ μ(έν)τοι γε Ἐραcίcτρατοc οὐκ οἴεται ἀνάδοcιν γί(νεc)θ(αι) ἀπὸ τ(ῶν) ἀρτηριῶ(ν)· μὴ γ(ὰρ) (εἶναι) κ(ατὰ) φύ̣cιν ἐν αὐταῖc αἷμα – τοῦτό (ἐc̣τ̣ι̣ν̣) τροφή – ἀλ(λὰ) πνεῦμα, οὐχ ὑγιῶc ἱcτάμεν(οc) λ̣ό̣(γον), ὡc ἀποδείξομ(εν). ε̣ἷc̣ μ(ὲν) γ(άρ)· εἴπερ μὴ παρέκειτο ἐν [ἀ]ρτηρίαιc κ(ατὰ) φύcιν αἷμα, ἐχρῆν διαι[ρ]ουμέν[(ων)] ἀρτηριῶν αἷμα μὴ ἀποκρίνε(cθαι)· ἀποκρίνεται δ̣έ̣ γ̣ε̣· ὥ̣[c]τ̣[ε] κ̣αὶ̣ τροφὴ ἐν ταύταιc.

π̣ρ[ὸc] τοῦτο ἀπολογοῦνται οἱ Ἐραcιcτράτειοι λέγοντεc διότι, διαιρέcεωc γεν(ομένηc) κ̣α̣τ̣ὰ̣ τὰc ἀρτηρίαc, κενοῦται τὸ αἷμα κ̣ἀ̣πορ(ρεῖ) τῶν ἀρτηριῶν, οὐ μὴν ἐκ τ(ῶν) ἀρτηριῶν. διαφέρει δὲ τὸ διά τινοc κενοῦc[θ]α̣ι ἢ τὸ

31–33 Erasistratus: fr. 45 Garofalo 1988 **35 sqq.** cf. Gal. *An in arteriis* 1.1–3 (pp. 144–146 Furley-Wilkie): ἐπειδὴ τιτρωcκομένηc ἀρτηρίαc ἡcτινοcοῦν φαίνεται κενούμενον αἷμα, δυοῖν θάτερον ἀναγκαῖον ὑπάρχειν, ἢ ἐν αὐταῖc αὐτὸ περιέχεcθαι ταῖc ἀρτηρίαιc ἢ ἑτέρωθεν μεταλαμβάνεcθαι. ἀλλ' εἰ μεταλαμβάνεται, παντί που δῆλον ὡc ὅτ' εἶχον κατὰ φύcιν, πνεῦμα μόνον ἐν αὐταῖc περιείχετο. εἰ δὲ τοῦτο, ἐν ταῖc τρώcεcιν ἐχρῆν πρότερον τοῦ αἵματοc ἐκκενούμενον φαίνεcθαι τὸ πνεῦμα. οὐχὶ δέ γε φαίνεται· οὔκουν οὐδὲ μόνον ἔμπροcθεν περιείχετο … ἀντιλαμβάνονται γοῦν οἱ περὶ τὸν Ἐραcίcτρατον ψεῦδοc εἶναι φάcκοντεc τὸ cυνημμένον. οὐ γὰρ ἀληθὲc ὑπάρχειν φαcὶ τὸ "εἰ μεταλαμβάνεται, φαίνεται πρὸ αὐτοῦ κενούμενον πνεῦμα". δύναται γὰρ κενοῦcθαι μέν, μὴ φαίνεcθαι δέ, λεπτομερὲc ὂν καὶ κοῦφον καὶ διὰ τοῦτο ῥᾳδίωc ἐκπεμπόμενον

29 αταιc, τ ex ρ, P, quod interpretari potest αὐταῖc vel {α}ταῖc : ταῖc, τ ex α, D. **30** αναֹ̣\δ[ο]/c̣ι̣c P : ἀνάδο[c⟨ιc⟩] D. **31** post ἀτμοειδῶc spatium vacuum **32** αρτηρι^{ω} **34** ιcταμεν̄ λ̣ο̣(γον) incertissime P^{mg} **35** \γ́/ **37** αποκριν^{ε} **38** δ̣ε̣ γ̣ε̣ ω̣[̣(̣)]ι̣[]κ̣αι̣ p.c. P, suppl. Manetti 1996a : [μ̣](έν)τοι, [ὥcτε γί(νεται)] D. **38–39** *paragraphum* om. D. **39–48** fr. 7 D.[2] **39** π̣ρ[ὸc] τοῦτο D.[2], π̣ρ[ὸc ὃν λόγον] D. \οι/ **40** λέγοντεc D.[2], [λέγοντ]εc D. γεν̄ **41** ⟦κ̣α̣τ̣α̣ τ̣α̣c⟧\ ̣ ̣ ̣ ̣ταc/ αρτηριαc incerte correxit P : κ̣α̣τ̣ὰ̣ \τὰc/ ἀρτηρίαc D.[2], κατὰ [τὰc ἀρτη]ρίαc D. κ̣α̣πορ̄ P : κἀπορ(εῖ) D. post κ̣α̣πορ(ρεῖ) suppl. ⟨διὰ⟩ Manetti 1996a **42** τῶν ἀρτηριῶν D.[2], τῶν [ἐκεῖ φλεβ]ῶν D. **43** διαφέρει δὲ τὸ D.[2], διαφ[έρει δὲ τ]ὸ D.

ἔκ του ὡς κἀπὶ τ(ῶν) ἐκτὸς· καὶ γ(ὰρ) διὰ τ(ῶν)
κρουṇ(ῶν) ῥεῖ τὸ ὕδωρ, οὐ μὴν ἐκ τ(ῶν) κρουν(ῶν).
οὕτως καὶ τ(ῶν) ἀρτηριῶν διαιρεθειϲῶν
δι' αὐτ(ῶν) μὲν κενοῦται τὸ αἷμα, οὐ μὴν ἐ̣ξ αὐ-
τῶν· οὐ γ(ὰρ) κ(ατὰ) φύϲιν ἐν ταύταιϲ αἷμα· τῶι [δὲ]
a ϲυνανε|ϲτομῶ̣ϲθαι | τὰϲ̣ φλέβαϲ | εἰϲ [τὰ]ϲ ἀρτηρία(ϲ) |
b κ̣α̣ὶ κ̣ενὸν | [γί(νεϲ)θ(αι)], τῶι μὴ | δύναϲθαι | κενὸν | ἀθροῦν
c ἀπολείπεϲθαι [τ]όπον μετὰ τὴν π[νε]ύ̣ματοϲ κέ̣νω(ϲιν), |
d παρεμπῖπτον τὸ αἷ̣[μ]α ἐκ τ(ῶν) φλεβῶν [εἰϲ] τὰϲ
e ἀρτηρία(ϲ), | διὰ μ(ὲν) [τ(ῶν)] ἀρτη[ρ]ιῶν ἀ̣ποκρίνεται,
f οὐ μ̣ὴ̣[ν ἐ]ξ̣ αὐτ(ῶν) ἀ̣γ̣γ̣είω̣(ν).
νωθρὸν δ' (ἐϲτὶ) λίαν τοῦτο· α′ μ(ὲν) γ(ὰρ) τὰ ἡμέ-
τερα ϲώματα τοῖϲ ἀϲυμπτώτοιϲ ἔοι-
κε[ν ϲ]ώμα[ϲιν] ὡϲ ϲιφῶϲί τε καὶ ϲ̣τ̣ά̣μνοιϲ· ὡϲ
γὰρ ο[ὗ]τοι κ(ατα)χθέντεϲ ἢ τ̣ρ̣υπηθέντ[ε]ϲ οὐκ ἀποκρίνου-
XXVII ϲι τὸ ἐν αὐ[τ]ο̣ῖϲ περ̣ιεχόμενον πνεῦμα
οὐδὲ κενοὶ γί(νονται) τούτου ἀλλ' ἐμ̣μ̣ένον ἔχουϲιν
ἐν αὑτοῖϲ, ο(ὕτωϲ) καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ἀρτηριῶν διαιρεθειϲ(ῶν)
οὐ πάντωϲ̣ κενωθήϲεται τ̣α̣ῦ̣τ̣α̣ τ̣ο̣ῦ̣ πνεύμ(ατοϲ)
ἀλλ' ἐμμενεῖ ἐν ταῖϲ ἀρτηρίαιϲ καὶ μετὰ τὴν
διαίρεϲιν, ὥϲπερ κἀπὶ τ(ῶν) ἐκτόϲ. β′· εἴπε̣ρ ὁ κενὸ(ϲ)
ἀθροῦϲ αἴ(τιοϲ) γί(νεται) τῆϲ παρεμπτώϲεωϲ τοῦ αἵματ̣ο̣ϲ̣
ἐκ τ(ῶν) φλεβῶν εἰϲ τὰϲ ἀρτηρίαϲ ο̣(ὕτωϲ), ἐ̣χ̣ρ̣[ῆ]ν τ̣ὸ̣ν̣

44 ἔκ του ὡϲ κἀπὶ D.², ἐκ τού[του καὶ ἐ]πὶ D. **45** ⟦ε⟧κρουν́ κρουṇ(ῶν) ῥεῖ τὸ D.², κρου[ν(ῶν) ῥεῖν φ(αμεν)] D. **46** οὕτωϲ καὶ τ(ῶν) D.², οὕ[τω δὲ καὶ τ(ῶν)] D. **47** αὐτ(ῶν) \μὲν/ κενοῦται D.², αὐτ[(ῶν) μ(ὲν) κενο]ῦται D. **48** οὐ γ(ὰρ) κατὰ φύϲιν D.², [οὐ γ(ὰρ) (εἶναι) λέγου]ϲιν D. τῶι δὲ – 48f α̣ν̣κ̣ειω( ) in mg. dextro et inferiore add. P **48a** ϲυναν^{ε}|ϲτομ ̣ϲθαι τ̣ό̣τ̣ε̣ [γ(ὰρ) ϲ]υν\ε/ϲτο-μ̣ῶ̣ϲθαί [τε] D. αρτηρι^{α} **48b** κ̣α̣ὶ κ̣ενὸν Manetti 1996a : κ̣α̣ὶ τ̣ὸ̣ ἑνὸν D. ante τωι tres litterae incertae, [γί(νεϲ)θ(αι)] supplevi ex. gr. : [οὔ]τω{ι} D. **48c** απολι-πεϲθαι κ̣ε̣ν^{ω} **48d** παρεμπειπτον P : παρεμπείπτειν D. **48e** αρτηρι^{α} διαμ́[̣] P, suppl. spatii gratia Manetti 1996a : διὰ μ̣[(έν)τοι τ(ῶν)] D. **48e–f** ἀ̣ποκρίνε-ται|οὐ μ̣ὴ̣[ν ἐ]ξ̣ αὐτ(ῶν) †α̣ν̣κ̣ει^{ω}† Manetti 1996a : [ἀ]πορεῖν ἐκ τούτ[(ων) ὡϲ δι]ὰ κ̣[αλ]άμ(ων) ἔ[ξ]ω D. **48f** α̣ν̣κ̣ει^{ω} ut videtur P, ἀγγείω(ν) p.c. legendum : ἀγγείων R **49** λειαν post τοῦτο spatium vacuum ᾱ \γ́/ **50** ϲωμα\τα/ εοι|, ο ex α p. c. **51** κε[̣]\[ϲ]ωμα[ϲιν]/ ϲ̣τ̣ά̣μνοιϲ P Manetti 1986 : κ̣α̣λ̣ά̣μ̣ο̣ι̣ϲ̣ D. **52** \ητ̣ρ̣υπηθεντ[ε]ϲ/ **XXVII 3** διαιρεθει^{c} **4** τ̣α̣ῦ̣τ̣α̣ P : τὰ [ἐντὸϲ] D. πνευ^{μ} **5** \και/ **6** post ἐκτόϲ spatium vacuum β̄ κεν^{o} **8** ο̣(ὕτωϲ) ἐ̣χ̣ρ̣[ῆ]ν legi, [ἀν]ά[γκη τὸν] D.

αὐτὸν αἴτιον γί(νεϲ)θ(αι) τῆϲ κ(ατ)οχῆ̣ϲ̣ τοῦ πνεύματοϲ κ̣α̣ὶ̣ π̣ρ̣ο̣ϲ̣α̣ν̣α̣π̣λ̣η̣ρ̣ῶ̣(ϲαι) ⟨τὸ⟩ κ̣ε̣ν̣ω̣θ(έν)· ἀλ(λὰ) γ(ὰρ) οὐ γί(νεται), ὥϲτε ⟨τὸ⟩ αἴτι⟨ον⟩ π[αρ]ο̣ρᾶν δ̣ε̣ῖ̣. ναί φαϲιν οἱ Ἐραϲιϲτράτειοι, οὐκ ἔοικε τὰ ἡμέτερα ϲώματα τοῖϲ ἀϲυ̣μ̣πτ[ώ]τοιϲ ϲώμαϲιν – ἄθ̣λ̣ι̣π̣τ̣α̣ κ̣α̣τ̣ω̣νόμαϲται – ἀ̣λ̣(λὰ) ἀϲκῶι ἐμπ̣επληρωμ̣ένωι ὑ̣γροῦ καὶ ἐ̣μ̣π̣ε̣πνε̣υμα-τωμένωι· ὡϲ ὁ [μ(ὲν) ἀϲ]κ̣ὸ̣ϲ τρωθεὶϲ ἀποκ̣ρί⟨νει⟩ δι᾽ αὐτοῦ τό [τ]ε πνεῦμα καὶ ὑγρόν, ο̣ὐ̣ ̣ [μὴν] ἐξ [ἑ]αυτοῦ, οὕτωϲ καὶ αἱ ἀρτηρίαι διαι̣ρ̣ε̣[θε]ῖϲαι δ̣ι̣ὰ̣ μὲν αὐτ(ῶν) κεν̣ο̣ύ̣μενον ἴϲχ̣ο̣υϲ̣ι̣ τὸ αἷμα, οὐκ ἐξ αὐτ[(ῶν)] δέ· πρὸϲ δὲ καὶ τοῦτ᾽ εἴ-ποιμ(εν) διότι οὐ [το]ῖϲ οὖϲ[ι] ϲ̣υμπτωτοῖϲ ἔοικεν τὰ̣ ἡμέτερ̣[α] ϲ̣ώ̣ματα̣, ἀλλὰ τοῖϲ δ̣ὴ̣ ἀ̣ϲυμπτώτοιϲ. [καὶ] τ̣[αῦ]τα δῆλα ἐπὶ τ(ῶ̣ν̣) [τ]ελευτ(ῶν)· κατὰ γ(ὰρ) τὰ ὑμέ(νια) εὑρίϲκοντα[ι] αἱ ἀρτηρίαι ἀϲύμπτωτ[οι], αἱ δὲ φλέβεϲ [ϲ]υ̣μ̣π̣τ̣ω̣[το]ί. ε̣[ἰ τ]ο̣ι̣γ(άρ)τ̣ο̣ι̣ τα[ῦ]τα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπ̣[ον], μο̣χθηροὶ φαίνονται καὶ κ(ατὰ) τ̣ο̣ῦ̣το οἱ [Ἐ]ρ̣[αϲιϲτ]ρ(άτειοι). εἶτα φέρε δὲ καὶ οἰκε̣[ιοῦν]τ̣ε̣ϲ̣ μὴ τοῖϲ ἀϲυμπτώτοιϲ [ἀλλὰ] τ̣[οῖ]ϲ̣ εὐϲυμπτώτοιϲ, ὥϲ γ̣ε̣ ἀϲκοῖϲ, ἵνα [κα]ὶ αὐτοῖϲ ϲυναγο̣[ρε]ύω̣-μεν, λέγωμ[ε]ν ὡ̣ϲ ἐπεὶ τ̣ο̣ῦ̣ ἀϲκοῦ τὸ ἐνὸ̣ν̣ κενω(θείη),

9 κ(ατ)\ο/χηϲ κ̣α̣ι̣ π̣ρ̣ο̣ϲ̣|α̣ν̣α̣π̣λ̣η̣ρ̣ω | ̣ε̣ν̣ω̣θ Pmg : ο̣ὕ̣τ̣ω̣ϲ̣ τ̣ὸ̣ α̣ἴ̣τ̣ι̣ο̣ν̣ [̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ω̣θ D. **10** \γ(αρ)/ \ωϲτε αιτι π[αρ]ο̣ραν δ̣ε̣ι̣/, correxi : ὥϲτε ⟨τὸ⟩ αἴτιον π[αρ]ο̣ρᾶν δ̣ε̣ῖ̣ D. **12** αθ̣λ̣ι̣π̣τ̣α̣ P : ἃ [κυρίωϲ] D. **13** ενπ̣επληρωμ̣ενωι **14** ωϲ ο [̣ ̣ ̣]κ̣ο̣ϲ P, supplevi : ω̣ϲο̣[̣]νο̣ν̣, ὃϲ D. αποκ̣ρει P, correxi : ἀποκρεί[νει] D. **15** ο̣ὐ̣ [μὴν] supplevi, ἅ[μα δὲ καὶ] D. **17** versum omisit D. **18** post δέ (pr.) spatium vacuum **20** το potius quam τα legitur post ϲώματα, ⟦ω̣ϲ[̣ ̣]τ̣[̣] ̣ο̣ϲ̣⟧ linea transversa delevit, ut videtur, P : [ὥ]ϲ [φ(αϲιν) πταίοντ]ε̣ϲ̣ D. **21** δ̣ὴ̣ legi, ὑ̣(πάρχουϲιν) D., brevius spatio [ὡϲ ταῦ]τα D. **22** τετελευτηκότων coni. D. in adn. υμε P : ὑμέ[νια] D. **23** αἱ δὲ φλέβεϲ [ϲ]υ̣μ̣π̣τ̣ω̣[το]ί Pmg, cf. Manetti 1986 : \ἀλλ᾽ ο[ὔ]το̣ι̣ ϲ̣ύ̣μ̣π̣τ̣ω̣[τοι]/ D. **25** τ̣α̣ῦ̣τα D. [ε]ρ̣[αϲιϲτ]ρ̄, interpretavit D. **26** οἰκ̣ε̣ι̣[οῦν]τεϲ D., sed fort. εἰκά̣[ζον]τεϲ coniciendum? **27** [ἀλ(λὰ) τοῖϲ] D. **28** \γ̣ε̣/ P : om. D. **29** επι τ̣ο̣υ αϲ{κ}\κου τ̣ο̣/ ενον κενω P, interpretavi, rec. R : ἐπὶ ἀϲκ\[οῦ το]ῦ/ ἐνό̣ν̣⟨τοϲ⟩ κενω(θέντοϲ) D. : ἐπὶ τ̣ο̣ῦ̣ ἀϲκοῦ τ̣ὸ̣ ἐνὸν κενω(θέν-τοϲ) Colomo

ἐπισύμπτωσις γί(νεται) καὶ οὐχὶ κενὸς ἀθροῦς τόπο[ς]. ο(ὕτως) ἐχρῆν καὶ ἐπὶ τῆς δ̣[ιαιρ]έσεως τ(ῶν) ἀρτηριῶν μετὰ τὴν κέ[ν]ωσιν τοῦ πνεύματος ἐπισυμπίπτειν ταύτας· ἐπισυμπιπτουσῶν γ̣[(ὰρ)] αὐτ(ῶν), οὐκ ἂν ἐγίνετο κενὸς ἀθροῦς, [ο]ὐ[δὲ παρέμ]πτωσι[ς α]ἵματος, οὐδὲ ἀπόκρι̣ς̣ις τού[το]υ, [οὐ]δέ γε κένως⟨ις⟩, ὥστε καὶ κατ̣ὰ̣ τοῦτο ἄ̣τ̣ο̣π̣ο̣ί̣ (εἰσιν). φέρε δὲ μετὰ τὴν [δι]αίρεσι̣ν̣ [κ(ατὰ) το]ύ̣τους ἀποκρι̣ν̣ο̣(μένου) τοῦ πνεύμ[α]τ̣ο̣ς̣, ἀ̣π̣ο̣κρίν̣ε̣ς̣[θ]α̣ι̣ τὸ αἷμα τῶι μ[ὴ δ]ύ̣ν̣[ασθαι] κ̣ενὸν ἀθροῦν ἀπολειφθῆνα̣ι̣· φ̣ή̣ς̣ο̣μ̣[(εν) ὅτ]ι̣ ο̣ὐ̣κ̣ ἐ̣χρῆν αἷμα κενοῦσθαι τ[ού]τ̣ω̣ι̣ τ̣ῶ̣ι̣ λ̣ό̣(γω̣), ἀλ(λὰ) τὸ πν[εῦ]μα τὸ ἐν τῇ ἡ̣μ̣[ετέρα̣] π̣α̣ρ̣α̣κείμενον

XXVII 40 sqq. cf. Gal. *An in arteriis* 2.3 (pp. 148–150 Furley-Wilkie) καὶ γὰρ εἰ τῇ λεπτοτάτῃ βελόνῃ διατρήσαις ἀρτηρίαν, εὐθὺς ἐξακοντίζεται [ἂν] τὸ αἷμα. ἐχρῆν δ' οἶμαι καὶ εἰ μὴ διὰ τοῦ μεγάλου τραύματος, ἀλλὰ διὰ γοῦν τοῦ μετρίου μὴ ταχέως μηδ' ἀναισθήτως, ἀλλ' ἐν χρόνῳ πλείονι κενοῦσθαι τὸ πνεῦμα. πρὶν γὰρ ἐκεῖνο κενωθῆναι πᾶν, πῶς ἂν ἐκπίπτοι διὰ τοῦ τραύματος τὸ αἷμα, λέγοντός γε αὐτοῦ τοῦ Ἐρασιστράτου τὰς πορρωτάτω κειμένας ἀρτηρίας πρώτας ἀπολαύειν τῆς μεταχύσεως; κτλ; 4.2 (p. 154 Furley-Wilkie) τὶ τοίνυν συμβήσεται κατὰ τὸν Ἐρασίστρατον; ἐκκενοῦσθαι μὲν δηλονότι τὸ κατ' αὐτὴν πνεῦμα, συγκενοῦσθαι δ' αὐτῷ τὸ τῶν πλησίον ἀρτηριῶν· πλησίον δ' εἰσὶ τῆς εἰρημένης αἵ τ' ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν χεῖρα νεμόμεναι καὶ ἡ μεγάλη ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀφ' ἧς αὐτὴ πέφυκεν. ἀλλ' εἴπερ αὕτη κενωθήσεται, πᾶσα δήπουθεν ἀνάγκη πλησίον οὖσαν αὐτῆς τὴν ἀριστερὰν κοιλίαν τῆς καρδίας συνεκκενοῦσθαι ⟨καὶ⟩ τὴν τ' ἐπὶ κεφαλὴν ἀνιοῦσαν καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ῥάχιν καταφερομένην; 4.3 (p. 156 Furley-Wilkie) ἀναγκαῖον γὰρ ἔσται βελόνῃ τρωθείσης τῆς εἰρημένης ἀρτηρίας πρῶτον μὲν ἐκκενοῦσθαι τὸ ζωτικὸν πνεῦμα πᾶν, ἔπειτα δὲ εἰς ἁπάσας τὰς ἀρτηρίας αἷμα μεταχεῖσθαι˙ τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀριστερὰν κοιλίαν τῆς καρδίας

30 επις\υμ/πτωσις \και ουχι κενος αθρους τοπο[ς]/ ō P : ἀλ(λὰ) D. [δι]α̣ι̣ρε| D. **32** επισυμπειπτειν **33** επισυμπειπτουσων γ̣[(ὰρ)] legi : [δὲ] D. **35** correxi : κοὐ]δέ γε κένως[ις] D. **36** τουτο ατ̣ο̣π̣ο̣ι̣ // P, cf. Manetti 1986 : ταῦτα αγ̣α̣ν[. . .]ις̣ D., et ἄγαν νωθ⟨ε⟩ῖς coni. in adn. post (εἰσιν) spatium vacuum **37** [κ(ατὰ) το]ύ̣τους legi et supplevi : ε]ὐθὺς D. αποκριν̣° **38** πνευμ[α]τ̣ο̣ς̣ α̣π̣ο̣κριν̣ε̣ς̣[θ]α̣ι̣ P : πνεύμ[ατος εἴπω(μεν) εἰς]κρίν̣ε̣ς̣θ̣α̣ι̣ D. **39** μ[ὴ δ]ύ̣ν̣[ασθαι] κ̣ενὸν legi et supplevi : μ̣[ὴ τόπον κε]νὸν D. **40** απολιφθηνα̣ι̣ φ̣ή̣ς̣ο̣μ̣[(εν) ὅτ]ι̣ ο̣ὐ̣κ̣ ἐ̣χρῆν legi et supplevi : [ἀλ(λὰ) μὴν οὐκ ἐ]χρῆν D. **41** τ̣ο̣ύ̣τ̣[ωι τῶι λό(γω̣)] D. **42** τη[̣]η̣μ̣[4/5] ̣ P : τῆ[ι ἡμετέραι] D.

ϲυγκρίϲει λε[9/10 κ]α̣ὶ̣ ϲυνέ̣ρ̣[χε]ϲ̣θ̣α̣ι̣ τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣ τῶι πνεύμ̣α̣τ̣ι̣ τῶι ἀποκριθέντι· ο̣ὐκ ἀποκρίνεται δέ γε τοῦτο καὶ ϲυμπλη[ρ]οῖ τ̣ὸ̣ν̣ τοῦ κενω(θέντοϲ) πνεύματοϲ τ̣ό̣π̣ον, ἀ̣λ(λὰ) [̣] ̣ ̣ ̣ ̣[̣].

εἶτα κατὰ τοὺϲ Ἐραϲιϲ̣τ̣ρ̣α̣τ̣είουϲ τού⟨του⟩ϲ τε̣{ν} κενοῦται {μ̣ε̣ν̣ο̣ν̣}. κ̣α̣ὶ̣ [± 5] ̣ ̣ ̣ ̣ Ἐραϲιϲτράτειο̣ι̣ [̣ ̣]ει [̣ ̣ ̣ ̣] κ̣αρδία δε̣χ̣η[τῶν ἀρτη̣[ριῶ]ν̣ (ἐϲτὶν) κ̣α̣ὶ̣ [̣]ο̣υτ[̣ ̣ ̣] τ̣ο̣ῦ̣ πνεύματοϲ [̣]ο̣ιπον̣δ̣[[̣ ̣]ϲ̣δ̣ε̣ τ̣ω̣ ̣[πρώτη κενώϲεται [± 4] ̣ ̣ ̣θ̣α̣

κατὰ τοῦ μέγα †ρονε̣τ̣ο̣ϲ̣[κε-]

XXVIII νωθῆνα̣ι τὸ ἐν ταῖϲ ἀρτηρίαιϲ τῶι πολὺ κεχωρίϲθαι ταύταϲ τῆϲ καρδίαϲ, καὶ πάλι πρώτη πληρω̣θήϲεται αἵματοϲ πρὸ τ̣(ῶν) [ἀ]ρ̣τ̣η̣(ριῶν)· οὕτωϲ τε πολὺϲ χρόνοϲ γενήϲεται ε̣ἰ̣ϲ̣ τ̣ὸ̣ μετὰ τὴν κένωϲιν τοῦ πνεύματοϲ ῥ̣υῆναι [ἀ]π̣ʼ αὐτ(ῶν) τὸ αἷμα. καὶ ἐπὶ πᾶϲιν, εἴ-

περ ἡ̣ καρδία, π̣ρώτη κενουμένη τοῦ πνεύμ(ατοϲ), πρ̣ώ̣τ̣η καὶ πληροῦται κ(ατὰ) τὴν παρέμπτωϲιν

43 ⸌λε[(vel με[) 10/11]α̣ι̣⸍ P : ⸌λε[ίωϲ]⸍ D. ϲυνέ̣ρ̣[χε]ϲ̣θ̣α̣ι̣ legi et supplevi : ϲυνα[φίεϲθαι] D. **45** ϲυνπλη[κεν^ω **46** τ̣ό̣π̣ον ἀ̣λ(λὰ) [τ]ὸ̣ α̣ἷ̣μ̣[α] supplere possis : post τ̣ό̣π̣ον nihil legit D. post versus exitum nonnullas litteras add. P^mg quas legere nequeo: fort. ̣[1/2]ο̣τ̣ο̣[̣ ̣]μ | ̣ ̣ ̣ ̣ ̣[̣ ̣]ου : ⸌απο[̣ ̣]μ ̣ ̣ ̣ ̣[̣ ̣]ου⸍ R **47** correxi : τ̣ο̣ὺ̣ϲ̣[δε ὅ- D. **48** τε̣ in mg. sin. ⸌τε̣ν⸍κενου⸌ται⸍με̣ν̣ο̣ν̣ : fort. τε{ν} κενοῦται correxit imperfecte ex τὸν κενούμενον post κενοῦται spatium vacuum minimum post κ̣α̣ὶ̣ legit λ[̣ ̣ ̣ ̣] αἷμ[α ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] D. : ̣[̣ ̣] ̣ο̣ι̣α̣υ̣[̣] ̣ legit R **49**]ει vel]επ̣ κ̣αρδιαδ ̣χ̣η̣[P :]αι διαδ[ο]ῦ̣ν[αι] D. **50** τῶν ἐ̣π̣ι̣[̣] τοῦ tantum legit D. **51** [̣]ο̣ιπον̣δ̣[̣⟦ ̣ ̣ ̣]ϲ̣ι̣ϲ̣τ̣ρ̣α̣τ̣ο̣υ̣⟧ ut videtur P :] πολ[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] του[̣ ̣ ̣] D. fort. λ]οιπὸν δ̣[ὲ? **52** ante lacunam duo litterarum ⟦παραλεπτωϲειϲου⟧ linea transversa delevit P : ⟦παραδηταϲ⟧ τ̣ο̣τ̣[D.]ϲδε τω[̣ ̣] D. **53** πρω⸌τη⸍⟦θη⟧ post κενώϲεται nihil legit D. **53–54** ἕνε|κα τάτοῦ D. in adn. **54** κα⸌τα⸍τουμεγαρον̣ε̣τ̣ο̣ϲ̣ : fort. prave scriptum pro κατὰ τοῦ μέγα ῥέοντοϲ? : κα⸌τα⸍τοῦ μεταιονᾶι οϲ[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣κ]ε- D. in fine versus vestigia incertissima :].. κ̣ε̣- R **XXVIII 3** ⸌προ τ̣́ [α]ρ̣τ̣^η⸍ P : ⸌πρὸϲ [τ(ῶν) φλ(εβῶν)]⸍ D. **5** ε̣ἰ̣ϲ̣ τ̣ὸ̣ : ὥ̣ϲ̣τ̣ε̣ D. **6** [̣] ̣⸌αυ⸍τ́ P (fort. αποτ́ prius scripserat) : [τού]τ(ων) D. post αἷμα spatium vacuum **6–7** *paragraphus* valde evanida **7** πνευ^μ

αἵματοϲ, λ̣έ̣γ̣ω ὡϲ ἀναιρεθήϲεται τὸ ζῶιον τῶι ἐν ἀνοι-
κείωι γί(νεϲ)θ(αι) τόπωι τὸ αἷμα καὶ δεϲπόζοντι τοῦ ζώιου
μ̣[ορίω]ι̣. οὐκ ἔχει δέ ταῦτα
τοῦτον τὸν τρόπον· πολλῶν γ(ὰρ) διαιρουμέν(ων) ἀρτηριῶ(ν)
οὐδεὶ̣ϲ̣ ἀ̣π̣έ̣θ[ανεν]· οὐκ ἄρα ὑγιήϲ (ἐϲτιν) ἡ τ̣[(ῶν)δ]ε̣ τ̣(ῶν̣)
[Ἐ]ρ̣[α]ϲ̣ι̣ϲ̣τ̣ρατείων κεκομψευμένη δόξα. τ̣[ούτ](ων)
οὕ̣τ̣ωϲ ἐκ̣κειμέν(ων), ὅτι μ[(ὲν)] καὶ γ̣ί̣(νεται) διὰ τὰϲ ἀρτηρία{ω}ϲ
ἀνάδοϲιϲ ὑπεμνήϲαμ(εν), ὅτι δὲ καὶ κ(ατὰ) τὰϲ
ἀρτηρίαϲ ἀπεδείξαμ(εν)· καὶ πλείων γε̣
ἡ ἐν ταῖϲ φλεψὶ ἀνάδοϲιϲ ἤπερ ἐν τ̣α̣ῖ̣ϲ ἀρ-
τηρίαιϲ, ὡϲ ἀποδείξομ(εν). α′ μ(ὲν) γ(ὰρ) ἀξιολο̣γώ̣-
τεραί (εἰϲιν) αἱ φλέβεϲ (τῶν) ἀρτηριῶν· πιθανὸν δὲ
ἐν̣ τῶι ἀξ⟨ι⟩ολογωτέρωι πλείονα γί(νεϲ)θ(αι) τὴν
ἀνάδοϲιν παρὰ τὰ ειρ̣[̣] ̣ ϲ̣τ̣ο̣το̣ ̣ (εἶναι).
ἀξιο̣λ̣ογώτεραι δέ (εἰϲιν) τ̣[(ῶν) ἀ]ρ̣τηριῶν αἱ φλέβ(εϲ),
ἐν δ̣[ὲ τ]α̣ύ̣[ταιϲ πλ]είων γενήϲεται ἡ ἀνάδ̣οϲ(ιϲ).
[καὶ] β′· καὶ α̣ὐ̣τ̣[αί] (εἰϲιν) κ(ατὰ) τὸ μέγεθοϲ αἱ ἀρτηρίαι
ταῖϲ φλε[ψ]ίν – φέρε γ(ὰρ) ο(ὕτωϲ) ἔχειν – ἀ̣λλ̣̓ οὖν γε
αἱ μ(ὲν) ἀρτηρίαι μείζονεϲ οὖϲαι κ(ατὰ) τὴν περιο-
χὴν αὐτὸ μόνον φανήϲονται τῶι τε
τετραχίτωνεϲ (εἶναι) καὶ ϲυνεϲτ⟨άν⟩αι ἐξ εὐρώϲ-

9 \λ̣έ̣γ̣ω̣ ὡ̣ϲ̣/ (vel \λ̣ε̣γ̣ω̣ ο̣ϲ̣/ vel \λ̣ε̣γ̣ω̣ δ̣ε̣/) R : \λ̣ε̣γ̣ω̣/ Manetti 2011 : λόγῳ coni. D. in adn., «opp. ἔργῳ δὲ οὐκ ἀναιρεῖται, cf. v. 10» **10** και – μ̣[̣ ̣ ̣ ̣]ι̣ add. s. l. P. μ̣[ορίω]ι̣ supplevi spatii gratia : μ[έρει] D. **11** \πολλων γ́ διαιρουμεν´ / αρτηριω | ουδε̣ι̣ϲ̣ | α̣π̣ε̣θ[̣ ̣ ̣ ̣] add. s. l. et in mg. dextro P, cf. Manetti 1986 οὐδ[ὲν ἀπέθανεν] D. τ̣[(ῶν)]δε τ̣(ῶ̣ν̣) D. **12** κεκομψομενη P : corr. D. post δόξα spatium vacuum **12–13** *paragraphum* om. D. **13** textum corr. R, \και/γ̣ι̣()δ⟦ιοτ⟧\ιαταϲ/αρτηρια\ωϲ/ legit recte R (2016), διὰ τὰϲ ἀρτηρία⟨ϲ⟩ ὥϲ ⟨(ἐϲτιν)⟩ Manetti 2011, fortasse διὰ τὰϲ φλέβαϲ corrigendum? ὡϲ om. D. (ἐ̣ϲ̣τ̣ι̣ν̣) in fine versus legit D. **14–15** κ(ατα) \ταϲ/ ⟦αρ|τηριων⟧ \αρτηριαϲ/ ⟦προ⟧απεδειξαμεν **15** προαπεδείξαμεν D. **16–17** η \εν ταιϲ/⟦α̣π̣ο̣τ̣(ω̣ν̣)⟧ φλε\ψι/⟦βων⟧ αναδοϲιϲ ηπερ \εν τ̣α̣ι̣ϲ/ ⟦αποτ́⟧ αρ|τηρι\αιϲ/⟦ων⟧ **17** απο-διξομ́ ᾱ **18** εἰϲιν D. **19** corr. D. **20** αναδοϲιϲ P ει̣ρ̣[̣] ̣ϲ̣τ̣ο̣το̣ ̣ P : ε ̣ ̣[̣ ̣] ̣τ̣α̣το̣υ̣ R : παρὰ τὰ ἐλ̣[ά]χ̣[ι]ϲ̣τ̣α̣ τα̣ῦ̣[τ]α suppl. K. ap. D., sensui parum apta **21** φλεβ̄ **22** ἐν δ̣ὲ̣ τ̣α̣ύ̣τ̣α̣ι̣[ϲ πλ]είων R : ἐν δ[ὲ τ]ο̣ύ̣[τοιϲ πλ]είων Manetti 2011 : ἐν αἷϲ [εἰκότωϲ πλ]είων D. **22–23** supplevi αναδοϲ | [...] P : ἀνάδο|ϲιϲ D. **23** β̄ α̣π̣[̣ ̣ ̣] P, ut videtur, [εἰ ἴϲαι] D. : supplevi ex. gr., sed ὅ̣μ[οιαι] malim **24** α̣λλ̣ ουν γ̣ε P : ε̣ἰ δ̣᾽ οὖν ἴ̣ϲ̣[αι] D. **25** μιζονεϲ **27** corr. D.

των τ(ῶν) χιτών(ων). αἱ δὲ φλέβεϲ ἀϲθενέϲτερα̣ι̣ ὑ̣π(άρχουϲαι) κατὰ τὴν περιοχὴν τῶι μονοχίτωνεϲ̣ εἶναι, ὅμωϲ εὐρυκοιλιώτεραί γ̣έ̣ εἰϲιν τ(ῶν) ἀρτηριῶν, εὐρυκοιλιώτεραι δὲ ο̣ὖ̣[ϲαι], πλείονα ἕξουϲιν καὶ τὴν ἀνάδοϲιν̣ τ̣ὴ̣ν̣ εἰϲ αὐτὰϲ γι(νομένην). τὸ δὲ γʹ· αἱ μ(ὲν) ἀρτηρίαι π̣[λ]εῖο̣ν̣ ἔχουϲ̣ι τὸ παρακείμενον ἐν αὐτ(αῖϲ) πνεῦμ(α), [ἧττον δ]ὲ τὸ αἷμα. αἱ δὲ φλέβεϲ πλ̣εῖον [ἔχο]υ̣ϲ̣ι̣ τ̣ὸ αἷμα, ἐλάχιϲτον δὲ τὸ πνεῦμ(α). ἀ̣ρέϲ̣κ̣ε̣ι̣ γ(ὰρ) ἡμῖν καὶ ἐν ἀρτηρία̣ καὶ ἐν φλεβὶ κ̣α̣τ̣ὰ̣ φ̣ύ̣ϲιν παρακεῖϲθαι καὶ αἷμα καὶ πν̣ε̣ῦ̣μ̣(α), [οὕτ]ω̣ϲ̣ δὲ ταῦτα παρακεῖϲθα⟨ι⟩, κα[θὼϲ] πρόκειται. πλὴν ἐπεὶ ἐν μ(ὲν) ἀρτηρία̣ {[π]λ̣ε̣ι̣ο̣ν̣} πλεῖον τὸ πνεῦμα, ἐν δὲ φλεβὶ ἔλ̣[αττ]ο̣ν̣ τοῦτο, πιθανώτερον πλείονα γ̣ί̣(νεϲ)θ(αι) [ἐν] φλεβὶ τὴν ἀνάδοϲιν ἤπερ ἐν ἀρτ(ηρία̣). κ̣αὶ δ̣ι̣ὰ̣ μ̣(ὲν) τ̣ο̣ύ̣τ(ων) ϲυνακτέον ὡϲ πλείων [γί(νεται)] ἡ̣ ἀ̣ν̣ά̣δοϲιϲ ἐκ τ(ῶν) φλεβῶ(ν) ἤπερ ἐξ ἀρτηριῶ(ν).

ὁ μέντοι γε Ἡρόφιλοϲ ἐναντίωϲ διείληφ̣ε̣[ν]· ο̣ἴ̣ε̣τ̣α̣[ι] γ̣(ὰ̣ρ̣) πλείονα μ(ὲν) γί(νεϲ)θ(αι) ἀνάδοϲιν ἐ̣ν̣ τ̣αῖϲ ἀρτηρίαιϲ, ἥϲϲο̣ν̣α δὲ ἐν ταῖϲ φλεψὶ διὰ δύο ταῦτ[α]· αʹ μ(ὲν), ἐπειδήπερ ἀ̣μ̣φότεραι μ(ὲν) ὀρεκτικ[ῶ]ϲ ἔχουϲι τῆϲ̣ τροφῆϲ, ἥ τε φλὲψ κ[α]ὶ ἡ ἀρτη-
XXIX ρία, ἐπεὶ δὲ κατ̣ʼ ἴ̣ϲ̣ον ὀρέγονται τῆϲ τροφῆϲ,

XXVIII 33–35 cf. Anon. Brux. 44 (= Vindic. in Wellmann, *Fragmente*, p. 234, 11–14) ut graece dicimus ἀρτηρία μικρὸν μὲν τὸ αἷμα, πολὺ δὲ τὸ πνεῦμα, αἱ δὲ φλέβεϲ πολὺ ἔχουϲι τὸ αἷμα, μικρὸν δὲ τὸ πνεῦμα, id est arteria multum habet spiritum et modicum sanguinem, venae autem multum habent sanguinem et modicum spiritum **46–XXIX 23** Herophilus: T 146 von Staden

28 τ(ῶν) deleverit D. in adn. post χιτών(ων) spatium vacuum **31** ⸌γ̣ε⸍ P : om. D. **32** suppl. D. **33** post γι(νομένην) spatium vacuum γ̄ **34** π̣λ̣εῖο̣ν̣ D. ⸌εναυ^{τ}⸍ πνευ^{μ} **35** [ἧττον δ]ὲ supplevi spatii gratia, [ἐλάχιϲτον δ]ὲ D. post αἷμα minimum spatium vacuum **36** πνευ^{μ} **37** ἀρέ̣[ϲκει] D. ⸌εν⸍φλεβι **38** πνε̣υ̣^{μ} **39–40** suppl. D. **39** παρακεῖϲθαι D. **40** post πρόκειται spatium vacuum **41** πλειον bis perperam scripsit P, delevi cum D. **42** ε̣ .[. . .]ο̣ν̣ P, supplevi : [ἐναντί]ον D. **43** αρ^{τ} **45** suppl. D. φμεβ^{ω} ut videtur P, corr. D. αρτηρι^{ω} **47** |φ̣ε̣ν̣ D. **48** post ἀρτηρίαιϲ spatium vacuum ἥϲϲ[ον]α D. **49** ᾱ

κατ᾽ ἴϲον καὶ ἡ ἀνάδοϲιϲ εἰϲ αὐτὰϲ γενήϲεται. δεύτερον δέ· αἱ μ(ὲν) ἀρτηρίαι, φ(ηϲίν), ϲυϲτέλ⟨λ⟩ονταί τε καὶ διαϲτέλλονται τόν τε ϲφυγμὸν ἀποδιδόαϲιν, αἱ δὲ φλέβεϲ οὔτε ϲυϲτέλλονται οὔτε διαϲτέλλονται οὐδὲ ϲφυγμωδῶϲ κινοῦνται. ἐπεὶ τοιγ(άρ)τοι αἱ μ(ὲν) ἀρτηρία(ι) [ϲ]φυγμωδῶϲ κινοῦνται, αἱ δὲ φλέβεϲ οὐ κινοῦνται [ϲ]φυγμωδῶϲ, ταύτῃ ἐπὶ τ(ῶν) ἀρτηριῶν διὰ [τ]ὴν διαϲτọλὴν εὔ[λο]γόν (ἐϲτιν) πλείονα γί(νεϲ)θ(αι) τὴν ἀνάδοϲιν ἤπερ τ̣ὴ̣ν̣ ἐπὶ τ(ῶν) φλεβῶν διὰ τὴν εἰρημένην αἰ(τίαν). οὐκ ὀρθ[ῶ]ϲ δὲ ὁ προκείμενοϲ ἀνὴρ ἐποίηϲεν· οὐ γ(ὰρ) ἐνόηϲεν ὡϲ εὐρυκοιλιώτεραί (εἰϲιν) αἱ φλέβεϲ παρὰ τὰϲ ἀρτηρίαϲ, εὐρυκοιλιώτεραι δὲ οὖϲαι, π̣λ̣ε̣ίονα δεόντωϲ ἕξουϲι καὶ τὴν ἐν αὐταῖ[ϲ] γινομένην ἀνάδοϲιν· καὶ π(ρὸϲ) μ(ὲν) τὸ α′ α̣ὐτοῦ κεφάλαιον τοῦτο κ̣αθήξει λέγειν, πρὸϲ δὲ τὸ δεύτερον ἐροῦμ(εν) διότι α̣ἱ̣ ἀρτηρίαι ϲφυγμωδῶϲ κ̣ι̣ν̣ο̣ῦνται, ϲυϲτελ⟨λ⟩ọ́μεναι̣ καὶ διαϲτελλόμε̣να̣ι̣, ọ(ὕτωϲ) [δ]ὲ κινούμεναι ἐκ̣θλίψουϲιν εἰϲ τὸ ἐκτ̣ọ̣̀ϲ̣ τὴν τροφ̣ήν· εἰ δ̣ὲ ταῦτα ọ(ὕτωϲ) ἔ̣χ̣ει, ὁμολογουμ̣ένωϲ ἐπ̣[ι]ϲυνάγεται ὅτ̣ι̣ πλείων ἀνάδοϲιϲ γί(νεται) τρο[φῆ]ϲ̣ εἰϲ τὰϲ φλέβαϲ ἤ̣π̣ε̣ρ̣ εἰϲ τὰϲ [ἀρ]τηρίαϲ. ἀλ(λὰ) ἑ̣π̣[ο]μένωϲ κ̣[ἀ]κεῖνο δεῖ ὑπονοῆϲαι, ὡϲ [τρο]φ̣ὴ̣ παράκειται ἐν ταῖϲ ἀραιότηϲι τ(ῶν) φλεβῶν [κ]α̣ὶ̣ [τ(ῶν)] ἀ̣ρτηριῶν. καὶ κ̣ο̣ι̣ν̣ῶ̣ϲ̣ ἐν πάϲῃ ἀραιό[τη]τ̣ι̣ τετμ̣η̣μένῃ κ̣α̣τ̣ὰ̣ τὸ ἡμέτερον ϲῶμα

XXIX 2 ε⸌ιϲ⸍⟦ξ̣⟧ αυτ⸌αϲ⸍⟦(ων)⟧ **3** corr. D. **5–6** ϲυϲτελ⸌λ⸍ον|ται P **7** κεινουνται post κινοῦνται spatium vacuum αρτηρι$^{\alpha}$ **8** κεινουνται **9** κεινουνται **10** ⸌δια[τ]ην⟦ωϲ . . . . . ⟧διαϲτọλην⸍ P : ⸌διὰ [τ]ὴν ὦϲ[ιν ἐ]κ[εί]ν[η]ν⸍ D. von Staden **11** ⸌τ̣η̣ν⸍ (pr.) P : om. D. **12** post αἰ(τίαν) spatium vacuum **13** ενοηϲεν : ν in fine p. c. ex littera incerta **16** ἐν ex εἰϲ **17** $\overline{α}$ **18** α̣υ̣τ̣ου P : τ̣ο̣ύ̣τ̣ο̣υ̣ D. von Staden **19** διοτι ⟦ωϲπερ⟧ **20** κ̣ε̣ι̣ν̣ο̣υ̣νται **20–21** ϲυϲτελ| ̣μεναι P : corr. D. **21–22** κειvου|μεναι **22** εκ̣θλειψουϲιν **22–23** τρο|[φὴν] D. **25** ⸌η̣π̣ε̣ρ̣⸍ **26** ε̣ ̣[̣]μενωϲ P, supplevi : [⟨ὁμο⟩λ̣ο̣γ̣ου]μένωϲ sic D. **27** [τροφὴ] D. **28** [κ]α̣ὶ̣, vix umbrae litterarum : καὶ D. **29** |τ̣η̣τι D.

[πα]ράκειται̣ τροφὴ καὶ ἀνάδοσις γί(νεται) εἰς αὐτὴν κ̣α̣[ὶ] π(ρόσ)θ̣ε̣ς̣ι̣ς̣ τ̣ῶ̣ι̣ ὅ̣λ̣ω̣[ι] σώματι, [ὥ]στε καὶ κ̣(ατὰ) τὰς κοιλότητας τ̣(ῶ̣ν̣) ἀ̣ρτηριῶν καὶ τ(ῶν) [φλ]εβῶν παράκ̣ε̣ι̣τ̣α̣ι̣ τροφὴ καὶ ἀνάδοσις [τ]α̣ύ̣τ̣η̣ς̣ ε̣ἰ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ά̣ς̣. κ̣α̣ὶ̣ μὴ̣ν̣ κἀκεῖνο δ̣[εῖ ὑ]πολαβ[ε]ῖν, ὡς ἡ τροφὴ π̣[ᾶς]α οὐ προσ[τίθε]ται ἀναδιδομένη τῶι ὅλωι σώματι, [ἀλ]λ̣ὰ τὸ μ(ὲν) νόστιμον τὸ ἀπ᾿ αὐτῆς ἀνα[δί]δ̣οται̣ κ̣αὶ π(ρος)τίθετ̣α̣ι̣ τῶι σώματι, τὸ [δ]ὲ̣ ἀλλότ[ρ]ιον καὶ σκυβαλῶδ̣ε̣ς̣ χωριζό[μ]ενον ε̣ἰς ἔντερα διὰ τ(ῶν) ἀποπάτ(ων) ἀπο[κ]ρ̣ί̣ν̣ε̣τ̣α̣[ι]. ἀ̣λ̣(λὰ) γ̣ά̣ρ̣ τ̣ο̣ι̣ ε̣ἰ̣ πᾶσα ἡ λαμβανομέν(η) τροφ(ὴ) [ἀ]νελαμβάνε̣τ̣ο̣ [καὶ] π(ρος)ε[τ]ίθετο, εἶτα [μη]δεμί̣α̣ ἀπ᾿ αὐτῆς ἐγ̣ί̣νετο ἀπόκρι[σις], ε̣ὐ̣κ̣ό̣[λω]ς ὑπ[ε]ρφυεῖς κ(ατά) τε τὰ μεγέθ(η) [καὶ] τὰς ῥ̣ώ̣μ̣α̣ς̣ ἂν ἐγινόμεθα. ἐπεί [δὲ] οὐ [πᾶσ]α̣ π(ρος)τίθεται ἀλλ᾿ ὥ̣ς̣περ ἡ νόστ̣[ι]μ̣ο̣ς̣ ⟨τροφὴ⟩ ἤδ̣[η] ἀλλοτρίας ἀποκρίνεται [οὕτω] κ̣α̣ὶ̣ μέτριοι κατὰ σώματα [. . .] . αυτ[.]. τ(ῶν) δὲ ὑποδεδειγμένων [. .]ο̣υ̣ ὑ̣π̣[ὲ]ρ̣ τοῦ διὰ τῆς κύστεως [ἀπο]κ̣[ρ]ινο[μέ]νου διάστασις γεγένηται

XXIX 49–XXX 15 de urinis cf. ex gr. Gal. *Nat. fac.* I 13 (*Scr. min.*, III 122, 17 sqq.), adv. Asclepiadem

31 κ̣α̣[.]π́θ̣ε̣ς̣ι̣ς P : ὁ̣μ̣ο̣[λογ]ο̣υ̣[μ(έν)]ω̣ς D. **34** [τ]α̣ύ̣τ̣η̣ς̣ ε̣ἰ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ά̣ς̣ legi : [γί(νεται)] αὐτῆς D. post α̣ὐ̣τ̣ά̣ς spatium vacuum κἀ[κε]ῖνο D. **35** δ̣ε̣ῖ̣ ὑπολαβ[εῖ]ν D. velim οὐ πᾶσα, cf. v. 46 **39** σκυβα[λ]ῶδ[ε]ς D. **41** [κ]ρίν[εται] D. [.] . γαρτ̣ο̣ι̣ ε̣ι̣ ut videtur P, ἀ̣(λ̣λ̣ὰ̣) γ̣ά̣ρ̣ τ̣ο̣ι̣ εἰ interpretavi : [εἰ] γ̣ά̣ρ̣ τ̣ο̣ι̣ D. λαμβανομεν̄ τροφ̄ P^{mg} **42** [ἀ]νελαμβάνε̣τ̣ο̣ [καὶ] legi et supplevi : ἀναλαμβαν[ομέν]η D. **43** [μη]δεμ[ία] D. **44** ε̣ὐ̣κ̣ό̣[λω]ς supplevi : κ]ἂν ἡ̣[μεῖ]ς D. μεγε^{θ} **45** [. . .]τας . . . α̣ς̣ας P, ας mendose scripsit pro ἂν, correxi : [καὶ] τὰς [ῥώ]μας D. επι **46** [. (.)]ου[. . .]α̣ P, supplevi : [ἀεὶ ἡμῖν] D. νο^{c} **46–47** ἀλλ᾿ [ἐπ⟨ε⟩ί]περ ἡ νόσ(τιμος) | [ἀεὶ τ̣ρ]οφ̣ὴ [τῆς] ἀλλοτρίας D. **47** τ̣[.]μ̣ο̣ς̣ηδ̣[.] P, legi et supplevi **48** [ὡς εἴρηται] μέτριοι κατὰ ⟨τὰ⟩ σώματα coni. D. in adn. **49** [. . .]αυτ[.] τ(ῶν) P : [τε] καὶ τ[ού]τ(ων) R : [ἐσμεν] οὕτ[ω] D. ante τῶν spatium vacuum **50** litterae incertissimae :[πρῶτόν] (ἐστιν) τ[ὸ περὶ] τοῦ D. **51** *ekthesin* omisit Manetti 2011 [ἀποκρ]ινο[μ(έν)ου, πε]ρ̣ὶ̣ ο̣ὗ̣ [ἰ]δία στάσις D.

[π]αρὰ τοῖϲ ἀρχαίοιϲ τ(ῶν) φιλοϲόφων·
[οἱ] μ(ὲν) γ(ὰρ) εἶπ̣[ο]ν ἐν τῶι προϲφερομένῳ̣
XXX ὑγρῶι ἐνυπάρχειν φ[± 7].
δε καὶ νόϲτιμον καὶ [± 9 τ]ὸ̣ μ̣(ὲν)
νόϲτιμον ἀναλαμβ̣[άνεϲθαι] ̣ [̣].
μάτ(ων) καὶ π(ροϲ)τίθεϲθαι το[ῖϲ ϲώ]μ̣α̣ϲ̣ι̣ν̣, τὸ
δὲ φαῦλον φέρεϲθαι ε[ἰϲ κ]ύ̣[ϲ]τ̣ι̣ν καὶ κ̣ατὰ
τὰϲ ἀπουρήϲειϲ ἀποκρί̣ν̣ε̣ϲ̣θ[αι] ε̣ἰ̣ϲ̣ τ̣ὸ̣ ἐ̣κ̣τό̣(ϲ).
οἱ δὲ ἔφαϲαν πᾶν μ(ὲν) ὑγρὸν ο̣ ̣ [̣ ̣ ̣]η̣ϲ̣τ̣ ̣ ̣
ἑαυτῶι (εἶναι), ἤδη δὲ κατὰ [τ]ὰϲ προϲφορ[ὰ]ϲ̣
αὐτοῦ τὸ μ(ὲν) ἀναδίδ[οϲ]θαι καὶ π(ροϲ)τ̣[ίθ]ε̣ϲ̣θ̣α̣ι̣
τοῖϲ ϲώμαϲιν, τὸ δὲ κ̣[(ατα)φέρε]ϲ̣θ̣α̣ι̣ ε̣[ἰ]ϲ
τοὺϲ κατὰ τὴν κύϲτιν [τόπουϲ καὶ διὰ]
τῆϲ ἐν τούτοιϲ ἐνυπαρχο̣[ύϲηϲ] δυνά[μεωϲ ἔνθ]ε̣ν
ἀποκρίνεται δριμύ τε κ̣[αὶ ἁλμυρόν.]
ταύτῃ γ(ὰρ) τὸ οὖρον ἑλκοῦν̣ [τε καὶ δά]κ̣ν̣ο̣(ν),
ὅτι (ἐϲτὶν) δριμύ τε καὶ ἁλμυρόν. [ἀλλ' ἐκεῖ-]
νο ῥητέον ὅτι ἐπὶ τοῦ πρώτ[ου ἐκκει-]
μένου γίνονται οἱ πλείου[ϲ τ(ῶν) ἀρχαί]ω̣ν
καὶ εἰϲ τοῦτο ὑποδείγματι χρῶν[ται τῇ θα-]

15–24 *CPF* I.1, 100 3T

52 [καὶ π]αρὰ D. **53** προϲφερομεν^ω **XXX 1–2** φ[ύϲιν διπλῆν τοιάν]|δε D. **2** [φαῦλον ἐν(εῖναι), ὧν τὸ μ](ὲν) D. **3–4** ἀναλαμ[βάνεϲθαι δια τῶν ἀραιω]|μάτ(ων) D. **4–10** fr. VI D. hic coniunxit Manetti 1997 **4** το[ῖϲ ϲώμαϲιν] τὸ D. **5** ε[ιϲ κ]υ̣[ϲ]τ̣ι̣ν και κ̣ατα P (+ fr. VI D.) : ε[ἰϲ τὸ κάτω καὶ] διὰ D. **6** ἀπο-κ̣ρ̣ι̣ν̣ε̣ϲ̣θ[αι] ε̣ι̣ϲ̣ τ̣ο̣ ε̣κ̣τ^ο P (+ fr. VI D.) : ἀποκρ̣[ίνεϲθαι εἰϲ τὸ]ε̣κ̣τ(όϲ) D. **7** ὑγρο̣ν ο̣ ̣ [̣(̣)]ι ̣η̣ϲ̣τ ̣ ̣ vel] ̣ ̣π̣τ̣[̣]ν̣ P (+ fr. VI D.) : ὑγρ[ὸν ὁμοειδὲϲ αὐτὸ] D., velim ὁμογενὲϲ, ὁμοιότροπον vel similia **8** [τ]αϲ προϲφορ[α]ϲ̣ P (+ fr. VI D.) : [τὴν ἀνάληψιν] D. **9** αναδιδ[οϲ]θαι και π(ροϲ)τ̣[ιθ]ε̣ϲ̣θ̣ ̣ ̣ P (+ fr. VI D.) : ἀναδιδ[όμενον προϲτίθεϲθαι] D. **10** κ̣[vel λ̣[vel μ̣[vel ν̣[[̣ ̣ ̣ ̣] ̣ ̣ ̣ ̣ ̣[̣] ̣ P (+ fr. VI D.), supplevi ex. gr. : μ[ὴ ἀναδιδόμενον εἰϲ] D. **11** κύϲτιν [τόπουϲ φέρεϲθαι ὅθεν διὰ] D. **12** \ενυπαρχ̣ο̣[υϲηϲ]/ δυνά[μεωϲ ἔνθ]ε̣ν supplevi (]α̣ν in fine versus Manetti 1997) : δυνά[μεωϲ μεταβαλλόμ(εν)ον] D. **13** [καὶ ἁλμυρὸν γενόμενον] D. **14** ἑλκοῦν̣ [τε καὶ δά]κ̣ν̣ο̣(ν) R (2016), ελκου[± 8]κ̣ν̣ο̣ vel]κ̣ν̣ω̣ P, ἑλκωτ̣ι̣[κὸν καὶ δά]κ̣ν̣ω̣(δεϲ) (sic), in fine versus etiam δά]κ̣ν̣ο̣(ν), ex. gr. Manetti 2011 : ἑλκού̣ϲ̣[ηϲ δῆλον] D. **15** ἁλμυρὸν [sp. vac. π(ρὸϲ) δὲ ἐκεῖ-] suppl. D. supplevi ex. gr. **16–18** suppl. D. **18** του\το υ/ποδιγματι

λάϲϲῃ καὶ τῶι ἡλίωι· οὗτοϲ [γ(ὰρ) τῷ ἄναμ-]
μα νοερὸν ἐκ θαλάϲ[ϲηϲ εἶναι ἀπὸ]
τοῦ νοϲτίμου τοῦ κ(ατὰ) τὴν θ̣[άλαϲϲαν]
τρέ[φ]εται, ἀναλαμβάνων μ[ὲν τὸ λεπτόν, τὸ δὲ]
ἀργότερον καὶ παχύ̣τερον κ[αὶ ἁλμυρὸν (κατα)λεί-]
πων ἐν τῆι θαλάϲϲηι. ἀ[π]ο̣φ̣[έρεται δὲ καὶ ἀπὸ]
τοῦ π(ροϲ)φερομένου ὑγροῦ τὰ τ[ρέφοντα ἡμᾶϲ]·
ἀπὸ γ(ὰρ) τούτου τὸ μ(ὲν) νόϲτιμον̣ [καὶ λεπτὸν]
ἀναδίδοται εἰϲ τὰ ϲώμα[τα ἡμῶν, τὸ δὲ]
φαυλότερον καὶ ἀργότερον ϲκύ̣[βαλον διὰ]
τὴν κύϲτιν εἰϲ τὸ ἐκτὸϲ ἀ̣π̣ο̣κ̣ρ̣[ίνεται].
τούτων οὕτωϲ ἐκκε̣ι̣μ̣έν(ων) α̣[
οὐκ ἔχομ(εν) παγίωϲ εἰπεῖν πε̣[ρὶ τοῦ ὑγροῦ]
τοῦ ἀποκρινομένου κ(ατὰ) τὰ⟨ϲ⟩ ἀπου[ρήϲειϲ, πό-]
τερον τὸ ἀλλότριόν (ἐϲτιν) τὸ ἀποκρ[ινόμενον ἐπὶ]
τ̣ῶ̣ι̣ ἐ̣ν τῶι ὑγ[ρ]ῶι κ̣α̣ὶ̣ [
ἐνυπάρχειν ἄχρειον ὑγρὸν [ἢ ἐν τῇ]
κύϲτει μεταβάλλει̣ π̣(ρὸϲ) τ̣ο̣ϲ̣α̣[
κεῖνο δὲ λέγομ(εν) ὅτι ἀπὸ τοῦ π̣[(ροϲ)φερομ(ένου)]
ὑγροῦ ἀποκρίνεται κατὰ̣ τὰ̣ ϲ̣[ώματα]
ὑγρὸν δριμύ τε καὶ ἁλμυρόν. κ̣[αὶ ταῦτα μ(ὲν)]
περὶ τῆϲ διοικήϲεωϲ τῆϲ κ(ατὰ) τὴν [κύϲτιν. πει-]
> ρῶνται δὲ κ(ατα)ϲκευάζειν ὅτι ἀπὸ παν̣[τὸϲ τοῦ]
ϲώματοϲ ϲυνεχεῖϲ γί(νονται) ἀποφοραὶ λ̣ο̣[γιζόμενοι]

19–20 ἄναμμα νοερὸν ἐκ θαλάϲϲηϲ: Aët. II 20.4 (*Dox. Gr.*, p. 349b) et 16 (*Dox. Gr.*, p. 351b) Heraclito, Hecataeo, Cleanthi (*SVF* I 501), Stoicis (*SVF* II 655–656) definitionem tribuit; Chrysipp. *SVF* II 650 (= D. L. 7.144); Zeno *SVF* I 121; Porph. *De antro nymph.* 11 (p. 12, 27–29)

19–23 suppl. D. **19** post ἡλίωι spatium vacuum **24** post θαλάϲϲηι spatium vacuum ἀπ̣ο̣φ[έρεται δὲ ὁμοίωϲ] D. **25–27** suppl. D. **28** supplevi : ϲκ[ὼρ γι(νόμενον) διὰ] D., sed cf. XXIX 39 **29** ἀποκρ[ίνεται] D. **30** ἀ̣[πορούμ(εν)οι μ(ὲν)] D. **31–32** suppl. D. **32** ˎταˏ perperam pro ˎτὰϲˏ P, supplevi ἀπου[ρήματα D. Manetti 2011 R, sed cf. XXX 6 **33–34** ἀποκρ[ινόμ(εν)ον, ὃ ἐν|υ[πῆ]ρχεν D. **34** τ̣ο̣δ̣ε̣ι̣ vel τ̣ο̣δ̣ε̣ρ̣, ut videtur, sed litteras correxit P, fort. τῶι ex τοδε interpretandum ὑγ[ρ]ῶι καὶ [ὅ φύϲει δοκεῖ] D. **35** αχριον [ἢ ὃ γι(νόμενον) ἐν τῆι] D. **36** μεταβάλλεται D. π̣ʹ τ̣ο̣ϲ̣α̣[ut videtur P, fort. π̣(ρὸϲ) τ̣ὸ̣ ϲ̣α̣[πρὸν? : [πρὸϲ τὸ φαῦλον D. **36–37** sp. vac. ἐ]|κεῖνο D. sed ἐ]|κεῖνο legere non necessarium, cf. IX 34 **37–45** suppl. D. **39** post ἁλμυρόν spatium vacuum

ἀπό τιν(ων) τοιούτ(ων)· καὶ πρῶτον ἀπὸ τ(ῶν) ἀ[ρωμάτ(ων)]. ἀρώματα γ(άρ), φ(αcιν), εἰ πόρρω κέοιτο, [ὀcφραινό-]μεθα τῶι cώμα⟨τα⟩ φέρεcθαι ἀπ᾽ αὐτ̣[(ῶν) εἰc ἡμᾶ]c̣.

τάχα δὲ πρὸc ταῦτ᾽ ἐροῦcι ἀπὸ μ(ὲν) τ̣(ῶν) [ἀρωμάτ(ων)] μὴ γί(νεc)θ(αι) ἀποφορὰν cωμάτ(ων), π̣ρο̣[πάcχειν δὲ τὸν ἀέρα π(ρὸc) τ(ῶν) ἀρωμάτ(ων)· τρό̣[πον] δὲ τοῦτον κατὰ τὰ[c ε]ἰcπνοὰc [αἴcθηcιν γί(νεc)θ(αι)] ἡμῖν τ(ῶν) ἀ̣πὸ τ(ῶν) ἀρωμάτ(ων) δυ(νάμεων) κ̣α̣[ὶ] μ̣ὴ̣ εἶναι ἀποφοράν. νωθρὸν δὲ λία[ν φαίνεται]

τοῦτο· cώματα γ(άρ) (ἐcτιν) κατὰ τὸ λόγωι θ̣ε̣[ωρητὸ]ν̣
XXXI τὰ ἀποcπώμενα ἀπὸ τ(ῶν) ἀρωμάτ(ων). καὶ τοῦτο δῆλον ἐπὶ τ(ῶν) πεπαλαιωμέν(ων) ἀρ{αι}ωμάτ(ων)· ταῦτα γ(ὰρ) ἀcθενῆ καὶ οὐκ ἐνεργοῦ̣[c]αν ἴcχει τὴν δύναμιν διὰ τὸ πολλὴν γεγενῆ̣cθαι ἀπ᾽ αὐ-τῶν διὰ τὸν χρόνον ἀποφορὰν ἐξ ὧν̣ cυνάγεται τὸ λεγόμενον. καὶ ἀπὸ τ(ῶν) κρεῶν δὲ ταὐτὸ ὑπο-

μ̣ιμνήcκουcι λέγοντεc τὰ μ(ὲν) ἕωλα κουφότερα (εἶναι) καὶ ὀλιγοτροφώτερα, τὰ δὲ πρόcφατα βα⟨ρύ⟩τερα καὶ πολυτροφώτερα. καὶ τοῦτο δῆλον ἐπὶ τῆc αὐτ̣ο̣ψίαc· cταθὲν γ(ὰρ) τὸ ἕωλον κρέαc κατα-λήψη̣ κουφότερον, τὸ δὲ π(ρόc)φατον βαρύτερον· τίνοc αἰ(τίαc) γι(νομένηc); δηλονότι τῶι ἀπὸ μ(ὲν) τ(ῶν) ἑώλων πολλὴν γ̣ε̣γο̣ν̣έναι ἀποφοράν, ἀπὸ δὲ τ(ῶν) π(ροc)φάτ(ων) ε̣λ̣αττον, καὶ μὴ διαφέρειν ἢ κατὰ τὸ αἰcθητὸν ἀ̣πο̣ τοῦ ὑπο̣κειμένου ποιεῖcθαι ἀ̣φαίρεcιν ἢ κ(ατὰ)

46–51 cf. Arist. *Sens.* 5 (443b1–2); *de An.* II 7 (419a25); III 12 (434a 22–435a 10); Thphr. *De odor.* 1; *De sens.* 20; fr. 277A FHSG (= Priscian. *Metaphr.*, p. 14, 10–12 Bywater). ἡ δὲ ὄcφρηcιc, φηcί, διὰ τοῦ ἀέροc ὥcπερ ἀναμιγνυμένου πωc ἔοικε καὶ πάcχοντοc, ἡ δὲ ἀκοὴ cχηματιcμένου; cf. Priscian. *Metaphr.* 28 (p. 13, 16–21 Bywater) ἀπελθόντοc τοῦ ὀcφραντοῦ ἐμμένειν τὴν ὀcμὴν οὐ διὰ τὰ ἀπορρεύcαντα μόρια μόνον ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ πεπονθότοc τι τοῦ ἀέροc

43 ἀ[ψύχων Leith 2014b R **44** φαcὶν D. πωρρω **45** corr. D. αυτ̣[± 5]c ̣ P : supplevi ex. gr. : ἀπ᾽ αὐτ[(ῶν) π(ρὸc) ἡμᾶc] D., brevius spatio **46** suppl. D. **47** π̣ρο̣[πάcχειν suppl. Garofalo : [δ]ι̣α̣[τίθεcθ(αι)] D. **48–49** suppl. D. **50** κ̣α̣[ὶ] μ̣ ̣ P : δια[πνοῶν καὶ μὴ] D. **51–52** suppl. D. **51** post ἀποφοράν spatium vacuum **XXXI 2** corr. D. **4** fort. γεγενε̣cθαι P **5** ὧ[ν] D. cυναγεται : c ex φ **6** post λεγόμενον spatium vacuum τατο **8** corr. D. **13** post ἀποφοράν spatium vacuum **14** ε̣λ̣αττον P : ὀλ̣ί̣γον D.

τὸ λόγωι θεωρητόν. καὶ μὴν καὶ ἀπὸ τ(ῶν) ἄρτ(ων) ṭαὐṭὸ κ(ατα)σκẹυάζουσιν· οἱ γ(ὰρ) θερμότεροι βαρύτεροί ṭ[ε] καὶ πολυτροφώτεροι, οἱ δὲ ψυχρότεροι κọυφότεροι καὶ ὀλιγοτροφώτεροι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. καὶ ταὐτὰ πιστοῦσιν οἱ ἀλεῖπται· οὐκ ἄν ποτε γ(ὰρ) π(ροσ)έφẹρον τοῖς ἀθληταῖς θερμούς τε ἄρτους κ̣α̣ὶ πρόσφατα κρέα, εἰ μὴ βαρύτερα ἦ⟨ν⟩ καὶ πολυτ̣ροφώτερα, τοὺς δὲ ψυχροτέρους ἄ̣ρ̣τ̣ους καὶ τ̣ὰ̣ ἕ̣ωλα τ(ῶν) κρεῶν ἐξέκλινον, εἰ μὴ ὀλιγότροφα καὶ κοῦφα ὑπ(ῆρχεν). π(ρὸς) τούτους τοὺς

λόγους ἀντιφέρονται οἱ Ἐμπ(ειρικοὶ) λέγοντες· “οὐκ εἴ τι ἀπό τινος ἀφαιρεῖται, ἐκεῖνο ὀφείλει κοῦφον γί(νεσ)θ(αι), οὐδ' εἴ τί τινι προστίθεται, ἐκεῖνο βαρύτερον γί(νεται), ἀλ̣λ̣' (ἔστιν) ὅτε π(ροσ)θέσεως γ̣ινομένης τὸ ὑποκείμενον κ(ατα)σκευάζεται κουφό⟨τερο⟩ν, (ἔστιν) δ' ὅτε καὶ ἀφαιρέσεως γ̣ενομένης τὸ ὑποκείμεν(ον) γί(νεται) βαρύτερον, ὡς ἐπὶ τ(ῶν) ἀσκῶν καὶ ἐπὶ τ(ῶν) [τ]ετελευτηκότ(ων) ζώιων̣ καὶ ἐ̣π̣' ἄ̣λ̣λ̣ων”. καὶ α′ [μ(ὲν) τ]οῦ ἀ̣σκ̣οῦ ὑπομιμνήσκουσιν· “ὁ ἀσκὸς

XXXI 16–20, cf. XXXII 26–31: cf. Athenaeum medicum ap. Orib. I 9 (*CMG* VI 1, 1, p. 11, 31–33) ὅτι δ'οἱ θερμοὶ (scil. ἄρτοι) καὶ πρόσφατοι τροφιμώτεροι τῶν ψυχρῶν εἰσι καὶ τῶν παλαιῶν δῆλον· ἡ γὰρ θερμότης αὐτῶν συλλαμβάνεται τῇ πέψει, et Orib. I 2 (*CMG* VI 1, 1, p. 8, 23–26) οἱ μὲν γὰρ πρόσφατοι (πυροὶ) πολυχυλότεροί εἰσι καὶ πνευματώδεις καὶ πολύτροφοι, οἱ δὲ παλαιοὶ τοὐναντίον ἀχυλότεροι καὶ ξηρότεροι καὶ ἀτροφώτεροι, οἱ δὲ μεταξὺ τούτων κατὰ χρόνον τὰς μεσότητας ἔχουσι τῶν εἰρημένων; cf. etiam Philistionem fr. 9 Wellmann, Arist. *Probl.* XXI 5 (927a35–b6) **25–46** Empirici: fr. 36 Deichgräber. Cf. S.E. *PH* III 12 (85–96) περὶ ἀφαιρήσεως καὶ προσθέσεως **33–36** ἀσκός: cf. Simpl. *in Cael.*, p. 710, 25–29 Heiberg

16 post θεωρητόν spatium vacuum **17** *ekthesin* omisit Manetti 2011 ṭαṭο **18** πολυτροφοτεροι P post πολυτροφοτεροι spatium vacuum **19** αυτη^ν p. c. ex αἰ(τίαν) **20** αλιπται **22** corr. D. **24** εξεκλεινον **25** ῦ P : interpretavit D. post ῦ macula discernitur, quam punctum D. interpretavit, perperam, et spatium vacuum **26** ε͡μ P : interpretavit D. **29** post γί(νεται) spatium vacuum **30** corr. D., recepi (perperam κοῦφόν Manetti 2013) **31** υποκειμε͞ν **33** ἐ̣π̣' ἄ̣λ̣λ̣ων P : ἀ̣ν̣θ̣έων D. post ἄ̣λ̣λ̣ων spatium vacuum ᾱ

[γ(ὰρ) κεν]ὸ̣ς̣, χωρὶς πνεύματο(ς), βαρύτερός (ἐστιν), πληρω(θεὶς) [δὲ πνε]ύματο(ς), κουφότε̣ρος γί(νεται). καὶ τὰ ζῶια [ἐκ τ]ο̣ύτ(ων) συνέστηκεν, ψυχῆς τε καὶ σώματο(ς), [καὶ ὅτε] μ(ὲν) ἀμφότερα̣ ταῦτα πάρ(εστιν), κοῦφόν (ἐστιν) [τὸ ζ]ῷ̣ιον, ὅτε δὲ̣ [ἀ]φανίζεται ἀπὸ τοῦ σώματο(ς) ἡ̣ [ψ]υ̣χ̣ή̣, βαρύτερον γί(νεται) τὸ σῶμα. καὶ μήν – φ(ασιν) – ὅ̣[τι] (ἐστὶν) ς̣ῶμα ἡ ψυχὴ οἱ πλείους τ(ῶν) φιλοσόφων λ̣[έγ]ουσι καὶ ἀσώματον δὲ αὐτὴν ἀπολεί- πον]τ̣ε̣ς̣, οὐςίαν {η} τινά αὐτὴν ἔχειν ἔφ(ασαν) – ὡςεὶ ἡ θυρὶς ἀφαιρέσει μείζ(ων) γί(νεται), π(ρος)θέσει δὲ μικροτέρ(α). [φ]α̣ν̣ε̣ρὸν οὖν τοιγ(άρ)τοι ἐκ τ̣ο̣ύ̣τ(ων), ὡς κ(ατὰ) ἀφαίρεσι(ν) [γί(νεται)] βαρύτης καὶ κ(ατὰ) π(ρόσ)θεσιν κουφό̣τητς ὡ̣ς̣ ὑπε- [δε]ί̣ξ̣αμ(εν)”. λίαν δ’ (ἐστὶν) οὗτος ὁ λό(γος) μ̣ῶ̣ρ̣ό̣ς̣ τε [καὶ ἀπα]τ̣η̣τ̣ικός, ὡς ἀπ̣οδείξομ(εν)· α̣′ μ(ὲν) ἀπ̣ο̣- [δείξομ(εν) οὕτ]ω̣ς̣· τίνος γ(ὰρ) ἀ̣φαιρέ̣σει λέγομ(εν) τίνι [π(ρόσ)θεσιν γί(νεσ)θ(αι)]; κ̣α̣ὶ̣ οὐχὶ ταὐτοῦ τῆς π(ρος)θέσεως [ὁ λόγος οὗτ]ο̣ς· π(ρος)τίθεμ(εν) γ(ὰρ) τῆι θυρίδι [ἀφαιροῦ]μ̣(εν) δὲ̣ τοῦ τοί̣χου. εἶ̣τα καὶ ἐ̣[π]ὶ̣ τ̣ῆ̣ς ψ̣υ̣χ̣ῆ̣[ς καὶ τ(ῶν)] ἀ̣ς̣κῶν λέγομ(εν) ὡ̣ς̣ ἡ ψυχὴ̣ αἰ(τία) (ἐστὶν) τ̣ῆ̣ς̣ [κουφ]ό̣τητος καὶ [τὸ] πνε̣ῦ̣μ̣α ἀ̣ς̣- [κοῦ] τῆς κουφότητο̣ς̣. δι’ ἣν αἰ(τίαν) παρού-

XXXII σης μ(ὲν) τῆς ψυχῆς [κ]ο̣ῦφ[ό]ν (ἐστι) τὸ ζῷιον, ὅτι καὶ πνεῦμ(α) ἡ ψυχή, τὸ δὲ πν[ε]ῦ̣μα κοῦφον τὴν φύσιν.

51–XXXII 21 cf. Dioclem fr. 39ab van der Eijk?

35 supplevi : [γενόμ(εν)]ο̣ς̣ D. πνευματ° πληρ^{ω} **36** πνε]υματ° **37** [ἐκ β′ τ]ο̣ύτ(ων) D. σωματ° **38** κουφον p. c. : κουφό⟨τερό⟩ν D. **39** δὲ̣ : δ p. c. σωματ° **40** [ἡ ψυχὴ] D. post σῶμα spatium vacuum **41** [ὅτι] D. **43** ητινα P, {η} secl. Mansfeld, 3075 : ἤ τινα D : γέ τινα Beckh-Spät, 48 n. 1 : ἥντινα Hackforth ap. Jones, ἥ⟨ν⟩τινα R ωςει η θυρις αφαιρεσει μι^{ϛ} γι() π́θεσει δε μικροτερ̅ P^{mg} ωςει ut vid. P : ὡς D. **44** αφαιρεςῑ P : ἀφαίρεσι⟨ν⟩ D. **45–48** suppl. D. **46** λειαν ante λίαν spatium vacuum **47** ᾱ **48** τίνος interpretavi : τινὸς D. α̣φαιρε̣σει ⟦ ̣⟧, litteram delevit P τίνι interpretavi : τινι D. **49** [8/9] κ̣α̣ι̣ ουχι ταυτου της π́θεσεως P, supplevi : [π(ρόσ)θεσιν γί(νεσ)θ(αι), ἀλ(λὰ)] οὐχὶ τούτου τῆς π(ρος)θέσεως D. **50** [ὁ αὐτὸς λόγ]ος D. **51** ante εἶ̣τα spatium vacuum [ἐπὶ] suppl. D. **52** [ψ]υ̣χ[ῆς διὰ βραχ]έ̣ω̣ν̣ D. **53–54** [γι(νομένη) τῆς κουφό]τητος καὶ [̣ ̣]τ̣ι̣κ̣υ̣ι̣α̣ς̣ε̣ [̣ ̣ ̣ ̣] | [̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] τῆς κουφότητος D. **54** post κουφότητος spatium vacuum **XXXII 1** πνευ^{μ}

πνευματικὴ δ̣ὲ̣ καὶ ἡ ψυχή, τοιαύ-
της δὲ ὑπ(αρχούσης), εὐλόγως παροῦσα̣ μ̣(ὲν) κ̣ο̣ῦ̣φον παρέχει τὸ ζῷιον,
ἀποῦσα δὲ, βαρύτερον· οὔ̣[τ]ω̣ γ[(ὰρ)] ὑ̣πὸ τῆς ψυχ(ῆς)
βαστάζεται τὸ ὅλον σῶμα̣· τί δ̣ε̣ῖ̣ κ̣α̣ὶ̣ λ̣έγειν; τοῦτο μ(ὲν)
{αποτ(ων)αλ(ων)} ἀπὸ τ(ῶν) ἄ̣λλω̣[ν] (ἐστίν), τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣ δ̣ὲ̣ ἀ̣πὸ τ(ῶν) κι-
νήσεων· κινεῖται γ(ὰρ) τὸ ὅ⟨λ⟩ον σ̣ῶμα ⟨τῇ⟩ τῆς
ψυχῆς διὰ τοῦ γεώ̣δους μ̣ε̣μ̣ι̣γμ̣ένης καὶ
διαβασταζούσης αὐτὸ̣ δ̣υ̣ν̣ά̣μ̣ε̣ι̣ ὅ̣τ̣ι̣ ε̣ἰς τὸ
ἄνω γινόμενο̣[ν ἀ]π᾽ αὐτῆς τῆς ψυχῆς γί(νεται).
διὸ δὴ καὶ ῥητέον ὅ̣τι ἐ̣π̣ά̣ν̣ τ̣[ι]ν̣ι̣ γ̣έ̣ν̣η̣[τ]α̣ι̣ π(ρός)-
θεσις, ἐκεῖνο γί(νεται) βαρ̣ύ̣τερον, ἀλ(λ᾽) ἐ̣[ὰ]ν̣ β̣α̣ρ̣έ̣ο̣ς̣ τινός
τινι γένηται π(ρός)θεσις, ἐκεῖν[ο] γ[ί(νεται) βα]ρ̣ύτερον.
ἡ δὲ ψυχὴ τοσοῦτον [ἀπ]έχε̣[ι τοῦ (εἶναι)] βαρεῖα
ὥστε καὶ τὸ φύσει κ(ατα)βρῖθον κ[ο]υφί̣ζει̣ν καὶ
βαστάζειν· ταύτης οὖν παρ̣ούσης δ̣εόν-
τως κοῦφόν (ἐστι) τὸ̣ ζῷιον, ὅ̣τ̣αν μ̣(έν)τοι γε
ἀφανισθῇ ἡ ψυχὴ τῶι μηκέτι παρεῖναι
τὸ κουφίζον μηδὲ αἰωροῦν̣ λ̣ο̣ι̣πὸν βαρέ{ι}α
φαίνεται εὐλόγως τὰ νεκρὰ τ(ῶν) σ̣ω̣μ̣άτ(ων).
καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ἀσκῶν δὲ πεπληρ̣[ω]μέν(ων) τοῦ πνεύμ(ατος) κουφότης
καταλαμβάνεται τῶι τοῦτο̣ – κ̣[οῦ]φ̣ο̣ν ̣ὄν – κου-
φίζειν τὸν ἀσκόν, ὅταν δὲ κ̣ε̣ν̣ω̣θῇ τὸ πνεῦμ(α),

3 ⟦το πνευμα⟧ πνευματικη ψυχ^{η}, χ posterius scriptum **4** τηι δε ὖ P, correxi : τη{ι} δὲ ὑ(πάρχουσα) D. ⍀ευλογως⌿ **5** post βαρύτερον spatium vacuum ου̣[τ]ω̣ (υ ex δ) P : ο[ὕτως] D. ψυ^{χ} **6** ολον corr. ex ζωιον et add.⍀σωμα̣⌿ s. l. P τι δ̣ε̣ι̣ κ̣α̣ι̣ λ̣εγειν P : γ̣ί̣(ν̣ε̣τ̣α̣ι̣) [δὲ ̣ ̣ ̣] λεγ̣ε̣ιν D. **7** αποτ́ αλ́ απο τ́ α̣λλω̣[̣] / τ̣ο̣υ̣τ̣ο̣ δ̣ε̣ P : {αποτ(ων)αλ(ων)} ἀπὸ τ(ῶν) ἄλλω[ν δυ(νάμεων), α]ὖ̣τ̣α̣[ι δὲ] D. **7–8** κει|νησεων **8** post νησεων spatium vacuum minimum κεινειται οον ut videtur P, correxi : ὅλον D. τῇ supplevit van der Eijk **9** μ̣ ̣ ̣ ̣ ̣μ̣ενης (ης ex ου) P, supplevi : [καὶ ἀερώδο]υς D. **10** αὐτὸ̣ δ̣υ̣ν̣ά̣μ̣ε̣ι̣ ὅ̣τ̣ι̣ ε̣ἰς τὸ P : αὐτά· οὕ[τως ἐκεῖνο τείνεται] D. **11** γινόμενο̣[ν ἀ]π᾽ supplevi, recepit R, κινούμενο[ν intellegendum? : γινομένη[ς] γ̣(ὰ̣ρ̣) αὐτῆς D. **12** ε̣π̣α̣ν̣ τ̣[ι]ν̣ι̣ γ̣ε̣ν̣η̣[τ]α̣ι̣ P : ⟨οὐχ⟩ ὅ̣τ̣αν τ[ινὸς γένη]ται non necessarie D. **13** [ἐὰν] D. **16** κ(ατα)βρε̣[ι]θον P : κ(ατα)ρ̣ρ̣έ̣π̣ον D. **18** μ̣(εν)τοι γε ⟦α̣γαρ̣⟧ P : μ(έν)τοι γε ⟦αφ⟧ D. **20** corr. D. **21** τ́ σ̣ω̣μ̣ατ́ P : τ[αύτης] αἰ(τία̣) D. **22** ⍀του πνευ^{μ}⌿ **24** κ̣ε̣ν̣ω̣θῇ Manetti 1986 : μ̣ὴ̣ [παρῇ] D. πνευ^{μ}

βαρὺc γί(νεται) ὁ ἀcκὸc τῶι ἐcτερῆc̣[θαι] τοῦ κου-
φίζοντοc αἰ(τίου). ἀτὰρ δ̣ὴ καὶ τοῦτο [γί(νεται) ἐ]πί τε τ(ῶν)
θερμῶν ἄρτ(ων) καὶ ψυχροτέρ(ων)· οἱ μ̣[(ὲν) γ](ὰ̣ρ̣) [θε]ρμότεροι
βαρύτεροί (εἰcιν) [κ]α̣ὶ̣ π̣ο̣λ̣υ̣τ̣ροφῴτ̣ε̣ρ̣ο[ι] τ̣ῶι μηδέ-
πω πολλὴν ἀποφο̣ρ̣ὰν γεγενῆ̣[cθαι] ἀ̣π᾽ αὐτῶν.
οἱ δὲ ψυχροὶ κοῦφοί (εἰcιν) καὶ ὀλιγ[ότρ]ο̣φοι τῶι
ἱκανὴν ἀποφορὰν γεγενῆcθα̣ι. ἔτι δ̣ὲ̣ καὶ
ἀπὸ τούτ(ων) διδάcκουcιν ὡc̣ γί(νονταί) τ̣ι̣ν̣ε̣c̣ ἀπο-
φοραὶ κ(ατὰ) τὸ λόγῳ̣ι θεωρητὸν κα̣[ὶ] ἀ̣π̣[ὸ] τ̣(ῶν) ἀψύχ(ων)·
τὰ γὰρ ὑγρὰ τὰ ἐν ἀγγείοιc τιcὶν [ὑπομε]ί̣ν̣αν-
τα ποcοὺc χρόνουc ἐλάττω κατ[αλα]μ̣βάνεται.
καὶ ἀπὸ τ(ῶν) χυλῶν ταὐτὸ γί(νεται)· ἐνίοτε γ(ὰρ) ὑ̣[πὸ ἡλί]ο̣υ̣
ἢ ἄλλων τιν(ῶν) cυγξηρανθέντεc ἐ̣λ̣[άτ]τ̣ο̣νεc
φαίνονται. τίνοc γι(νομένου); τῶι δῆλον πλε[ίονα] ἀ̣π̣ο̣-
φορὰν γεγενῆcθαι ἀπ᾽ αὐτ(ῶν) τοῦ λεπτομ[ερεc]τ̣[έ]ρ̣ου,
ὑπομονὴν δὲ τοῦ γεωδεcτέρου. ὁ̣ δ᾽ αὐ̣[τὸ]c̣ λό(γοc)
καὶ ἐπὶ τ(ῶν) ἀναπλαccομέν(ων) κολλυρίων̣. κ̣α̣ὶ
ἐπὶ τὰ φυτὰ δὲ μεταβαίνουcιν καὶ λέγουcιν·
“τὰ μ(ὲν) παραυτὰ ἀποτμηθέντα β̣αρύτερά (ἐcτι),
τὰ δὲ ποcοὺc ὑπομείναντα χρόνουc̣ κ̣ο̣υφότερ(α)
ὡc ἐπὶ τῆc θριδακίνηc, ἐπὶ τ(ῶν) ἀνθέῳ̣ν.
ταῦ[τ]α γ(ὰρ) πάντα διὰ τὴν ἀποφορὰν ῥυ[c]ό̣[κ]αρ(φα)

25 βαρὺc γί(νεται) : γι$^{\theta}$ scil. γί(νεc)θ(αι) perperam scripsit P, correxi ὁ ἀcκὸc : ο parvum ante αcκοc add. P **26** post αἰ(τίου) spatium vacuum minimum ἀτὰρ δ̣ὴ καὶ τοῦτο [γί(νεται) ἐ]πί τε τ(ῶν) legi et supplevi : ἀ[λ(λὰ)] γὰρ δ̣ι[ὰ] τ̣αὐτὸ [γί(νεται) καὶ] τὰ τ(ῶν) D. **27** ψυχροτέρ(ων)· οἱ μ̣[(ὲν) γ](ὰ̣ρ̣) [θε]ρμότεροι legi et supplevi : ψυχρότεροι μ̣(ὲ̣ν̣) ⟨κουφότεροι⟩, [θερ]μ̣ότ̣ε̣ροι ⟨δὲ⟩ D. **28** (ειcιν) ex (εcτιν) [κ]α̣ι̣ π̣ο̣λ̣υ̣τ̣ροφω̣τ̣ε̣ρ̣ο[ι] τ̣ῶι P : κ̣α̣ὶ̣ [βαρύτεροι μ(ὲν) οὗτοι τῶ]ι D. **29** suppl. D. **30** και ολιγ[οτρ]ο̣φοι τωι P : τῶι ὅλη̣c̣ [τῆc ὕληc] D. **31** post γεγενῆcθα̣ι spatium vacuum ⸌δ̣ε⸍ **32** τ̣ι̣ν̣ε̣c̣ Manetti 1986 : [ὄν]τωc D. **33** αψυ^{χ} ἀ̣π̣[ὸ] τ̣(ῶν) ἀψύχ(ων) Manetti 1986 : α̣[. . .] α̣ἰ̣(τ̣ίω̣ν̣) ὑ(παρχόντων) D. **35** ἐλάττω⟦ι⟧ P, R : ἐλάττω{ι} Manetti 2011 κατ[αλαμ]β̣άνεται Manetti 1986, 2011 : κατα̣[λα]μ̣β̣άνεται R : καταιcθάνεται D. **36** τατο ὑπὸ ἡλίου D. **37** cυνξηρανθεντεc : ν (alt.) ex c ἐ̣λ̣[άτ]τ̣ο̣νεc Manetti 1986 : ἐ̣πὶ̣ τ̣ι̣νοc D. **38** δῆλον πλε[ίονα] ἀ̣π̣ο̣| P, cf. Manetti 1986 : δηλον⟨ό⟩τι λε[πτὴν ἀπο-] D. **39** λεπτομ[ερεcτέ]ρου D. : λεπτομ[ερεc]τ̣έ̣ρου R **40** ο̣ δ αυ̣[το]c̣ λ̊ P, cf. Manetti 1986 : [ἃ] δ̣ὴ [αὐ]τὰ [γί(νεται)] D. **41** post κολλυρίων spatium vacuum **43** (εἶναι) D. **44** κ̣ο̣υφοτερ̄ : [κο]υφοτερ(α) D. **45** τη⸌c⸍ θριδακεινηc **46** τ primum p. c. ρυ[.]ο̣[.]αρ̄ P : suppl. D.

καταcκευάζεται”. ἐκ δὴ τούτ(ων) καὶ τ(ῶν) τού[τ]ο̣ι̣c̣ παραπληcίων πιcτοῦcιν ὡc ἀποφορὰ γί(νεται) ἀπὸ τοῦ cώματοc. π(ρὸc) τοῦτον τὸν λό(γον) λέγουcιν· “εἰ ἡ ἀποφορὰ αἰ(τία) (ἐcτὶν) τῆc ῥυcότητοc, ἐχρῆν μὴ μόνον κ(ατὰ) τὴν ἀπότμηξιν ῥυc̣οῦcθαι τὰ προκείμενα ἀλ(λά) τι καὶ ἐπὶ τ(ῶν) δενδρ[ῶν]· καὶ γ(ὰρ) καὶ ἀπὸ τοῦ δένδρουc ἀπουcία̣ γ̣ί(νεται). [ο]ὐ̣ γί(νεται) δὲ τοῦτο· οὐκ ἄρα ἡ ἀποφορὰ αἰ(τία) (ἐcτὶ) τ̣ῆc̣ ῥυcότητοc”. οὐ βλέπουcι δὲ οὗτο̣ι

XXXIII τὸ ἀνάλογον· γί(νεται) μ(ὲν) γ(ὰρ) καὶ ἐπὶ τ̣(ῶν) δενδρῶν ἀποφορὰ τ(ῶν) ἀνθέων πλείων, ἐπ̣[ὶ] δὲ τ(ῶν) ἀφῃρημένων οὐ πλείων. καὶ ἐπὶ μ(ὲν) τ[(ῶν)] ἐπὶ τῶι δένδρει καὶ ἡ κίνηcιc αὐτὴ ἀναλοῖ πλείω καὶ ἔτι ἡ θερμαcία ἀναλοῖ ἱκανά, ἐπὶ δὲ τ(ῶν) ἀποτετμημέν(ων) καὶ μὴ ὑπὸ φύcεωc διοικουμέν(ων), ἐλάccω τῶι μήτε κίνηcιν μήτε θερμότητά τι⟨να⟩ (εἶναι) ἐπ᾽ αὐτ(ῶν). τίc οὖν ἡ αἰ(τία) παρ᾽ ἣν τὰ μ(ὲν) ἀποτμηθέντα ξηραίνεται, τὰ δὲ ἐπὶ τῶι δένδρει οὐ ξηραίνεται; caφὴc δὲ αὕτη καὶ φαινομένη· τὰ μ(ὲν) γ(ὰρ) ἐπὶ τ̣ῶι̣ δένδρει οὐ ξηραίνεται τῶι π(ρὸc) λόγον τῆc ἀπο[φο]ρᾶc γί(νεc)θ(αι) καὶ τὴν π(ρόc)θεcιν, τὰ δὲ ἀποτμηθ̣έ̣ν̣τ̣α̣ ξηραίνεται τῶι μηκέτι γί(νεc)θ(αι) ὡc αὐτὰ π(ρόc)θεcιν· ἐξ ὧν φ̣α̣ν̣ε̣[(ρὸν)] ὡc καὶ ἀπὸ τ(ῶν) φ̣υτ(ῶν) γί(νεται) ἀποφορά. καὶ ἐπὶ τ[ὰ] ἄλογα δὲ τ(ῶν) ζώιων μ̣ε̣ταβαίνουcι· λαμβάνουcιν γ(ὰρ) τοὺc θ̣η̣ρ̣[ευ]-

47 ἐγ δὴ P edd. : ἐγ δὲ perperam Manetti 2011 **48** απο του P[mg] **49** post cώματοc spatium vacuum **55** post ῥυcότητοc spatium vacuum οὐ β̣λέπουcι P, cf. Manetti 1986 : c̣υ̣λ̣λέγουcι D. **XXXIII 1** sub τὸ discernuntur litterae του *ekthesei* scriptae et dilutae ἀνάλογον R, recepi : ἀνὰ λόγον D. Manetti 2011 ἐπὶ τ(ῶν) : επιτ́ ex απαυτ́? **2** fortasse ⟨ἀπὸ⟩ ante τ(ῶν) supplendum? ⟦ου⟧ π\λ/ειων ⟦αλλαη̣ . . . (.)⟧ επ̣[ι] P : ⟦ου⟧ π\λ/είων ⟦?αλλαδ̣ε̣ν̣δ̣ρ̣ω̣ν̣⟧ ἐ[πὶ] D. **3** ἀφειρημένων P D. \ου/ post πλείων spatium vacuum {τ[(ων)]επι} D. **4** κεινηcι[c] **5** θερμαcι[α] post ἱκανά spatium vacuum **7** κεινηcιν corr. D. **9** post ξηραίνεται spatium vacuum **10** \γ́/ **12** post π(ρόc)θεcιν spatium vacuum **13** ὡcαυτὰ sic M. Fränkel ap. D. φ̣α̣ν̣ε̣| P, supplevi : [caφ]ὲc D. **14** post ἀποφορά spatium vacuum **15** \μ̣ε̣ταβαινουcι/ P Manetti 2015 R (2016), \κ̣α̣ταβαινουcι/ D. Manetti 2011 R (2014) [θηρευ-] D.

τὰϲ κύναϲ ὡϲ οὗτοι τῆι ῥινηλαϲίᾳ ϲυ̣ν[θ]ηρεύουϲι τὰ θηρία τρόπωι τούτωι· παραγί̣ν̣ο̣ν̣ται ἐπὶ τὰϲ ἀτραποὺϲ δι᾽ ὧν κεχώρη[κε]ν̣ τὰ θηρία καὶ τ(ῶν) ἀτραπῶν ὀ̣δμώ{ι}μεν[οι] χωροῦϲιν ἐπὶ τὴν θήραν. τίνο̣ϲ̣ αἰ(τίαϲ) γι(νομένηϲ); δηλονότι τῆϲ ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων ἀποφορᾶϲ προϲκαθιζούϲηϲ π(ρὸϲ) τὰϲ ἀτραπούϲ. τ̣α̣ύτη̣ι̣ δὴ̣ καὶ ἐν τοῖϲ καταξήροιϲ τόποιϲ θῆραι οὐ γί(νονται), ἐν μέντοι γε τοῖϲ χαυνοτέροιϲ. καὶ ἡ αἰ(τία) πα̣ρ̣[ά]κειται, ἐπειδήπερ τὰ ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων ϲώματα ἀποϲκιδνάμενα π(ροϲ)πίπτοντα μ(ὲν) γῇ ἀ̣π̣οκρότωι καὶ {μη} καταξήρωι διαϲκίδνα̣τ̣[α]ι̣ χαυνοτέρᾳ δὲ π(ροϲ)πεϲόντα καὶ παραδ̣ε̣χομένῃ φυλάϲϲεται καὶ διαμένει. ταύτῃ δὴ καὶ οἱ θηρευταὶ κύνεϲ χωροῦντεϲ καὶ ὀϲφρώμενοι τῆϲ ἀποφορᾶϲ τῆϲ ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων τῶι περιϲώζεϲθ(αι) αὐτήν, εἶτα χωρήϲαντεϲ κ̣α̣τ̣α̣λαμβάνο̣υ̣ϲι τὸ θηρίον καὶ αἱροῦϲι. ταύτηι δ̣ὴ̣ καὶ ἐπὶ τ(ῶν)

ὑετ(ῶν) οὐ γί(νονται) ῥινηλαϲίαι κατὰ λ̣όγον· ἐξαφανίζων γ(ὰρ) ὁ̣ ὄμ̣β̣[ροϲ]

τὰ ἀπὸ τ(ῶν) θηρίων ϲκιδνάμενα ϲώματα κωλυτήριοϲ γί(νεται) τῆϲ θήραϲ· καὶ τούτωι μ(ὲν) τῶι τρόπωι γί(νονται) αἱ θῆραι. μάλιϲτα δὲ γί(νονται) καὶ ἐὰν ϲκύλα̣κεϲ ἕπωνται τοῖϲ θηρίοιϲ καὶ ἐὰν νέα ᾖ· ἁπαλώτερα γ(ὰρ) ὄντα, πλείονα τὴν ἀποφορὰν ποιεῖ̣, οὕτωϲ γε ἡ γῆ πλείονα δεχομένη τὴν ἀποφορὰν ῥ̣αδίωϲ ϲημαίνει τοῖϲ κυϲὶ τὰ θηρία. εἰ δὲ ταῦ[τ]α, φ̣ανερὸν ὡϲ γίνονταί τιν̣ε̣ϲ

XXXIII 33–37 cf. Xen. *Cyneg.* 5. 3

19 ο̣δμωιμεν[P, correxi : ὀ̣δ̣μ̣ωμέν[(ων)] D. **24** γε : γ ex ϲ παρ̣[ά-] P : π[ρό-] D. **26** αποϲκιδναμενα, ν (pr.) ex α π(ροϲ)πειπτοντα **27** post καταξήρωι, {τ̣η̣} perperam D. διαϲκνιδα̣τ̣[̣]ι P : καταϲκ[ίδν]α̣τ̣α̣ι̣ D. **29** φ ex γ vel π **29–30** θηρο|ται P (θηρω|ται Manetti 2011), corr. D. **31** περιϲωζεϲ$^{\theta}$ **32** ειτα : ειτ p. c. **33** post αἱροῦϲι spatium vacuum **34** ο̣ ο̣μ̣β̣[P^{mg}, suppl. D. **37** post θῆραι spatium vacuum **37–38** ϲκυλα̣⸌⟦ . . . . ⟧⸍ | ⟦κεϲ⟧ : ϲκύλα|κεϲ prius scripsit P, posterius κεϲ delevit et in mg. v. 37 litteras aliquas addidit, sed et eas obliteravit, fort. ad priorem lectionem retinendam **39** πληονα

ἀποφοραὶ καὶ ἀπὸ τ(ῶν) ἀλόγων ζώιων. π(ρὸc) δ̣[ὲ τ]ο̣ύ̣[τ]ο̣ι̣c̣

> καὶ Ἐραcίcτρατο[c] πειρᾶται κ(ατα)cκευάζειν τὸ προ[τ]ε̣[θ(έν)]· εἰ γ(ὰρ) λάβοι τιc ζῶιον οἷον ὄρνιθα ἤ τι τῶν παραπληcίων, κατ̣α̣θοῖτο δὲ τοῦτο ἐν λέ̣βητι ἐπί τιναc χρ[όνου]c μὴ δοὺc τροφήν, ἔπειτα [cταθμ]ή̣[cαι] c̣[ὺ]ν̣ [τ]οῖc cκυβάλοιc τοῖc αἰcθη(τῶc) [κεκ]ενωμένο̣ι̣c̣, εὑρήcει παρὰ πολὺ ἔλαccọν̣ τοῦτο τῶι cταθμῶι τῶι δῆλον πολλὴν ἀποφορὰν γεγενῆcθαι κ(ατὰ) τὸ λόγωι θεωρητόν.

ἀ̣λ̣λ̣ὰ γ(ὰρ) κ̣αὶ ἐ̣π̣ὶ τὸν ἄνθρωπον μεταβαίνοντεc̣ [ποιοῦ]νται τὸν λό(γον)· οἵ τε γ(ὰρ) πιόντεc ἀρώματα [κ]α̣ὶ ο̣ἱ cκορ[δ]οφαγήcαντεc ὅμοιον ἔχουcι [τ]ὸ̣ διὰ τ(ῶν) ἱδρώτ(ων) κενούμενον τοῖc̣ π(ροc)ενη- **XXXIV** νεγμένοιc, ὡc ἂν δὴ ἀποφορᾶc γεγενημέν(ηc) κατὰ τὸ λόγωι θεωρητὸν ἀπὸ τ(ῶν) π(ροc)ενηνεγμέν(ων). εἰ δὲ ταῦτα ἐ̣ν̣ τῆι ἡμετέρα̣ cυγκρίcει ὄντα ἀποφέρεται κ(ατὰ) τὸ λόγωι θεωρητὸν καὶ κατὰ τὸ αἰcθ(ητόν), καὶ ἐκτὸc ὄντα ἡμῶν ἕξει cώματά τινα ἀπορρ̣έ̣οντα ἀπ᾽ αὐτ(ῶν).

ὁ δὲ Ἀcκληπιάδηc πειρᾶται κ̣α̣τ̣[ὰ τ]ὸ̣ν̣ τόπον καινολογεῖν· τὰ γ[(ὰρ)] ἀρώματά φ(ηcιν) κ̣αὶ τ̣ὰ̣ cκόρδα τὴν ἰδίαν ποιότητα ἀποβάλλειν ἐν τῆι ἡ[μ⟨ετ⟩]έρα̣ [c]υγκρίcει γενόμενα. εἰ γ(ὰρ) cυνέcω[ζε]ν ἐν ταῖc ἡμ̣ετ̣έραιc cυγκρίcεcι τὰc ποιότηταc [ἐχ]ρ̣ῆ̣ν̣ κ̣α̣ὶ ἡ̣μᾶc καὶ αἰcθάνεcθαι καὶ cυναντιλαμβ(άνεcθαι)

43–51 Erasistratus: fr. 76 Garofalo 1988 **XXXIV 7 sqq.** cf. Arist. *Probl.* XIII 2 (907b27–33) διὰ τί τὰ δυcώδη τοῖc ἐδηδοκόcιν οὐ δοκεῖ ὄζειν; ἢ διὰ τὸ cυντετρῆcθαι τὴν ὄcφρηcιν τῷ cτόματι κατὰ τὸν οὐρανὸν πλήρηc ἡ αἴcθηcιc γίνεται ταχύ, καὶ τῆc τε ἔcω οὐκέθ᾽ ὁμοίωc αἰcθάνεται (τὸ γὰρ πρῶτον αἰcθάνονται πάντεc, ὅταν δὲ ἅψωνται, οὐκέτι, ὥcπερ cυμφυοῦc) καὶ ἡ ἔξωθεν ἡ ὁμοία ἀφανίζεται ὑπὸ τῆc ἔcω;

43 post ζώιων spatium vacuum τ]ο̣υ̣[τ]ο̣ι̣c P^{mg} : τ̣ο̣ύ̣τ̣ο̣ι̣c̣ D. **44** προ[τε]θ̣έ̣ν̣ D. **47** suppl. D. επιτα **48** [cταθμ]η̣[cαι] supplevi spatii gratia, [cταθμ]η̣[cαιτο] D. αιcθ^{η} **50** δῆλον ⟨ὅτι⟩ D. ποΛ\λ/ην **51** post θεωρητόν spatium vacuum **53** suppl. D. **55** κενουμ\ε/νον ex κενουμ́ **XXXIV 1** γεγενημεν̄ **4** ἀποφέρεται : ται ex κ(ατα) αιc^{θ} **6** post αὐτ(ῶν) spatium vacuum **8** cκόρδα Manetti 2003 : cκόροδα D. **9** η[̣]ερα [̣]υνκρίcει, corr. D. **11** [ἐχ]ρ̣ῆ̣ν̣ Manetti 2003 : [ἐν]ῆν D. cυναντιλαμβ̄

[τῆς π]ọịό[τ]ηṭọς ạὐτ(ῶν) ḍịịḳνọυμένης καθ' ὅλον
[τ]ọ̀ c̣[ῶ]μ̣α· τὰ ṭọịαῦτα ληφθέντα καὶ ἐξαιματω-
[θέντα κ(ατα)τ]ạ́c̣c̣ε̣ṭạι ẹ̀π̣ὶ πᾶν μόριον τοῦ cώματος
[καὶ φέρεται εἰc] ṭọụ̀c̣ μ̣ụκ[τῆ]ρας· εἰ τοῦτο
[± 10 συγ]γ̣ẹṇὲc̣ κ̣[α]ị̀ ṭοῖc μυκτῆρcι
[. . . .] π(ροc)ẹṇηṇẹγμέṿ(ων) ὑφ' ἡμῶν, ἐπειδήπερ
[. . . .]η ποιότηc̣ [ἐν] ṭο[ῖ]c̣ ḥμετέροις cώμαcίν (ἐcτιν)·
[οὐ γί(νεται)] ḍẹ̀ ṭ[ο]ụ̃ṭọ· [ο]ụ̓ γ[ὰρ)] c̣ụṇαιcθάνομεθα τ(ῶν)
π̣[οιοτήτ](ων) ṭọῖc μυκ[τῆ]ṛc̣ị. ὅτι ḍẹ̀ αἱ ποιοτη-
ṭẹc̣ ạụ̓[. . . . . .] . . [. . . . .] ṭῷ̣ι c̣ώματι δὲ γενηθ()
. . [± 7] . . ṭạ̀c̣ εἰṛηṃένας αἰ(τίας). ὑπο-
[. .]ọụ[.]ḍẹγι[± 11 πρὸc τ]ọụ̃ṭọ δ̣έ τις ἐρεῖ
[. . . . .]ọụν δ̣ịạ̀ τ(ῶν) ạụ̓τ(ῶν) αἱ π̣ọịọ́ṭηṭẹc̣ τ(ῶν)
λαμβανομέν(ων)
[ἀπ]οφαίṇọṇṭαι [.] . μ̣[± 3 τ]ῆc ποιότητος
[± 4]φ . . . . . ụπ̣[± 4]ṿọ[. .] . c ἐν τοῖ[c] cώμαcιν
α̣ . . . . μ(ὲν) ληφ̣θ̣ẹ́ṇṭạ ἀναλύετα[ι] καὶ ἀπολ-

23–30 similiter quidam Heracliti discipuli ap. Arist. *Probl.* XIII 6 (908a28–34) διὰ τί, ἐάν τις cκόροδα φάγῃ, τὸ οὖρον ὄζει, ἄλλων δὲ ἐχόντων ἰcχυρὰν ὀcμὴν οὐκ ὄζει ἐδεcθέντων; πότερον, ὥcπερ τινὲc τῶν ἡρακλειτιζόντων φαcίν, ὅτι ἀναθυμιᾶται, ὥcπερ ἐν τῷ ὅλῳ, καὶ ἐν τῷ cώματι, εἶτα πάλιν ψυχθὲν cυνίcταται ἐκεῖ μὲν ὑγρόν, ἐνταῦθα δὲ οὖρον, ἡ ἐκ τῆc τροφῆc ἀναθυμίαcιc, ἐξ οὗ ἐγένετο αὕτη cυμμιγνυμένη, ποιεῖ τὴν ὀcμήν;

12 legit et suppl. Manetti 2003 : [. . . . .]υ γ(ὰρ) [ἐπὶ] λ̣[ε]λυμένηc D. **13** [τ]ọ̀ c̣[ῶ]μ̣α τὰ ṭọịαῦτα Manetti 2003 : non legit D. **14** [7/8]ạc̣c̣ẹ . ạịẹπịπαν P, suppl. Manetti 2003 : [θέντα . . . .]θεν D. **15** [± 12] supplevi ex. gr. **16** [± 13]γ̣ẹṇẹc̣ụ(vel κ)[.]ị P, ex. gr. cυγ]γ̣ẹṇὲc̣ ụ̔(πάρχει) Manetti 2011 :]γ̣ẹṇẹc̣ κ̣ạ̀ị R : [. . . . .] κ̣ạ̀ị D. in fine cι p.c. **17**]π́ẹṇηṇẹγμ̣ẹ́ṿυφ P : [. . . . .]γ̣ί̣(ṇẹṭạị) ạṇẹṇ[. . . . . . .] D. **19** fort. [οὐ γί(νεται)] ut Manetti 2003 vel [οὐκ (ἔcτιν)] ante αιcθανομεθα nihil legit D. **20** π̣[± 5]ʹτοιc P, suppl. ex. gr. Manetti 2003 **21** ṭẹc̣ ạụ[. . . . . .] . . [. . . . .] P : velim |τεc αὐ[ταὶ οὐχ] ụ̔π̣[αρχουcιν, ἐν] : [τεc . . . .] D. γενη^{θ}, fort. γεν⟨ν⟩ηθ(εῖcαι) interpretandum? **22** c̣ụ[vel c̣ṭ[P : supplevi ex. gr. [. . . . . ἀποφε]ρομένας αἰ(τι . . .) ὑπο D. post αἰ(τίαc) spatium vacuum **23**]ου[.]δεγị[vel]ου[.]δεπ̣[P pro [± 11 πρὸc τ]ọụ̃ṭọ, legit . . . . ι. R in fine versus]ει sp. vac. ἴcωc δέ τιc D. **24** [. . .] c̣ụṿδ̣ịạ [. . . . . . .]εc D. λαμβανομεν̄ **25** τῆ]c ποιότητοc tantum legit D. **26**] ṭῆc ἐν τοῖc cώμαcιν D. **27** α̣ . . . . μ́ληφ̣θ . . τα P, fort. ạ̀λλ̣ạ̀ ṭạụ̃ṭạ μ(ὲν) ληφ̣θ̣ẹ́ṇṭα : ο[. . . . .]μ(έν)αιc φ̣[λεψὶ]ν D.

λ̣[υται ἐ]ν̣ π̣ν̣ε̣ύ̣μ̣α̣ς̣ι̣ν̣ [ἀλ(λ᾽) ἐπὶ] τ̣ῆι ἐπιφανε[ί]α̣ γενη-
θ̣έ̣ν̣τ̣α π̣ά̣λ̣ι̣ ϲωμ̣α̣τ̣ο̣ῦ̣ται καὶ περιϲῴ̣ζεται
[̣ ̣]ν̣α̣ προ[± 6] τοῦτον πειρῶνταί τινεϲ
ἀ̣ν̣τ̣[ιλ]έγειν φ[̣ ̣ ̣ ̣ ̣]α̣ι̣ φ̣έ̣ρ̣ε̣ς̣θ̣α̣ι̣ μ(ὲν) καὶ ἐπὶ τοὺϲ μυ-
κ̣τ̣ῆρας τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣ν̣ τ̣ὸ̣ν̣ τ̣ρ̣ό̣π̣ο̣ν̣ καὶ ἐπὶ τὰ λ̣οιπὰ μέρη
τ̣[ο]ῦ ϲώμ̣α̣τ̣ο̣[ϲ], ̣φ̣ ̣ ̣ ̣ν̣ δὲ ἐπὶ πλεῖ[ο]ν κακοῦ̣ν
τ̣ὴν αἴϲθη[ϲ]ιν καὶ κωλυτήριον γί[(νεϲ)θ(αι)] τῆϲ
ἀντι[λ]ή̣ψ̣ε̣ω̣ϲ̣ τ(ῶν) ἐδεϲθέντ(ων), ὃν τρόπον
καὶ οἱ βυρϲοδέψαι· οὗτοι γ(ὰρ) κεκακωμένην ἴϲ-
χον̣τ̣[ε]ϲ̣ τ̣ὴ̣[ν] αἴϲθηϲιν οὐδὲν παραπ̣[ο]δίζονται
κατὰ τὴν ὀδμήν· τὸν αὐτὸν καὶ ἀπ[ὸ] τ(ῶν) ἐδεϲ-
τῶν κακουμένη αἴϲθηϲιϲ
οὐκ ἀντ̣ιλαμβάνεται τῆϲ δυ(νάμεωϲ) τῆϲ ἀπ᾽ αὐτ(ῶν).
οὐ πιθανῶϲ δὲ οὐδ᾽ οὗτοί τ̣ι̣ ἐπιχειροῦϲ[ι]ν περ̣ὶ λ̣ό̣(γ̣ο̣υ̣).
ἡμεῖϲ δέ φ(αμεν) π(ρὸϲ) τὸν Ἀϲκληπιάδη διότ̣[ι] ἡ̣ αἴϲθη-

36 βυρϲοδέψαι: cf. ex. gr. S. E. *PH.* II 55–56 (καὶ οὕτωϲ ἀδύνατοϲ εὑρεθήϲεται ἡ διὰ τῶν αἰϲθήϲεων μόνων κρίϲιϲ τῶν ἐκτὸϲ ὑποκειμένων) … καὶ ἡ ὄϲφρηϲιϲ ἐπὶ μὲν τῶν πολλῶν δυϲώδη ἐπὶ δὲ τῶν βυρϲοδεψῶν οὐδαμῶϲ τὰ αὐτὰ εἶναι δοκεῖ **42–53** de argumento cf. Anon. Brux. 18–19 (Wellmann, *Fragmente*, p. 219, 19–220, 9) sed speciales quoque vel quae in ipsis geruntur exponens ait unam esse ex corde atque eandem virtutem sensificantem, quae ad animam transmittatur, sed pro viarum diversitate fieri differentem. cum enim, inquit, in viis [suis] visalibus fuerit constituta visus perficitur, cum in audibilibus auditus, cum in odorantibus odor, cum in linguae partibus sapor, cum in toto corpore tactus. sicut enim una atque eadem cibi materia pro differentia viarum nutrimenta ministrans nunc ⟨in⟩ nervos vel arterias, nunc venas aut ossa vel musculos transit, ⟨ita⟩ immutatur sensifica virtus animae secundum

28 .[̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ν̣π̣ν̣ε̣υ̣μ̣α̣ς̣ι̣ν̣[± 3]τ̣ηιεπιφανε[̣]αγενη legi et supplevi : [λυται ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] ἐπὶ φανε[ρ]ὰ γένη D. **29** [̣]οι τα[̣]λ[̣]ι ϲωμ̣[̣ ̣ ̣ ̣]ται D. **30** [̣ ̣]ν̣α̣ sp. vac. προ[± 6] P : fort. κεῖ]να. πρὸ[ϲ λόγον] supplendum : [̣ ̣]λα sp. vac. πρ[ὸϲ μ(έν)τοι] D. **31** *ekthesin* omisit Manetti 2011 ̣ ̣τ̣[̣ ̣]εγειν φ[̣ ̣ ̣ ̣ ̣]α̣ι̣ φ̣ε̣ρ̣ε̣ς̣θ̣α̣ι̣ P, qui fort. verbum bis scripsit perperam, id est {φ[έρεϲθ]α̣ι̣} φ̣έ̣ρ̣ε̣ς̣θ̣α̣ι̣ legendum, recepit R : [ἀντι]λέγειν, φ[έρεϲθαι] D. **32** τ̣ο̣υ̣τ̣ο̣ν̣ τ̣ο̣ν̣ τ̣ρ̣ο̣π̣ο̣ν̣ P : τὸ ἀ[ναθυμια]τὸν D. **33** litterae incertissimae, ̣φ̣ ̣ ̣ ̣ν̣ P : [μηδὲν] D. **34** γί(νεϲ)θ(αι) D. **35** ἀντι[λήψεωϲ] D. post ἐδεϲθέντ(ων) spatium vacuum **38** κ̂ατα : notam compendiariam prius scripserat post ὀδμήν spatium vacuum **39** αἴϲθηϲιϲ ⟦ουκαντιλαμβ̄⟧ **41** ⸌τ̣ι̣⸍ : om. D. litterae περ̣ι̣⁄⁄ in fine versus discernuntur, dilutae sed non deletae a P, ut videtur, fort. περ̣ὶ̣ ⟨τοῦ⟩ λ̣ό̣(γου) corrigendae : ⟦π̣(ρ̣ο̣ϲ̣)α̣υ̣τ̣(ο̣ν̣)⟧ D. **42** ημιϲ

cιc τ(ῶν) ἐν ἡμῖν οὐκ ἀντιλ̣αμβάνεται διὰ̣ τὸ μὴ ὑποπίπτειν αὐτῇ ταῦτα· ὃν γ[(ὰρ)] τρόπ[ον] τὸ πεc⟨c⟩ό-μ̣[εν]ον ἐν οἰκείωι τόπ̣ω̣ι δεῖ (εἶναι) ἵνα πέ̣ψη⟨ται⟩ καὶ [ὃν] τρόπον τὸ ἐξαι̣ματούμενον δεῖ ἐν οἰκείῳ̣ τόπω̣ι̣ γενέcθαι εἰc τὸ ἐ̣ξ̣αιματωθῆναι, ο(ὕτω) καὶ τὸ ὀδμώμενον ἐν οἰκ̣ε̣ί̣ω̣ι τόπωι δεῖ (εἶναι) εἰc τὸ ὀ[c]φρηθῆναι. τὸ̣ δὲ̣ ἐ̣ν ἡμῖν ὑπ(άρχον) μὴ ὑπο-πῖπ̣[το]ν τῆι αἰcθήcει εἰκότωc ἐκλανθάνει α̣ὐτ̣ήν· δι᾽ ἣν αἰ(τίαν) τ(ῶν) εὐ̣ω̣δ̣ῶν λαμβανομέν(ων) [ἡ α]ἴ̣[cθ]ηcιc οὐ κ(ατα)λαμβά̣ν̣ε̣ι̣ τὰc̣ τούτ(ων) ποιότηταc· καὶ π̣(ρὸc) μ̣(ὲν) τὸν̣ Ἀcκληπιάδ̣η̣ ταῦτα. λέγουcι

XXXV δὲ καὶ ἀποφέρεcθ̣α̣ι̣ ἀπὸ̣ [τ(ῶν)] ἡμ̣[ετέρ(ων)] cωμάτ(ων) θερμότητα καὶ ὑγρότ[ητα]. κ̣[α]ὶ̣ [ὅτι ἡ] θερμότηc ἀποφέρεται, ὑπομ̣ιμνή̣[cκο]υ̣cι[ν ἀπὸ τ]ο̣ύτ(ων)· τὰ ἱμάτια ψυ⟨χρό⟩τερα περιβ̣[αλόμ]ε̣[νοι θε]ρμότερ(α) εὑρίcκομ(εν) ὡc ἂν δὴ τῆ̣[c ἀφ᾽] ἡ̣[μῶν] ἀ̣ποφερο-μένηc θερμότητοc [κ]α̣θιζούcηc τοῖc περιβολαίοιc. καὶ μὴ̣ν̣ [ὅτ]ι̣ καὶ ὑγρότ̣ηc ἀπο̣φέρ̣[(εται)] πιcτοῦcιν ἀπὸ τ(ῶν) ἱματίων̣· ξη̣ρ̣ὰ̣ γ(ὰρ) περ̣ιβ̣α̣λ̣λ̣[όμ(ενοι)] ταῦτα καταλαμβάνομ[(εν) ἔ]ν̣ικμ̣α· ἐξ̣ ὧν φανερὸν ὡc καὶ ὑγρότ̣ηc̣ [κ]αὶ̣ θε̣ρ̣μ̣[ό]τ̣η̣c̣ φέ̣ρ̣εται ἀπὸ τ(ῶν) ἡμετέρ(ων) c̣ω̣μ̣[άτ(ων).

accipientium viarum differentiam. (19) itaque si per omne, inquit, corpus mundae essente viae, ut in oculis sunt constitutae, per totum corpus forsitan videremus etc.

44 υποπειπτειν ταῦτα : αὐτά D. in fine corr. D. **45** correxi : πέψῃ D. **46** οικειω (ω suprascr.) **48** οἰ[κείω]ι D. **49** τό̣ – ὑπ(άρχον) legi : τὰ – ὑπ(άρχοντα) D. R **50** πειπ̣[το]ν P, |πῖπ̣τ̣ο̣ν R: πεί[πτ]ον⟨τα⟩ D. εγλανθανει **51** λαμβανομεν̄ **52** [ἡ αἰcθ]ηcιc D. : [̣ ̣ἡ α]ἴ̣[cθ]ηcιc R **53** post ταῦτα spatium vacuum **XXXV** **2** καὶ] ὡc [ἡ μέν] θερμ̣[ό]τηc D. **3** [διὰ] τούτων D. **4** corr. D. περι-β̣[± 6]ε̣[̣ ̣ ̣ ̣] P, suppl. D.]ρμοτερ̄ **5** ωc : ω ex γ τη̣[vel π[P τῆ[c ἀφ᾽ ἡμῶν] D. **6** θερμοτητοc ex θερμοτηc [ἐγκα]θιζούcηc D. **7** περιβολαιοιc : λ ex β post περιβολαίοιc spatium vacuum [μὴν ὅτι] D. ἀπο̣φέρ̣[(εται)] P, recte D. R : ἀπο̣φέρ̣ε̣[ρ(εται)] perperam Manetti 2011 **8** πιcτουcι\ν/ περ̣[ιβαλόμ(εν)οι] D. **9–10** εξ̣ ων | φανερον (φ ̣ p. c. ex γιαιcερον ?) P : [γενόμενα διὰ] | τ̣ὸ̣ ὑ̣γ̣ρὸν («primo obtutu ψοτερον» in adn.) D. **10** [κ]αι̣ θε̣ρ̣μ̣[ο]τ̣η̣c P : ἐγκ]α̣θ̣[ίζουcα ἡμῖν ἀπο-] D. **11–12** c̣ω̣μ̣[άτ(ων) ̣ ̣ οἱ γὰρ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] | κοι̣ π̣(ρὸc) ὄρθρον D. : c̣ω̣μ̣[άτ(ων) ̣ ̣] ̣ ̣ ̣ Καὶ π̣(ρὸc) ὄρθρον R

καὶ π̣(ρὸϲ) ὄρθρον διαν̣α̣ϲ̣τ̣ά̣ν̣τ̣ε̣ϲ̣ [ἐ]ξ ὕ̣[πνο]υ̣ [. .]ι̣[. .].
βα̣ρυνόμενοι, τῆϲ π̣(ρὸϲ) . . . [. . .]τ̣ι̣[. . .]η̣ϲ̣α̣π̣[
ὀρε{υ}γό̣μενοι. ταυτ̣η . [. . .]μ̣[. . .]ω̣ϲ̣[. .]
μετὰ τὸ περιπάτωι χ̣ρ̣ή̣ϲ̣α̣ϲ̣θ̣[αι . .]π̣ι̣
τροφῆϲ· τίνοϲ γενηθέ̣ν[το]ϲ̣; δη[. . . . . .] . . [. .]
πολλῶν διαπεφορημέ̣ν̣[ων δ]ι̣ὰ̣ [τοὺϲ πό]ρ̣ο̣[υϲ
λόγωι θεωρητοὺ̣ϲ ἀπὸ τ(ῶν) ἡ̣[μετ]έ̣ρ[(ων) ϲ]ω[μάτ(ων)].
καὶ οὐ μόν⟨ον⟩ δὲ τοῦτο κ(ατα)ϲκε̣[υάζ]ο̣υ̣ϲ̣ι̣ν̣ [ἀλ(λ)᾽ ὅτι]
καὶ διάφοροι ἀποφοραὶ γί(νονται) ἀπὸ τ̣(ῶν) ἡ̣μ̣ε̣τ̣[έ]ρ̣(ων)
>——
ϲ̣[ωμάτ](ω̣ν̣).
καὶ τοῦτο ὑπομιμνήϲκουϲ̣ι̣[ν ο]ἱ π̣ε̣ρ̣ὶ̣ Ἀ̣ϲ̣κ̣λ̣[ηπιάδη]
καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλαλήθη ὥ̣ϲ̣π̣[ερ τὰ] α̣ἰ̣ϲ̣[θη]-
τῶϲ κενούμενα διάφορά (ἐϲτιν), ο̣(ὕτωϲ) κ̣α̣ὶ̣ [τ]ὰ̣ κ̣(ατὰ) τ̣ὸ̣
[λόγῳ̣]
θεωρητὸν ἀποφερόμενα διά[φορ]ά̣ [(ἐϲτιν) κ(αὶ) ποι]κ̣[ίλα].
ὅτι δὲ τὰ αἰϲθητῶϲ κενούμ̣[ενα διάφο]ρ̣ά̣
τέ (ἐϲτιν) καὶ ποικίλα, ὡϲ δῆ(λον). τί δεῖ καὶ λ̣έ̣γ̣ε̣ι̣ν̣; [τάδε (ἐϲτὶ)
ξ]η̣ρ̣ὰ̣
καὶ ὑγρά. καὶ τ(ῶν) ὑ̣[γ]ρ(ῶν) . [3/4] . ι̣ . . [
ἃ μ(ὲν) γ(ὰρ) διὰ ϲιάλων [± 6]α̣ι̣[± 9]ο̣υ̣ϲ̣γι()

XXXV 21–29 Alex. Philal.: *AP.* 7 von Staden

12 [ἐ]ξ ὕ̣[πνο]υ̣ [. .]ι̣[. .] . legi et supplevi: nihil legit D. **13** post βα̣ρυνόμενοι, τῆϲ γ̣ι̣(ν̣ο̣μ̣έ̣ν̣η̣ϲ̣) [. .]ϲ[. . .]τυ[. . . . . .] D., τῆϲ π̣(ρὸϲ) . . . [. . .]τ̣ι̣[...]η̣ϲ̣ κ̣α̣ὶ̣ [R, fort. melius **14** ορευγομενοι (γο ex π) sic P : ὀρεγόμενοι melius quam ἐρευγόμενοι, sicut D. in adn., intelligere possis ταυτ̣η . [P, fort. ταύτῃ γ(ὰρ) interpretandum : ταυ[D. **15** post περιπατωι spatium vacuum post περιπάτωι nihil legit D. **16** γενηθεν[. . .] δι[D. fort. δη[λονότι] ϲ̣ω̣[μάτ(ων)] interpretandum vel δη[λονότι] ἀ̣π̣[οφορ(ᾶϲ) γι(νομένηϲ)], cf. XXXIII 20–22 **17** διαπεφορημ[(εν) .]ι̣ . [D., supplevi ex. gr. **18** η̣[. . .]ε̣ρ[.]ω[. . .] P, supplevi : ὑ̣[. . . . .] D. **19** corr. D. κ(ατα)ϲκ[ευάζουϲ]ι̣ν̣, [ἀλ(λὰ) ὅτι] D. **20** [τ(ῶν) ϲωμάτ(ων)] D. **21** ὑπομιμνήϲκου[ϲιν οἱ] π̣ε̣ρ̣ὶ̣ [Ἀϲκληπιάδη] D. **22** [ὅτι τὰ αἰϲθη-] D. **23** ο̣(ὕτωϲ) κ̣α̣ὶ̣ [τ]ὰ̣ κ̣(ατὰ) τ̣ὸ̣ [λόγῳ̣ Leith 2014 R : (ἐϲτιν) [καὶ κ(ατὰ) τὸ λό(γῳ̣)] D. **24** δ̣ια P : οἷα D. δ̣ια̣[3/4] . [± 4] . [. .] legi, supplevi Leith 2014 secuta **25** κενού[μ(εν)α διάφορά] D. **26** P s.l. litteras add. quae ⸌ωϲ δη⸍, i.e. ὡϲ δῆ(λον), vel ⸌ωϲ απ⸍, i.e. ὡϲ ἀπ(εδείξομεν), interpretandae sunt (-ξαμεν perperam Manetti 2011 R) post hoc τί δεῖ καὶ λ̣έ̣γ̣ε̣ι̣ν̣; [± 6] . . . legi et supplevi ex. gr. : ⸌ὡϲ ἀπ⸍⟨ε⟩δεί[ξ]α̣μ̣ε̣ν̣ [δῆλον· (ἔϲτι) γ(ὰρ) ξη]ρὰ D. **27** post ὑγρά spatium vacuum καὶ τ(ῶν) ὑ̣[γ]ρ(ῶν) . [3/4] . ι̣ . . [P : καὶ [ἄλλη] (ἐϲτὶν) [διαφορὰ κ(ατὰ) τοὺϲ τό]π̣ο̣υ̣ϲ̣· D. **28** in fine legi dubitanter : [κενοῦται] ἃ̣ δ̣[ὲ διὰ ἀποπάτ](ων) D.

ἃ δὲ διὰ {μη} μήτρας ̣ ὡς ἐπ̣ὶ̣ γυ[± 8]τ̣ο̣υ̣[̣ ̣]
ον, ἃ δὲ δι’ ἱδρώτ(ων), πάντα δὲ τ̣[αῦτα δ]ιαφέρο̣ν̣[τα].
καὶ ἐφ’ ἑνὸς δὲ τούτ(ων) κατ’ ἰδίαν δ̣ια[± 9].
ἐπὶ γ(ὰρ) τ(ῶν) οὔρ(ων) ἃ μ(έν) (ἐστι) παχέ{ι}α, ἃ δὲ λε̣π̣[τὰ]
κ̣ ̣τ̣[̣ ̣] ̣ο̣υ̣ς̣
ἃ δὲ χολώδη καὶ ἃ μ(ὲν) τ̣ο̣ιάσδε̣ [ὑποσ]τ̣ας̣ε̣ι̣ς̣ [ἔ]χ̣ον(τα)
ἃ δὲ τοιάσδε ἃ δὲ οὐδ ὅλως ὑφι̣ς̣[τάμενα], κ̣αὶ ἃ μ(ὲν) ἐ̣[π]ι̣-
νέφελά (ἐστιν) ἃ δ’ οὔ, ὡς ὁμοίως δ̣[ὲ καὶ ἐπ]ὶ τ̣(ῶν) ξ̣ηρ̣ῶ̣ν
τῶν κενουμέν(ων) κ̣α̣[ὶ] τ(ῶν) ἄ̣λ̣λ̣ω̣ν̣ [± 5 ε]ἰ̣ γ(ὰρ) τ̣α̣ῦ̣τ̣[α]
αἰσθ(ητῶς)
κενούμενα διαφέροντ̣[ά] (ἐστιν), δῆ̣[λον ὅτ]ι̣ κ̣α̣ὶ̣ [τὰ κ(ατὰ)] τ̣ὸ̣
λόγωι θεωρητὸν ἀπενεχθησο̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣] ̣ ̣ει[
ἀπενεχθήσεται. ἑπομένως [δὲ] τ̣[̣ ̣ ̣]σφ[± 5] αἴ(τια)
διαφέροντα καὶ τοῦτο σαφὲς ἐπ̣ί̣ [γε] τ̣(ῶν) [ὑγ]ρ̣[ῶν]
καὶ ξηρῶν· τοῦτο δὲ ἐπὶ τ(ῶν) ὑγρ[ῶν ± 4] ̣τ[± 5] ̣
καὶ ποικίλα, δῆλον ὅτι καὶ διαφε̣[± 3]σ̣ι̣[± 5] ̣ε̣
ται καὶ π[ο]ι̣κίλα ̣ κ̣[α]ὶ̣ μ̣ὴ̣ν ἀ̣π̣[± 5] τ̣(ων) τ[± 5]ν
ἀποφορὰ γί(νεται) καὶ ἀπ’ ἐ̣γ̣κ̣ε̣[φάλ]ο̣υ ἀποφε[± 6]α[± 6]ω̣ς
δὲ καὶ ἀπὸ ν̣ε̣ύ̣ρ̣(ων) ὀστῶν π(ρος)τ̣α̣[± 5] ̣ν[± 5]

29 ἃ δὲ διὰ μηνια̣ι̣[ίων D. fort. ἐ̣π̣ὶ̣ γυ[ναικῶν vel sim. supplendum ἐ̣π̣ὶ̣ γυ[ναικείου] ῥ̣ο̣ῦ̣ Leith 2014, 595, cf. Sor. *Gyn.* 3.43 : ὡ̣ς̣ ἐ̣π̣ὶ̣ γυ[ναικ]ῶ̣ν̣ το[ῦ[τ-] R **30** τ̣[± 4]ιαφερο̣ν̣[ ] P, supplevi : ἀπ[ὸ δ]ιαφόρων [τόπων] D. supra]ιαφερο̣ν̣[dispexi litteras incertas, ⸌]ο̣τ̣ο̣υ̣[⸍? : ⸌]οτ̣ ̣ ̣[±4]ε̣ι̣⸍ R : nihil vidit D. **31** δ̣ια[± 9] ̣ P, fort. δια[φέρει αὐτο]ῦ̣ intelligendum : τ̣α̣[ὐτὸ ὑπ]ολ̣[άβο]ι̣ς [ἄν] D. **32** corr. D. κ̣ ̣τ̣[̣ ̣]⸌ ̣⸍ο̣υ̣ς̣ P : μ̣ᾶλ[λον] D. **33** τ̣ο̣ιασδε̣ [̣ ̣ ̣ ̣] ̣ασ̣ε̣ ̣ ̣[̣] ̣ον- P, ut videtur, supplevi : προσδ[εχόμ(εν)α το]ι̣άσδ̣[ε ὑποστ]α̣ς̣[εις] D. **34** suppl. D. [ἐπι-] D. **35** post οὔ spatium vacuum **36** α̣ ̣ταλλ̣ω̣ν̣ [5/6]ι̣γ̣ταυ̣τ̣[̣]αισ^θ P, supplevi ex. gr. : γὰρ αμ[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] γ(ὰ̣ρ̣) [α]ὐ̣τ̣(ῶ̣ν̣)ν αἰσθ(ητῶς) D. **37** δη[± 4]ι̣κ̣αι̣[̣ ̣(̣)]τ̣ο̣ P, supplevi ex. gr. : δι[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ κ(ατὰ)] τ̣ὸ̣ D. **38** απενεχθησο̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣] ̣ ̣ε̣ι̣[P : ἀπενεχθήσε̣[ται D. **39** post ἀπενεχθήσεται spatium vacuum [δὲ τούτοι]ς φ[(ασιν) καὶ τὰ] αἴ(τια) D. **40** σαφὲς, ς (alt.) ex ι ἐ[πὶ τ(ῶν) τε ὑγρῶν] D. **42** δηλονοτικαιδιαφε̣[± 3]σ̣ι̣[± 5] ̣ε̣ ut videtur P, velim διαφέ̣[ρον]τ̣α̣ [ἀποφέ]ρε-vel similia : α̣ὐ̣τ̣ῶ̣ν, ὅτι καὶ δια[̣ ̣ ̣ ̣ ̣]α̣ς- D. **43** post ποικίλα spatium vacuum ἀ̣π̣ὸ̣ [̣ ̣ ̣]τ[̣ ̣ ̣]ν D. : ἀπὸ [τ(ῶν) ἀρ]τ[ηριῶ]ν Beckh-Spät p. 55 n. 7 **44** ἀπ’ ἐ̣γ̣κ̣[ε]φ[άλου Beckh-Spät p. 55 n. 8 : ἀπὸ γ̣υ̣[̣]ρ[̣ ̣]υ ἀποφέ[ρεται δι]α[φερόν-τ]ω̣ς D. in fine versus supplere possis [ὡς ὁμοί]ω̣ς **45** π(ρος)α̣ι̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ένω[ν] D. : π(ρος)έ̣τ[ι̣ δὲ κ(αὶ) ἀδ]ένων Beckh-Spät p. 55 n. 8

εἴπερ δὲ μὴ ἔ̣τ̣ι̣ ἀπ᾽ αὐτ(ῶν) ἀποφορ[. . .] οὐκ
[± 7]τ̣ρε̣[± 5]
ἢ τροφῆς ἐ̣δ̣ε̣ῖ̣τ̣ο̣· εἰ δὲ τοῦτ[ο ± 5] . τ̣ερ̣[± 5]
μέρους δ̣ι̣ά̣φ̣ο̣ρ̣ό̣ς̣ (ἐ̣ς̣τ̣ι̣ν̣) ἡ ἀποφο[ρ]ὰ̣ [± 4]οιμ̣[± 2 ἀπ]ὸ
παντὸς δὲ μέρ̣ο̣υ̣ς̣ γ̣ί̣(νονται) ἀποφο̣ρ̣[α]ὶ α[± 3]οϲ[± 5]
ὅπερ (ἐςτὶν) ἀδύν̣α̣τ̣ο̣ν̣ [. .]τ̣α̣ν̣ . . [± 6]ς̣[5/6]
ἂν γένοιντο̣. ἐ̣π̣ε̣ὶ γ(ὰρ) δυναμ[6/7] (ἐςτιν) υ̣[
τοῦτο κ(ατὰ) τὴν̣ φ̣α̣ντασίαν . [± 4] . . [. .] . . [± 5]
περὶ τὸ αἷμα π̣ο̣λ̣λ̣α̣ὶ̣ γενήσον̣τ̣α̣ι̣ [ἀποφορ]αὶ ἀ̣π̣[ὸ] α̣ὐ̣-
τῶν. τῶι μ̣[(έν)]τοι [γ᾽] Ἀλεξάνδρ[ῳ̣ οὐκ ἀρές]κει [τοῦ]το
XXXVI ὁπωςοῦν· ο[ἷο]ν̣ γ(άρ) φ(ηςίν) (ἐςτιν) τὸ αἷμα κ(α̣τ̣ὰ̣) τὴν
φαντασίαν,
τοιοῦτο καὶ κ̣[(ατὰ) τ]ὴ̣ν δύ(ναμίν) (ἐςτιν) ἁπλοῦν τι καὶ
μονοειδές.
νωθρὸν δ᾽ (ἐςτίν)· [ο]ὕ̣τ̣ο̣ι̣ γ(ὰρ) ὀρθῶς ἔχει· καὶ γ(ὰρ) παρὰ
τὰ̣[ς] δυνάμ[ει]ς̣ (ἐςτὶν) [δ]ι̣ά̣φορον τὸ αἷμα καὶ παρὰ
τὴν κ̣α̣τ̣[εργαςίαν τῆς] τ̣ροφῆς. ταύτῃ δὴ διάφορον
[τὸ] τ[(ῶν)] ἀ̣θ̣λ̣[ητῶν πα]ρ̣ὰ̣ τὸ ἐπὶ τ(ῶν) ἰδιωτ(ῶν)· τὸ μ(ὲν) γὰρ
λεπτότερον, τὸ̣ δ̣ὲ̣ τ(ῶν) ἐναντίω⟨ν⟩ παχύτερον.
ἐπεὶ δ᾽ οὖν διά[φορ]ό[ν] (ἐςτιν) τ(ῶν) ἐν ἡμῖν τὸ προκείμενον,
διάφορ̣οι γένοιν̣τ᾽ ἂν καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ αἱ ἀποφοραί.
ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὴν τῆς τροφῆς κ(ατ)⟨ε⟩ργαςίαν διά-

53–XXXVI 2 Alex. Philal.: *AP*. 8 von Staden

46 μη ετ̣ι̣ P : κ̣α̣ι̣ς̣[. [.]α̣ι̣ D. ⸌αποφορ[. . .]⸍]τ̣ρε̣[(vel]η̣ρθ̣[) P : ⸌ἀποφο[ραὶ]⸍ οὐκ [. . . . .] γί(νονται), ε[ἴπερ] D. **47** η τροφης̣ ε̣δ̣ε̣ι̣τ̣ο̣ P : ἡ τροφὴ [αἷμα] D. [± 5] . τ̣ερ̣[(vel] . υ̣ει̣[) P : [οὕτως ἔ]χει, [καὶ ἀπὸ] D. **48** δ̣ι̣α̣φ̣ο̣ρ̣ο̣ς̣ / η αποφο[.]α̣ [± 4]οιμ̣[± 4]ο P : δι[αφέρουςαν] ἀπο[φορὰν . . .]ειν. [ἀπ]ὸ D. **49** μ[έρους γι(νόμεναι)] ἀποφ[ορα]ὶ α[. . .]ις[. . . .] D. **50** post ἀδύνατον, [.]του [. . . . .] D. **51** ε̣π̣ε̣ι γ́ δυναμ[6/7] / υ̣[P : [. . . . .] γ(ὰρ) δυναμ[. . .](ων) τ(. . . . .) D. **52** post φ̣α̣ντασίαν spatium vacuum **53** π̣ο̣λ̣λ̣αι P : τ̣ο̣ι̣ κ̣α̣ι̣ D. [± 6]α̣ιαυ(vel π)[.]αυ P, supplevi ex. gr. : [.]ωc[. .]αι α̣υ̣[. .] α̣υ- D. **54** τωιμ̣[(εν)]τοι[.]αλεξανδρ[± 7]κει[. . .]το P, supplevi ex gr. : κ̣α̣ὶ [κ̣(ατ̣᾽)] Ἀλέξανδρ[ον λό(γωι) ἐλέγ]χει [τοῦ]το D. **XXXVI 3** [ο]υτ̣ο̣ι̣ P : [. .]υτ̣α̣ D. **4** τὴν δύναμιν Kenyon ap. D. **5** suppl. D. post τ̣ροφῆς spatium vacuum **6** [. .]τ[.] P, supplevi : [τὸ ἐπὶ τ(ῶν)] D. longius **7** correxi : ἐναντί[ων] D. **8** (ἐςτιν) ⟨παρὰ τὴν διαφορὰν⟩ coni. D. in adn. ημιν : ν p. c. **9** versus brevior **10** correxi : κ(ατ)εργαςίαν D.

φορον ἂν γένοιτο τὸ αἷμα καὶ ἑτεροῖον κ̣α̣τ̣[ὰ] τ̣ὰ̣c δυ(νάμειc), οὐ χρεία
πολυλογίαc· ἡ γ(ὰρ) τροφὴ ληφθεῖcα π̣ρ̣[ώ]τ[η]c κατεργαcίαc
τυ[γχ]άνει ἐν cτόματι καὶ διαφόρου γε τ̣α̣[ύ]τ̣ηc. εἰ μ(ὲν) γ(ὰρ)
με̣[ι]⟨ζόν⟩ω̣c̣ λεαν̣θε̣[ί]η ̣εὐ̣ο̣δ̣ήcε̣ι μᾶλλο̣ν̣ [εἰc π]έψιν τε
καὶ [τρῖ]ψιν, [ε]ἰ [δ᾽] ἐπὶ [ὀλίγ]ο̣ν ἀπολεαν[θ]ε̣ί̣η̣, κακόχ(υμα)
ἂ̣ν̣ κ̣α̣τ̣α̣cκευά̣c̣α̣ι̣ [καὶ τ]ὸ̣ αἷμα καὶ τοὺc [χ]υμοὺc
κ̣α̣ι̣[̣ ̣ ̣] α̣υ̣τ̣α̣ δ̣ι̣[ὰ τ]ὸ̣ π̣ο̣λ̣ὺ̣ φλεγματῶδ̣[εc π]εριέχειν.
[κ(ατὰ) δὲ το]ὺ̣c̣ Ἐραcίcτρατ(είουc) τἄμπαλιν δοκεῖ [ἄλ]λην ἐκεῖ
λε̣ί̣ω̣c̣[ιν] ὡ̣c παρὰ τὴν ἐν τῶι c⟨τ⟩όματι κα̣[τερ]γαcίαν·
διαφόρ̣[ο]υ̣ ⟨γ(ὰρ)⟩ ὑπ(αρχούcηc) διάφορον καταcκευάζ̣εται τὸ αἷμα κ(ατά) τε δύ(ναμιν)
κα̣[ὶ χρῶ]μ̣α̣. [ἐ]π̣ε̣ὶ̣ τοιγάρτοι διάφορόν (ἐcτιν) [τὸ] αἷμα, διάφοροι
καὶ̣ [κατ]ὰ̣ τ̣ὸ̣ λόγωι θεωρητὸν ἀποφοραὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ
αν ̣[̣ ̣ ̣] ̣ ̣ι̣ ̣[̣ κ]α̣ι̣ παρὰ τὴν ἐν τῆι κοιλίαι δὲ κατερ-
[γ]α̣[cίαν διά]φορο̣[ν ἂν] γ̣ένο̣ιτο τὸ αἷμα· διὰ δὴ τοῦτο καὶ
δ̣ι̣ὰ̣ [κοι]λ̣ί̣αν κ̣ένωc̣ι̣ν ποιήcαιτο̣. ὡc ἐπὶ τ(ῶν) ἄλλων
[δὲ c]ω̣μάτ(ων) τ̣α̣ὐ̣τ̣ὸ̣ ἄ̣ν τιc εἴποι· καὶ γ(ὰρ) παρὰ τὰc δια-
θέ̣c̣[ε]ι̣c̣ καὶ παρὰ [τ]ὰc ὥραc καὶ κινήcειc διάφοροc

XXXVI 18–19 cf. [Gal.] *Def. med.* (XIX 372, 14–373, 1 K.) (τὰc πέψειc τῆc τροφῆc φαcι γίνεcθαι) … Ἐραcίcτρατοc δὲ τρίψει καὶ λειώcει καὶ περιcτολῇ τῆc γαcτρὸc καὶ ἐπικτήτου πνεύματοc ἰδιότητι

11 ⸌και⸍ **13** [ταύτη]c D. **14** με̣[̣]ω̣c̣λεαν̣ ̣ ̣(̣)[̣]η̣ευ̣ο̣δ̣ηcε̣ι P, με̣[ι]⟨ζόν⟩ω̣c̣ correxi : [μ ̣ ̣ ̣ ̣] λεαι[̣ ̣ ̣ ̣]ηειcδηcει D.]ψιν τε D. **15** καὶ [̣ ̣ ̣]ψιν ̣ι[̣] επι [̣ ̣ ̣ ̣] ̣ν απολεαν[̣]ε̣ι̣η̣ κακοχ P, supplevi : καὶ [̣ ̣]ψιν [̣ ̣ ̣ ̣]ν ἀπολεαιν[̣ ̣ ̣ ̣] κακοχ D. κακοχ P, etiam κακόχ(υλα) intelligere possis **16** κ̣α̣τ̣ε̣cκευα̣c̣ε̣τ̣[vel melius κ̣α̣τ̣α̣cκευα̣c̣α̣ι̣[P : κ̣α̣τ̣α̣cκευα[̣]ει D. **17** [̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] α̣ι̣μ̣ δι[̣ ̣] τοῦ φλέγματοc [̣ ̣ πε]ριέχειν D. : κ̣α̣ι̣ ̣ ̣ ̣ε̣ρ̣ ̣ ̣ δ̣ι̣[ὰ τ]ὸ̣ π̣ο̣λ̣ὺ̣ φλεγματῶδ̣[εc π]εριέχειν R **18** in initio versus [̣ ̣ ̣ τοῖc δ]ὲ̣ D., longius [± 5] ̣ ̣ εραcιc-τρ̄τανπαλιν ut videtur P, recte interpretavit D. **18–19** [ἄλ]λην ἐκεῖ | [γί(νεc)θ(αι) εἰκότ]ωc D. **19** supplevi et correxi **20** correxi : διαφ[όρου γ(ὰρ)] D. **21** κ[αὶ χρῶμα sp. vac. ἐ]π̣ε̣ὶ̣ D. **22** post καὶ add. ⟨αἱ⟩ Hackforth ap. Jones **23** αν ̣[̣ ̣ ̣] ̣ ̣ι̣ ̣[̣ ̣]α̣ι̣ P (ι̣ν̣[R) : [γίνοντ]αι sp. vac. [κ]αὶ D. ⟨ἐν⟩ perperam D. **23–24** κατερ|[γαcίαν διά]φορ[ον ἂ]ν̣ D. **25** ποιηcαιτο sp. vac. ωc P : ποιῆcαι [ἔ(cτιν) sp. vac. καὶ] D. **26** [̣ ̣ ̣ ̣ ̣]μάτων D., velit διαιτη]μάτων vel [δὲ cω]μά-των in adn. τ̣α̣τ̣ο̣ P : τοῦτ᾽ D. **26–27** δια|[γωγὰc] D. **27** ὥραc legi, cf. v. 35 : [φο]ρὰc D. Manetti 2011 : [φ]ο̣ρὰc R κειvηcειc διαφορὰc D.

ἡ ἀποφορά̣. καὶ ἐ̣π̣[ὶ] μ̣(ὲν) γ̣(ὰρ) ἄλλων cωμάτ(ων), ἀρτηριῶ(ν)
καὶ φ̣λ̣[ε]β̣[ῶν κ]α̣ὶ̣ ἄ̣λ̣λ̣ων, κοινότερον εἰπεῖν, διαφο̣ρ(ὰν) καταλ(είπουcι)
.̣.̣.̣.̣[± 6]υ̣τ(ων) δ̣ι̣άφορος γενήcεται. ὅτι δὲ
κ̣α̣ὶ̣ [παρὰ τὰc κ]ι̣[νή]c̣ειc διάφορα̣ γί(νεται) τὰ cώματα
[φανερόν· οἱ] γ(ὰρ) κι̣[νη]τικώτερον βιοῦντεc
[θερμό]τ̣ε̣ρ̣α̣ ἔχουc[ι]ν τὰ cώματα καὶ διὰ τοῦτο
πλείονα τὴ[ν] ἀποφοράν, οἱ δὲ ἰδιῶται τοὐναν-
τ̣ίον. ἐπε̣ὶ̣ γ(ὰρ) παρὰ τὰc ὥραc τ̣α̣ὐ̣τ̣ὸ κ(ατα)cκευάζο(υcιν)·
[ὅτι ἐν μ(ὲν)] τῆ̣ι̣ .̣[θ]ε̣ρεία̣ δι[ὰ] τὴν ὑπέρμετρον θερμαc(ίαν)
[εὐρ]υ̣ν̣ά̣μενο̣ι̣ ο̣ἱ̣ π̣[ό]ροι πλεῖον κενοῦc⟨ι⟩ τῶι
[λ]ε̣π̣τ̣υνόμενα τ̣ὰ̣ παρακείμενα καὶ ῥευcτικ(ὰ)
[κατα]c̣κ̣ε̣υ̣α̣ζ̣ό̣μενα [κ]ε̣νοῦcθαι κατά τε τὸ αἰcθητὸ(ν)
[καὶ] κ̣[(ατὰ)] τ̣ὸ̣ λ̣ό̣γ̣[ωι θ]ε̣ωρη̣τ̣[ό]ν. κ(ατὰ) μ(έν)τοι γε τὸν χειμῶ-
ν̣[α τὸ ἐ]ν̣α̣ν̣τ̣ί̣ο̣ν̣. ἐ̣[κ] τ[ού]τ(ων) τοιγ(άρ)τοι φανερὸν ὡc
[γί]ν̣οντ̣α̣ι̣ [πολ⟨λ⟩]α̣ὶ̣ ἀποφοραὶ κ(ατὰ) τὸ λόγωι θεωρητὸν
> κ̣[αὶ δ]ι̣ά̣φ̣ο̣ρ̣[οι] α̣ὖ̣ται. ὥ[c]περ δὲ κ(ατὰ) τὸ λόγω̣[ι θε]ωρ(ητὸν)
κ[αὶ] κ̣(ατὰ) τ̣ὸ̣ αἰc̣[θητ]ὸ̣ν διάφορα καὶ ποι⟨κί⟩λα ἀποφ̣[έρετα]ι
[ἀφ᾽] ἡ̣μ̣[ῶν], ο̣(ὕτωc) καὶ κατὰ τὸ αἰcθητὸν εἰcκ[ρίνε]ταί
[τινα εἰc] ἡ̣μ̣ᾶ̣c̣ καὶ κατὰ τὸ λόγωι θεωρητόν.

28 η αποφορα̣̣ P : [τ(ῶν)] ἀποφορ[(ῶν) γί(νεc)θ(αι)] D. επ[.̣]μ̣́γ̣́ P : δ̣ὲ̣ τ̣(ῶν) D. **29** φλεβ[ῶν καὶ ὑμέν]ων D. διαφο̣ρ̄ (vel διαφε̣ρ̄) P κατα^λ P^mg, καταλ(είπουcι) interpretavit D., vel κατὰ λ(όγον) intepretare possis **30** fort. ὥ̣c̣τ̣ε̣ [ἀπὸ τοιο]ύτων (scil. σωμάτων cf. v. 28) vel ὡ̣c̣ ἀ̣π̣[οφορὰ ἀπ᾽ α]ὐτ(ῶν) supplere possis ex. gr. : [ἣ αἰ(τία) τῆc τού]τ(ων) διαφορᾶc D. post γενήcεται spatium vacuum **31** ...[± 8]ε̣ι̣[.̣.̣]c̣ειc P : [κατὰ τὰc κ]ε̣ι̣[νήcειc suppl. D. rec. Manetti 2011 : [κατὰ τὰc κ]ι̣ν̣ή̣c̣ε̣ι̣c̣ R: [παρα τὰc κ]ι̣[νήc]ειc scribendum, cf. vv. 26–27 **32–33** suppl. D. **33** ἔ̣χουcιν D. **35** post τιον spatium vacuum minimum ε̣πι̣γ(αρ) P : τα̣ῦ̣τ̣α̣ γ(ὰρ) D. τ̣α̣τ̣ο κ̂cκευαζο̄ **36** [± 6]τη̣[.̣]ε̣ρεια P, supplevi ex.gr. : [.̣.̣.̣.̣.̣]τ̣ι̣[.̣.̣.̣]ι̣[.̣]ερεια D. θερμα^c **37** supplevi ex. gr. : [.̣.̣.̣.̣]μεν [.̣.̣.̣.̣.̣]ροι πλεῖον κενοι̣c τῶι D. : τότε μὲν γὰρ οἱ πόροι κενοῦc⟨ι⟩ τῶι D. in adn. κενουcκαι prius scripsit P, ut videtur, deinde τωι ex και correxit **38** ρευcτι^κ **39** ⸌τε⸍ αιcθητ^ο **40** post θ]ε̣ωρη̣τ̣[ό]ν spatium vacuum χιμω| **41** [να ἧccον. ἐκ τούτ](ων) D. **42** [γί]ν̣οντ̣α̣ι̣ [πολ⟨λ⟩]α̣ὶ̣ legi et supplevi, [.̣.̣.̣.̣.̣.̣.̣.̣] μ̣(ὲ̣ν̣) D. **43** κ̣[.̣.̣.̣]ι̣.̣.̣ο̣ρ̣[.̣.̣.̣] α̣υ̣ται P : [.̣.̣.̣.̣.̣.̣.̣.̣.̣] οὗται (sic) D. post α̣ὖ̣ται spatium vacuum θε]ωρ̄ **44** κ[αὶ κ(ατὰ) τὸ αἰcθητ]ὸν D. corr. D. ἀπο[κρίνετα]ι D. **45** [ἀφ᾽ ἡμῶν οὕ]τωc D. **46** [± 7] P, supplevi ex. gr. : [διάφορα εἰc ἡμᾶc] D.

κ̣[αὶ θ]α̣υ̣μ̣[α]ϲ̣το̣ὶ̣ καὶ Ἡρ(όφιλοϲ) καὶ Ἀϲκληπιάδηϲ διά̣ τ[ι]νοϲ ὑπ̣ομνήϲεωϲ τοιαύτηϲ· ἡ φύϲιϲ – φ(αϲὶ) – τ[ηρ]η̣τ̣ι̣κ̣ὴ κ[α]θέϲτηκεν τοῦ τε δικαίου καὶ τ[ο]ῦ̣ ἀ̣[κ]ο̣{υ}λούθου. ἐπεὶ γ(ὰρ) ἀπεκρίνετό τινα κ(ατὰ) τὸ αἰϲθ̣η̣τό̣ν̣, ὡ̣ϲ̣ ἐδείχθη, καὶ κ̣α̣τὰ λόγωι θεωρητὸν δὲ ἀ̣π̣[εφ]ἐ̣ρ̣ε̣τ̣ο̣ κ̣α̣ὶ̣ δ̣ι̣ά̣φ̣ο̣ρ̣α, ὡϲ καὶ τοῦτ[ο] κατεϲκευάκαμ(εν), τὸν αὐ̣τὸν τρόπον καὶ κ(ατὰ) τὸ λόγωι θεωρητὸν καὶ κ[α]τ̣ὰ̣ τ̣ὸ̣ αἰϲθητ̣ὸ̣ν διάφορα εἰϲκριθήϲεται εἰϲ ἡ̣μ̣ᾶ̣ϲ̣. καὶ ὅ̣τι μ(ὲν) εἰϲκριθήϲεταί τινα κατὰ τὸ λόγῳ̣ θεωρ(ητὸν) πρῶτον ἀπὸ (τῶν) δυνάμεων τ(ῶν) [κατὰ φ]ά̣[ρ]μ̣ακα ἔξεϲτι ϲκοπεῖν· καὶ αίονήμ̣α̣τ̣α̣ γ̣(ὰρ) καὶ καταπλάϲματα ἐπιτιθέμενα

XXXVII τῆι ἐπιφανεί[αι ὅ]τ⟨ε μ⟩ὲν διαλύει τὰ ὑποκείμενα ὅτε δὲ διαφο̣ρ̣εῖ, ἄλλο̣τε δὲ̣ ἐ̣π̣ιϲπᾶται· τίνοϲ γινομένου; οὐ μόν⟨ον⟩ τῆϲ δυνάμεω̣ϲ τ̣ῆ̣ϲ̣ τ̣(ῶν) φαρμάκ(ων) τῆι ἐπιφανεί[αι] π(ροϲ)καθιζού[ϲη]ϲ, ἀλ(λὰ) καὶ εἰϲ β[ά]θ̣οϲ ἄχρι τοῦ αἰ(τίου) δι̣ο̣δευο̣ύ̣ϲηϲ διὰ τ(ῶν) λόγωι θεωρητ(ῶν) πόρων τοῦ ϲώ[μα]τ̣[ο]ϲ̣· [ἐ]ξ̣ ὧν [φα]νερὸν ὡϲ καὶ κατὰ

47 Ἡρ(όφιλοϲ): testimoniis addendum novum **56** sqq. cf. Anon. Brux. 32 (in Wellmann, *Fragmente*, p. 229, 5–6) quod etiam per totam corporis superficiem seu cutem respiratio fiat, manifestum est ex eo quod medicaminum atque unguentorum virtutes usque altiora viscera perveniant

47 ̣[̣ ̣] ̣α̣υ̣μ̣[̣]ϲ̣τοι (vel ̣[̣ ̣] ̣ο̣υ̣τ̣[̣]ο̣ϲιοι) P : κ[αὶ θ]α̣υ̣μ[α]ϲ̣τοὶ supplevi vel peius θ]α̣υ̣μ̣[ά]ϲ̣ιοι supplere possis καιηρ() – η, non π, clare dispicere potes – καὶ Ἡρ(όφιλοϲ) interpretavi, recepit R; de compendio cf. XXXI 26 : ἅ̣[περ] τ̣[ε]τ̣ό[π]α̣ϲται καὶ πρ(ότερον) D., perperam, quod numquam prius Anonymus rem disputaverat **48** φ(ηϲίν) D. **50** corr. D. post ἀ̣[κ]ο̣{υ}λούθου spatium vacuum minimum **51** κατὰ \τὸ/ D., fort. κατὰ ⟨τὸ⟩ corrigendum θεωρητο$^{\nu}$ **52** δεα̣π̣[̣ ̣]ε̣ρ̣ε̣τ̣ο̣\κ̣α̣ι̣ δ̣ι̣α̣φ̣ο̣ρ̣α̣/ legi et supplevi : [δέ[δοκ]τ̣α̣ι̣ \κ̣α̣λ̣ῶ̣ϲ/ D. **55** post ἡ̣μ̣ᾶ̣ϲ spatium vacuum εἰϲκριθήϲεταί : ειϲ- ex απο-? λογ$^{\omega}$ θεωρ̄ **56** [⟦ ̣ ̣]δ̣η[̣ ̣] ̣ ̣ν̣⟧ πρωτον P : εἰϲ ἡμᾶϲ (ex ενημιν corr.) πρῶτον D. **57** post ϲκοπεῖν spatium vacuum **57–58** καὶ αἰωνή|ματα (lege ἀιονή|ματα) recte legit Leith 2014, 595 : ἀιονή|μ̣α̣τ̣α̣ γ̣(ὰρ) R : καιατῶν ἢ | κ̣απ̣ν̣(ῶν) D. : καιατωντι (vel κατα των τι)| μ̣α̣π̣α̣τ̣́ (vel ν̣α τουτ′, μαητ, μαηγ) Manetti 2011 **58** καταπλάϲματα P : καταπλαϲμοῦ ἃ perperam D. **XXXVII 1**]ταν vel]τεν P : corr. D. **2** διαφο̣ρ̣εῖ : δ ex ι [ἐπ]ιϲπᾶται D. **2–3** τίνοϲ | γινομένου D. **3** corr. D. τ̣ῆ̣ϲ̣ P : αἰ(τίαϲ) [ὑ(παρχούϲηϲ)] D. **4** π(ροϲ)καθιζ[ούϲη]ϲ D. **5** τοῦ αἰ(τίαϲ) D., qui adnotavit «αἰτίαϲ compendio perspicuo, sed dubito an otiose scripserit P, cf. v. 29» **6** ϲώ[ματοϲ sp. vac. ἐξ] D.

⟨τὸ⟩ λόγωι θεωρητὸν εἴcκριcιc γ̣ί(νεται) εἰc ἡμᾶc. κ̣αὶ μὴν καὶ κ(ατὰ) τὸ αἰcθητ̣[ὸ]ν εἴcκριcιc γί(νεται)· ὃ γ(ὰρ) [δ]ύ̣ν̣α̣τ̣α̣ι̣ τ̣ὸ ἐ[λ]ατήριον εἰcκριν̣[ό]μεν̣ο̣ν̣ εἰc [τὸ c]ῶ̣[μα] ποιεῖ̣ν̣, τὸ αὐτὸ καὶ ἔξω[θ]ε̣ν̣ ἐ̣π̣ι̣θ[έ]μ̣εν̣ο̣[ν ἐ]ρ̣γ̣ά̣ζ̣ε̣τ̣[α]ι. καὶ εἰcκρινόμενον μ(ὲν) καὶ ἄν̣ω̣ καὶ κάτω κ̣αθαίρει ὑδατώδη τε καὶ χολώ̣δη̣ καὶ πᾶν τὸ παρ᾽ ἄλ(λων). διὸ καὶ δοκεῖ ἐ̣νεργέcτατο̣ν̣ παν̣τὸc καθαρτικ(ὸν) (εἶναι) τὸ ἐλατήριον· ἕ[κ]αcτον μ(ὲν) γ̣(ὰρ) [τῶν κ]α̣θαρτικῶν ἕν τι ἀποτελεῖ ἀ[ποτ]ετελεcμ[(έν)ον, τοῦ]το δὲ πάντα ὅcα καὶ τἆλλα, κ[αὶ] γ(ὰρ) ἐ̣λ̣ά̣χ̣ι̣c̣[τον] α[ὐ]τ̣[ο]ῦ ληφθὲν οἷον ἡμιωβέλιον. ὁ μ[ὲν οὖν] ἐ̣λ̣[λ]έ̣βοροc χ̣ο̣[λ]ώδη καθαίρειν καὶ ὁ μ(ὲν) λευ[κὸ]c̣ [ἄν]ω̣ κινεῖν, ὁ δὲ μέλαc κάτω. ἥ τε cκ[αμ]ωνία ὑδατώδη καθαίρει. ἐκ τούτ(ων) τοιγ(άρ)[τοι] καὶ τ(ῶν) τούτοιc παραπληcίων φανερὸν ὡc τ̣ὰ̣ μ(ὲν) [ἄ]λλα τὰ προκείμενα ἕν τι δύναται, τὸ δὲ̣ ἐ̣[λα]τ̣ήριον πολλά. ἀλ(λὰ) γ(ὰρ) καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθ[έ]μενον ταὐτὰ δύναται· ἀναληφθέν γέ τοι ⟨ἐπὶ⟩ ῥ̣ι̣ν̣[ῶ]ν ἢ καὶ ἐπιτεθὲν ἐπὶ τοὺc τ(ῶν) νηπίων [ὀμφ]αλοὺc ὁτὲ μ(ὲν) ἄνω καθαίρει, ὁτὲ δὲ κάτω, καὶ νῦ̣[ν μ(ὲν) χ]ο̣λώδη, νῦν δὲ ὑδατώδη· τίνοc γ̣ι̣ν̣ο̣μ̣[ένου; δ]ηλονότι

XXXVII 7–20 elaterium, helleborus et scamonea comparantur in Arist. *Probl.* I 41 (864a3–5) **8 sqq.** ἐλατήριον: cf. Dsc. IV 150, immo 150.5 (p. 295, 15–16) ἡ δὲ τελεία δόcιc ὀβολὸc εἷc, ἐλαχίcτη δὲ ἡμιοβόλιον **18** ἐλλέβοροc λευκόc: cf. Dsc. IV 148 (p. 290, 3) **18–19**: helleborus albus et niger comparantur in [Alex. Aphr.] *Suppl. Probl.* 2.126 **19** ἐλλέβοροc μέλαc: cf. Dsc. IV 162 (p. 306, 13); cκ[αμ]ωνία : cf. Dsc. IV 170 (p. 318, 1) **24** ⟨ἐπὶ⟩ ῥ̣ι̣ν̣[ῶ]ν: cf. ex. gr. Dsc. IV 150.7 (p. 296, 10); Orib. *Coll.* XIV 45.2 (*CMG* VI 1.2, p. 217, 17)

7 corr. D. εἴcκριcιc : c alt. p. c. post ἡμᾶc spatium vacuum **8** [δ]ύ̣ν̣α̣τ̣α̣ι̣ om. D., cf. Manetti 1986 **9** τὸ cῶμα legit D. ποιεῖ{ν} D. **10** ἐ̣π̣ι⟨τι⟩θέ[με]νον D. ἐ]ρ̣γ̣ά̣ζ̣[ετα]ι D. **12** $α^{λ}$ **13** $καθαρτι^{κ}$ **14–15** suppl. D. **16** κ[αὶ] : an κ[ἂν] supplendum? ε̣λ̣α̣χ̣ι̣c̣[τον] α[υ]τ̣[ο]υ P : α̣λ̣λ̣ειcι[. .]α̣[. .]ου D. **17** post ἡμιωβέλιον spatium vacuum **18** κειvειν **19** post κάτω spatium vacuum ἥ : [καὶ] D. ἥ τε cκ[αμ⟨μ⟩]ωνία Leith 2014, 595, ἥ τε cκα̣[μμ]ώνια (sic) R : ἣ τὰ cκ[αμ⟨μ⟩]ώνια D. Manetti 2011 R (2014) cκ[αμ]ωνεια ut videtur P **20** καθαίρειν D. **23–24** τα|τα **24** τοι .ρ̣ι̣ν̣[.]ν ut videtur P, sed ante ρ̣ signum ut serpens dispicitur, fort. pro ἐπί? : ἀ̣π̣ὸ̣ ῥ̣ι̣ν̣[(ῶν)] D. **25** ο\τε/ $αν^{ω}$

τῆϲ δυνάμεωϲ τῆϲ̣ [το]ι̣ο̣ύτου δ̣ι̣[ι]κ̣νουμένηϲ
ἄχρι τ(ῶν) ὑγρῶν τούτ(ων) δι̣ὰ̣ [τ(ῶν λό]γωι θε̣ω̣ρητ(ῶν)
πόρ[ω]ν.
καὶ μὴν καὶ ὁ λευκὸϲ ἐλλέ̣βοροϲ [ἀ]ποθυμιώμε-
νοϲ γυναιξὶ ἀγωγὸ̣[ϲ] γ̣ί̣(νεται) τ(ῶν) καταμ̣η̣ν̣ίων διὰ τὴν
αὐτὴν αἰ(τίαν). εἶτα̣ καὶ οἱ εἰλ̣υ̣[όμε]ν̣οι καὶ κα-
ταλυομένας ἔ̣χοντε[ϲ τ]ὰ̣ϲ̣ δυνά̣μ̣ειϲ
ῥ̣ώννυνται ταύταϲ̣ θ̣έ̣μ̣ε̣ν̣ο̣ι̣ π̣(ρὸϲ) ἀ̣τ̣μ̣ῶ̣ι. κ̣ἀνταῦ-
θά φ(αϲιν), ὡϲ λόγοϲ ἔχει, Δ̣ημόκριτο̣ν̣ [ἀ]ϲ̣ι̣τ̣ήϲαν[τ]α̣
τέϲϲεραϲ ἡμέραϲ π(ρὸϲ) τῶι ἀναιρεῖϲθαι γί(νεϲ)θ(αι)
καὶ αὐτὸν παρακλ[η]θέντα π̣(ρ̣ὸ̣ϲ̣) τ̣[ι]ν(ων) γυναικ(ῶν)
ἐπιμεῖναι ἡμέραϲ τ̣ι̣[ν]ὰϲ̣ ̣ ̣[̣ ̣ ̣]α̣μ̣ ̣ι̣ ἵνα
μὴ γένωνται ἀ̣μύητ̣[ο]ι̣ – ἔ̣τυχ[εν γὰρ] κ[ατ]ὰ̣
κείνουϲ τοὺϲ χ̣ρόνο̣[υ]ϲ θε[ϲμοφόρια ποι]ο̣ύ-
μενά – φ(αϲιν) αὐτὸν ἀπομόϲαι [καὶ] κ̣ε̣λεῦϲαι κο[μ]ίζειν [αὐτῷ
θ]ε̣ρ̣μ̣ο̣ὺϲ
ἄρτουϲ καὶ τούτουϲ κ̣α̣τ̣α̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] ̣ ̣α̣ι̣τ̣ο̣υ̣τ̣ο̣

32–46 *CPF* I.1, 43 7T **34–46** Democritus: 68A 28DK, cf. 68A1, 43 DK (D. L. IX 43 = Suid. Δ 448 = Hermipp. fr. 31 Wehrli; *FGrHist* IVA 3, n° 1026, F 66 Bollansée) et 68A 29DK (Ath. II 46e–f); Cael. Aur. *Cel.* II 37 (*CML* VI 1.1, p. 270, 15–17); Ioh. Alex. *In Hipp. Epid. VI* (*CMG* XI 1.4, p. 102, 26–37); similiter *Liber de pomo* 2, 4 (p. 38 Kotzia)

28 [1/2]ι̣ο̣υ̣τ̣ου P : [κατὰ] ταῦτα D. : an [κ(ατα)] τ̣ο̣ύ̣τ̣ου? **32** post αἰ(τίαν) spatium vacuum ειλ̣υ̣ο̣[̣ ̣]ν̣οι P, supplevi, rec. R (sed fort. ἐκλυόμενοι corrigendum): εἰλ̣υ̣[ϲπώμε]ν̣οι suppl. D. Manetti 1992, longius **32–33** κα|τα⟦λε⟧λυ\ο/μεναϲ **34** θ̣ε̣μ̣ε̣ν̣ο̣ι̣ ut videtur P : ὀ̣ϲ̣[μώμ]ε̣ν̣ο̣ι̣ Manetti 1992, longius : ο̣ϲ̣[̣ ̣ ̣] D. π̣(ρὸϲ) ἀ̣τ̣μ̣ῶ̣ι̣ Manetti 1992 : ἄ̣ρ̣τ̣(ω̣ν̣) [̣ ̣ ̣] ὀ̣δμαί D. **34–35** κ̣ανταυ|θα p. c.: prius και|τα scripsit P, dein correxit, additis litteris ταυ post καν (ν p. c.) in mg. dextro v. 34 et θ supra τ scripto in initio v. 35 **35** φ(αϲιν) melius quam φ(ηϲιν) ut D. Manetti 1992 [ἀϲιτή]ϲαντα D. **36** τέϲϲαραϲ D. ημερα⟦ν⟧[ϲ] P **37** γυναι^κ **38** ̣ ̣[̣ ̣ ̣]α̣μ̣ ̣ι, fort. ἐ̣ν̣ [δυν]ά̣μ̣ε̣ι̣ legendum : [ἐν τῷ βίῳ] D. **39** ἀ̣μύητ̣[ο]ι – κ[ατ]ὰ̣ legi, cf. Manetti 1986, 1992 : τ̣α̣ύ̣[ταιϲ δυ]ϲ̣τυχ[ῶϲ τὰ κα]τὰ D. ἔτυχ[εν (cf. XXI 25) supplevi spatii gratia **40–41** ποιο]ύ|μενα Manetti 1986 : λελυ|μένα D. **41** αὐτὸν Manetti 1986, 1992 : αὑτὸν D. \αυτον απομοϲαι [και]/ P Manetti 1986, 1992 : ἀπαλλά[ττειν] D. κο[μ]ίζειν [± 5 θ]ε̣ρ̣μ̣ο̣ὺϲ P, suppl. Manetti 1992 : κα[θ]ίζειν [αὐτὸν π(ρὸϲ) θ]ερ[μο]ὺϲ ex. gr. Manetti 1986 : κα[θε]ίζειν [δὲ π(ρὸϲ) το]ὺϲ D. **42** κ̣α̣τ̣α̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] ̣ ̣α̣ι̣τ̣ο̣υ̣τ̣ο̣ dubitanter legi, [κ]α̣τ̣α̣[πνεῖν ἀτμὸν] τ̣ὸ̣ν̣ D., minime vestigiis congruenter

καὶ ὁ Δ[ημόκριτ]ο̣ς̣ ἐ̣π̣ι̣-
σπαcάμενος τὸν ἀπὸ τοῦ ἄ[ρτου ἀτμὸ]ν ῥών-
νυταί τε τὰς δυνάμεις κα[ὶ] δ[ι]α̣μ̣[έ]ν̣ε̣ι̣ λ̣ο̣ι̣-
πόν. ἐπεί τε ὑδάτιον καὶ τὴν λε̣[± 5]ν̣ τ̣ρ̣ο̣[φ]ὴ̣ν̣
καὶ οὕτως διεξαρκ. . [± 9 ε]ἴ̣ποιμ(εν), ὡ̣ς
καὶ διὰ τ(ῶν) λόγωι θεωρητ̣[(ῶν) πόρων] ἡ̣ εἴςκρισις
γίνεται εἰς ἡμᾶς. καὶ ἀπὸ τ̣(ῶν) [ἐπιφαν]ειῶ̣ν δ̣ὲ
τοῖς ἡμετέροις cώμασι π[(ρος)]ί̣ς̣τ̣α̣τ̣[αι] τ̣ὸ̣ †προ̣κ̣ε̣ι̣⟦μενο(ν)⟧†
καὶ γ(άρ) φ(ασιν) τὸ καστόρειον π(ρος)τιθέμενον τ̣οῖς
μυκτῆρσιν ἐνίοτε ῥώννυσι τὰς δυ(νάμεις) διικνου-
μένης τῆς ἀπὸ τοῦ [κα]ς̣τ̣ο̣ρείου δυ(νάμεως) διὰ τ(ῶν) λό(γωι)
θεωρητ(ῶν) πόρ(ων), κατακινούσης τὴν ψυχὴν
καὶ ἐντεινούσης. τούτωι γέ τοι π(ρος)βάλλων
ὁ Ἀσκληπιάδης κατασκευάζει ὡς οὐ πα-
ρὰ τὸ κατατάσσεσθαί τ̣[ι] ἀ̣τμὸν τὸν ἀ̣πὸ τ(ῶν) ἄρτ(ων)
ταῖς δυνάμεσι ῥώνν̣[υcθ]αι ταύτας, ἀ̣λ̣(λὰ)
παρὰ τὸ διεγείρ̣ε̣σθ̣α̣ι̣ τ̣ὴν ψυχήν. [ὅνπερ]
XXXVIII γὰρ τρόπον τὸ καστόρειον π(ρος)οισθὲν τοῖς μυκτῆρσι
ῥώννυσι τὰς δυ(νάμεις) διεγεῖρον τὴν ψυχὴν καὶ ἐν-
τεῖνον, τὸν αὐτὸν καὶ οἱ ἀτμοὶ {π(ρος)}.

46–47 de aqua alibile cf. Arist. *Probl.* I 15 (861a 1–9), Ath. 46e; contra Arist. *Sens.* 445a21 **51** τὸ καστόρειον: cf. Dsc. II 24 (p. 129, 5)

43 ⟦γι()δουδημοκριτο[.]⟧καιο P : γι(νόμενον) ⟦δουδημοκριτου⟧ καὶ ὁ D. **43–44** ἀ̣π̣ο̣|σπαcάμενος D. **44** ἄ[ρτου Manetti 1992 : ἰ[πνοῦ D. **45–46** .[. .]α̣ι̣[. .]ν̣ε̣ι̣ λ̣ο̣ι̣|πον P, [δι]α̣μ̣[έ]ν̣ε̣ι̣ λοι|πόν supplevi ex. gr., cf. v. 38 : [ἐπιβ]ι[οῖ τὸ] λοι|πὸν D. : .[. .]α̣β̣[. .] .ε̣ι̣ λ̣ο̣ι̣|πόν (μ̣[ετ]α̣β̣[άλ]λ̣ε̣ι̣ coni. in adn.) R **46** επι ὑδάτια⟦ν⟧ D. ⸌την⸍ λε̣[ιοτάτη]ν̣ (λε̣[πτοτάτη]ν̣ sensu aptius sed longius) τ̣ρ̣ο̣[φ]ὴ̣ν̣ supplere possis ex. gr. : λε[ιμὸν] κ[ο]ρ̣[έν]ν̣[(υcιν)] D. **47** διεξαρκο̣ῦ̣[ν π(ρὸς) τὸ ζῆν ε]ἴ̣ποιμ(εν) supplere possis ex. gr. : διεξαρκ[εῖ, δῆλον ἂν εἴ]ποιμ(εν) D. **48** εἴςκρισις : αἴσθησις D., sed cf. adn. **49** post ἡμᾶς spatium vacuum [± 6]ειω̣ν δε : [ἐπιφαν]ει[ῶ]ν ⟦εις⟧. D. **50**]ι̣ς̣τ̣α̣τ̣[. .]τ̣ο̣προ̣κ̣ε̣ι̣⟦μεν°⟧ P, sed, aliquis litteris solum deletis, puncto superposito, sensu caret scriptura, quam manifesto emendare voluerat P; aptiore sensu προστιθέμενον scribere debuisset : π̣(ρ̣ο̣ς̣)φ̣έ̣ρ̣ε̣τ̣α̣ι̣ τὸ πρ[οστεθέν] ⟦μεν(ον)⟧ D. **51** φ(ασιν) melius quam φ(ησιν) ut D. **53** δ^υ P : ⟨δ⟩υ(νάμεως) D. **54** versum om. D. καιοκειvουσηc ut videtur P **55** post ἐντεινούσης spatium vacuum **57** τ̣[.] α̣τμον ⸌τ̣ο̣ν̣⸍ απο P : [τὸν] ἀτμὸν ἀπὸ D. **58** supplevi : ῥώνν̣[υν]τ̣αι D. **59** suppl. D. **XXXVIII 3–4** π́|⟦καταταςcονται | [τω]ι cωματι⟧ P, qui manifesto imperfecte delevit, cf. vv. 6–7 : γι(νόμενοι) pro π(ρος) D.

ἀλ(λὰ) τοὐναντίον· τὸ μ(ὲν) καcτόρειον, ὥcπερ εἶπον, ῥώννυ̣cιν τὰc δυ(νάμειc) διεγεῖρον τὴν ψυχ(ήν), οἱ δὲ ἀτ̣μ̣ο̣ὶ οὐ διεγείροντεc τὴν ψυχὴν ὠφελοῦcιν, ἀλ(λὰ) π(ροc)κατατaccόμενοι τοῖc cώμαcιν ο̣(ὕτωc). γελοῖοc δ᾽ (ἐcτὶν) ἀνήρ·

> οὐ γ(άρ), εἰ ἀμφότερα τὰ βοηθήματα διεγείρει τὰc δυ(νάμειc), ταύτηι κωλυθήcεται τὸ ἕτερον π(ροc)κατατάccεcθ(αι) τῶι cώματι. καὶ γ(ὰρ) δὴ ὁ τιλμὸc διεγείρει τὰc δυ(νάμειc) καὶ αἱ πληγαί, ἀλ(λὰ) οὐχ ὁμοίωc· διὰ μ(ὲν) γ(ὰρ) τ(ῶν) πληγῶν καὶ τιλμῶν διεγείρονται αἱ δυ(νάμειc) καὶ φ̣υ̣λάc̣cο̣υcι τὰ ἐν τῶι cώματι καὶ οὐχὶ ἐῶcιν ἀφανίζεcθ(αι), ἀλλὰ πυκνώcεωc γινομένηc τηρητικαὶ γίνονται τοῦ τε πνεύματοc καὶ τῆc θερμότη⟨το⟩c, ὑπὸ δὲ τοῦ καcτορείου καὶ τ(ῶν) ὁμοίων ῥωννύμεναι αἱ δυ(νάμειc) ὡc π(ρὸc) τὴν ὀδμὴν τὸ αὐτὸ ἐνεργοῦcι. ὑπὸ μέντοι γε τ(ῶν) ἀτμῶν ῥωννύμεναι αἱ δυ(νάμειc) καὶ προcτρεφόμεναι π(ροc)ανακύπτουcιν. δῆλον τοιγ(άρ)τοι ὡc ἀπὸ τ(ῶν) ἀτμῶν ῥώννυνται αἱ δυ(νάμειc), ἀφικνουμέν(ων) τ(ῶν) ἀτμῶν διὰ τ(ῶν) λόγωι θεωρητ(ῶν) πόρων· ἐξ ὧν ὁμολογουμένωc καταcκευάζ(ουcι) ὡc καὶ εἰcκρίνεταί τινα εἰc ἡμᾶc διὰ τ(ῶν) λόγωι θεωρητ(ῶν) πόρων τῆc cαρκόc. ἄλλωc τε ζητεῖται

> πῶc θερμαίνεται ἡμῶν τὰ cώματα· δῆλον γ(ὰρ) ὡc τῆc θερμαcίαc εἰcκρινομένηc εἰc τὰ ἡμέτερα cώματα κα̣[ὶ] ἀλεαινομέν(ων) π(ρὸc) αὐτῆc. εἰ δὲ εἰcκρίνεταί τιc θε̣[ρ]μαcία εἰc ἡμᾶc, πῶc δῆτα εἰcκρίνεται; cῶμα γ(ὰρ) αὕ[τ]η, cῶμα δὲ διὰ cώματοc οὐκ εἰcκρίνεται· οὐκοῦν διά τιν(ων) εὐρυχωριῶν; εἰ τοῦτο, πόρουc τοιγ(άρ)τοι χρῆν ἀπολιπεῖν λόγωι θε⟨ω⟩ρητούc,

XXXVIII 29–30 cf. Alex. Aphr. *Mixt.* 5, p. 218,10 sqq. Bruns, Gal. *De qualitat. incorp.* XIX 474, 2 K., Sch. in Gal. *De elem.* III 242–245 Moraux

4 ωcπερ ειπον P[mg] **5** ψυ[χ] post ψυχ(ήν) spatium vacuum minimum **7** ο̣(ὕτωc) om. D. ante γελοῖοc spatium vacuum D. **8** βοηθήματα : η alt. ex αι **9** π̓κατατaccεc[θ] **13** αφανιζεc[θ] **15** corr. D. **17** ὀcμὴν D. post ἐνεργοῦcι spatium vacuum **19** προcανακύπτουcιν D. post π(ροc)ανακύπτουcιν spatium vacuum **20** αἱ ex ιδ δ[υ] **21** α⟦υ⟧τμων **22** καταcκευα[ζ] **24** post cαρκόc spatium vacuum **26** ημετερ[α] **30** ευρυχωριων : ε ex γ ante εἰ spatium vacuum **31** corr. D.

δι’ ὧν εἰϲκριθήϲεται ἡ θερμαϲία. ἐχομένω(ϲ) φ(αϲὶν) καὶ ἐπὶ τοῦ χειμῶνοϲ ψυχρότερα ἡμῶν (ἐϲτιν) τὰ ϲώματα {το} τῶι τὸν ἀέρα, ψυχρὸν ὄντα καὶ εἰϲιόντα εἰϲ ἡμᾶϲ, κ(ατα)ψύχειν ἡμᾶϲ. ταύτῃ γέ τοι ἐπὶ τούτ(ων) διαπορεῖται, τί δήποτε οἱ ἐκ τ(ῶν) βαλανείων ἐξερχόμενοι καὶ ὑπὸ τῶι ἀέρι γενό(μενοι) εὐθέωϲ κ(ατα)ψύχονται, οἱ μ(έν)⟨τοι⟩ γε μετὰ τὸ λουτρὸν π̣ε̣ριχεάμενοι ψυχρῶι ἐν τῶι βαλανείωι εἶτα ἐ̣ν̣ τῆι αἰθρίᾳ γενόμενοι ἧττον κ(ατα)ψύχονται; τίνοϲ γενηθέντοϲ; δῆλον ὅτι τῆϲ μ(ὲν) καταχύϲεωϲ τοῦ ψυχροῦ πυκνούϲηϲ τὴν ἐπιφάνεια(ν) καὶ κωλυούϲηϲ ἀφανίζεϲθαι τὸ ἐν ἡμῖν θερμ(ὸν) τόν τε ἀέρα ψυχρὸν ὄντα μὴ ἐώϲηϲ εἰϲκρίνεϲθ(αι), διὰ δὴ τοῦτο τὸ αἴ(τιον) μὴ ῥ̣ᾳδίωϲ καταψύχεϲθαι τοὺϲ τοιούτουϲ. ἐπὰν μ(έν)τοι γε τοῦτο μὴ γένηται ἀλλ’ ἠραιωμένοι χωρήϲωϲι εἰϲ τὸν ἀέρα θᾶττον δέχονται αὐτόν, καὶ ὃϲ εἰϲιὼν εἰϲ τὰ ϲώματα ψυχρὸϲ ὢν κ(ατα)ψύχει αὐτά. εἰ δὲ τοῦτο, φανερὸν ὡϲ εἰϲκρίνεταί τι ἀπὸ τοῦ ἀέροϲ εἰϲ ἡμᾶϲ. διδάϲκουϲι δὲ καὶ μετὰ ταῦτα ὡϲ εἰϲίν τινεϲ λόγωι θεωρητοὶ πόροι ἐν τοῖϲ ἡμετέροιϲ ϲ̣ώμαϲιν· ὅπερ δή (ἐϲτι) γελοῖον. πρῶτον μ(ὲν) γ(ὰρ) ἐχρῆν τοῦτο κ(ατα)ϲκευάϲαι καὶ τοῦτο προκ(ατα)ϲτηϲαμένουϲ λοιπὸν διδάϲκειν ὅτι καὶ ἀποκρίνετ̣α̣ί τινα ἀπ’ αὐτ(ῶν) διάφορα, ὡϲ ὁμοίωϲ δὲ καὶ εἰϲκρίνεται ο[. . . . .] ̣ειυ̣α( )· τοῦτο α′. ἀλ(λὰ) δεύτερον· δι’ ἣν αἰ(τίαν) ̣[

58–XXXIX 13 Alex. Philal.: *AP.* 5 von Staden

32 post θερμαϲία spatium vacuum εχομεν^{ω} (φηϲὶν) D. (add. in mg.) **34** corr. D. **35** ειϲιοντα : ε ex β post ἡμᾶϲ (alt.) spatium vacuum minimum **37** γεν^{ο} **38** post κ(ατα)ψύχονται spatium vacuum ⟨τοι⟩ corr. D. μετὰ : μ ex ε **40** εν̣ p. c. ex τηι? **42** επιφανει^{α} **43** θερ^{μ} **44** ειϲκρινεϲ^{θ} **46** τοιούτουϲ P : ποταμούϲ D. post τοιούτουϲ spatium vacuum **50** \ειϲ/κρινεται **51** post ἡμᾶϲ spatium vacuum **52** θεωρητοι, τοι p. c. \ποροι/ **57** post εἰϲκρίνεται spatium vacuum minimum ⟦ουδε⟧ο[. . . . .] ̣ειυ̣^{α} P : ⟦ουτε⟧ ὃ [οὐ δοκ]εῖ [γί(νεϲ)θ(αι)] D. **58** ᾱ

ἁμαρ̣τήμ̣ατ̣ι̣ π̣α̣λ̣ι̣ν̣ [
XXXIX κ̣αὶ Ἀλέξανδροc π(ροc)χρῶνται· δε̣[± 6 ἀ]π̣ο̣κ̣ρ̣[ί]-
ν̣εταί τινα ἀφ᾽ ἡμῶν καὶ εἰcκρί[ν]εταί τ̣ι̣να εἰc
ἡ̣μᾶc πάντωc διά τιν(ων) λόγωι θεωρ̣ητ(ῶν) πόρω̣ν̣,
ἐ̣πειδήπερ cῶμα διὰ cώματοc ο̣[ὐ λ]έ̣γ̣ουcι διε̣λ̣θ̣εῖν.
καὶ ἄλλωc, φ(αcὶν), ὡc ἡ φύcιc τηρεῖ τὸ̣ [δίκαι]ο̣ν, ἐποίη[c]ε̣
[π]ά̣ντ(ων) ἀποφοράc τιναc αἰcθητὰc κ̣αὶ λόγωι θε[ωρ(ητὰc)]
[κ]αὶ διαφόρουc ἀποφορὰc, κ(ατὰ) τὸ αἰcθητὸν καὶ κ(ατὰ) τ̣ὸ̣
[λ]όγωι θεωρητόν. ἐπεὶ οὖν κατὰ τὸ αἰcθητὸν
[ἐ]ποίηcέν τιναc πόρουc, καὶ κ(ατὰ) τὸ λ̣ό̣γ̣ω̣ι̣ θ̣ε̣ω̣ρ̣ητὸν
[ἐ]π̣οιήcατο. ὅτι τρέφεταί φ(αcιν) πᾶν μ̣έ̣ρ̣ο̣c̣ ἡ̣μ̣ῶ̣ν̣
[το]ῦ cώμ[ατ]ο̣c̣ καὶ [γ](ὰρ) λό̣γου εἵνε̣[κα ± 4]
[± 8] καὶ τὸ cύμπαν καὶ τἆλλα [τοῦ] cώμ(ατοc)
[± 8] τῆc τροφῆc διοδευούc[η]c κ̣α̣ὶ π̣ρ̣ο̣-
[χω]ρού̣c̣(ηc) [ἐπ]ὶ̣ π̣ᾶ̣ν̣ μέροc τοῦ cώμα[τ]οc [ὡc ἂν] τ(ῶν)

XXXIX 4 cf. supra ad XXXVIII 29–30

59 ἁμαρ̣τήμ̣ατι Leith 2014 R (2016) : ἀλλ᾽ αυτ̣η̣[̣] ̣ατ̣ι̣ Manetti 2011 R (2014) : ατ̣ι̣π̣α̣λ̣ι̣ν̣[P : ατ̣ι̣τ̣α̣ [D. post 59 duo versus deesse coni. Manetti 2011, sed Leith 2014 admonuit non necessarium esse **XXXIX 1–5** in tabula XI litterarum prima vestigia ad versum superiorem perperam adposita sunt **1** θαι perperam D. : κ̣αὶ legendum, nam Asclepiadis nomen probabiliter antea (XXXVIII 59) laudabatur, cf. XXIV 30–31, XXXV 21–22 post Ἀλέξανδροc spatium vacuum minimum, om. D. interpunxi R secuta : Ἀλέξανδροc. π(ροc)χρῶνται δὲ Manetti 2011 δε̣[± 6]π̣ο̣κ̣ρ̣[ι] P, δε[όντωc γ(ὰρ) vel (φ(αcίν) ἀ]π̣ο̣κ̣ρ̣[ί]- fort. supplendum : [καὶ ᾱ, φ(ηcίν),] ἀποκρί- D. **4** α̣[̣ ̣] ̣ ̣ουcι ut videtur P : ο[ὐ λέγ]ουcι D., recepi ex. gr. **5** φ(ηcὶν) D. post φ(αcὶν) spatium vacuum minimum τὸ[ν νόμ]ον D., sed cf. XXXVI 47–50 ἐποί[ηcεν] D. **6** θε[ωρητάc] D. **7** [τὸ] D. **8** post θεωρητόν spatium vacuum **10** [ἐ]π̣οιήcατο : [ἐ]ποίηc⟨ε τ⟩ἀτό coni. H. Schoene apud D. post [ἐ]ποιήcατο spatium vacuum οτι vel ε̣τι φ(ηcὶν) D. **10–11** πᾶν μ̣έ̣ρ̣ο̣c̣ ἡ̣μ̣ῶ̣ν̣ | [το]ῦ Leith 2012 : πᾶν μ̣έ̣ρ̣ο̣c̣ ̣[ἡ]μ̣ε̣[τέ]|[ρο]υ Manetti 2011 R : πάντα [δι]ὰ [πόρ]ων | [το]ῦ D. **11** [̣]΄λ̣ο̣γουεινε̣[± 6] ut videtur P, supplevi ex. gr. : [οὐ] λέγουcιν c[ῶμα διὰ] cώμ(ατοc) D.: λό̣γου εἵνεκ̣α̣, σ̣ῶ̣μα Leith 2012 **12** in initio [διὰ σώμ(ατος) οὐ χωρεῖ] suppl. Leith 2012, longius] καὶ τὸ σύνπαν (lege σύμπαν) P Leith 2012 : [± 8] καὶ τὸ χυλ̣[ω]τὸν Manetti 2011 R: [διελθεῖν], καὶ τὸ χυλ̣[ω]τὸν D. [± 3]cωμ() P : [τοῦ] cώμ(ατοc) D. **13** [± 8] Manetti 2011 R : [μέρη γί(νεται)] suppl. D. : [αὐξάνετα]ι̣ Leith 2012 κ̣α̣ὶ̣ π̣ρ̣ο̣ P : [̣]αι[̣ ̣] D. **14** [̣ ̣] ̣ ̣υ̣c̣ ̣[̣ ̣]ι̣ π̣ᾶ̣ν̣ P Manetti 2011, supplevi secuta Leith 2012 χ]ω̣ρ̣ο̣ύ̣σ̣(ης) ἐπ̣ὶ̣ : [̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ο̣c̣ D. [̣ ̣ ̣] τ(ῶν) P R, supplevi ex. gr. : [ὡc] τ(ῶν) suppl. D. : δ̣ι̣ὰ̣ τ(ῶν) Leith 2012

[λό]γωι θεωρη̣[τ](ῶν) πόρων ὄντ̣(ων). ταύτῃ λέ̣γ̣ε̣τ̣α̣ι̣
[ὅτ]ι̣ ὁ Ἐραcίcτ[ρα]τοc θαυμάζε̣ι̣ ε̣π̣ι̣ ̣ ̣ε̣ρ̣[2/3]τ(ων)
[̣ ̣]μ̣ηται[3/4] τ̣ὰ τηλικαῦτα ἀ̣λ̣(λὰ) τ̣ρ̣έ̣φ̣ε̣[τ]α̣ι
c̣ω[̣ ̣ ̣]το̣υ φύλλου καὶ ἐπ̣ὶ̣ μ̣(ὲ̣ν̣) [̣ ̣ ̣] ̣ ̣ ̣ ̣
[̣ ̣]ε̣ κ(ατα) το̣[̣ ̣ ̣ ̣]υτον οὐ θαυμάζει ̣[̣ ̣ ̣]ε̣ι̣c̣ι̣α̣
[τ]ον γ̣[(ὰρ)] ̣[̣ ̣ ̣ ̣] ̣ο̣ ̣ ̣ ̣ ̣τ̣ο ̣ ̣η̣λ̣ιονκαι̣τ̣ο̣[̣] ̣ ̣ ̣τ̣ω̣ν
τ̣[ρέ]φε̣τ̣α̣ι̣ [τῆ]c φύcε̣ω̣c̣ μεμη̣χ̣ανημ̣έ̣ν̣η̣c̣
α[ὐ]το̣ῖc λόγ[ω]ι θεωρητοὺc πόρουc [ὃν] τ[ρόπ]ο̣ν καὶ
ἡ[μ]ῖν· ὡc γ(ὰ̣ρ̣) [κ]αὶ μύρμηξ τρέφεται, ο[ὕ]τ̣ωc
κ[αὶ ὁ] ἐλέφα[c] καὶ αἱ Βακτριαναὶ κ̣[άμ]η̣λ̣[οι ἄ]ν
τ̣ραφεῖεν τ[ῶ]ι τὴν φύcιν κ̣αὶ ἐπὶ τούτ̣(ων) [̣ ̣] ̣ο̣υ̣
των πόρουc τινὰc καὶ κ(ατὰ) τὸ αἰcθητ̣ὸ̣ν̣ [καὶ]
κατὰ τὸ λόγωι θεωρητὸν μεμηχα̣[νῆ]c̣θ̣αι
ἵνα καὶ τὰ ἐλάχιcτα τ(ῶν) μερῶν τ̣ρ̣έ̣φ̣ητ̣[αι],
τῆc τροφῆc διικνουμέν(ηc) ἐπʼ αὐτά. φ̣[ανερ]ὸ̣ν
τοιγ(άρ)τοι ἐκ τούτ(ων) καὶ τ(ῶν) τούτοιc παραπλ̣η-
cίων ὡc λόγωι θεωρητοὶ πόροι (εἰcὶν) ἐν ἡμῖν
καὶ παντὶ ζῴωι.
>——

desinit textus in media columna

16–32 Erasistratus: fr. 77 Garofalo 1988

15 post ὄντ̣(ων) spatium vacuum, om. D. ταυτ ̣λ ̣γ̣ε̣τ̣α̣ι̣ P : ταύτῃ [̣ ̣ ̣] D. **16** [ὅτ]ι̣ supplevi : [ὡc] Manetti 2011 R : [..] D. θαυμάζ[ει] D. ε̣π̣ι̣ ̣ ̣ε̣ρ̣[± 3]τ(ων) P : ἐπ[̣ ̣ ̣]ι[̣ ̣ ̣]τ(ων) D. **17**] ̣ littera incerta, μ vel λ vel α [̣ ̣]ψ̣ηται [3/4] τ̣ὰ Manetti 2011 R : [̣ ̣]λ̣ηται τὰ D. α̣λ̣(λ̣α̣) τ̣ρ̣ε̣φ̣ε̣[̣]α̣ι̣ P : λ[̣ ̣]cφε[̣]α̣ι̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣] D. **18** [⟦ ̣] ̣⟧c(vel ε̣)ω[in initio v. P]του φύλλου Manetti 2011 (sed ψ potius quam φ libentius legerem) R [κ(ατα)κ]α̣έ̣ν̣τα ὑφʼ ὑ̣άλου καὶ ει̣[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] D. [̣ ̣ ̣] ̣ ̣ ̣ ⸌ ̣⸍ in fine v. P **19** κ(ατα) τὸ̣[ν λό(γον) το]ῦτον οὐ θαυμάζει supplere possis ex. gr. ̣[̣ ̣ ̣]ε̣ι̣c̣ι̣α̣ R, recepi : [̣ ̣]ε̣ –]c̣ι̣α̣υ̣ ̣ Manetti 2011, cf. 1986 : [̣ ̣]ε κ(ατὰ) τοῦτον ἁ̣π̣λ̣οῦν αὐ[̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ειε̣ν̣ D. **20** [̣]ονγ[vel]οντ[P ̣] ̣ ̣ ̣ ̣το ̣π̣ ̣η̣λ̣ι̣ον-κα[̣ ̣] ̣ ̣α̣ ̣ω̣ν Manetti 2011 : [̣ ̣]ον [̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] τή̣γ̣α̣νον καὶ [̣ ̣ ̣ ̣ ̣]ον D. **21** τ̣[ρέ]φε̣τ̣α̣ι̣ [τῆ]c φύcε̣ω̣c̣ μεμη̣χ̣ανημ̣έ̣ν̣η̣c̣ Leith 2014 R : τ̣[̣ ̣]φ̣ωτ̣οι̣ [τῆ]c φύc̣ε̣ω̣c̣ μελ̣ε̣ιται̣ η̣μ̣ε[2/3] ̣c Manetti 2011 : δι[α]φοραὶ [..]c φυc[̣ ̣ ̣]c μ(ὲ̣ν̣) ἐχειτ̣αιδ̣η̣μ̣ε̣[̣ ̣ ̣]c D. **22** [ὃν] τ[ρόπ]ο̣ν Leith 2014 R : [̣ ̣] ̣[̣ ̣ ̣]ο̣ν Manetti 2011]εν D. **23** in fine οὕτωc D. R : ὁμ̣[ο]ί̣ω̣c Manetti 2011 **25** supra [2/3]ο̣υ̣, aliquas litteras vidi, quas dignoscere nequeo **25–26** [̣ ̣] ̣ο̣υ̣|των, fort. [το]c̣ού|των intelligi potest : τούτ[ων πάν]|των D. :] ̣ου ⸌ ̣ ̣ ̣⸍ legit R **28** ⸌μερων⸍⟦cωματ́⟧ **29** διικνουμεν́ = διικνουμεν(ων) perperam P, correxi

FRAGMENTA MAIORA

Fr. I posticum

scriptum in parte postica tabulae VII (coll. XXI–XXIV): textus addendus cf. supra scholion ad XXV 46

οἱ γ(ὰρ) προθυμίᾳ γι(νόμενοι) πρὸς τὸ διαχωρῆσαι,
καταλαμβανόμενοι δὲ ἐν ἀγορᾶι ἢ
ἐν ἀνεπιτηδείοις, εἶτα cυcχόν-
τες ἐπὶ πλεῖον, οὐκέτι διαχωρο(ῦcιν)
ἢ διαχωροῦcιν ἐλάχιcτά τε καὶ ξηρ(ά)·
τίνος αἰ(τίας) γι(νομένης); δηλονότι ἀποφορᾶς καὶ ἐ̣ν(τὸς)
ἀπ᾽ αὐτ(ῶν) γεγενημέν(ης). ἐξ ὧν φανερὸν
ὡς τροφή (ἐστιν) καὶ ἡ ἐν ἐντέροις πα-
ρακειμένη. ἔcω βλέπ(ε) "τούτ(ων) ο(ὕτως) ἐχό(ντων)".

Fr. II posticum

scriptum in parte postica tabulae VII (coll. XXI–XXIV): textus addendus qui non habet locum certum. Fortasse Anon. in fine memorat XXIV 20, sed inconsiderate, quod textus melius pertinet ad col. XXV 27–37.

τῆc γ(ὰρ) τροφῆc ἡ μ(έν) (ἐcτιν) λεί̣[α] κ̣αὶ̣ κ̣[ε]χ̣[υλωμένη, ἡ] δὲ
τραχεῖα καὶ c̣τ̣ε̣ρ̣έ̣μ̣ν̣ι̣ο̣(c). κεχυλωμέ̣ν̣η μ(ὲν) [̣]ρ̣ ̣ ̣ ̣ ̣[(̣) ̣]ε̣π̣ι̣c̣

Fr. I 1 τὸ add. inter scribendum P **4** διαχωρō **5** ξηρ̄ **6** ε̣ν̄, suppl. D. **7** γεγενημεν́ (= γεγενημένων) perperam P, correxit D. **8** εντεροιc : εν corr. e κοιλ currente calamo P **9** post ρακειμενη spatium vacuum ἔcω : εc ex το βλεπ̄ τουτ() ō εχ° P ἔcω βλέπ(ε) τούτο(υ) ἐχό(μενα) Manetti 1994, 2011 R (2014) : ἔcω βλέπ(ε) "τούτ(ων) ο(ὕτωc) ἐχό(ντων)" (ad XXV 46–47) Kaltsas 2015a, 83 n. 35, R (2016) : ἐὰν δ̣έ̣χη̄ τού(των) ο(ὕτωc) ἐχό(ντων) D. *paragraphum* om. D. **Fr. II 1** λεία[νcιc ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣ ̣] δε D. **2** ⸌c̣τ̣ε̣ρ̣ε̣μ̣ν̣ι̣ο̣(c)⸍ κεχυλωμε̣ν̣η μ́ [̣]ρ̣ ̣ ̣ ̣[(̣) ̣]ε̣π̣ι̣c̣α̣ι̣α̣ P : κ(ατὰ) ⸌[̣ ̣ ̣ ̣ ̣κε]⸍χυλωμένη μ(ὲν) φ[D.

ν̣η καίτοι̣ ὑ̣γρ̣ὸν καὶ τὰ οἰ̣κεῖα η̣μ̣[± 8]ν̣α̣ εν cτόμ(ατι) κατερ() . . [± 7] ἡ cτερέ-
μνιος ὡ̣c ὁ̣ τ̣υρ̣ὸc καὶ τὰ παραπ̣λ̣ή̣[cια] κ̣α̣τ̣ε̣ργάζεται ἐν̣ ἡμ(ῖν). [δι]ὰ̣ τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣
ἐπί τιν(ων) ζῴ̣ων . . ο̣ν̣τ̣ο̣cτ̣η̣ν̣[. . .] . [. . . .] ἦ̣τ̣ρ̣ον
βειαπενιονδ̣ε̣μ̣ετ̣[.] . . . [. . .]ε̣ρ̣γ[. .] . ν̣[. .]c̣ τροφ(ῆc)
κατεργαcίαν̣ τ̣ὸν δὲ λ̣(όγον) τ̣ο̣ι̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣ν̣ ε̣[. .]μ̣ω̣ν̣
αὐτῶν· ἣ γ(ὰρ) [τ]ρ̣ο̣φή. ἔcω βλ̣έ̣π̣ε “π̣[ροcε]ν̣εχθε̣ῖc(α)”.

Fr. III posticum

Praeceptum, alia manu scriptum in parte postica tabulae VII (coll. XXI–XXIV)

c̄κ̄ᾱμ̄ω̄ν̣ε̣[ιαc
αγαρικου [
β̣δ̣ελλυ̣ου [
κομμεωc ρ̣υ̣[

3 ν̣η καίτοι̣ ὑ̣γρ̣ὸν καὶ τὰ οἰ̣κεῖα Manetti 2011 R : μὴ καὶ τὸ ἴτριον καὶ τὰ α̣ι̣[.]ια D. ⸌η̣μ̣[± 9] . ν̣α̣ εν cτόμ(ατι) κατεργ()⸍ R : ⸌η̣μ̣[± 8]α̣ι̣νετο κατερ^{γ}⸍(scil. vox verbi κατεργάζομαι vel sim.) Manetti 2011: ⸌[. .]ειν cυ[.]καιε̣ρ̄⸍ D. **4** ωc ο̣ τ̣υρ̣οc P : ὥc φ(ηcιν) αὐτόc D. ⸌κ̣α̣τ̣ε̣ργαζεται ε̣ν̣ ημ()⸍ P : [κατ]α ⸌cκευάζεται ἐν ἡμ[ῖν)⸍ D. [δι]ὰ om. D. **5** . . ο̣ν̣τ̣ο̣cτ̣η̣ν̣[. . .] . [. . . .]η̣τ̣ρ̣ον P, [. . . . .]τερον D. **6** legi dubitanter: βο̣ρ̣ὰν ἐνίω̣ν̣ [. . . . .] D.]cτροφ̄ **7** post κατεργαcίαν̣ spatium parvum vacuum τ . νδελ̣̊τ . υ̣ . . ν̣ . [. .]μ̣ω̣ν̣ P, sed litterae valde incertae, τὸν δὲ λ̣ό̣(γ̣ο̣ν̣) τοῦτον ον̣[. . .]μ̣ατα D. **8** post αὐτῶν spatium vacuum ἥ D. [.] . . φη P, supplevi post [τ]ρ̣ο̣φή spatium vacuum ἔcω βλ̣έ̣π̣ε̣ Manetti 1994, 2011 R : βαλ̣ε̣ῖ̣ν̣ [D. π̣[ροcε]ν̣εχθεῖc(α) Kaltsas 2015a, 83 n. 35 (ad XXIV 20) R (2016), recepi ex. gr., sed littera post lacunam (].) vix ν legi potest : τ̣[. . .]χ̣εχθε̣ιc() Manetti 2011 (ad XXV 31–35) R (2014) : [. . .]εχθα̣ι̣ D. **Fr. III 1** lege cκαμων̣[ί]α̣c, cκαμμων̣[ίαc corr. D. R, non necessarie : cκαμων̣[ί]α̣c dubitanter Andorlini **2** ἀγαρικοῦ legit Andorlini : ἀγαρίκου (sic) R : ταρικου (lege ταρίχου) D. Ricciardetto 2010 **3** β̣δ̣ελλυ̣ου P, βδελλη̣ου Andorlini : lege βδελλίου D. edd. **4** lege κόμμεωc ρ̣υ̣[legi dubitanter, om. D. : ƒ vel ƒ (id est tres vel quattuor oboli) Ricciardetto 2010 : . ρ̣ . Andorlini («lege χρῶ ?»)

FRAGMENTA INCERTAE SEDIS APVD DIELS

Fragmenta VIII et X apud Diels, a H. Thost locata, nunc in recto loco posita sunt (XXI 24–26; XIX 17–21); fragmenta VI, XII et fragmentum s.n. in tabula VI a D. Manetti locata sunt sed in recto loco nondum sunt:

a) fragmentum (cm 6 × 0,6) in tabula VI quod nec in D. neque in D[2]. transcriptum est, inter col. XIV 13 (col. I) et XV 13 (col. II) locandum est, cf. adnot. ad loc. (= 5 R)
b) fr. XII D. (cm 1,8 × 1,2), quod apparet in tabula V inversum supra col. XVIII, ad finem vv. 22–23 col. XVII coniungendum: cf. adn. ad loc. (= 2 R)
c) fr. VI D. (cm 2,4 × 2,3) in tabula IX locandum est in fine versuum 4–10 col. XXX, cf. adnot. ad loc. (= 9 R)

Fragmenta quae sequuntur nondum locata sunt:

1) fragmentum sine numero (1,1 × 0,6), in tabula V, in fine vv. 5–6 col. XVII, perperam positum: a D. non recte descriptum in fine v. 26 col. XVII (1 R).

- - -
]·[
]νεcτα[
]. . .[
- - -

2) fr. XI D (cm 0,8 × 0,8) in tabula VI (3 R).

- - -
. . .[
ιν[
γετ̣[
- - -

1 non vidit D. **3**]πι[D.

3) fr. IX D (cm 1,1 × 1,3) in tabula VI (4 R).

- - -
]θρ̣[
]εcια̣[
]ο̣ιωc[

]αμ́[
- - -

1].ρ̣[R : [ε[D. **2**] ει [D. **3**]κ α c [D.

4) fr. III D. (cm 3 × 2,2) quod apparet inversum in tabula VI (6 R).

col. I	col. II
- - -	- - -
]υγρ̣ον	οφειλ̣[
]ατα	cω[
].β̄	εμα[
- - -	κ̣α̣[
	- - -

col. I 1]η . ν [D. **2**]να D. **3**]θ̣ D. **col. II 4** sub κ̣α̣ in intercolumnio linea discernitur primum discendens a laeva parte deinde directa: fort. *diple obelismene* (pars superior)? Cf. col. XXX 40–41

5) fr. V D. (cm 2,1 × 0,9) quod apparet inversum in tabula IX (7 R).

- - -
]…..[.].[
]ου cημαιν[
]c τ́ φυ̣.[
- - -

1 non vidit D. **2**]ουcημειν[D. **3**]cυ [D.

6) fr. IV D. (cm 1,9 × 0,9) in tabula IX (8 R).

- - -
]τ̣α̣ι̣τ̣η̣κ̣α̣[
]c̣γ́[.]α̣ν̣[
]..[.].[
- - -

1]ι την cα̣[D. **2**]….αν[D.

7) fr. VII D (cm 2,4 × 0,6) in tabula IX, perperam una cum fr. VI positum (10 R).

- - -
]..[.]..[.]υ̣οδ[
]..[…]ν̣ολι[
- - -

1] υοc [D. :]τ̣οδ̣[R **2**] ολι [D.

FRVSTVLA IN TABVLA X (COLL. XXXII–XXXV)

Fragmenta minima quae D. nominat in adnot. p. 76 et quae legere non potuit

8) cm 0,6 × 0,8 (11 R)

].[
]α̣ι̣ο̣[
- - -

9) cm 2,1 × 0,8 (12 R)

- - -
].[..]…[.].[
].ηϲο̣µ́[
]..α̣ι̣χ̣ρ̣η̣ϲ̣τ̣[
- - -

10) cm 1 × 1,8 (13–15 R)

- - -
].ετ̣ε̣ρ̣[
]ο̣τ̣ι̣µ.[
]ν̣απ̣ο̣[
]ν̣δ̣υν[
- - -

11) cm 1,9 × 1

- - -
].[…]ϲ̣ι̣ϲ̣[
].οτι..[
].αυ̣[
- - -

12) cm 1,8 × 1,2 (inversum)

- - -
]. . . . [
]ρινεται[
]α̣υ̣τ̣ο̣ι̣η̣µ̣[
].υ̣π̣[
- - -

FRVSTVLVM MINIMVM IN TABVLA XI (16 R)

Inversum, partim opertum a margine inferiore columnae XXXIX (cfr. D. adn. p. 76).

- - -
].[
]πω[
].[
- - -

post 3 lineam sequentem operit margo inferior columnae XXXIX

FRAGMENTA ADDITA A F. G. KENYON IN 1900

Fragmenta 1–7 in recto loco posita sunt (I 19–21, II 10–17, XIII 15–24, XV 35–40; XIX 22–28, XXVI 39–48 = D^{2} in app. crit.), sed fragmenta 8–23, quae nunc describo, nusquam reperio.

Fr. 8 K. (17 R)

].α β̅ ουδε[
- - - -
fort. a col. XXIII 1

Fr. 9 K. (18 R)

- - -
]ω[
].εc[
]πρ[
]ι̣οντι[
] τον[
μ]υελο[
- - - -
fort. a col. XV

Fr. 10 K. (19 R)

]τ̣εριvοc[
]cηυποτ̣[
]vτε̣vτ̣[
- - -

Fr. 11 K. (20 R)

]πτ̣αc[
- - -

Fr. 12 K. (21 R)

- - -
]cταc[

Fr. 13 K. (22 R)

- - -
]ι̣τ̣ουκ[
]c̣θερμ[
- - -

Fr. 14 K. (23 R)

- - -
]παρα[
]τ̣αιμηερ[
]ονη̣ η[
]υπροc[
- - -

Fr. 15 K. (24 R)

- - -
]εcυν[
]παντ̣[
]ν̣τ̣ι̣[
]εκ[
- - -

Fr. 16 K.(25 R)

- - -
]α̣λ̣λ̣[
]εταc[
]ι̣αc[
- - -

Fr. 17 K. (26 R)

- - -
]. ν .[
]ομ́[
] . [
- - -

Fr 18 K. (27 R)

- - -
]τοc[
]θ̣υ[
- - -

Fr. 19 K. (28 R)

- - -
]α̣ι̣αυ[
]τοδ[
]οδ[
- - -

Fr. 20 K. (29 R)

- - -
]α̣ι̣ ..[
]–ττ̣[
] .. [
- - -

Fr. 21 K. (30 R)

- - -
]. . τ[
]ι̣ .[
]τ́[
]νο̣[
- - -

Fr. 22 K. (31 R)

- - -
]κ̂λυ[
]ε̣ιν[
]cω[
]–c̣[
- - -

Fr. 23 K. (32 R)

- - -
]τ̣́α[
].ι .[
]αι[
]κ̣ρα[
]ου[
- - -

INDEX VERBORVM ET NOMINVM*

* Omittuntur articulus ὁ, ἡ, τό et particula καί. [1] significat locum ubi litterae aliquot vel nullae in papyro supersunt et verbum coniectura suppletur, <1> significat locum ubi litteras aliquot omisit librarius.